

Onsdag den 15. december 2010 (D)

1

35. møde

Onsdag den 15. december 2010 kl. 9.00

Dagsorden

1) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2011.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 05.10.2010. 1. behandling 07.10.2010. Betænkning

28.10.2010. 2. behandling 18.11.2010. Tillægsbetænkning

09.12.2010. I tillægsbetænkningen er der stillet 569 ændringsforslag.

Uden for betænkningen er der den 03.12.2010 af Liberal Alliance

stillet 3 ændringsforslag (nr. 522-524). Den 10.12.2010 har finans-

ministeren stillet 74 ændringsforslag (nr. 573-646)).

Kl. 09:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 98 (Forslag til lov om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere m.v. (Forlængelse af revisionsfrist)).

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Lovforslag nr. L 99 (Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Alarm- eller pejlesystemer over for børn og unge med nedsat psykisk funktionsevne anbragt i døgninstitution eller på opholdssted)) og

Lovforslag nr. L 100 (Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om almene boliger m.v. (Rammeaftaler)).

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Lovforslag nr. L 101 (Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Bødeforhøjelser, obligatorisk konfiskation af køretøjer ved kørsel uden førerret, skærpe af sanktionerne for kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer m.v.)),

Lovforslag nr. L 102 (Forslag til lov om ændring af lov om politiets virksomhed samt lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevil-

ling m.v. (Skærpe af bødestrafen for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen m.v.) og

Lovforslag nr. L 103 (Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union og lov om udlevering af lovovertrædere. (Gennemførelse af rammeafgørelsen om gensidig anerkendelse af og tilsyn med afgørelser om pligter og påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse m.v. og rammeafgørelsen om afgørelser afsagt uden at den pågældende har været til stede under retssagen)).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2011.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 05.10.2010. 1. behandling 07.10.2010. Betænkning

28.10.2010. 2. behandling 18.11.2010. Tillægsbetænkning

09.12.2010. I tillægsbetænkningen er der stillet 569 ændringsforslag.

Uden for betænkningen er der den 03.12.2010 af Liberal Alliance

stillet 3 ændringsforslag (nr. 522-524). Den 10.12.2010 har finans-

ministeren stillet 74 ændringsforslag (nr. 573-646)).

Kl. 09:00

Forhandling

Formanden:

Finansministeren har meddelt mig, at han har ønsket at tage følgende ændringsforslag tilbage: 104, 161, 164, 172, 185, 247, 328-330, 343, 488, 496-503, 505, 506 og 510.

Er der nogen, der ønsker at optage disse ændringsforslag?

Det er ikke tilfældet. Så er ændringsforslagene bortfaldet.

Jeg skal i øvrigt gøre opmærksom på, at både ændringsforslag og det samlede forslag i sin helhed kan kommenteres.

Den første, der får ordet i ordførerrækken, er hr. Jacob Jensen som ordfører for Venstre. Værsgo.

Kl. 09:01

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

I de fleste familier bliver der her omkring årsskiftet lagt et budget, hvor man ser på indtægter og udgifter. Man prioriterer mellem forskellige ønsker inden for de muligheder, som familiens økonomi giver mulighed for. Nogle gange vælger man noget fra for at få bedre råd til andre eventuelt vigtigere aktiviteter, og ikke mindst i perioder,

hvor familiens indtægter måske svigter for en stund, er det ekstra vigtigt at få pengene til at slå til længst muligt.

På samme måde er det med finansloven, der er Danmarks budget. Også her skal vi prioritere mellem de mange ønsker, der er inden for den økonomiske ramme. Situationen er jo sådan set relativt enkel: at vi aldrig før har brugt så mange penge som i disse år, og 2011 bliver ingen undtagelse. Til gengæld har indtægterne været svigtende på grund af krisen. Derfor tror jeg, at det for de fleste siger sig selv, at i en sådan situation kan det ikke nytte at vende det blinde øje til rudekuverterne og fortsætte med at øge udgifterne og forbruget. Det bliver regningen ikke mindre af, og ét er sikkert: De forsvinder ikke af sig selv.

Om lidt vil vi jo nok med stor garanti komme til at høre ordførere fra S og SF tale om regeringens nedskæringer og udsultning og massakre af den offentlige sektor. Det har vi hørt før fra den kant igen om de sidste mange år. Det er intet nyt. Lad mig derfor sige det helt klart: Det er usandt fra ende til anden. Det er usandt, når venstrefløjen forsøger at tegne et billede af, at der bliver skåret ned i de offentlige budgetter. Det er usandt, når venstrefløjen påstår, at regeringen er skyld i nedskæringer i kommunerne. Det er usandt, når venstrefløjen påstår, at regeringen er skyld i fyringer på regionernes sygehuse. For faktum er, at fra 2001 til 2011 vokser forbruget i den offentlige sektor med 74 mia. kr., oven i købet korrigeret for pris- og lønstigninger, pr. år. Bl.a. bruges der 19 mia. kr. mere på uddannelse og grundforskning, 33 mia. kr. mere på sundhedsområdet, mens det sociale område har fået tilført 25 mia. kr. Ingen anden regering i danmarkshistorien har via udgiftspolitikken prioriteret offentlig velfærd højere end den nuværende VK-regering, samtidig med at vi har afdraget på gælden i de gode tider.

Alligevel bliver venstrefløjen ved med at kræve mere – mere forbrug, selv om forbruget i den offentlige sektor i forvejen er verdens største, øgede skatter, selv om skattetrykket i forvejen er verdens største. Der er intet nyt fra den kant. Uanset hvor sjovt det er at dele flere milde gaver ud til danskerne, ville en øget gældsætning og øget offentligt forbrug betyde betydelig uro omkring dansk økonomi, hvis vi i Danmark som det eneste EU-land gik modsat af alle andre, der bringer deres gæld og deres forbrug ned. Øget uro betyder højere risikovurdering af Danmark og dermed højere renter for danskerne og dansk erhvervsliv. Ekstra renteudgifter vil dermed fortrænge andre velfærdsydelser, ligesom bare 1 pct. højere rente vil betyde 25.000-30.000 flere ledige.

Man kan se det meget klart af den økonomiske redegørelse, som finansministeren på glimrende vis fremlagde i mandags. Heraf fremgår det med al sin tydelighed, at de lande, som har rimelig styr på økonomien, har den højeste vækst. Danmark er blandt de bedste. De lande, hvor der er tiltro til, at man kan styre de offentlige udgifter og den offentlige gæld, har det laveste rentespænd til Tyskland, dvs. den risikopræmie, som vi skal betale på renten. Også her ligger Danmark blandt de bedste, mens lande som Irland, Spanien og Grækenland er i bund.

De fleste ved jo godt, at hvis familiens kassekredit er overtrukket og indtægterne svigter, ja, så er det ikke en holdbar løsning at gå ned i banken og bede om at få et ekstra lån og øge sit forbrug. Hvis man overhovedet kan få lånet, er der nok ikke nogen tvivl om, at banken vil vurdere ens risiko til at være højere og dermed sætte renten i vejret. Dermed kommer familien til i de kommende år at bruge flere af deres sparsomme indtægter på at betale renteudgifter i stedet for at betale til andre mere konstruktive aktiviteter i familien.

Tilsvarende er situationen i Danmark. Vi bliver også nødt til at se i øjnene, at vi bliver kreditvurderet, når vi skal ud på lånemarkederne. Derfor er det vigtigt både for samfundet og ikke mindst for den enkelte familie og den enkelte dansker, at indtægter og udgifter nærmer sig hinanden. Der skal lægges en klar og troværdig plan for genopretning af økonomien efter krisen, en plan, som kreditorerne vel at

mærke også tror på. Der er det altså ikke nok bare at komme med nogle fængslende overskrifter om 12 minutter og skinnende reklamer og en forklaring til kreditorerne om, at vi skal nok finde penge, vi ved bare ikke lige helt hvordan.

Man bliver nødt til at tage fat om nældens rod, have mod til at reformere og prioritere mellem de absolut nødvendige udgiftsposter og de lidt mindre nødvendige og sikre, at pengene varer længst muligt. Det er lige præcis det, som finanslovsforslaget og den aftale, der er indgået mellem Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne, indeholder.

Af centrale områder, som bør prioriteres med dette års finanslov kan jeg nævne sundhedsområdet, bl.a. med en ny kræftplan, flere unge i uddannelse, herunder oprettelse af flere praktikpladser, samt en vækstpakke, bl.a. med mere risikovillig kapital til små og store virksomheder – sundhed, uddannelse, vækst.

I enhver privat virksomhed vil en ansvarlig leder løbende tilpasse sin organisation og sine omkostninger til de ordrer, som virksomheden vinder. Derfor er det også tankevækkende, at selv om næsten 200.000 private stillinger er forsvundet som konsekvens af krisen, er det ifølge venstrefløjen udtryk for en massakre og udsultning, hvis måske 100 lærerstillinger i den offentlige sektor skal nedlægges, fordi der er færre elever på årgangen. Men det er egentlig også sørgeligt, at der ikke er en større kreativitet på venstrefløjen end kun til at stirre sig blind på ressourceforbruget i stedet for se på resultaterne. For ressourcer og resultater er langtfra altid ligefrem proportionale størrelser. Det drejer sig også om ledelse, organisering, arbejdsangage, engagement og meget mere.

Tag blot hjemmehjælper sagen fra Københavns Kommune som eksempel på, hvad manglende ledelse kan betyde. Her havde flere penge ikke hjulpet. Eller tag modsat plejehjemmet Lotte, hvor kreativitet og dygtig ledelse har gjort en markant forskel for beboerne og de ansatte. Heldigvis har vi rigtig mange Lotter rundtomkring i landet, både på ældreområdet, i folkeskolen, i daginstitutionerne og mange andre steder. Det er de positive eksempler og erfaringer, som vi skal glæde os over og tage ved lære af, så vi kan få mest service for pengene.

For Venstre er det helt afgørende, at vi fortsat udvikler og moderniserer velfærdssamfundet. Der skal være frihed til den enkelte til at forme sit liv, hvor det kan betale sig at gøre en indsats både som studerende og som erhvervsaktiv, og hvor der er investeringslyst og økonomisk vækst, der skaber indtægter til, at vi kan tage os af de mennesker, som måtte have behov for fællesskabets hjælp.

Kl. 09:08

Vi konstaterer derfor blot, at verdens største offentlige sektor på centrale områder stadig ikke giver verdens bedste resultater, og vi tillader os derfor at konkludere, at flere ressourcer ikke nødvendigvis er svaret på, hvordan vi får bedre service, og slet ikke i en situation, hvor vi ikke har ekstra midler. Da vil gældsætning være direkte skadeligt for vores handlemuligheder i fremtiden.

Den seneste politiske udvikling har endegyldigt vist det klare valg, der er i dansk politik, mellem venstrefløjens overbudspolitik, hvor det eneste svar på samfundsudfordringer er »send flere penge, og har vi ikke pengene, ja, så låner vi dem« – det er et hurtigt velfærdsfix, som måske kan give en kortvarig rus, men som vil give store tømmermænd, når tågerne letter og regningen skal betales – og regeringens linje, hvor vi får en bedre balance mellem indtægter og udgifter, hvor der er mod til at prioritere, hvor nødvendige reformer på dagpenge-, SU- og førtidspensionsområderne bliver gennemført, og hvor vi prioriterer kernevelfærden. Vi vil sikre ro og troværdighed omkring dansk økonomi, så der også i de kommende år vil være råd og ikke mindst handlefrihed til velfærd, frem for at vi skal bruge pengene på sure rentebetalingerne. Det er nye tider, det er varig velfærd.

Kl. 09:10

Formanden:

Der er ikke overraskende enkelte, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Og jeg vil lige med hensyn til processen hele dagen igennem sige, at det bedste, man kan gøre, når man gerne vil have ordet, er fra starten af ordførerindlægget at trykke på knappen på pulten. Så har vi registreret det, og så kan vi se på, hvordan vi i givet fald også vil tilgodese, at det måske er en partileder, eller hvem det er, der har bedt om ordet, så vi kan nå det inden for den afmålte tid.

Dem, vi har registreret for nærværende ønsker en kort bemærkning, er hr. Morten Bødskov, hr. Ole Sohn, hr. Morten Østergaard, hr. Frank Aaen, hr. Anders Samuelsen, fru Pia Kjærsgaard, hr. Henrik Dam Kristensen, fru Pia Olsen Dyhr, fru Margrethe Vestager, hr. Rasmus Prehn, hr. Jonas Dahl, fru Line Barfod, fru Mette Frederiksen, fru Marlene Harpsøe, fru Pernille Vigsø Bagge, hr. Klaus Hækkerup og hr. Simon Emil Ammitzbøll. Det er dem, der er registreret. Og vi skønner, at hvis man bruger tiden fuldt ud, er der plads til 15 sæt korte bemærkninger. Er der nogle, der er hurtigere, er der flere, der kommer med.

Men under alle omstændigheder er den første i rækken med en kort bemærkning hr. Morten Bødskov, værsgo. (*Morten Bødskovs mikrofon virker ikke med det samme*).

Det går ikke fra taletiden, nej. Det kunne ellers være fristende.

Kl. 09:11

Morten Bødskov (S):

Sådan der, nu virker den. Tak for ordet.

Venstre forsøger hele tiden at sige til os her, til de offentligt ansatte, til danskerne, at nulvækst ingen konsekvenser har. Som man siger, så har vi de samme penge i morgen, som vi har i dag – plus lidt til nogle prisstigninger og til nogle lønstigninger. Vi lader det være fuldstændig op til danskerne at finde ud af, om nulvækst ikke har nogen konsekvenser. Eksempelvis har vi konstateret, at kommunernes formand, Jan Trøjborg, har været ude at sige, at op mod 10.000 job bliver nedlagt i kommunerne som konsekvens af regeringens politik.

Nu ser vi så, at Venstres ordfører ønsker at forlænge nulvæksten frem til 2020. Vil man stadig væk fastholde, at nulvæksten, selv om man forlænger den frem til 2020, ingen konsekvenser har for servicen i eksempelvis kommunerne?

Kl. 09:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:12

Jacob Jensen (V):

Altså, nu er det jo ikke regeringen, der beder kommunerne om at prioritere. Det, vi beder kommuner og regioner om, er at holde budgetterne i 2011. Og hvis de gør det, giver det jo ikke nogen problemer, hverken i forhold til balancen, i forhold til den langsigtede holdbarhed i 2015 eller i forhold til den EU-henstilling, som vi også er underlagt.

Men det, der giver konsekvenser på den lange bane – og faktisk også på den korte bane – er, hvis vi ikke holder en troværdig økonomisk politik, og hvis vi ikke fortæller og signalerer til markeder ude omkring i verden, at vi fører en økonomisk politik, hvor der er en balance mellem indtægter og udgifter, og hvor vi har mod til at prioritere mellem de absolut nødvendige og de mindre nødvendige initiativer, fordi vi ikke har de samme indtægter, som vi havde før krisen, men gør det, som hr. Morten Bødskov lægger op til, nemlig siger, at udgiftsvæksten sådan set bare kan fortsætte derudad, at det ingenting betyder.

Jo, det betyder lige præcis det, at vi så kommer til at bruge en større andel af vores økonomi til at betale renter med i stedet for til at betale velfærdsydelse med. Og der vælger vi altså fra Venstres side og fra regeringens side at prioritere velfærdsydelse i stedet for rentebetalinger.

Kl. 09:14

Formanden:

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 09:14

Morten Bødskov (S):

Jeg spurgte meget konkret, fordi her den anden dag fik den ordfører, som står på talerstolen nu, faktisk et dobbeltopslag i Dagbladet Børsen, og det er jo ikke så tit, det sker, hvor der stod: »V ønsker offentlig nulvækst indtil 2020«. Jeg spurgte bare, om det var det, Venstre ønskede, og om man stadig væk vil fastholde, at nulvækst ikke har nogen konsekvenser, som man siger i Venstre, og at man har de samme penge i morgen, som man har i dag. Vil man stadig fastholde, at nulvækst ikke har nogen konsekvenser, når eksempelvis kommunernes formand, Jan Trøjborg, er ude at sige, at det, regeringen allerede har meldt ud, kan koste – og at det måske vil koste – op i nærheden af 10.000 stillinger?

Hvis man stadig vil fastholde det, altså at det ikke har nogen konsekvenser, og at danskerne ikke kommer til at mærke det, tror jeg, der sidder rigtig mange danskere tilbage, som har svært ved at forstå, hvad så årsagen er til de enorme besparelser.

Til sidst: Hvis det ikke har nogen konsekvenser, hvordan kan det så være, at ordføreren altså vil fastholde nulvækst frem til 2020 og, som der står, i den periode ønsker at finde op mod 25 mia. kr.?

Kl. 09:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:15

Jacob Jensen (V):

Jeg har ikke påstået, at nulvækst ikke har nogen konsekvenser, men jeg mener, at konsekvensen er den modsatte af det, som hr. Morten Bødskov prøver at indikere her.

For det, at vi holder det historisk høje serviceniveau, den historisk høje ressourcetildeling – vi har aldrig nogen sinde i danmarkshistorien brugt så mange midler på offentlig velfærd, som vi gør i år; vi bruger flere penge i år, end vi brugte sidste år, sidste år brugte vi flere penge, end vi brugte året før, og forrige år brugte vi flere penge, end vi gjorde året før, osv.; og vi har aldrig før brugt så mange penge på offentlig velfærd, som vi gør i år – betyder også, at når vi er i en situation, hvor indtægterne svigter efter en international krise, og hvor alle andre EU-lande, og faktisk også andre lande uden for EU, betaler af på deres gæld, forsøger at dæmpe forbruget, ville det lige præcis få en negativ konsekvens for de mennesker, som arbejder, bl.a. i den offentlige sektor, men alle andre i det danske samfund, hvis vi fulgte den linje, hr. Morten Bødskov ønsker.

Det er det, der ville være konsekvensen. Vi ville komme til at betale en pris for den uansvarlige økonomiske politik, som det i givet fald ville være. Det er klart, at man ville risikovurdere Danmark og sige: Jamen de har ikke styr på tingene. Ergo er det en højere risiko-præmie, en højere rente, man kommer til at betale, og det vil vi ikke, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov.

Kl. 09:16

Formanden:

Så er det hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Jeg er helt enig med Venstres ordfører i, at det afgørende er, at der er en sammenhæng mellem indtægter og udgifter, og at der er styr på budgetterne.

Så kunne man godt fristes til at spørge Venstres ordfører, om Venstres ordfører sådan i en stille stund, og hvis vi nu lader det blive i det her lukkede rum, ikke inderst inde vil erkende, at det måske var uklogt at give ufinansierede skattelettelser i 2004 og 2007 og ufinansierede skattelettelser i 2010. For nu kommer regningen jo, og den eneste måde, man kan betale regningen på, er ved at skære ned. Det kan man gøre i velfærden, det har hr. Morten Bødskov påpeget, men det, der vel næsten er lige så slemt, og det er det, spørgsmålet handler om, er:

Er det ikke lidt farligt, som regeringen og Dansk Folkeparti gør i genopretningsplanen, at spare 5 mia. kr. på uddannelse og forskning frem til 2013?

Altså, det, erhvervslivet efterspørger mere af, giver regeringen mindre af.

Kl. 09:16

er ikke noget med bagud, det er frem, det er det, man skal satse på – og vi har igennem 9 år konstateret, at eleverne, der kommer ud af folkeskolen, er dårligere rustet, end før den her regering kom til. Nu er vi i en situation, hvor regeringen skærer yderligere ned i uddannelse og forskning, det, der er kernen i fundamentet for fremtidens vækst. Hvad er begrundelsen for det?

Kl. 09:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:20

Jacob Jensen (V):

Som jeg sagde før, er det jo rigtigt, at vi går ind og prioriterer. Men i den prioritering friholder vi faktisk det, det handler om, altså uddannelsesdelen. Vi friholder den del af det i forbindelse med de besparelser og den omprioritering, der skal ske. Vi gør det også sådan, at det ikke går ud over undervisningen, og det er tilrettelagt sådan, at det friholder de kompetencegivende uddannelser. Så man kan sige, at i forhold til den del af det er vi også gået ind og har lavet en intelligent prioritering.

Jeg synes bare, det er paradoksalt, at man siger, der ikke er styr på de offentlige udgifter. Altså, hvis vi sammenligner – nu har jeg taget nogle af de her placher med, som finansministeren fremlagde forleden; jeg skal gerne give hr. Ole Sohn en kopi af det efterfølgende, og de ligger også på Finansministeriets hjemmeside – kan vi jo se, at Danmark faktisk ligger i toppen af dem, som har bedst styr på de offentlige finanser. Der er et par enkelte lande, som overgår os, Luxembourg tror jeg at det ene er. Men ellers ligger samtlige andre lande inden for OECD-området og EU-området under os, når det handler om at have styr på både gæld og offentlige underskud.

Vi har et lille underskud, ja, og det skal vi håndtere, men hvis man sammenligner med, hvordan den danske regering har gjort det ud fra de konditioner, som vi har at operere med i Danmark, har vi gjort det bedre end de andre, og vi har haft bedre styr på de offentlige økonomier. Og det vil vi selvfølgelig også have frem til 2013 med den finanslovaftale, som ligger.

Kl. 09:21

Formanden:

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 09:21

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil godt kvittere for, at hr. Jacob Jensen helt rigtigt påpeger, at det er afgørende, at man også fra omverdenen kan have tillid til, at der er styr på økonomien i Danmark. Men jeg synes også, at hr. Jacob Jensen må erkende, at regeringen og Venstre ikke har modet til rent faktisk at gøre noget aktivt ved problemerne. I stedet har man en chancesejls, der hver eneste gang, der kommer en ny økonomisk redegørelse, viser sig ikke at holde stik. Med den seneste redegørelse, der kom i mandags, kan vi se, at nulvækstforudsætningen er bristet med 5 mia. kr. Det er altså 5 mia. kr. ekstra, der skal findes, hvis man fastholder sit mål om at nå strukturel balance i 2015. Hr. Jacob Jensen har så talt om, at der skal være nulvækst i de offentlige udgifter helt frem til 2020, og der kunne vi jo høre statsministeren i tv forleden afen love, at det ikke er på sundhedsområdet; der skal udgifterne fortsat vokse.

Derfor må jeg bede hr. Jacob Jensen om konkret at vise, hvad det så er, regeringens og Venstres politik er. Hvor er det, der skal skæres ned for at hente de 5 mia. kr., man har overskredet med nu, og for at få råd til at udvikle sundhedsområdet? Hvor er det, man vil sikre holdbarheden i økonomien?

Kl. 09:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:17

Jacob Jensen (V):

Jeg er glad for, at vi dog trods alt er enige om, at der skal være styr på de offentlige finanser. Så er vi bare lidt uenige om, hvordan det så skal ske, kan jeg forstå.

Bare for lige at vende den med skattereformen for 127. gang: Den er fuldt finansieret, og den bidrager til holdbarheden i dansk økonomi med omkring 5,5 mia. kr. Uden skattereformen ville vi have haft 5,5 mia. kr. mindre til at betale de velfærdsydelser, som vi alle sammen efterspørger, og det skyldes selvfølgelig, at skattereformen er med til at øge arbejdsudbuddet, det, som vi skal leve af, nemlig at folk er aktive på arbejdsmarkedet.

I forhold til skoleområdet, uddannelsesområdet og forskningsområdet er det rigtigt, at vi også er inde at prioritere der, helt enig, men pointen er bare, at hvis vi kigger på folkeskoleområdet under et, kan vi se, at de samlede udgifter, også hvis man kigger på det i forhold til enhedsomkostning pr. elev, har været stigende med 5 pct.

Med hensyn til forskningsområdet har vi heller aldrig før brugt så mange midler. Vi hæver faktisk niveauet op over den ene procent af BNP, som er vores udgangspunkt. Det bliver så godt nok justeret igen i 2013, men også på det område har vi gjort mere, end nogen anden regering før os har gjort.

Kl. 09:19

Formanden:

Hr. Ole Sohn.

Kl. 09:19

Ole Sohn (SF):

Når man hører Venstres ordfører argumentere for de fuldt finansierede skattereformer, er det ligesom at høre statsministeren argumentere for, at der ikke er foregået overbetaling af de private hospitaler.

Der er kun to – det er statsministeren og Venstres ordfører – suppleret med finansministeren, som har den opfattelse. Ingen andre i samfundet har den opfattelse om nogen af de to spørgsmål. Derfor giver det ikke meget mening at snakke om, at der skal være styr på indtægter og udgifter. Er der noget, den her regering ikke har haft styr på, er det netop sammenhængen mellem indtægter og udgifter.

Mit spørgsmål var og er en gang til: Regeringen og Dansk Folkeparti har lavet en genopretningsplan, som rækker frem til 2013 – det

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:22

kr. mere, end da S og R sad i regering i 2001, oven i købet fremskrevet med pris- og lønudviklingen – mere, end da hr. Morten Østergaards parti sad i regering. Det ansvar tager jeg gerne på mig, men jeg tager også gerne det ansvar på mig, at vi skal sikre, at der er troværdighed og holdbarhed i dansk økonomi. Derfor har vi jo bl.a. fremlagt reformer på dagpengeområdet – det har vi noteret os at De Radikale til forskel fra den øvrige venstrefløj går med på – vi lægger en SU-plan frem, og vi lægger en førtidspension frem, bare for at nævne nogle af eksemplerne. Der synes jeg, at vi mangler svar fra den anden side af Folketinget på, hvad de så ønsker, for de ønsker jo lige det modsatte, nemlig at rulle tilbage. Skattereformen skal rulles tilbage, alt, der har en positiv effekt, og som hr. Morten Østergaard jo er enig mig i, skal rulles tilbage af de partier, som hr. Morten Østergaard gerne ønsker at samarbejde med.

Kl. 09:26

Jacob Jensen (V):

Nu er det jo ikke os, altså regeringen, der har brugt for mange penge. Det skal vi lige holde fast i. Det er jo på grund af den prioritering og det overforbrug, der har fundet sted i kommunerne i forhold til det budget, som vi havde aftalt.

Det er så rigtigt, som hr. Morten Østergaard siger, at det giver en udfordring, det er klart. Den prioritering skal selvfølgelig tages op, men det er jo også det, vi kan se allerede nu i de budgetter, som vi kan se kommunerne arbejder benhårdt for, og som for de fleste er lukket nu. De har taget den opgave på sig, og i modsætning til hvad vi hører fra dem, som hr. Morten Østergaard gerne ønsker at samarbejde med herinde, og som siger, at forbruget bare skal vokse og galoppere derudad, uanset hvad konsekvensen så måtte være, har kommunerne jo sagt: Nej, vi skal selvfølgelig overholde den aftale. Det, der er det helt centrale for den økonomiske politik og troværdigheden – som hr. Morten Østergaard også hentyder til, og som han er enig med mig i er sikker og vigtig bliver holdt – er, at hvis vi holder de budgetter, hvis kommunerne og regioner holder de budgetter, jamen så er problemet løst.

Kl. 09:23

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 09:23

Morten Østergaard (RV):

Det er jo præcis doktrinen fra Venstre i den økonomiske politik: ansvarsfralæggelse. Man vil ikke træffe beslutninger på Christiansborg, som bringer orden i økonomien. Men det, hr. Jacob Jensen siger, er, at regningen altså bliver placeret i kommunerne. Nu er det jo så regeringen, der vurderer, at det er en overskridelse på 5 mia. kr. Nationalbanken vurderer, at der bliver behov for at finde 10 mia. kr. – 10 mia. kr. – hvis man fastholder målet om at få balance i 2015. Dertil skal så lægges den reformmangel, man i forvejen havde på vel omkring 5 mia. kr.

Det, hr. Jacob Jensen skylder svar på, hvis vi skal tage alle ordene for pålydende, er: Hvordan vil man inden 2015 finde de her mellem 10 og 15 mia. kr. for at få ens egen økonomiske plan til at hænge sammen, og hvor skal der skæres ned, så der bliver råd til statsministerens løfte fra i mandags om at brug flere penge på sundhedsområdet, mens man holder nulvækst? Jeg vil sige til hr. Jacob Jensen, at hvis man ikke kan give de svar, så har man ikke nogen økonomisk politik, så har man ikke nogen plan, og så kan man ikke bryste sig af den troværdighed, hr. Jacob Jensen taler om.

Kl. 09:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:24

Jacob Jensen (V):

I Venstre hæger vi faktisk om princippet, at der er kommunalt selvstyre. De prioriteringer, som finder sted ude omkring i kommunerne, hvor de nedprioriterer nogle områder og opprioriterer andre, synes vi sådan set er en fornuftig løsning og en fornuftig ramme, for de løsninger, der skal findes lokalt, skal selvfølgelig også besluttet lokalt, så vidt det kan lade sig gøre.

Det er klart, at vi herindefra har ansvaret, og jeg fralægger mig intet ansvar. Jeg tager gerne det ansvar, at vi har brugt for 73,5 mia.

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen, kort bemærkning.

Kl. 09:26

Frank Aaen (EL):

Ordføreren henviste før til den økonomiske redegørelse, og det er jo interessant læsning. Deri kan man jo se, at statsgælden eksploderer på grund af skattelettelserne til de rigeste. Men der er også noget andet i den økonomiske redegørelse. De penge, som vi tjener i 2011, er regeringen jo også enige om hvordan skal bruges. Det interessante, man kan se i redegørelsen, er, at der skal ske en enorm vækst i det private forbrug, i indkøbet af biler og varige forbrugsgoder. Det skal vokse dramatisk, hvorimod den fælles velfærd skal beskæres. Hvorfor har man lavet den prioritering, at beløbene til folkeskolen, plejehjemmene, hospitalerne skal beskæres, mens bilparken bare skal vokse, og mens vi bare skal have endnu flere elektroniske instrumenter i vores hjem?

Kl. 09:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:27

Jacob Jensen (V):

Det er meget interessant, at vi bliver beskyldt for to ting, som er fuldstændig modsatrettede. På den ene side bliver vi beskyldt for, at der bliver brugt for mange penge. Der er brugt 5 mia. kr., nogle siger 10 mia. kr., for meget i kommunerne. Det er også et problem, ja. Og på den anden side bliver vi beskyldt for at skære ned.

Nu må oppositionen altså vælge: Hvad er det, vi bliver beskyldt for? Bliver vi beskyldt for at skære ned, eller bliver vi beskyldt for at bruge for mange penge?

Jeg forholder mig til fakta, og fakta er det, som jeg har sagt, både i min ordførertale og i nogle af de svar, som jeg har givet, nemlig at vi har brugt så mange penge som ingen regering nogen sinde før i danmarkshistorien har brugt på offentlig velfærd. 73,5 mia. kr. bruger regeringen mere pr. år, end venstrefløjens regering under Nyrup gjorde. Og det vedkender vi os. Det ansvar tager vi gerne på os. Men vi bliver så også nødt til at sige, at vi nu har en offentlig sektor, der er historisk stor. Vi bliver nødt til at sikre, at vi får mest velfærd for pengene inden for de midler og den ramme, for ellers vil det betyde usikkerhed, utroværdighed og dermed højere rentebetaling. Og vi vælger altså velfærd frem for rentebetalingerne, vil jeg sige til hr. Frank Aaen.

Kl. 09:28

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 09:28

Frank Aaen (EL):

Der var ikke et ord, der nærmede sig et svar på det spørgsmål, jeg stillede – ikke et ord. Der var gentagelser, men ikke et ord til svar på det spørgsmål, jeg stillede. Jeg prøver derfor igen: Man kan se i finansministerens økonomiske redegørelse, at man påregner en voldsom stigning i det private forbrug. Det, der stiger mest, er bilparken, dernæst stiger anvendelsen af varige forbrugsgoder, elektronik og den slags. Man prioriterer altså de private indkøb, de skal vokse, samtidig med at der også skal spares i det offentlige. Altså flere penge til det private, færre penge til det offentlige. Det er jo de tal, der står i redegørelsen. De er jo ikke til debat, det er jo finansministerens tal. Så spørger jeg bare: Hvorfor prioriterer regeringen en større bilpark frem for bedre folkeskole, bedre plejehjem, bedre hospitaler?

Kl. 09:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:29

Jacob Jensen (V):

Vi prioriterer sådan set bedre plejehjem, bedre folkeskole, bedre ældrecentre, bedre sundhedscentre, og hvad det nu ellers var, hr. Frank Aaen omtalte. Det gør vi ud fra to principper. Ressourcetildelingen har været så høj som aldrig før, det vil den også være til næste år. Der er ikke nogen, der skal komme og sige, at vi skærer ned. Den her regering har aldrig skåret ned, den har år efter år brugt flere penge på offentlig velfærd – hvert eneste år uden undtagelse. Det betyder jo selvfølgelig, at vi på et tidspunkt bliver nødt til at se i øjnene, at når indtægterne svigter, som de har gjort på grund af den internationale krise, bliver vi også nødt til at sige, at o.k., for ikke at skabe usikkerhed og utryghed og dermed være årsag til, at vi skal bruge flere penge på noget af det, vi ikke vil, nemlig rentebetalinger, skal vi finde ud af, hvordan vi så kan bruge pengene endnu mere kvalificeret.

Vi ønsker så at tage fat på nogle af de mange, mange eksempler, der er rundtomkring i kommuner og regioner, vil jeg sige til hr. Frank Aaen. Vi ønsker ikke herfra at styre centralt og sige, at man skal gøre det på den ene eller den anden måde, men vi ønsker dog at sige, at vi har et ansvar for, at økonomien er troværdig, og at der dermed er balance mellem indtægter og udgifter.

Kl. 09:30

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 09:30

Anders Samuelsen (LA):

Ingen regering har nogen sinde prioriteret udgiftspolitikken så højt som denne regering, er der blevet sagt fra den talerstol, som jeg står og kigger op på lige nu. År efter år har vi øget udgifterne. Der er ingen undtagelse. Vi brugte flere penge sidste år, end vi gjorde forrige år. Og forrige år brugte vi endnu flere penge, end vi gjorde året før.

Det er jo næsten skamløst. Er det en borgerlig-liberal finansordfører, der står på talerstolen, eller er det en socialdemokratisk ordfører?

Kl. 09:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:31

Jacob Jensen (V):

Jeg kan sige til hr. Anders Samuelsen, at jeg er glad for det spørgsmål, for det bekræfter jo bare det, jeg har sagt, nemlig at hr. Anders

Samuelsen faktisk har hørt efter. Og jeg forholder mig til fakta og forsøger at forklare, at vi har brugt flere penge. Man kan så være uenig eller enig i, at vi skulle have gjort tingene på en anderledes måde, men vi har brugt flere penge i år end sidste år, og sidste år end det forrige år osv.

Det kan man selvfølgelig være uenig i, og det kan jeg så forstå at hr. Anders Samuelsen er, men jeg forstår også på venstrefløjens, at de synes, at vi skulle have brugt endnu flere penge, altså at det niveau, vi er på, som er historisk højt, ikke er nok. Det skulle have været endnu højere. Selv om den offentlige sektor aldrig har fyldt mere i den danske økonomi end nu, så skulle den have fyldt endnu mere. Det er vi så ikke enige med venstrefløjens i.

Men jeg har bare forholdt mig til fakta, vil jeg sige til hr. Anders Samuelsen.

Kl. 09:31

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 09:31

Anders Samuelsen (LA):

Det er jo også skræmmende fakta. Vi er i en situation, hvor vi har et underskud på 80 mia. kr. Vi kommer til finanslovforhandlingerne i en situation, hvor der er en finansminister, der lægger et finanslovsforslag frem med udsigt til et underskud på 80 mia. kr. Så har vi en ordfører her, som står og klapper sig selv på ryggen af, at man aldrig før har brugt så mange penge. Vil det i bund og grund ikke sige, at hvis man nu bare havde holdt udgifterne i ro igennem de år, hvor vi har haft borgerlig-liberal regering, så havde vi ikke haft den økonomiske krise, som vi står i i Danmark i dag? Vi havde ikke haft det kæmpemæssige underskud, hvis man havde haft styr på økonomien.

I dag står der i Børsen, at Dansk Erhverv peger på, at en LO-familie i Danmark ville komme til at tjene 46.000 kr. om året, hvis man gennemførte reformer. Hvis regeringen, kunne vi også omvendt sige, havde gennemført reformer, havde en LO-familie haft 46.000 kr. ekstra om året. Hvorfor gør man det ikke? Der står, at man skal gøre noget ved efterlønnen, at pensionsalderen skal sættes op, at der skal røres ved topskatten, at der skal røres ved selskabsskatten, og at man skal have en mere effektiv og slankere offentlig sektor. Det er præcis, hvad der står i Liberal Alliances program. Er det noget, som den her regering vil tage op, eller vil man bare konkludere, at det er rigtigt, hvad Information skriver på forsiden i dag, nemlig at der er to veje i dansk politik og begge to fører ud over afgrunden?

Kl. 09:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:33

Jacob Jensen (V):

Vi har haft styr på økonomien. Vi har haft styr på økonomien i den grad, at vi faktisk på et tidspunkt, da det gik rigtig godt, havde nettoformue. Vi havde betalt vores gæld af til forskel fra, hvad vi var blevet tudet ørerne fulde af fra venstrefløjens side: Vi skulle have brugt endnu flere penge. Vi skulle have øget gældsætningen. Vi skulle have øget skatterne. Vi skulle have brugt mere i den offentlige sektor – endnu mere, end vi har gjort.

Vi havde styr på økonomien, og vi havde også mod til at sige: Når det nu er gode tider og der er høje indtægter, så skal vi også turde lægge til side, betale af på vores gæld, så vi har fedt på kroppen, den dag det måtte gå galt og det måtte blive dårlige tider. Det er derfor, at når jeg kan fremvise nogle af de plancher i Økonomisk Redegørelse, som finansministeren gennemgik forleden dag, viser det sig, at Danmark faktisk på kerneområder, langtidslidighed, ungdomslidighed, gæld, underskud, er langt bedre rustet end stort set samtlige

andre lande inden for EU-området og OECD-området. Det skyldes jo, at vi har haft styr på de offentlige finanser, og den økonomiske politik, som vi har ført.

Kl. 09:36

Men med hensyn til de reformer, som hr. Anders Samuelsen henviser til, må jeg bare sige, at vi jo allerede har gennemført striber af dem i forhold til selskabsskatten, pensionsalderen og andre af de ting, som hr. Anders Samuelsen var inde på.

Kl. 09:34

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 09:34

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Da ordføreren indledte sin tale med at fortælle, at der faktisk aldrig har været så stor en offentlig sektor, som der er i disse år, at der er givet mere til sundhed, at der er givet mere til social omsorg, at der er givet mere til uddannelse og forskning, at der er flere læger og flere sygeplejersker, så lagde jeg mærke til, at ovre på den her side begyndte folk at sidde og grine og ryste på hovedet. Jeg vil bare spørge ordføreren: Er det ordførerens opfattelse, at det er et udtryk for ubegavethed, for uvidenhed, for dumhed, eller er det et udtryk for manipulation? Hvad er ordførerens opfattelse?

Kl. 09:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:35

Jacob Jensen (V):

Jeg har meget stor respekt for samtlige af mine folketingskollegaer, uanset om de kommer fra det ene eller andet parti. Jeg tror sådan set, at det ikke er mangel på intelligens. Jeg tror sådan set, at det er et spørgsmål om, at man gerne vil fremstille et forkert billede af den politik, som regeringen, godt støttet af Dansk Folkeparti og i sidste omgang også støttet af Kristendemokraterne, har været garant for.

Så jeg tror, det er et spørgsmål om, at vi år efter år – vi kan jo tage citat efter citat hele vejen rundt fra hr. Villy Søvndal, fra hr. Ole Sohn, fra hr. Morten Bødskov og fru Helle Thorning-Schmidt – har hørt, at der er skåret ned, at der har været en udsultning, at der har været en massakre, når faktum har været lige det modsatte. Derfor må jeg konkludere og dermed give fru Pia Kjærsgaard det svar, at det er et spørgsmål om, at man har forsøgt at fremstille vores politik til forskel fra det, de selv står for, som fejlagtig.

Kl. 09:35

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 09:36

Pia Kjærsgaard (DF):

Det tror jeg er fuldstændig rigtigt, men er det ikke dybt, dybt betænkeligt, at det er sådan nogle mennesker, der gerne vil til magten i Danmark, at man i den grad manipulerer, at man i den grad forsøger at føre folk bag lyset, at man ikke har bare den mindste grad af ærlighed i forhold til den danske befolkning? Det synes jeg er dybt, dybt betænkeligt, og jeg vil bare bede om, om ikke ordføreren vil give mig ret i den betragtning.

Kl. 09:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:36

Jacob Jensen (V):

Det vil jeg give fru Pia Kjærsgaard fuldstændig ret i.

Formanden:

Så er det hr. Henrik Dam Kristensen for en kort bemærkning.

Kl. 09:36

Henrik Dam Kristensen (S):

For efterhånden nogle måneder siden var der en relativt stor debat om det, der blev kaldt Udkantsdanmark eller Yderdanmark. Det førte til, at S og SF fremlagde en plan, og det gjorde regeringen også. Jeg vil sådan set bare spørge ordføreren: I de her nulvæksttider hvad har konsekvenserne så været for Yderdanmark i forbindelse med finansloven, som der nu er indgået aftale om her, ud over at jeg kan forstå at der skal bygges megastore butikker, hvilket jeg bestemt ikke tror vil være til gavn det detailhandelsnet, der er i Yderdanmark? Faktisk har de udtrykt meget, meget stor betænkelighed. Så er Yderdanmark ikke blevet fuldstændig glemt af regeringen? Da der var diskussion om det, var der ingen ende på planerne. Men virkeligheden, realiteten, har vist sig at være en totalt anden.

Kl. 09:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:37

Jacob Jensen (V):

Nu er det sådan, at de arbejdspladser og dermed den aktivitet, der er i det, nogle kalder Udkantsdanmark, er mere flygtige end dem, der er inde omkring de større bysamfund. Jeg synes, Udkantsdanmark er sådan et lidt negativt ladet ord, men lad os nu bare blive ved det, for så ved vi, hvad vi taler om. Det vil sige, at hvis ikke vi havde ført den økonomiske politik, som vi har ført både tidligere og nu med det, som ligger i finanslovaftalen for 2011 og frem, så ville det have betydet, at endnu flere havde været ledige i Udkantsdanmark, at endnu flere arbejdspladser var forsvundet fra det område, som hr. Henrik Dam Kristensen også kerer sig om.

Det er helt afgørende, at vi kan se, at den mest lempelige finanspolitik inden for OECD-området samtidig med de lave renter har betydet, at 133.000 færre er kommet ud i ledighed på grund af vores politik, og den ledighed ville i særdeleshed have ramt udkantsområderne, hvor arbejdspladserne og aktiviteterne er mere flygtige, end de er inde omkring de store bysamfund.

Kl. 09:38

Formanden:

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 09:38

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg takker sådan set for det svar, for det var jo en tilståelsessag, idet der ikke er blevet fulgt op på de mange fine planer, som man fremlagde; der er ikke sket noget. Det er den generelle udvikling, som den her regering argumenterer ud fra, og det argument skal også gælde for det, som vi så kunne kalde Yderdanmark. Ikke et ord om, at 20 VUC'er så bliver nedlagt. Hvis man kigger på kortet, kan man se, at det meget følger de tyndtbefolkede områder. Jeg talte før om megastore butikker, som uomtvisteligt vil få en konsekvens for detailhandelsmulighederne og dermed generelt for de rammevilkår, der er for de mennesker, der bor i vores mest tyndtbefolkede områder. Så jeg takker sådan set bare for den tilståelse, der kom her fra ministerens side. Det var en tilståelsessag i lighed med så mange andre tilståelsessager fra regeringens side.

Kl. 09:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:39

Kl. 09:42

Jacob Jensen (V):

Nu er jeg ikke minister. Man kan selvfølgelig have mange holdninger til, om det er en klog idé, at jeg ikke er det, men skidt nu være med det. Jeg vil da godt alligevel konkretisere mit svar fra før. Bare for at give et eksempel vil jeg nævne megabutikkerne, som hr. Henrik Dam Kristensen er inde på det her. Altså, det er jo en del af, at vi kunne lempe planloven, og det er også noget af det, som har givet mere frihed og kan give mere frihed til at kunne planlægge lokalt, hvordan man ønsker at ens erhvervsliv skal udvikle sig. Det er jo ikke noget, vi dikterer fra Christiansborg, at sådan skal det være. Vi ønsker bare at give den mulighed og dermed en mulighed for at udvikle sig i den retning, man lokalt ønsker.

Så har jeg også et andet konkret eksempel. Der er noget med en motorvej fra Holstebro til Herning. Det er jo også et konkret eksempel, som er taget fra den her finanslov, og som bliver finansieret med den finanslov, og den er også med til at skabe noget vækst og aktivitet i et område, som har haft svært ved at få gang i væksten under finanskrisen.

Kl. 09:39

Formanden:

Tak. Så er det fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 09:40

Pia Olsen Dyhr (SF):

I regeringens eget konvergensprogram fra februar i år var det planen, at det offentlige forbrug skulle udgøre 27 pct. af BNP i 2020, men med nulvækst er der i virkeligheden lagt op til, at det bliver 25,2 pct. i 2020. Hvad ligger der så bag de her tal? Der ligger i virkeligheden det, at man laver en besparelse i det offentlige på næsten 28 mia. kr. Det vil sige, at det har konsekvenser, når vi snakker om nulvækst. Nulvækst er ikke bare sådan et fluffy ord, som man kan gemme alt muligt bag. Og finansministeren har understreget, at det vil betyde besparelser forskellige steder. Jeg vil gerne høre, hvor det er, vi skal spare. Skal vi spare, når der kommer flere ældre, som jo betyder flere sundhedsudgifter? Skal vi spare mere på uddannelse? Hvor er det reelt, at der bliver bonnet for nulvæksten?

Kl. 09:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:40

Jacob Jensen (V):

Jeg synes, det er enormt idéforladt at fastholde et billede af, at hvis man har de samme penge til næste år, som vi har i år, så er det lig med en besparelse – oven i købet når man kan kigge ud over landet og se, at der er en enorm kreativitet omkring det at udvikle sine serviceydelser, at få mere for pengene. Det har man i den ene kommune efter den anden fokuseret på. Eksempelvis i Holbæk Kommune kender jeg et eksempel på, at man har fokuseret på sygefraværet, og det er lykkedes. Man har gjort andre ting i Københavns Kommune, hvor man har udliciteret renovationen, og der har man sparet 100 mio. kr. Og sådan kunne jeg nævne stribevis af eksempler.

Det er jo noget af det, vi skal have fat i, vil jeg sige til fru Pia Olsen Dyhr. Vi har bare sagt, at nu har vi en offentlig sektor, der er historisk stor, den er større end noget andet sted i den del af verden, vi sammenligner os med, og så synes vi bare, det er rimeligt, ikke mindst af hensyn til den offentlige sektor og den ydelse, som vi kan give fremadrettet, at vi sikrer, at der er troværdighed og ro omkring de udgifter og det omkostningsniveau, som vi har, og den gældsætning, som vi har. Hvis ikke der er det, får det konsekvenser i negativ retning.

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 09:42

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu sidder jeg jo ikke og opfinder tal, som oppositionen snakker om, jeg snakker om regeringens eget konvergensprogram, der har lagt op til, at det offentlige forbrug i 2020 skulle være på 27 pct., men nu er der så lagt op til en besparelse på 2 pct., som reelt betyder 28 mia. kr. Det er penge, som skal findes på besparelser frem til 2020; de skal findes nogle steder. Statsministeren siger, at det ikke skal være sundhedsudgifter, men hvor skal pengene så findes? Det mangler ordføreren stadig væk at komme med et svar på. Jeg synes, det er meget rimeligt, at man kommer med et svar på det her problem, for det er også det, danskerne skal vælge ud fra.

Kl. 09:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:42

Jacob Jensen (V):

Nu er procenter jo en sjov størrelse, og det, det handler om, er jo, hvor mange penge i kroner og øre der er til rådighed. Og hvis man har en lavere procent, men af et meget større beløb, altså fordi økonomien udvikler sig – væksten i samfundet er så småt ved at komme tilbage igen, ikke mindst takket være den politik, som vi har ført – betyder det selvfølgelig, at der godt kan være flere penge, selv om procenten i givet fald måtte være lavere. Det håber jeg at fru Pia Olsen Dyhr vil give mig ret i.

Kl. 09:43

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr. Nej, var det anden gang? Undskyld. (*Jacob Jensen (V)*): Hun må gerne komme på for tredje gang).

Så er det fru Margrethe Vestager.

Kl. 09:43

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes altid, det er udmærket, når nogen træder hjælpende til, og jeg synes, det var fint, at fru Pia Kjærsgaard trådte hjælpende til, men jeg tror måske også, det er, fordi fru Pia Kjærsgaard ikke kan hjælpe hele tiden, at ordføreren bliver sådan lidt svævende i det, når der skal svares konkret på f.eks. hr. Morten Østergaards spørgsmål om, hvad det egentlig er, Venstre forestiller sig at der skal ske med den offentlige sektor de næste 10 år.

For statsministeren har sagt, så det ikke kan misforstås: Der skal være stigende sundhedsudgifter, sådan skal det være, det er et ordentligt samfund. Men samtidig skal kommunerne jo have leveret de 5 mia. kr., og hvis man ser på 2015-planen, mangler der også i omegnen af 5 mia. kr. der. Og når man så ser på det træk, der kommer, ved at der er flere ældre, som får brug for service, altså at der sker en ændring i befolkningssammensætningen, bliver det måske i omegnen af 15-16 mia. kr. op mod 2020.

Så kan ordføreren ikke blive lidt mere præcis, med hensyn til hvem det er, der skal holde for?

Kl. 09:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:44

Jacob Jensen (V):

Jeg vil da gerne prøve at gentage, hvad jeg også svarede hr. Morten Østergaard: Mange af de ting, som vi har lagt frem, er med til at gå i den retning, som fru Margrethe Vestager også selv ønsker. Jeg kan nævne skattereformen. Jeg ved så godt, at der var nogle nuancer, og at der var noget strategi, som gjorde, at fru Margrethe Vestager ikke ønskede at stemme for alligevel, men den er dog en del af det og en del af det at få finansieret den velfærdsstigning, der vil være også i årene fremover. Vi har lagt en dagpengereform frem, som fru Margrethe Vestager også vil stemme for – det kvitterer jeg for – og den er en del af løsningen. Vi har lagt en SU-reform frem, som jeg også håber at vi kan gå ind i nogle konstruktive forhandlinger om. Vi har lagt en førtidspensionsreform frem, som jeg også håber at vi kan forhandle om. Og sådan kunne jeg blive ved.

Så vi har jo lagt rigtig, rigtig mange af de her reformforslag frem, som skal være med til at sikre den langtidsholdbare økonomi. Men det allerallervigtigste for at sikre holdbarheden er, at der er troværdighed og sikkerhed omkring den økonomiske politik, at der er styr på udgiftsniveauet. Det er derfor, vi bl.a. går ind med at sige: Nu har vi nået det historisk høje niveau for service og ressourcetildeling i den offentlige sektor. Aldrig før har vi brugt så mange penge. Nu må vi lige prøve at stoppe op her, holde det høje niveau og så spørge: Kan ikke bruge pengene mere kvalificeret?

Kl. 09:45

Formanden:

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 09:45

Margrethe Vestager (RV):

Der er jo det ved det, at med hensyn til det behov, der er fremadrettet med de 5 mia. kr. her, de 5 mia. kr. der og de 5 mia. kr. hist, er der taget højde for skattereformen. Der er taget højde for dagpengereformen. Der er taget højde for, at regeringen – jeg ved ikke hvordan – vil spare på SU'en. Der er taget højde for førtidspensionen. Der er taget højde for alle de ting, som ordføreren henviser til.

Når ordføreren så siger, at det skal være troværdigt, og at det skal være med sikkerhed, er virkeligheden så ikke, at Venstre fra at være et parti, der gerne ville privatisere, er blevet et parti, der gerne vil kommunalisere? For svaret må løftes kommunalt, det må kommunerne finde ud af. Det kommunale selvstyre bliver sat i højsædet, og nu må kommunerne tage ansvaret for, at der føres en ansvarlig økonomisk politik, for Venstre magter det nemlig ikke mere.

Kl. 09:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:46

Jacob Jensen (V):

Jo, Venstre magter det i allerhøjeste grad – her på Christiansborg, men så sandelig også ude i kommunerne. Vi har striber af rigtig mange gode Venstrefolk ude i kommunalbestyrelser og byråd, som borgmestre, gruppeformænd osv., som arbejder benhårdt for at få de her ting til at hænge sammen, og det gælder i øvrigt også andre partier, skal jeg hilse at sige. Det synes jeg faktisk at vi skal kvittere for, men jeg synes også, vi skal holde fast i, at når vi har lavet en økonomisk ramme i fællesskab, en aftale mellem regeringen og KL, så skal budgetterne og rammen i den aftale selvfølgelig overholdes.

Det er derfor, jeg bare siger: Når der er en overskridelse på eksempelvis 5 mia. kr., som vi så det her forleden, jamen så er det da ikke noget, jeg skal stå og tage ansvar for; så er det da dér, hvor svaret ligger, og det er da hos kommunerne. Det er også derfor, jeg

kvitterer for, at kommunerne tager det ansvar på sig og kigger på de budgetter, der skal være for 2011, og får tingene til at hænge sammen igen. Og hvis budgetterne for 2011 holder, jamen så er i hvert fald den del af opgaven, som fru Margrethe Vestager henviser til, løst.

Kl. 09:47

Formanden:

Så er det hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 09:47

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gerne tage fat der, hvor ordføreren stopper, nemlig ved det om det kommunale ansvar, og at man fra regeringens side er glad for, at kommunerne lever op til det her ansvar. Jeg vil spørge hr. Jacob Jensen, om ikke det er sådan, at kommunerne selv gang på gang har adresseret, at pengene mangler. Den daværende formand for KL, Erik Fabrin, der nu er næstformand i KL, har sagt, at regeringen spiller smart for en femmer. Pengene hænger simpelt hen ikke sammen med de løfter, regeringen giver.

Venstres ordfører står her og siger: Jeg forholder mig bare til fakta. Men de svar, vi får fra regeringen selv, viser jo, at der er en rekordstigning i antallet af skoler, som ikke lever op til de minimumstimer, der er. Vi kan også af regeringens egne svar se, at der er flere skolelukninger, end der har været i mange, mange år. Vi kan også se, at der er en rekordstigning i antallet af elever i folkeskolen.

Hvordan kan Venstres ordfører fastholde, at han forholder sig til fakta, når det bliver sagt, at folkeskolen bliver prioriteret, og når de samme svar fra regeringen viser, at det er gået ned ad bakke med ressourcerne til folkeskolen, med timeantallet, med kvaliteten, hvilket jo også PISA-undersøgelsen bekræfter?

Kl. 09:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:48

Jacob Jensen (V):

Hvad angår de samlede kommunale udgifter til folkeskolen, kan jeg konstatere, at enhedsudgiften pr. elev er steget med 5 pct. i perioden fra 2001-2009. I 2001 brugte kommunerne i gennemsnit 63.700 kr. pr. elev, i 2009 brugte de 67.100 kr., og det er jo en stigning. Så det med at sige, at vi har skåret ned på folkeskolen, er notorisk usandt. I forhold til niveauet vil jeg sige, at vi på både læsning og matematik kan konstatere, at det går fremad i de små klasser.

Udfordringen er selvfølgelig at fastholde den fremgang for de små klasser og så hele vejen igennem folkeskolen, og PISA-undersøgelsen måler jo på 15-årige, og det er selvfølgelig der, udfordringen ligger, sådan at den kvalitet, der kommer ud af folkeskolen, sikrer, at de elever også kan tage en mellemlang og videregående uddannelse, hvis de efterfølgende ønsker det. Det er der, udfordringen ligger. Man kan ikke komme og sige, at der bliver brugt færre penge på folkeskolen.

Hvad angår indretningen af folkeskolen ude lokalt, om man lukker en skole eller man laver en anderledes struktur, er jo ikke noget, vi skal blande os i på Christiansborg, det er jo en lokal prioritering.

Kl. 09:49

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 09:49

Rasmus Prehn (S):

Man kan jo flakke rundt med tallene, som man har lyst til. Sagen er den, at kommunerne også har fået langt større ansvar, langt flere op-

gaver, de skal betale for – på bl.a. skoleområdet er der jo pensionsbyrden, som man selv skal stå for i kommunerne. Derudover er sagen den, at der er tal, der også viser, at går man ind og måler på den enkelte elev på normalområdet, vil man se, at der faktisk er færre penge pr. elev nu, end der var tidligere. Det er kommunernes eget revisionsinstitut, der har fremlagt det tal.

Det næste er: Hvordan kan det være, at Venstres ordfører på en og samme tid kan tale om, at vi skal have en folkeskole i verdensklasse, og mene, at løsningen er, at der på grund af sparehensyn skal flere ind i klassen?

Jeg står her med en artikel fra Berlingske Tidende fra fredag den 3. december, hvor der står: Elever døjer med hørm og hede. Sagen er simpelt hen den, at der er elendigt indeklima i de her folkeskoler. Venstres svar er så: Vi skal have flere ind i klasserne, det er det, der løser det, der er problemer med hørm og hede, flere ind i klasserne.

Det giver lidt det indtryk, at man har siddet på et regeringsseminar i regeringen og sagt: Eleverne døjer med hørm og hede, flere skal ind i klasserne og sidde og svede.

Er det regeringens politik?

Kl. 09:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:51

Jacob Jensen (V):

Ordspillet fejler jo ikke noget, men pointen er, at indholdet i ordspillet er forkert. Jeg kan bare konstatere, at under VK-regeringen, dvs. siden 2001, har kommunerne investeret næsten dobbelt så meget i fornyelse og vedligeholdelse af folkeskolernes fysiske rammer end under SR-regeringen i 1990'erne – ca. 2,3 mia. kr. om året i 1990'erne mod 4,3 mia. kr. under VK-regeringen. Så vi har faktisk stort set fordoblet den portion midler, vi stiller til rådighed for at forbedre de fysiske rammer. Det er fakta. Det kan hr. Rasmus Prehn selvfølgelig benægte, men så benægter hr. Rasmus Prehn altså fakta – ordspil eller ej.

Hvorvidt der skal være flere i klasserne eller ej, er jo igen noget, som vi ikke behøver at blande os i på Christiansborg. Det er igen noget, som man lokalt kan prioritere og vurdere. Der er også undersøgelser, og der er faktisk gentagne undersøgelser, der viser, at hvis man har meget små klasser, som der typisk er på lokale skoler rundt omkring i udkantsområderne, hvor der ikke er så stor tilslutning, så er fagligheden også derefter. Hvis man spørger eleverne, om de ønsker at gå i en klasse med 10-12 elever eller de ønsker at komme ind i et større fagligt miljø, hvor der er flere i klassen, så tror vi også, vi kender svaret.

Kl. 09:52

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 09:52

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Ordføreren lagde ud med også at snakke om, at reformer er nødvendige. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at dykke lidt ned i det, som regeringen jo også har lagt frem, og det er, at man nu vil indføre brugerbetaling på sundhedsområdet og vel at mærke brugerbetaling på behandling på offentlige sygehuse. Her tænker jeg på brugerbetaling på kunstig befrugtning, altså fertilitetsbehandling. Her argumenterer regeringen så med, at det skal være med til at løfte en kræftplan i 2014. Er det ikke lidt paradoksalt, at man nu indfører brugerbetaling i en del af sundhedsvæsenet for at finansiere noget om 4 år?

Er det sådan, regeringen agter at føre ekspansiv finanspolitik? Det var det, sundhedsministeren kaldte det her for et par dage siden.

Jeg synes, det er en underlig forståelse af ekspansiv finanspolitik. Nu lyttede jeg lidt efter i økonomitimerne, og det er i hvert fald ikke sådan, jeg har forstået ekspansiv finanspolitik.

Men jeg vil gerne høre ordføreren helt konkret: Hvem har ansvaret for, at der skal afskediges 2.500 medarbejdere ude i sygehushæsen i de her dage? I dag er der blevet afskediget 90 medarbejdere på Aalborg Sygehus.

Kl. 09:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:53

Jacob Jensen (V):

Hvis vi kigger på – vi tager lige fat i det sidste først – hvor mange ekstra personer, personaler, på de offentlige sygehuse, der er blevet ansat, siden vi kom til, vil vi se, at der er blevet ansat omkring 12.000 ekstra personer på offentlige sygehuse siden 2001, heraf mindst 3.000 læger og 3.800 sygeplejersker. Så er det da muligt, og det er jo rigtigt, at der er steder, hvor man har haft for mange ansatte i forhold til det antal operationer og det aktivitetsniveau, der har været. Men det er jo ikke et regeringsansvar. Det er et regionalt ansvar, vil jeg sige til hr. Jonas Dahl. Det tror jeg også hr. Jonas Dahl udmærket godt er klar over.

Når vi taler om ekspansiv finanspolitik, også på sundhedsområdet, skyldes det jo, at vi har ført en ekspansiv finanspolitik, at vi har tilført sundhedsområdet over 33 mia. kr. mere om året. Det har jo resulteret, ikke bare i, at vi har tilført flere midler, men i at resultaterne er blevet bedre. Vi har fået flere operationer end nogen sinde før. For os, vil jeg gerne understrege, er det ikke afgørende, om vi bruger 1 mia. kr. mere eller mindre. Det afgørende er de resultater, der kommer ud af det.

Kl. 09:54

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 09:54

Jonas Dahl (SF):

At det ikke er afgørende, at man bruger 1 mia. kr. mere eller mindre, hvis man skal være økonomisk ansvarlig, undrer mig jo lidt, men det er åbenbart gået lidt fløjten med Venstres politik.

Ekspansiv finanspolitik er jo ikke, når man tager fra en kasse og flytter over i en anden inden for samme sundhedsvæsen. Det får man jo ikke ekspansiv finanspolitik af. Det vil jeg bare høre om ordføreren ikke kan bekræfte, fordi det ellers kunne tyde på, at Venstre har nogle udfordringer på den økonomiske politik.

Men det, der også er interessant, er, hvem det er, der er blevet ansat virkelig mange af inden for sundhedsvæsenet. Så vidt jeg husker tallene fra 2005 til 2008, er der blevet ansat 4 pct. flere læger. Ja, det er rigtigt. Produktiviteten er øget med 8 pct. Det er jo flot. Men samtidig har man ansat 13 pct. flere djøfere, og det kunne jo tyde på, at regeringen har haft et mål med at booste hele sundhedsindustrien, ikke bare med en masse administrative medarbejdere, men nogle, som skulle sidde og flytte rundt på de her patienter og sende dem ud til privathospitalet.

Der må man jo bare spørge: Får den enkelte dansker mere eller mindre sundhed for pengene, når man nu skal ud at afskedige sundhedspersonale på de enkelte sygehuse? Det vil jeg gerne have et konkret svar på fra ordføreren, for nu har vi hørt, at hver gang man skal placere et ansvar, er det kommunerne og regionerne, der har ansvaret. Når man skal høste succeserne, er det regeringens. Kunne man ikke også bare tage en lille smule ansvar for de afskedigelser, der sker i regionerne i de her dage?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:55 lige drift i de opgaver, som vi har lagt udeomkring i regioner og kommuner, og den prioritering ønsker jeg sådan set ikke at gå ind og blande mig i. Det er selvfølgelig et ansvar, de har. Men vi har ansvaret for den økonomiske ramme og de lovgivningsmæssige rammer, der bliver stillet til rådighed omkring frit valg og andre ting, sådan at man får mest ud af de midler, der nu en gang er til rådighed. Det ansvar tager jeg gerne på mig, men jeg tager ikke på mig, at det skal være en nedskæringsregering, når faktum er lige præcis det modsatte.

Kl. 09:58

Formanden:
Fru Line Barfod.

Kl. 09:58

Jacob Jensen (V):

Jeg vil gerne give ansvaret bl.a. til regionerne for den indsats, der bliver gjort ude blandt personalet. Min egen kone er sygeplejerske, så jeg ved, hvor hårdt de arbejder hver eneste dag. Så det ansvar vil jeg gerne give, men jeg vil også gerne tage ansvaret i forhold til de rammer, som vi stiller op for den udvikling, der kan ske inden for sundhedsområdet, bl.a. i forhold til tilførte midler, som jeg har nævnt: godt og vel 33 mia. kr. ekstra, 12.000 ekstra personaler, heraf 3.000 læger og 3.800 sygeplejersker. Der bliver opereret som aldrig før. Der blev sidste år opereret 188.000 flere personer, end der blev gjort i 2001.

Når man så kigger på tilfredsheden blandt de mennesker, som er inde over sundhedsvæsenet, altså kunderne i butikken, er det sådan, at ni ud af ti patienter faktisk er tilfredse med deres indlæggelse. Det danske sundhedsvæsen er nummer to i Europa i 2009 ifølge den årlige undersøgelse, som Euro Health Consumer Index laver. Det er bare lige for at give et par eksempler på, hvor vi ligger henne. Jeg står ikke her og siger, at det er fuldstændig lysegrønt og lyserødt, eller hvad man nu bruger af udtryk. Jeg siger, at der er nogle markante forbedringer, men der selvfølgelig er mulighed for at gøre ting endnu bedre, men det kræver bl.a. innovativ tænkning og nytænkning på alle områder.

Kl. 09:56

Formanden:

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 09:56

Line Barfod (EL):

Venstres ordfører siger, det er usandt, at der bliver skåret ned i kommuner og regioner. Betyder det, at de mange mennesker, der lige er blevet fyret på Aalborg Sygehus, godt kan se bort fra fyresedlen, for den passer slet ikke? De mange tusinde skolelærere, pædagoger, pædagogmedhjælpere, HK'er, SOSU'er og mange andre, der er blevet fyret i de senere måneder, skal ikke tænke over det, for det passer slet ikke ifølge Venstre; de er slet ikke blevet fyret, det er bare noget, de tror. De mange skoleelever, der er blevet proppet ind i klasserne, og de mange børn, der oplever, at der er færre voksne til at tage sig af dem i børnehaverne, skal ikke tænke over det; det passer slet ikke, det er bare noget, de tror. Den virkelighed, folk oplever, passer slet ikke, for ifølge Venstres er der slet ikke skåret ned nogen steder.

Kl. 09:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:57

Jacob Jensen (V):

Jeg tror, at vi taler lidt forbi hinanden, men det er sikkert også med vilje.

Når jeg siger, der ikke er skåret ned, er det jo, fordi jeg kan dokumentere, at de ressourcer, vi har tildelt til offentlig velfærd år efter år, er blevet flere og flere. Fra 2001 til 2010 er der blevet tildelt flere offentlige ressourcer hvert eneste år. Det er så rigtigt, at der kan ske nogle prioriteringer, med hensyn til hvor der skal opprioriteres og hvor man har mindre behov. Det er selvfølgelig der, hvor jeg igen prøver at understrege, at vi går ind for, at det er regionerne, der tager sig af den daglige drift, det er kommunerne, der tager sig af den dag-

Line Barfod (EL):

Jeg tror, det bliver meget svært for Venstre at finde nogen, der vil sige, at de har fået bedre vilkår i deres kommune. Jeg tror, der er rigtig mange, som oplever, at der bliver fyret og skåret ned, og det er der blevet igennem lang tid.

Hr. Jacob Jensen siger, det er et spørgsmål om prioriteringer, og derfor vil jeg gerne bare høre helt kort: Hvorfor er det, at Venstre mener, at det er vigtigere, at vi, der har rigeligt i forvejen, skal have et stærkt stigende privatforbrug – vi skal sådan set over de kommende år have et dobbelt så stort privatforbrug, vi skal have mange flere fjernsyn, computere og biler, og vi skal udskifte vores køkkener og badeværelser dobbelt så hurtigt osv. – samtidig med at man altså vil proppe flere børn ind i klasserne, man vil have, at der skal være færre voksne til at tage sig af vores børn i vuggestuer og børnehaver, og der skal være færre til at tage sig af de ældre, de må vænne sig til robotter fremover i stedet for mennesker osv.? Hvorfor har Venstre den prioritering?

Kl. 09:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:59

Jacob Jensen (V):

Der har aldrig været så mange ansatte i den offentlige sektor som nu. Jeg nævnte sundhedsområdet i mit svar til hr. Jonas Dahl, og jeg kunne også nævne de andre områder. Der har aldrig været brugt så mange penge i offentlig velfærd, som vi gør nu.

Det er så rigtigt, som fru Line Barfod henviser til, at der er steder, hvor man af forskellige prioriteringsmæssige årsager bliver nødt til at indrette sig i forhold til den virkelighed, som også findes. Men prioriteringerne og tilrettelæggelsen ude lokalt og regionalt skal jo finde sted der og ikke her. Vi skal lave en prioritering af de økonomiske rammer og de vilkår, man kan arbejde under, og det gør vi, og det ansvar tager vi på os. Det har betydet – kan jeg nævne igen – at 188.000 flere i sundhedssystemet er blevet opereret i forhold til 2001. Det skyldes jo bl.a., at vi har sikret et frit valg, så man har kunnet udnytte ressourcerne bedst muligt, så der f.eks. ikke var ledig kapacitet ét sted, mens der var mangel på kapacitet et andet sted. Den vej rundt kan vi jo nævne eksempel efter eksempel på ledelse, tilpasninger, omorganiseringer og struktureringer, som gør, at man kan få mere for sine penge. Jeg har nævnt et par eksempler fra nogle kommuner, og jeg kunne også tage et par regioner.

Kl. 10:00

Formanden:

Så er det fru Mette Frederiksen, kort bemærkning.

Kl. 10:01

Mette Frederiksen (S):

Nu beskæftiger jeg mig en del med det socialpolitiske område, og der hører man stort set altid både fra V og K, at folk må tage mere ansvar for deres eget liv, for deres egne gerninger og dermed også for deres fremtid. Derfor kan det jo undre, at en regering, der taler så meget om det personlige ansvar, har så svært ved selv at påtage sig ansvaret. Nu har vi været i gang med debatten i dag i en times tid, der har været nævnt en række eksempler på besparelser ude omkring i landets kommuner, der har været talt om fyringer på vores hospitaler, om klassekvotienter, der er høje, om aflyste undervisningstimer, om ringere normeringer i dagtilbud, om en ringere ældrepleje, og hver eneste gang svarer ordføreren, at det intet som helst har med den førte politik at gøre, at det ikke er regeringens ansvar. Kan det virkelig hænge sammen sådan, at det, der foregår rundtomkring i Danmark, intet som helst har at gøre med den førte politik her fra Christiansborg og dermed fra regeringens side?

Kl. 10:02

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 10:02

Jacob Jensen (V):

Nej, jeg håber ikke, at fru Mette Frederiksen har opfattet det sådan. Jeg har prøvet at give udtryk for de ting, som vi gør her på Christiansborg, altså at lave de økonomiske rammer og lave de lovgivningsmæssige rammer. Men der er altså forskel på det, vi foretager os herinde, og det ansvar, vi har, og så den lokale prioritering og tilrettelæggelse af arbejdet ude lokalt.

Jeg synes bare, det er afgørende, når vi kigger på, hvad det er, fru Mette Frederiksen spørger til, hvad det er for nogle resultater, der så kommer ud af det. Og der må man jo sige, også på det sociale område og måske ikke mindst i særdeleshed på det sociale område, hvor vi har udsatte grupper og andre, som netop har behov for fællesskabets hjælp, at de mennesker jo kun får den hjælp, hvis der er indtægter i vores samfund til at give den hjælp, og indtægterne i samfundet kommer altså kun, hvis der er styr på de offentlige udgifter. Og når vi i forvejen har verdens største offentlige sektor, når vi i forvejen har verdens højeste skattetryk, så er det altså fattigt at komme med det svar, som jeg kan forstå at fru Mette Frederiksen gør, nemlig at sige, at disse ting skal gøres endnu større, at der skal være endnu mere skat, at der skal være endnu mere gæld. Det vil gå lige præcis modsat, for vi kommer til at bruge flere af vores indtægter på renter i stedet for på velfærdsydelser, og det vil netop ramme de udsatte grupper, som fru Mette Frederiksen arbejder for.

Kl. 10:03

Formanden:

Så er det fru Mette Frederiksen.

Kl. 10:03

Mette Frederiksen (S):

Nu er det jo nok altid en fordel, hvis Venstre udlægger Venstres politik og vi Socialdemokrater udlægger vores politik. Det, jeg spørger ordføreren om, er om de konkrete besparelser, der pågår rundtomkring i hele Danmark. Vi taler ikke om, at det er enkelte kommuner, der skal spare, eller det er enkelte skoleelever, der oplever en forringet undervisning, vi taler om, at samtlige landets kommuner skal spare, at landets samtlige regioner oplever besparelser og dermed, at alle vi, der bruger velfærdssamfundet, oplever ringere tilbud i vores respektive kommuner. Det, jeg konkret spørger ordføreren om, er, om der er en sammenhæng mellem de overordnede økonomiske

rammer, som jeg kan forstå at Venstre gerne påtager sig ansvaret for, og den virkelighed, som danskerne oplever.

Jeg noterede mig i ordføreren indlæg, at der blev brugt alle mulige tillægsord i forbindelse med venstrefløjens og Socialdemokratiet og alt det, som vi måtte have sagt. Det er jo sådan set underordnet, hvad vores oplevelse er, det, der er afgørende, er jo, hvordan den enkelte borger oplever forholdene i Danmark. Og det, vi hører alle steder fra, er, at eksempelvis forældre til børn i skoler oplever en ringere undervisning, og at mange ældre oplever en ringere ældrepleje. Vil Venstre tage ansvar eller ej?

Kl. 10:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:04

Jacob Jensen (V):

Vi vil gerne tage ansvar, og vi vil også gerne tage ansvaret for, at de ting, der sker i det danske samfund, udvikler sig i en positiv retning. Jeg nævnte også i min ordførertale, at der er positive eksempler, og at der er gode eksempler på, hvordan man kan gøre tingene bedre og mere kvalificeret. Jeg nævnte eksempelvis plejehjemmet Lotte. Det er et, som jeg tror de fleste kender. Det er jo et eksempel på, hvordan en leder går ind stærkt, engageret, dynamisk og tilrettelægger nogle ting på en måde, som gør, at man kan få tingene til at fungere på en hensigtsmæssig måde. De får ikke flere penge, end man gør alle mulige andre steder.

Vi så til gengæld i hjemmehjælpersagen fra Københavns Kommune, at der var mangel på ledelse, der var mangel på ansvar, men det var jo ikke et spørgsmål om ressourcer. De fik præcis de samme penge, som man gør alle mulige andre steder rundtomkring i landet, på det område.

Det er derfor, jeg blot siger, at det jo ikke er et spørgsmål om alene at stille ressourcer til rådighed, for hvis det var det, så skulle vi jo være verdensmestre, for vi er dem, der bruger flest penge. Det kritiserede hr. Anders Samuelson os så for, men vi er dem, der bruger flest penge, og hvis det virkelig udelukkende var et spørgsmål om at bruge ressourcer, skulle vi jo have verdens bedste offentlige sektor. Vi har en rigtig god offentlig sektor på en stribe områder, vi har også set forbedrede resultater, men som fru Mette Frederiksen siger, er oplevelsen måske ikke den samme alle steder, og det er det, vi selvfølgelig skal forsøge at gøre at den bliver i de eksempler og med de erfaringer, der er derude.

Kl. 10:05

Formanden:

Så er det fru Marlene Harpsø for en kort bemærkning.

Kl. 10:05

Marlene Harpsø (DF):

Tak. Jeg synes, det er ganske nydeligt, som hr. Jacob Jensen har redegjort for politikken på det her område.

Noget af det, jeg hæfter mig ved, er, når de fra Socialdemokratiets side, bl.a. hr. Rasmus Prehn var inde på det, siger, at man nærmest fra regeringens side sylter skolerne. Der er flere skoler, der ikke lever op til minimumstimetallet. Der var en lang svada af ting, som bare var regeringens skyld. Men kan hr. Jacob Jensen fra Venstre ikke bekræfte, at Socialdemokratiet rent faktisk selv sidder med i den forligskreds bag folkeskolen og dermed også er ansvarlig for den førte politik, der er på folkeskoleområdet?

Kl. 10:06

Formanden:

Ordføreren.

Jacob Jensen (V):

Jo, det kan jeg bekræfte at de gør. Men derfor er det jo stadig væk sådan, at det er regeringen, der har udspilsretten, og det er også regeringen, der ligesom lægger linjerne for det. Der tror jeg at jeg gerne vil anerkende, at man konstruktivt går ind – og det håber jeg også at socialdemokraterne har gjort – i forhandlingerne og søger den indflydelse, man nu engang har. Men det er fuldstændig rigtigt, som fru Marlene Harpsøe nævner, at når man sidder med i en forligskreds, har man selvfølgelig også et ansvar for den politik, der så kommer ud af de aftaler, man bliver enige om.

Kl. 10:06

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:06

Marlene Harpsøe (DF):

Det er jo rart at få den bekræftelse. Det er jo det, man sådan set fra Socialdemokratiets side gang på gang glemmer at fortælle ude i offentligheden. Der bliver fremstillet et billede af, at det udelukkende er regeringen og Dansk Folkeparti, der altså sidder på det her område, men det passer overhovedet ikke.

Derudover hører vi gentagne gange, at der bliver skåret ned på området, og det er også regeringen og Dansk Folkepartis skyld, selv om også Socialdemokraterne sidder med på det her område. Jeg vil bare gerne bede hr. Jacob Jensen bekræfte, at man i 2001 brugte 36,4 mia. kr. på folkeskolen, men at det tal rent faktisk i 2009 var øget til knap 40 mia. kr., med andre ord 39,8 mia. kr., altså en stigning.

Kl. 10:06

Kl. 10:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:07

Jacob Jensen (V):

Jeg kan bekræfte det, som fru Marlene Harpsøe siger, nemlig at der bliver brugt flere penge, også på folkeskoleområdet. Men jeg vil også gerne stadig væk understrege for ligesom at gøre billedet fuldstændigt, at vi også er inde at prioritere omkring uddannelsesområdet. Det har jeg vedkendt mig fra starten af, men det gør vi jo så også – synes vi i øvrigt selv – på en intelligent måde i den forstand, at vi bl.a. friholder det, det drejer sig om, nemlig undervisning og den kompetencegivende uddannelse.

Men jeg kan bekræfte det, som fru Marlene Harpsøe siger: Der bliver brugt flere penge, også på folkeskoleområdet.

Kl. 10:08

Formanden:

Så er det fru Pernille Vigsø Bagge. Og det bliver den sidste, der stiller korte spørgsmål. Værsgo.

Kl. 10:08

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Vi skal blive ved folkeskolen, og jeg er også sikker på, at Venstres finansordfører er glad for det, for så kan Venstres ordfører få lov til at bekræfte, at der faktisk er sket et fald i udgifterne til normalundervisning fra 2002 til 2009 på folkeskoleområdet på 6 pct. Det viser den uvildige BDO-rapport, som er blevet udarbejdet i år. Så kan Venstres ordfører også bekræfte, at når Venstres ordfører taler om, at der er afsat flere penge til folkeskolen, handler det bl.a. om, at kommunerne nu skal afsætte penge til lærernes pension for lærere, som før var statsansatte tjenestemænd og fik pension fra statskassen, men nu skal de overenskomstansatte lærere have pension fra kommunerne. Den pensionsindbetaling tæller regeringen med, når rege-

ringen forkynner, at der er brugt flere penge på folkeskolen og den enkelte elev. Det er altså penge, der ikke kommer den enkelte elev, men lærernes pension, til gode. Vil Venstres ordfører bekræfte det?

Kl. 10:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:09

Jacob Jensen (V):

Det, jeg gerne vil forholde mig til – jeg er i øvrigt glad for, at vi bliver ved folkeskolen, for det synes jeg er et helt centralt emne – er, at de resultater, der kommer ud af det, er gode, uanset hvad man så medregner eller ej. Det, der kommer ud af det, er, at vi har bedre elever i forhold til f.eks. læsning. Eleverne læser lige så godt nu i 3. klasse, som de før gjorde i 4. klasse, og eleverne er nu lige så gode til matematik i 4. klasse, som de før var i 5. klasse.

Det, jeg så i et tidligere svar prøvede at give udtryk for, er, at det afgørende så også er, at vi fastholder den udvikling frem til afgangsklasserne, sådan at de har muligheden for at gå ind i ungdomsuddannelserne. Så det er det, der er det afgørende for os, altså de resultater, vi får ud af de ressourcer, som vi stiller til rådighed, og de rammer, vi lovgivningsmæssigt stiller op, og den frihed, som også folkeskolen gerne skulle have med det udspil, som vi nu er kommet frem til.

Kl. 10:10

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 10:10

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg synes, at det er så interessant, at Venstres ordfører netop henholder sig til resultater, for en af de mest gennemgribende resultater, vi har set fra de forgangne uger er jo den PISA-rapport, der viser, at under den her regerings tid er det blevet markant dårligere med de 15-åriges læsning, matematikkundskaber osv.

Det her handler om, at der ude i kommunerne er uuddannede lærere, som bliver ansat som vikarer, fordi kommunerne ikke har råd til at ansætte uddannede lærere. Det her handler om, at der er blevet fyret cirka dobbelt så mange lærere, som det faldende elevtal kan retfærdiggøre. Der er tale om, at der aflyses timer i et hidtil ukendt antal.

Jeg er ret spændt på, hvad det er for et resultat, hr. Jacob Jensen tror der kommer ud af den her førte politik. Der er som sagt brugt 6 pct. mindre på normalundervisningen i folkeskolen fra 2002 til 2009. Det håber jeg at hr. Jacob Jensen her i anden omgang vil bekræfte. De penge, som hr. Jacob Jensen taler om, der er afsat, går til at lærpensioner og ikke til undervisning. Vi ser, at alle kommuner i det kommende år skal spare rigtig, rigtig mange penge på folkeskolen. Hvad er det for nogle resultater, hr. Jacob Jensen forventer ud af det her?

Kl. 10:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:11

Jacob Jensen (V):

Altså, jeg kan sige, at vi også har investeret massivt i fagligheden i folkeskolen, som jeg kan forstå at fru Pernille Vigsø Bagge også interesserer sig for. Det synes jeg er godt. Siden 2003 har der været afsat mere end 5 mia. kr. til bl.a. flere timer i dansk og matematik for de yngste klasser, og det er jo noget af det, der giver resultater, hvilket jeg også nævnte lige før. Man læser bedre, og man regner bedre i de små klasser. Udfordringen er så – og det er også det, PISA-under-

søgelsen egentlig dokumenterer – at den positive udvikling i de små klasser selvfølgelig også skal række frem til de sidste klasser.

Men det helt afgørende for mig er at slå fast, at vi har et velfærdssamfund og en offentlig sektor, herunder på folkeskoleområdet, sundhedsområdet og ældreområdet, som aldrig før har haft så mange ressourcer. Man kan ikke nævne et år, hvor der er blevet brugt færre ressourcer på offentlige velfærdsydelser. Så er det bare, vi siger: Lad os nu holde det niveau for at sikre, at der er orden i økonomien, når vi nu ikke har de samme indtægter, som vi har haft tidligere. Lad os holde det historisk høje niveau og så sikre, at rammerne bliver bedre lovgivningsmæssigt og tage ved lære af de mange, mange eksempler, der er rundtomkring, på, at man organiserer sig bedre og gør strukturerne bedre. Det er det, der er vores pointe med det finanslovsforslag, vi debatterer i dag.

Kl. 10:12

Formanden:

Tak til hr. Jacob Jensen. Den time, der er til rådighed til korte bemærkninger, er fuldt ud anvendt. Næste ordfører er hr. Morten Bødskov fra Socialdemokratiet, og jeg vil bare sige, at de, der ønsker ordet, ikke behøver at række hånden i vejret. Det lærte vi i skoletiden, men det behøver vi ikke mere. Vi bruger ny teknologi. Man trykker på knappen, og så kan vi se det heroppe, og så kan vi også styre det lidt bedre.

Værsø til hr. Morten Bødskov.

Kl. 10:12

(Ordfører)

Morten Bødskov (S):

Tak for det. De elever, der forlod folkeskolen før sommerferien uden hverken at kunne læse, regne eller skrive ordentligt, startede i 1. klasse i 2001, da Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti fik ansvaret for Danmark. I 9 år har regeringen haft alle muligheder for at forbedre folkeskolen, og nu er dens svar så kommet: megaklasser og flere karakterer til vores børn. Børnene skal stemples, og det hele skal selvfølgelig offentliggøres.

Som bekendt skal man jo passe på med at kaste med sten, når man selv bor i et glashus, for hvordan vil regeringen klare sine egne test? Undervisningsministeren får 15 + 16 til at blive 33. Hun dumper, men hun får en ny chance, for som alle andre i hendes generation er hun produktet af en folkeskole, hvor hr. Bertel Haarder fra 1982 har været undervisningsminister i 16 år. Finansministeren ligger også lavt. Europas førende økonomiske avis rangerer ham som nr. 15 ud af 19 europæiske finansministre. Selv den græske finansminister ligger foran. Det er også dumpekarakter.

Regningen for regeringens dumpekarakterer betales nu af børnefamilier og pensionister. Og den betales af skolelærere, pædagoger og sygeplejersker. De og andre offentligt ansatte fyres nu i stort omfang. Børn må i disse dage derfor sige farvel til deres yndlingslærer. På plejehjemmene tager den ældre afsked med sin hjælper, som i årevis har været en tryk samtalepartner i en ofte ensom hverdag. Og ind ad brevsprækken hos børnefamilierne dumper i det nye år nu en mindre børnecheck.

Mange børnefamilier lyttede sikkert til De Konservative, da de i valgkampen lovede ikke at efterlade regningen i børneværelset. Men efter nytår lander regningen i børneværelset. I strid med løftet fra valgkampen må børnefamilierne nu leve med, at børnechecken beskæres, at der er færre penge til børnene. Det er simpelt hen ikke fair. Hver dag knokler jævne danskere for at få hverdagen til at hænge sammen. De står tidligt op om morgenen, børnene passes, mor besøges på plejehjemmet, enhver svarer sit.

Hvorfor er det dem, der skal betale regningen for megaskattelettelserne til bankdirektørerne? Hvorfor skal deres mor på plejehjemmet have en ringere omsorg? Hvorfor skal deres børn have dårligere pasning i børnehaven og færre undervisningstimer i skolen? Hvorfor

skal de betale regningen for de ufinansierede skattelettelser? Sig nu sandheden, for det passer jo ikke, når statsministeren siger, at regningen er betalt. Fortæl almindelige familier, at det er deres børn, deres far og mor på plejehjemmet, som nu betaler regningen for de ufinansierede skattelettelser.

Regeringen har konsekvent taget fejl af krisens omfang. Først undervurderede man krisens konsekvenser for arbejdsløsheden og for væksten. Man gav bankerne frit løb og bankdirektørerne store ufinansierede skattelettelser. Med finansloven begår regeringen sin anden store fejl. Mens arbejdsløsheden vil stige og væksten halter af sted, vedtager regeringen en finanslov, der koster arbejdspladser og vækst. Samtidig er fundamentet under regeringens økonomiske politik nu væk. Skattereformen fra 2009 er reelt ufinansieret; det offentlige forbrug er der ikke styr på; forudsætningerne er fugle på taget; den såkaldte genopretningsplan er punkteret, inden den overhovedet træder i kraft.

Vi forstår godt, at finansministeren ser lidt træt ud. Finanslovsfalten løser ikke Danmarks problemer, den forværrer dem. Vækstkrisen trækkes i langdrag; der skabes ikke flere nye arbejdspladser; flere risikerer at blive langtidsarbejdsløse; flere unge vil få vanskeligheder ved at få en praktikplads; de nødvendige investeringer, der skal til, svigtes; erhvervslivet taber arbejdspladser.

Der er en anden vej for Danmark. Danmark skal i gang igen. Væksten behøver ikke at halte af sted. Men mens andre lande investerer massivt i energi og grøn teknologi, svigter regeringen sit ansvar. I stedet hånes kampen for et bedre klima, og klimaskeptikere får millioner af kroner i støtte. Der er en anden vej for Danmark. Med klare mål og investeringer i energirigtig omstilling af Danmark kan vi skabe de nye tusindvis af arbejdspladser, der skal til. Men det kræver et flertal for en vækstpakke.

Kl. 10:17

Hvis vi vil sikre danske virksomheder nye eksportmuligheder, så kan vi gøre det. Vi kan styrke samarbejdet mellem vores universiteter, forskningsmiljøer og erhvervsliv til gavn for vækst og nye arbejdspladser. Investerer vi nu, redder vi danske arbejdspladser. Bremser vi for hårdt op, som tilfældet er, så taber vi danske arbejdspladser.

I gennem generationer er vores velstand i Danmark skabt af viden og uddannelse, men desværre halter uddannelsen af vores børn og unge gevaldigt, vi sakker bagud. Regeringen har ikke løftet folkeskolen. Når man har haft ansvaret de sidste 9 år, haft undervisningsministerposten i 16 år siden 1982, så skal man ikke, jeg citerer, være flov på nationens vegne. Det er regeringen, der har ansvaret, man kan ikke løbe fra det, man kan ikke tørre det af på andre, det er regeringens og kun regeringens ansvar.

Vi skal satse på uddannelse, hvis vi vil vinde kampen om fremtidens arbejdspladser, men hvad gør regeringen? Den laver mega besparelser, op mod 6 mia. kr. skal der nu spares på uddannelsesområdet og forskningsområdet. Det er forkert – vi skal investere mere i uddannelse og forskning, vi skal løfte folkeskolen og ikke indføre mega klasser og gennemtvunge mega besparelser. Flere skal have en ungdomsuddannelse, vi taber unge på gulvet nu, og vi taber vækst og velstand, hvis mega besparelserne på uddannelses- og forskningsområdet får lov til at fortsætte.

I de her dage bringer hver dag nye afsløringer om regeringens overbetaling af privathospitalerne, og hver dag vandrer sygeplejersker og andet godt personale ud fra vores fælles sygehuse med en fyreseddel i hånden. Overbetalingen af privathospitalerne stopper, i det sekund et nyt flertal får magten, og jeg kan garantere for, at alt bliver undersøgt. I stedet skal pengene bruges på vores fælles sygehuse, patienter skal have valgmuligheder, og dem med størst behov skal behandles hurtigere. De kræft- og hjertepatienter, der venter på bedre behandlinger, skal selvfølgelig sikres det. Vores ældre medicinske

patienter og vores psykisk syge skal have bedre pleje og omsorg. Det er dem, vi skal bruge pengene på, ikke privathospitalerne.

Finanslovaftalen – og temmelig sikkert også den debat, vi vil have her i dag – viser jo meget tydeligt, at der er to klare veje i dansk politik. Der er to svar på Danmarks fremtid: på den ene side flere nedskæringer og på den anden side investeringer i fremgang – det er valget for danskerne.

Yderst på højrefløjten står regeringen og Dansk Folkeparti: Privathospitalerne overbetales. Nu hører vi også, at efterlønnen skal fjernes. Nye besparelser vil ramme almindelige familier, vores børn, de ældre og uddannelserne. Samfundets top, forstår vi nu, skal sikres nye store skattelettelser. Snævre flertal og endnu mere blokpolitik.

På midten af dansk politik står et nyt flertal parat til at påtage sig ansvaret for Danmarks fremtid og sikre, at der investeres i uddannelse, vækst og arbejdspladser. Vi siger jo også tingene, som de er, nemlig at velfærd koster. Derfor skal millionærer og bankdirektører betale mere til fællesskabet, og samtidig skal vi alle blive lidt længere på arbejdsmarkedet. Gør vi det, kan vi sikre vækst og velfærd i fremtiden.

Finansloven byder heldigvis også på enkelte brede aftaler. Satspuljen er fordelt igen, bl.a. på uddannelse, forskning, politi og kultur. Der har et bredt flertal vist vilje til at nå hinanden, og det er rigtig godt for Danmark.

Efter 9 års regeringsansvar kræver regeringen nu ro i folkeskolens klasser. Ej heller her kan man sige at regeringspartierne går foran som et godt eksempel. Finanslovaftalen bæres igennem på det yderste af det yderste mandat. Ugers uro har præget regeringspartierne. Vi forstår, at mandat nr. 90 stemmer for finansloven mere af nød end af lyst. Regeringens parlamentariske grundlag støtter ikke aftalen og står ikke bag den førte økonomiske politik.

Der er en anden vej for Danmark. En ny start er der behov for, så Danmark kan komme i gang igen. Vi skal ikke sættes i stå, ikke splittes, vi skal have alle med, og alle dele af landet skal med.

Men det kræver forandring, det kræver vilje til at investere i uddannelse, til ikke at skære ned på uddannelse. Det kræver vilje til at sikre vækst, til ikke at vedtage en finanslov, som hæmmer væksten og koster arbejdspladser. Det kræver vilje til bredt samarbejde, ikke mere af den samme gamle, kedelige blokpolitik, som har ført os her til, hvor vi er nu. Det er Socialdemokraternes klare opfattelse, at Danmarks muligheder er langt større.

Kl. 10:22

Formanden:

Tak. Jeg har nu registreret følgende, der har bedt om korte bemærkninger: Jacob Jensen, Kristian Thulesen Dahl, Mike Legarth, Simon Emil Ammitzbøll, Kristian Jensen, Pia Kjærsgaard, Rasmus Jarlov, Michael Aastrup Jensen, Hans Kristian Skibby, Mads Rørvig, Bent Bøgsted, Anders Samuelsen, Sophie Løhde, Karsten Lauritzen, Marlene Harpsøe, Charlotte Dyremose, Erling Bonnesen og Liselott Blixt.

Der er også her tale om, at der er 1 time til rådighed.

Den første, der under alle omstændigheder nås inden for 1 time, er hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:23

Jacob Jensen (V):

Jeg skal forsøge at gøre det kort:

Hr. Morten Bødskov siger i sin ordførertale, at man siger tingene, som de er. Det er jo altid godt, men kan hr. Morten Bødskov så ikke sige tingene, som de er, og dermed bekræfte, at der aldrig før er blevet brugt så mange penge som i år på offentlig velfærd?

Kl. 10:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:23

Morten Bødskov (S):

Det er rigtigt nok, at de offentlige udgifter er steget, men vi overlader det trygt til danskerne, om de oplever, at det er nok. For hvis det var sådan, at der ikke var problemer med regeringens førte økonomiske politik, hvordan kan det så være, at kommunernes formand nu siger, at der som en konsekvens af regeringens økonomiske politik skal fyres op mod 10.000 ansatte i kommunerne? Det svarer jo nogenlunde til, at Poul Nyrup Rasmussen havde sagt: Jamen vi bruger selvfølgelig flere penge på det offentlige, end Poul Hartling gjorde.

Væksten stiger i samfundet, men det, man skal forholde sig til, er, hvordan væksten i samfundet ser ud, og hvordan udviklingen i de offentlige udgifter ser ud. Og der må man bare sige, at det er underligt, hvis regeringen mener, den ikke har gjort andet end godt, at vi ser meget, meget store besparelser i kommunerne, i regionerne og i staten.

Kl. 10:24

Formanden:

Så er det hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:24

Jacob Jensen (V):

Men hvis hr. Morten Bødskov står og siger, at vi ser store besparelser og nedskæringer, hvordan hænger det så sammen med, at hr. Morten Bødskov også bekræfter mig i, at der aldrig før er blevet brugt så mange penge som nu?

Om det er nok, er så en diskussion, men han bekræfter dog, at der aldrig før er blevet brugt så mange penge til offentlig velfærd som nu. Hvordan hænger det sammen med, at hr. Morten Bødskov samtidig påstår, at der bliver skåret ned? Det forstår jeg ikke.

Kl. 10:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:25

Morten Bødskov (S):

Man kunne prøve at gå ud i en folkeskole. Man kunne prøve at besøge en daginstitution. Man kunne prøve at besøge et sygehus. Man kunne prøve at besøge et uddannelsessted, der uddanner voksne, som er blevet kastet ud i arbejdsløshed. Der kunne man så prøve at starte med at spørge: Har I oplevet besparelser? Ja, ville de sige. Og så kunne man fortsætte med at spørge: Hvad tror I årsagen er til det? Ja, det er, at regeringen bl.a. ikke laver gode nok aftaler med kommunerne og regionerne, som sikrer, at vi har penge til at afholde de udgifter, vi rent faktisk har.

For hvad er det, der presser kommunernes økonomi? Ja, det er eksempelvis, at der kommer flere ældre. Og hvad er det, regeringen har gjort i forhold til lige nøjagtig det faktum, at der kommer flere ældre? Ja, man har slået en tyk streg over det, vi kalder den demografiske udvikling. Ergo har man på forhånd, inden kommunerne kommer i gang, slået et stort hul i den kommunale kasse. Det er derfor, besparelserne i kommunerne kommer. Man sikrer ikke, at der er penge til at afholde de udgifter, der er.

Kl. 10:26

Formanden:

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:26

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Deroppe på talerstolen står en mand, som håber at blive landets næste finansminister, altså den mand, der håber, at der kan komme et

regeringsskifte, og at han kan blive den, der skal drage ind i kontoret ovre i den røde bygning og sidde der og styre landets finanser.

Så spørger man minsandten ham: Hvordan ser det ud med de offentlige udgifter? Har vi nogen sinde brugt flere penge på offentlig velfærd, end vi bruger nu? Og der ved hr. Morten Bødskov jo godt at svaret er: Nej, det har vi ikke. Hvad er hans svar så? Det er, at vi trygt overlader til danskerne, om de oplever, at det er nok, altså underforstået, at hvis ikke man oplever, at det er nok, så skal der mere gives. Er det ansvarlig politik? Er det virkelig buddet fra den socialdemokratiske finansordfører, i forhold til hvad den offentlige sektor skal bruge af penge? Det er nemlig, at vi trygt overlader til folk at finde ud af, om de synes, at de oplever, at det er nok, sådan en følelsspolitik. Og så vil man gerne regere ud fra det udgangspunkt, at vi hele tiden spørger: Synes I, der er nok? Hvis ikke man synes det er nok, kommer der bare mere. Er det ansvarlig økonomisk politik? Er det det, Socialdemokratiet i dag vil præsentere os for, nemlig at det er det, man gerne vil til magten på, at det er den måde, man vil styre de offentlige finanser på?

Kl. 10:27

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:27

Morten Bødskov (S):

Det, Socialdemokraterne gør, modsat hvad den nuværende regering gør, er eksempelvis forud for et folketingsvalg i 2007, hvor Socialdemokraterne ikke lover, som der, citat, blev sagt af den tidligere finansminister, som også er til stede i salen i dag: megaløft i velfærd. Socialdemokraterne lover heller ikke på et pressemøde inden et folketingsvalg århundredets reform af den offentlige sektor, som den tidligere statsminister, Anders Fogh Rasmussen, lovede danskerne, uden at sikre, at pengene er der til at indfri løfterne. For det er jo det, der går galt.

Det er jo der, det går galt. Når man lover, da man laver en finanslovaftale med Dansk Folkeparti, at dette er en god dag for børnefamilierne, fordi nu går lukkedagene i graven, sagde den tidligere vicesstatsminister, Bendt Bendtsen, og man kan se, at antallet af lukkedage stiger, så er det, at det går galt for regeringen og Dansk Folkeparti. Så er det, det kniber med sammenhængen mellem de enorme løfter, den her regering giver, og det, som regeringen rent faktisk indfrir. Der vil vi bare sikre, at der rent faktisk er harmoni mellem det, der bliver sagt, og det, der er mulighed for.

Kl. 10:28

Formanden:
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 10:28

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det her er altså rent sort snak. Hr. Morten Bødskov siger, at han som finansordfører for Socialdemokratiet siger tingene, som de er. En af de ting, som han siger, og som han har sagt talrige gange fra den her talerstol, er, at der er megabesparelser i de offentlige budgetter. Hvis vi så samtidig kan konstatere her i dag på denne onsdag, at der aldrig nogen sinde er blevet brugt så mange penge i den offentlige sektor, har der så været megabesparelser?

Hvis man vil sige tingene, som de er, bliver man jo nødt til at forholde sig til tingene, som de er. Hvis det, som foregår i den virkelige verden, er, at vi aldrig nogen sinde har brugt så mange penge på offentlig velfærd, som vi bruger i dag denne onsdag, bør det da på en måde afspejle sig i hr. Morten Bødskovs tale, og hvis det ikke på nogen måde afspejler sig i det, hr. Morten Bødskov siger, er det, fordi hr. Morten Bødskov er ude af trit med den virkelige verden. Det kan være, det er derfor, at han bliver nødt til at overlade det til følelser,

altså overlade det til – hvad var det? – hvordan folk oplever det, for hr. Morten Bødskov kan ikke finde bevis for det, han siger, i, hvordan facts er, så derfor bliver han nødt til at gå ud og lave sådan en følelssmeningsmåling. Er det ikke sådan, det forholder sig?

Kl. 10:30

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:30

Morten Bødskov (S):

Jeg forstår godt, at man er temmelig frustreret i blå blok, måske ikke mindst Dansk Folkeparti, for meget af det, som Dansk Folkeparti nu bliver tvunget til at stå på mål for, er jo konsekvensen af en uansvarlig økonomisk politik, hvor børnene i kommunerne, hvor pensionisterne i kommunerne, hvor eleverne i folkeskolen, eleverne på ungdomsuddannelserne og de ansatte på sygehusene jo mærker konsekvenserne af regeringens økonomiske politik.

Jeg tror ikke, at vi to spillere skal gå rundt i ret mange byrådsale for rent faktisk at finde budgetplanlægninger, som har betydet megabesparelser. Det er jo det, der er virkeligheden. For når man ikke fra den her regerings side, og som det eneste parti, der stemmer for bloktilskudsaktstykket i Finansudvalget, vil sikre, at kommunerne har penge eksempelvis til det pres, der kommer fra flere ældre, at man har penge til at indfri det faktum, at flere børn har vanskeligere kår og skal have specialundervisning, når man ikke vil være med til at sikre, at kommunerne har penge til de udsatte sociale grupper i tilstrækkeligt omfang, så kommer megabesparelserne, og det er det, vi ser lige i øjeblikket.

Kl. 10:31

Formanden:

Så er det hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 10:31

Mike Legarth (KF):

Hr. Morten Bødskov siger tingene, som de er. Keep it simple. Jeg siger: Hr. Morten Bødskov har selv bekræftet, at der aldrig er blevet brugt så mange penge på velfærdssamfundet, som der bliver nu. Kan det samtidig være en besparelse?

Kl. 10:31

Morten Bødskov (S):

Ja, det kan det sagtens, for det er det, der sker rundtomkring i kommunerne. Og jeg må sige, at jeg er meget, meget overrasket over, at man ikke i den borgerlige blok har nogen fornemmelse af, at der skulle være foregået nogen besparelser i kommunerne eller i regionerne. Altså, i går eller i forgårs holdt finansministeren pressemøde om sin Økonomiske Redegørelse. Næste år er der minusvækst, og finansministeren siger selv, at der skal fyres op mod 3.000 i kommunerne og i regionerne og i staten som følge af minusvækst næste år. Altså, hvis man virkelig ikke kan se, at der foregår besparelser i kommunerne på ældre, på børn, på udsatte grupper, på vores syge, på vores sygehuse, hvis man virkelig er kommet så langt ud, at man fornægter den virkelighed, som gør sig gældende for almindelige familier, almindelige danskere rundtomkring, så er det det bedste bevis på, at man så trænger til at komme væk fra regeringskontorerne og ud og besøge almindelige danskere.

Kl. 10:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det hr. Mike Legarth for andet spørgsmål.

Kl. 10:33

Mike Legarth (KF):

Det, jeg gerne vil have hr. Morten Bødskov til at forholde sig til – den fælde, han skal gå i – er, om han er i stand til at stå på Danmarks vigtigste talerstol og bilde befolkningen noget løgn ind. Og det er jo det, vi er godt på vej ud i. Nu spørger jeg igen på en endnu simplere måde: Sidste år brugte kommunerne 5 mia. kr. mere end den stigning, de var blevet givet – er det en besparelse?

Kl. 10:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:33

Morten Bødskov (S):

Jamen de overskrider deres budgetter, og hvad er årsagen til det? Finansministeren har da selv lavet store redegørelser for at finde ud af årsagerne til det, og det handler jo lige nøjagtig om det, jeg står og siger. Det handler om, at man har lavet nogle økonomiaftaler med kommunerne, som ikke gør det muligt for kommunerne at afholde de udgifter, de har. Når finansministeren slår en tyk streg over de demografiske udfordringer for kommunerne – altså at der kommer flere ældre, og at udgifterne til pleje dermed stiger – når finansministeren ikke vil give kommunerne mulighed for i tilstrækkelig grad at sikre, at de har pengene til det skred, der er i udgifterne, de penge, man skal bruge på socialt særlig udsatte grupper, og når man ikke vil give penge til, at de børn i folkeskolerne, som har behov for specialundervisning, rent faktisk får det, jamen altså, så er det da klart, at man kommer i en situation, hvor budgetterne skrider. Når man lægger den ramme, og når kommunerne har de udgifter, så skrider budgetterne.

Men jeg synes bare, man ligesom må prøve at forholde sig til: Hvad er det, der sker i kommunerne? For hvis man er utilfreds med det, kommunerne gør, og man kan have den type af synspunkter, som fremføres i øjeblikket fra højrefløjens side, så synes jeg, man skal gå ud i kommunerne og pege på, hvad det er for børn, der ikke skal tvangsfjernes, hvad det er for elever, der ikke skal have specialundervisning, hvad det er for pensionister, som ikke skal have den hjælp, som de får i dag. Det må man jo tage et ansvar for, hvis man ikke vil tage et ansvar for de rammer, som man rent faktisk lægger for kommunerne.

Kl. 10:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste med en kort bemærkning er hr. Simon Emil Ammitzbøll, værsgo.

Kl. 10:35

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo meget interessant, ikke så meget talen, for det var mest en kritik – det bruger vi også tid på i Liberal Alliance – men jeg synes altid, at man også skal have et svar, når man kritiserer. Det synes jeg desværre ikke at der kom så meget af.

Der har aldrig været så mange udgifter, det indrømmer ordføreren, men om det er nok, kan man ligesom lade stå hen i det uvisse. Men nok er nok, når det gælder udgifter i det danske samfund. Vi kan ikke blive ved med bare at diskutere, hvordan der skal postes flere penge ud, når man slet ikke vil tale om, hvordan pengene skal komme ind. Når man hører hr. Morten Bødskov, er det jo, som om Anker Jørgensen ikke har været statsminister forgæves. Det er jo den samme politik, man nu skal til at føre igen, og det er derfor, at vi i dagens udgave af Information kan se, at førende økonomer advarer imod, at der nu er to klare veje i dansk politik, og de fører begge direkte mod afgrunden.

Der er ikke noget svar på, hvordan ganske almindelige mennesker skal få en bedre tilværelse, hvordan ganske almindelige mennesker skal kunne få ordentlig sundhedsbehandling, hvordan ganske almindelige mennesker skal kunne få deres børn til at gå i en ordentlig skole. Det kan man kun gøre, hvis man laver reformer, egentlige økonomiske reformer af skattesystemet, efterlønnen, pensionsalderen, arbejdsmarkedet. Hvad vil Socialdemokratiet på det område, ingenting eller hvad?

Kl. 10:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:36

Morten Bødskov (S):

Jeg synes, at det var et spændende indlæg, og jeg glæder mig til at se, hvordan det vil udkrystallisere sig som et – det må man jo sige, vi er på vej mod et folketingsvalg – eventuelt kommende parlamentarisk grundlag for en, lad mig så sige det, forhåbentlig ikke nyvalgt borgerlig regering. Men det kan jo ske, at man skal af med efterlønnen. Der er vel stort set ingen skatter, der skal være tilbage, og sådan lige med et slag på tasken med bare de der skatteforslag, man har, koster det vel i omegnen af 33 mia. kr., og når man så kan stå og anklage folk for at bruge for meget uden at sige, hvordan den type af skatteomlægninger skal finansieres, synes jeg måske, at det tenderer noget af det mere uansvarlige, der er hørt i dag. Man kan vel ikke have den opfattelse, at selv hvis man fjerner topskat, og jeg ved ikke, hvor mange andre skatter man vil fjerne, så finansierer det hele sig selv. Der er slet ingen problemer. Det synes jeg måske er en kende uansvarligt.

Men jeg vil sige, at vi er enige i, at der er behov for reformer af det danske samfund. Hvis det er sådan, at man har så store problemer med at klare de nødvendige reformer af det danske samfund på højrefløjens i dansk politik, er det deres eget problem. Vi tager gerne over, vi har anvist, hvordan det skal gøres, hvad der skal til, for at vi får investeret mere og får folk til at blive længere på arbejdsmarkedet.

Kl. 10:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for sin anden korte bemærkning.

Kl. 10:38

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Men det her minder om sådan en forvansket udgave af sloganet for avisen Dagen, altså fra folk, der ikke kan tale, til folk, der ikke kan regne, eller noget i den stil.

Altså, der var jo ikke et eneste svar på, hvad Socialdemokratiets politik er. Det var en eller anden general tilsvining af det borgerlige Danmark for at tage ansvar for dansk økonomi og af Liberal Alliance i særdeleshed, fordi vi tager lidt mere ansvar for dansk økonomi. Men prøv dog at komme med et bud selv. I øvrigt vil jeg godt rette en misforståelse. Vi kommer ikke med forslag til skattelettelser i omegnen af 33 mia. kr., det er for over 50 mia. kr., hvis man nu endelig skal gå ind i det sandfærdige forhold.

Så kan man læse Børsen i dag, og der kan man se, at hvis man laver en vækstpolitik på 1 pct., vil en LO-familie tjene 46.000 kr. om året. Vi har førende erhvervsorganisationers ord for, at vores politik vil give en vækst på det dobbelte. Det kan godt være, at hr. Morten Bødskov kan stå der og smile med lidt korslagte arme osv., fordi man bare venter på, at den almindelige metaltræthed skal sørge for, at hr. Morten Bødskov bliver minister. Men det kommer jo til at koste ganske almindelige LO-familier på pengepungen, på uddannelsessystemet, på sundhedssystemet.

Man er nødt til i politik at have nogle svar. Derfor vil jeg gerne bede hr. Morten Bødskov om på det minut, der nu er til rådighed, at komme med et svar på, hvordan Socialdemokraterne vil sikre væksten, hvordan Socialdemokraterne vil sikre, at alle de øgede udgifter, ikke alene dem, hr. Morten Bødskov taler om i dag, men også dem, alle ordførerkollegaerne hver eneste uge lover, skal finansieres. Kom med et svar i stedet for den sædvanlige Anker Jørgensen-agtige overbudspolitik, der fører Danmark tilbage over afgrundens rand.

Kl. 10:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg vil lige minde om, at det både er spørger og svarer, der kun har 1 minut.

Kl. 10:40

Morten Bødskov (S):

Det var jo en brandtale af dimensioner.

Men jeg vil sige, at Socialdemokraterne jo har angivet, hvad det er, vi mener der skal til. Altså, vi har jo peget på et af de forhold, nemlig at vi mener, at der skal laves reformer, som sikrer, at folk bliver længere på arbejdsmarkedet. Det kan vi jo starte med at tage fat på. Men problemet er jo, at vi har et handlingslammet flertal og i øvrigt et parlamentarisk grundlag, som valgte at forlade en finanslovtale, og dermed er der jo ingen samling om den økonomiske politik i den blå blok. Vi har fremlagt, hvad vi mener der skal til.

Så synes jeg måske nok, at det er at slå sig lige vel højt op at anklage Socialdemokraterne for – tror jeg – mere eller mindre aldrig at ville tage et ansvar for de nødvendige reformer. Jeg skal bare minde om, at hvis ikke Socialdemokraterne i 2005 og 2006 var gået i spidsen for behovet for reformer, tror jeg, at de fleste herinde er enige om, at det så måske havde været lidt svært med den daværende velfærdsaftale. Den velfærdsaftale var med til at styrke holdbarheden i mange årtier frem, som der står. Det er ikke os, men det er dem, der nu sidder i regeringskontorerne, som har soldet velfærdsaftalens gevinster op i ufinansierede skattelettelser.

Kl. 10:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Frank Aaen.

Kl. 10:41

Frank Aaen (EL):

Der er jo mange ting, der bliver bedre, når vi får en ny regering. Der kommer f.eks. flere i arbejde. Vi får en bedre indsats for velfærden. Vi får en bedre indsats for klimaet. Der er mange ting, der kunne remses op. Men selv om vi gør en god indsats for at få flere i arbejde, så vil der jo nok lang tid endnu være mange arbejdsløse. Der er nok også stadig væk langtidsarbejdsløse.

Derfor er mit spørgsmål til Socialdemokratiet: Kan vi være sikre på, at der kommer nogle reformer for de arbejdsløse, der sikrer en social sikkerhed for de arbejdsløse, som gør, at dagpengene får en højere værdi? Vi ved jo alle sammen, at dagpengenes værdi er styrt-dykket de senere år, sådan at ens indkomst halveres, når man bliver arbejdsløs. Kan vi være sikre på, at vi kan få nogle forbedringer igennem, som gør, at arbejdsløse har et anstændigt liv, indtil de igen får et arbejde?

Kl. 10:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:42

Morten Bødskov (S):

Det, Enhedslisten kan være sikker på, er, at en ny socialdemokratisk ledet regering vil have øjnene og blikket stift rettet mod behovet for

at skabe vækst, skabe arbejdspladser, skabe fremgang for Danmark. Det er det bedste, vi kan gøre for dem, der på grund af den modsatte politik ført fra den her regerings side, er havnet i arbejdsløshed. Det gælder de unge, det gælder de langtidsledige, og det gælder dem, som er i vores dagpengesystem.

Det er helt sikkert, som vi kan se af de ændringsforslag, der i dag er stillet til finansloven, at fattigdomsydelserne også vil blive fjernet. Så der er en hel række af initiativer i det udspil, som Socialdemokraterne sammen med SF har fremlagt, som vil gøre det langt bedre for de arbejdsløse, og som vil betyde, at fokus i langt højere grad rettes mod skabelsen af vækst, sikring af arbejdspladser og sikring af muligheder for dem, der på ulyksalig vis er havnet i arbejdsløshed.

Kl. 10:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Frank Aaen for anden korte bemærkning.

Kl. 10:43

Frank Aaen (EL):

Jeg er helt sikker på, at vi får fjernet de der fattigdomsydelser, som er indført under den her regering, ingen tvivl om det. Jeg er som sagt helt sikker på, at vi får skabt nogle flere arbejdspladser, og det er selvfølgelig det bedste alternativ.

Men vi kan altså også se, at arbejdsløse – og det er blevet værre igennem de 10 år med den her regering – må se, at deres dagpenges værdi er forringet dramatisk. Der er mange, der allerede i dag spørger, om det overhovedet kan betale sig at være medlem af en a-kasse, når man ikke får mere i dagpenge, når man bliver arbejdsløs.

Det er derfor, jeg appellerer meget til, at Socialdemokratiet tager den side af sagen op og siger, at vi er nødt til at gøre noget for dem, vi ikke har skaffet i arbejde. Fordi de store virksomheder fyrer folk i bundter, er vi nødt til at gøre noget, for at de selvfølgelig kan uddanne sig, og sørge for, at de bliver tilbudt nyt arbejde, men at de indtil da kan leve et nogenlunde normalt liv og ikke er tvunget til at flytte fra hus og hjem, fordi deres økonomi bliver fuldstændig smadret. Derfor bliver vi jo nødt til at kigge på, hvordan satserne for arbejdsløse kan blive sat i vejret og satserne for dem på kontanthjælp kan blive sat i vejret. Det er ganske almindelige familier, som i dag er virkelig hårdt ramt.

Kl. 10:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 10:45

Morten Bødskov (S):

Det er netop derfor, at vi tager fat på fattigdomsydelserne, som den her regering med Dansk Folkepartis hjælp har gennemført. Der kommer jo et ændringsforslag til afstemning senere her i dag, når vi skal stemme om ændringsforslagene til finansloven, hvor de af partierne, som mere eller mindre stadig væk, må man forstå – det kan udvikle sig fra time til time – hænger fast omkring den her finanslov, jo har mulighed for virkelig at vise, at de mener det, når de siger, at de er modstandere af fattigdomsydelserne, 450-timers-reglen, kontanthjælpsloftet og starthjælpen. Det gælder Kristendemokraterne, og jeg har også forstået, at Liberal Alliance på et tidspunkt har udtalt sig mod starthjælpen. Så må vi jo se, om der er vilje til at forfølge den hjertevarme, som man fra de her partiers side har, når man holder skåltaler. Nu kommer ændringsforslaget til afstemning, og så kan vi jo se det.

Man kan være i hvert fald sige for Socialdemokraternes vedkommende, at fattigdomsydelserne bliver fjernet, og det gør de, fordi vi ikke vil være med til at trykke folk i svære kår endnu længere ned, men sikre, at de har muligheder for at få et arbejde, sikre, at de har muligheder for at få en uddannelse, så de kan komme videre i livet.

Kl. 10:46

Kl. 10:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Per Ørum Jørgensen. Værsgo.

Mikrofonen skal lige tændes, så vi venter bare. Den kom nu.

Kl. 10:46

Per Ørum Jørgensen (KD):

Det var ikke tavshedspligten, der gjorde sig gældende. Tak for det.

Jeg vil gerne høre den socialdemokratiske ordfører, hr. Morten Bødskov, om det, han var inde på, da han talte om, at Kristendemokraterne gik med i finanslovforliget sådan mere af nød end af lyst. Jeg vil godt korrigere den opfattelse og måske bringe fokus lidt hen på: Hvad var alternativet? Da jeg hørte ordførerens tale, må jeg sige, at jeg i hvert fald blev bestyrtet i, at det var meget korrekt af Kristendemokraterne at gå ind og tage økonomisk ansvar i forhold til den for landet lidt vanskelige økonomiske situation. Det synes jeg måske Socialdemokraternes ordfører burde anerkende.

Jeg vil egentlig også sige det på den måde, at ordføreren burde se på de resultater, vi fik igennem: flere hospicepladser, så der er det antal hospicepladser til at sikre døende en værdig afslutning på livet, som eksperterne siger der er behov for; at der bliver ydet en ekstra social indsats, ved at vi har en pulje til netop at sikre, at væresteder, behandlingstilbud osv. kan fortsætte; at mellemindkomstfamilier får råd til at sende deres børn på efterskole; at vi får en værdikommission, så vi får en grundlæggende værdidebat. Jeg kunne blive ved, men nu stopper den begrænsede taletid mig, så jeg kan ikke nå at nævne alle resultaterne.

Men hvad har Socialdemokraterne egentlig gennemført bare inden for det sidste halve år, som gør, at de kan sige: Det var det, vi fik igennem?

Kl. 10:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:48

Morten Bødskov (S):

Jeg har fuld respekt for, at Kristendemokraterne har gjort deres indflydelse gældende. Sådan er det jo her på Christiansborg, og har man mulighed for det, skal man selvfølgelig gøre det. Men et af de punkter, jeg diskuterede før med hr. Frank Aaen, og som jeg har forstået er centralt for Kristendemokraterne, er at sikre, at folk, der kommer fra vanskelige kår, som ikke har fået ordentligt fodfæste på arbejdsmarkedet eller i uddannelsessystemet, som hænger fast i kontanthjælp, som får starthjælp, eller som er ramt af 450-timers-reglen, skal have bedre kår. Det er sådan et helt centralt punkt, hvor man, hvis man ville, kunne have sagt fra.

Nu kommer forslaget til afstemning, og Kristendemokraterne slog sig jo, dengang man kom i Folketinget igen, med hr. Per Ørum Jørgensen i spidsen op på lige nøjagtig det punkt, at man var imod fattigdomsydelserne og ikke ville have, at folk skulle trykkes ned; de skulle have muligheder, det var folk fra svære kår, som var ramt af de her ydelser. Nu har man muligheden for rent faktisk at gøre noget ved det. Vil man så bruge sin indflydelse på at stemme med oppositionen og mod regeringen på det her punkt?

Kl. 10:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Ørum Jørgensen for sin anden korte bemærkning.

Per Ørum Jørgensen (KD):

Det er jo så åbenbart lidt en bekræftelse, idet jeg måske sådan tænker, at nu er det vigtigt også at holde en vis form for jordforbindelse. Kan det virkelig passe, at Kristendemokraterne i forhold til de socialt udsatte, i forhold til folk, der ønsker at afslutte deres liv på hospice, i forhold til rigtig mange områder, hvor det konkret betyder noget, hvor det ikke bare er snak, men hvor folk konkret kommer til at mærke en forskel, med ét mandat faktisk har gjort en større forskel bare inden for de sidste 6 måneder end Socialdemokraterne med alle deres mandater? Er det virkelig rigtigt? Er det ikke bare snak? Og er det ikke værd at anerkende, at der faktisk er nogen, der går ind og konkret forbedrer borgernes hverdag?

Kl. 10:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:50

Morten Bødskov (S):

Nu skal man jo passe på med – og det gælder måske også spørgeren – at løfte fødderne for meget fra jorden, for der er så sandelig også lavet flere aftaler i den her finanslov, og det ved ordføreren jo ganske udmærket godt. Det har ikke skortet på vilje til rent faktisk at lave aftaler. Altså, hvis regeringen f.eks. bare til en start havde haft styr på sit parlamentariske grundlag og havde syntes, at der skulle gøres noget ved den stigende arbejdsløshed eller den faldende vækst, havde syntes, at man i stedet for at lægge op til, at der frem til 2013 – også med den finanslov, der lige er kommet her – skal spares op imod 6 mia. kr. på uddannelse og forskning, hvis man havde villet tage de der reformdagsordener, vækstpakker, innovation, iværksæteri og løftet dem til et nyt niveau og havde villet sikre, at vi kunne få gang i Danmark igen, ja, så skulle man bare have åbnet døren for Socialdemokraterne, så var vi kommet.

Derfor er pointen jo bare, at det, hr. Per Ørum Jørgensen er blevet lullet ind i, er den samme gamle, kedelige blokpolitik, og hvad er konsekvensen for hr. Per Ørum Jørgensen af at være bundet af den samme gamle, kedelige blokpolitik? Jo, konsekvensen viser sig på lige nøjagtig det punkt, som man slog sig allermest op på, da man præsenterede sit partis genkomst her på Christiansborg. Og hvad var det? Det var afskaffelse af fattigdomsydelserne. Og det kan man så ikke holde ved nu. Hvis man mener, det er indflydelse, så synes jeg, man lige skal prøve at synke en ekstra gang.

Kl. 10:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Vi har nu været selve ordførerne igennem, og for at orientere lidt vil jeg nævne navnene på listen her i den rækkefølge, de kommende talere kommer: hr. Kristian Jensen, fru Pia Kjærsgaard, hr. Rasmus Jarlov, hr. Michael Aastrup Jensen, hr. Hans Kristian Skibby, hr. Mads Rørvig, hr. Bent Bøgsted, hr. Anders Samuelsen, fru Sophie Løhde, hr. Karsten Lauritzen, fru Marlene Harpsøe, hr. Erling Bonnesen og fru Liselott Blixt. Så må vi se, hvor mange vi når, men holder man ikke tiden bedre end nu, når vi i al fald ikke ret mange af dem.

Den næste for en kort bemærkning er hr. Kristian Jensen. Værsgo.

Kl. 10:52

Kristian Jensen (V):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll har fuldstændig ret, når han siger, at hr. Morten Bødskov ikke kommer med noget svar, men kun med angreb. Jeg tror, det er, fordi hr. Morten Bødskov godt ved, han står på talerstolen med en kollapsed økonomisk plan, der er undsagt af store

dele af fagbevægelsen og dumpet af førende økonomer. Selv om planen indebærer 31,5 mia. kr. i ekstra skattestigninger, vil den medføre øget gældsætning, og derfor er det jo, hr. Morten Bødskov bliver nødt til at opfinde et nyt begreb, nemlig det oplevede udgiftsniveau, på trods af at hr. Morten Bødskov lige selv har erkendt og sagt i dag, at udgifterne til offentlig velfærd er større i år end nogen sinde før.

Mit spørgsmål er: Hvorfor bliver Socialdemokratiet ved med at påstå, at der er nedskæringer, når man i dag har indrømmet, at der er afsat flere penge til offentlig velfærd end nogen sinde før?

Kl. 10:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:53

Morten Bødskov (S):

Svaret er meget enkelt: Hvis man ikke mener, der er foregået nedskæringer i vores velfærd, så ved jeg simpelt hen ikke, hvad det er, der foregår i kommunerne og i regionerne. Det kan da ikke passe, at man har siddet så længe på regeringskontorerne, at man har mistet så meget fornemmelsen for, hvad det rent faktisk er, der sker ude i virkeligheden.

Lad os tage på en tur rundt til kommunerne og gennemse deres budgetter og se på, hvad de rent faktisk sparer på: Det er undervisningstimer i folkeskolen; det er lærervikarer, som ikke er læreruddannede, som der står på forsiden af Berlingske Tidende i dag; det er indsatser over for socialt udsatte grupper; det er i boligområder, hvor børn og unge vokser op under svære kår; at man ikke længere kan have sociale medarbejdere på gadeplan. Det er den type af indsatser, som er med til at styrke vores velfærd og holde vores samfund sammen, som kommunerne lige i øjeblikket bl.a. er inde at spare på.

Hvorfor? Fordi den her regering med det her flertal, som efterhånden stritter i hver sin retning, vedtager rammer for økonomien med kommunerne og regionerne, som ikke gør det muligt at afholde de udgifter, som de rent faktisk har. Det er der, problemet ligger. Men det er klart, at når man er så langt fra virkeligheden og har siddet så længe på ministerkontorerne, som man åbenbart har, så trænger man faktisk til at komme ud at få lidt luft der, hvor virkeligheden rent faktisk finder sted.

Kl. 10:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Kristian Jensen for den anden korte bemærkning.

Kl. 10:55

Kristian Jensen (V):

Jamen lad os da bare komme ud og kigge på kommunernes budgetter og sammenligne dem år for år, altså hvad de har budgetteret med i 2009, og hvad de har budgetteret med i 2010. Så vil man kunne se, at der i 2010 er budgetteret med større udgifter, præcis som hr. Morten Bødskov indrømmede. Jeg ved ikke, om det var en fortalelse, at han kom til at sige sandheden, det kan nemlig være uvant, at man som socialdemokratisk finansordfører siger sandheden om, at der er blevet brugt flere penge i 2010 end i 2009. Lad os bare komme ud og sammenligne, hvad der rent faktisk ligger.

Det, hr. Morten Bødskov sagde, var, at det var *oplevelsen* af udgiftsniveauet. Så vil jeg bare spørge, om det er et nyt socialdemokratisk styringsredskab, det *oplevede* udgiftstryk. Er det en måde, man tror man kan føre en ansvarlig økonomisk politik på, nemlig at der ikke må være nogen, der oplever en ændring i den måde, kommunerne prioriterer deres penge på?

Kl. 10:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Morten Bødskov (S):

Jeg forstår godt, man er lidt desperat. Når man har siddet i regering i 9 år, kunne jeg forestille mig, det er svært at få kastet virkeligheden på bordet. Det er svært at prøve at få en fornemmelse af, hvad der sker ude blandt almindelige mennesker. Når man, som man fra regeringens side gør, lover megaløft i velfærden, århundredes reform af den offentlige sektor, laver finanslovaftaler, hvor man siger, at dette er en god dag for børnefamilierne, for nu går lukkedagene i graven, så er det klart, at det, der i grunden sker ude i virkeligheden, kan være noget af en overraskelse. Der er virkeligheden bare den, at det, der sker i kommuner, og det, der sker i regioner, er, at der er store besparelser.

Det er klart, at hvis ikke man kan forstå det, må man prøve at ty til, hvordan de folk, der rent faktisk er berørt af de her besparelser, oplever det. Hvordan oplever børnefamilier, at antallet af undervisningstimer i den lokale folkeskole bliver sænket, at der ikke længere er penge i kommunekassen til, at man eksempelvis kan have en tolærerordning til at sikre ordentlig indskoling i udsatte boligområder? Det oplever man da som forringelser, og det er klart, at det kan være skræmmende for borgerlige politikere, som har siddet alt for længe på ministerkontorerne, at finde ud af, hvad konsekvenserne af deres politik er, og hvordan danskerne oplever den. Årsagen til, at de oplever besparelser, er, at der er kæmpe besparelser på den grundlæggende velfærd.

Kl. 10:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 10:58

Pia Kjærsgaard (DF):

Hvis vi nu lægger oplevelserne, følelserne og mavefornemmelser bag os og tænker på den praktiske virkelighed, vil Socialdemokratiets finansordfører så ikke bare bekræfte, at den offentlige sektor aldrig har været større, og at der aldrig har været flere offentligt ansatte. Ja eller nej?

Kl. 10:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:58

Morten Bødskov (S):

Som sagt er det rigtigt nok, at man bruger flere penge fra år til år, og det er også rigtigt nok, at der er afsat flere penge, men det, man bare skal huske på, er, at udgifterne stiger. De penge, man afsætter, er ikke nok til at indfri de udgifter, der rent faktisk er. Det er jo derfor, at det går galt for jer.

Jeg kan godt forstå, at man kan være sådan lidt småirriteret over, at danskerne åbenbart ikke er taknemlige nok over, hvordan man mener man har gjort det. Det forstår jeg helt fint. Men det, der jo bare er pointen, er, at der er besparelser. Der sker besparelser på vores sygehuse, der sker besparelser i vores folkeskole, der sker besparelser på vores ældreområdet, og der sker besparelser på daginstitutionerne. Man kan tage et tjek på, vil jeg tro, stort set alle kommuners budgetter, og så kan man se konsekvenserne af regeringens førte økonomiske politik.

Kl. 10:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Pia Kjærsgaard for anden korte bemærkning.

Kl. 10:59

Pia Kjærsgaard (DF):

Når vi nu er i den der lidt virkelighedsfjerne verden, hvor vi måske går sådan lidt og tænker, tænker jeg bare: Når Socialdemokratiets ordfører står på talerstolen, mener han så i virkeligheden, at de offentligt ansatte – med de penge, der er givet – ikke laver nok? Det er det, jeg hører Socialdemokratiets ordfører sige, for ellers kan jeg ikke få det til at hænge sammen.

Der er givet flere penge, der er flere offentligt ansatte, der er flere læger, der er flere sygeplejersker, og der bliver givet flere penge pr. elev. Sådan er fakta. Det, jeg hører, er, at Socialdemokratiet mener, at der ikke bliver lavet nok derude. Er det det, der er problemet? Jeg mener faktisk, at man laver temmelig meget. Kan det være, at kommunerne, kan det være, at regionerne, hvor fire regioner ud af fem er socialdemokratisk ledet, ikke kan finde ud af budgetterne og ikke kan finde ud af, hvordan pengene skal virke ude til gavn for borgerne? Det tror jeg er problemet i virkeligheden. Det tror jeg faktisk er problemet. Eller mener Socialdemokratiet, at det er de offentligt ansatte, der ikke løber hurtigt nok? Det er det, jeg hører han siger.

Kl. 11:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:00

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, at ganske mange offentligt ansatte har fået syn for sagen i de her måneder, når de for første gang jo for alvor har set, hvad konsekvenserne af regeringens førte økonomiske politik er – den, som Dansk Folkeparti står bag, det parti, som, må man forstå, siger et og gør noget andet, for hvad er det, man står bag fra Dansk Folkepartis side?

Det er en økonomisk politik, som betyder, at der sker afskedigelser i tusindvis i kommunerne lige i øjeblikket. Det er en økonomisk politik, som betyder, at der sker besparelser på ældreområdet, på sundhedsområdet, på daginstitutionsområdet og på skoleområdet. Hvorfor? Ikke fordi de offentligt ansatte ikke løber stærkt nok, tværtimod, de har tvunget dem til at løbe endnu stærkere. Nej, det, der sker, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, er, at man laver aftaler med kommunerne og regionerne, som ikke gør det muligt at afholde de udgifter, de har.

Hvis Dansk Folkeparti virkelig mente det, de sagde, skulle de sikre, at kommunerne havde penge, således at man ikke var nødt til at skære ned i forhold til vores pensionister, vores udsatte børn og vores udsatte elever i folkeskolen. Så var der sammenhæng mellem ord og handling, men det, der er problemet for Dansk Folkeparti, er, at det er der ikke.

Kl. 11:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Kl. 11:02

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg mener ikke, at vi skal have verdens suverænt største offentlige sektor, så jeg ville ønske, at det var rigtigt, når det bliver påstået, at der har været store besparelser. Men når nu faktum er, at der desværre bruges flere offentlige kroner end nogen sinde før, hvordan kan Socialdemokraterne så tale imod det faktum ved at henvise til, at folk oplever noget andet?

Det svarer jo til, at jeg går ned til min arbejdsgiver og siger: Jeg oplever, at jeg har fået færre penge i løn end i sidste måned. Han hiver så min lønseddel frem, sammenligner den med lønsedlen fra sidste måned og viser mig, at der faktisk er kommet flere penge til mig

i løn end i forrige måned. Skulle jeg så henvise til, at jeg oplever, at jeg har fået færre penge? Skulle jeg spørge, hvordan det kan være, at mit tøjbudget er blevet mindre? Ville min arbejdsgiver skulle stå til ansvar for det? Mener hr. Morten Bødskov, at det her med, hvor mange penge der er blevet brugt, er et spørgsmål om følelser, og hvad man fornemmer ude i virkeligheden? Eller er det et spørgsmål om, hvad der står i finansloven?

Kl. 11:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:03

Morten Bødskov (S):

Jeg vil sige, at det altid er dejligt at diskutere med Konservative, fordi de er fuldkommen klasserene. Der er ingen slinger i valsen. Det handler om, at hvis der er problemer, er det de øverste i vores samfund, der skal have større skattelettelser, og det er de nederste i vores samfund, der skal have mere pisk. Så skal efterlønnen fjernes, og der skal være enorme besparelser i det offentlige. Det er ligesom svaret. Det har jeg hørt hr. Rasmus Jarlov og De Konservatives finansordfører sige gentagne gange.

Folk mærker konsekvensen af den førte politik. De mærker konsekvensen, når de skal aflevere deres børn i daginstitutionen, når eleverne i folkeskolen kommer hjem med bøger, som ikke er blevet skiftet ud i årevis, men er hæftet eller klistret sammen. Det er det, der er virkeligheden. Det kan man godt forsøge at benægte, men så skal man også bare være klar til at tage konsekvensen af det. For hvad er den? Den er, at vi får en ringere folkeskole, at vi får dårligere pasning af vores børn, at vi får dårligere pleje af vores syge. Sig nu sandheden, nemlig at det er det, der er konsekvensen af den førte økonomiske politik fra den her regerings side.

Kl. 11:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Rasmus Jarlov for anden korte bemærkning.

Kl. 11:05

Rasmus Jarlov (KF):

Det glæder mig, at hr. Morten Bødskov har hørt efter, når vi Konservative snakker om efterlønnen. Efterlønnen giver raske såvel som nedslidte 60-årige retten til at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet på samfundets regning. Det efterlønsbidrag, som efterløunnerne selv har indbetalt, udgør kun 20-30 pct. af omkostningerne. Arbejdsmarkedskommissionen har konkluderet, at efterløunnerne har et helbred, der kun er marginalt dårligere end de beskæftigedes. På grund af efterlønnen har vi langt færre 60-64-årige på arbejdsmarkedet end vores nabolande. Vi ved, at vi i løbet af få år kommer til at mangle arbejdskraft, og samtlige økonomer, det være sig Arbejdsmarkedskommissionen, OECD, Velfærdskommissionen, vismændene eller andre med forstand på Danmarks økonomi, siger, at vi derfor er nødt til at afskaffe efterlønnen, hvis vi skal bevare vores rigdom. De samme økonomer siger, at hvis man afskaffede efterlønnen, ville man frigøre 18 mia. kr., som man kunne bruge på noget andet.

Skal vi ikke træffe en hurtig beslutning om, at vi målretter tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet til folk, der har brug for det, og får afskaffet efterlønnen, så vi kan sikre vores position som et af verdens rigeste lande?

Kl. 11:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:06

da få den diskussion frem for den fornægtelse af virkeligheden, som jo helt åbenlyst præger Venstre lige i øjeblikket.

Kl. 11:10

Morten Bødskov (S):

Nej. Men jeg synes igen, det er fint, at De Konservative melder så klart ud. Det er jo et befriende bidrag til den politiske debat, og det vil jeg sådan set gerne takke for. For det udstiller jo bare, hvilket kaos der er om den økonomiske politik i blå blok. Man forstår, at De Konservative, også tidligere formænd og den nuværende økonomi- og erhvervsminister, kæmper en indædt hård kamp for i den 2020-plan, vi forstår at regeringen vil fremlægge nu her, at få om ikke en afskaffelse af efterlønnen med, så i hvert fald en væsentlig forringelse af efterlønnen. Det ønske har man så fået en kold klud i ansigtet for af landets finansminister, forstår vi. Men hvad siger økonomi- og erhvervsministeren? Så siger han: Selv om vi ikke har fået efterlønsafskaffelsen med i regeringens kommende 2020-plan, er vi helt sikre på, at vi nok skal få efterlønnen afskaffet. Den lader vi lige stå et øjeblik.

Jeg vil bare sige, at det ikke bliver med socialdemokratiske stemmer, og jeg synes, man skal melde klart ud og sige, hvis det er det, man vil. Hvis man mener, at hårdtarbejdende lønmodtagere, som har slidt og slæbt på slagterier, i vej- og parkafdelinger, og jeg ved ikke hvad, skal fratages deres ret til efterløn, så sig det højt nu, og sig det endnu højere, for så bliver valget i dansk politik meget, meget mere klart.

Kl. 11:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Michael Aastrup Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:08

Michael Aastrup Jensen (V):

Den socialdemokratiske ordfører indrømmer hårdt presset, at der er brugt 74 mia. kr. mere end i 2001. Men jeg kan så forstå, at en ansvarlig finanspolitik skal afløses af følelser.

Så lad os blive i de her følelser: Det vil sige, at hvis man sådan føler, at der er behov for 10, 20, 30, 100 mia. kr. mere, så vil den ansvarlige socialdemokratiske ordfører sige: O.k., så bliver vi så nødt til at sætte skatterne op for at kunne bidrage til det. Eller hvor sætter man grænsen i det her følelssespil?

Kl. 11:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:08

Morten Bødskov (S):

Det virker meget desperat, det må jeg sige. Og det virker meget, meget virkelighedsfjernt. Altså, hvis man vil forsøge at foregøgle den danske befolkning en virkelighed, hvor alt er guld og grønne skove efter 9 år med den her regering – der er ingen problemer overhovedet, alt kører bare derudad, og alt det, der står i aviserne om, at der sker store besparelser på uddannelse, at der bliver fyret folk på vores sygehuse, at pensionisterne nu kun kan få gjort rent en gang om måneden eller hver 14. dag, eller hvad det var, skyldes onde journalister, må vi forstå, som skriver dårligt om en regering, som virkelig gør det godt – så tror jeg virkelig, virkelig, man trænger til at komme ud og møde almindelige familier, være i dialog med dem om, hvordan de oplever den her regerings førte politik, tale med dem, fornemme, hvad det er, de har af bekymringer, og prøve at gøre de bekymringer til regeringens bekymringer.

Det er det, vi gør, og det er derfor, vi har fremlagt en plan, som betyder, at vi styrker den grundlæggende velfærd; en plan, hvor vi beder folk, der har tjent styrtende på den her regering, om at betale mere, og hvor vi samtidig ansvarligt siger, at med henblik på fremtiden skal vi have folk til at blive længere på arbejdsmarkedet. Lad os

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Michael Aastrup Jensen for den anden korte bemærkning.

Kl. 11:10

Michael Aastrup Jensen (V):

Det var et meget langt svar, der overhovedet ikke svarede på noget som helst af det, jeg spurgte om. Så lad os prøve at gøre det meget, meget kort: Hvis folk nu føler, at der er brug for 100 mia. kr. mere til den offentlige sektor, vil hr. Morten Bødskov så være klar til at give 100 mia. kr. mere?

Kl. 11:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:10

Morten Bødskov (S):

Selvfølgelig vil vi ikke det, og jeg synes jo, det er så langt ude, at man i en situation, hvor Danmark vel næppe har været i en mere udsat og sårbar position, og hvor regeringen i sit eget Vækstforum har peget på ni udfordringer, tegner et billede af den her regerings indsats, når det handler om konkurrence, når det handler om uddannelse, når det handler om forskning, når det handler om forberedelse af dansk økonomi med henblik på reformer, som en katastrofe. Hvis man i Venstres folketingsgruppe giver sig tid til at prøve at beskæftige sig med det – statsministeren sidder for bordenden, og så meget må man dog snakke med ham – så tror jeg, man kunne få en god diskussion om, hvad det er for udfordringer, det her land står over for. Man kan bare sige det stille og roligt: Hvis man ikke vil være med til at tage ansvar for det, tager vi andre gerne ansvar for det.

Derfor er der jo nogle hovedproblemer for Danmark. Et er, at man stort set ikke er i stand til at samle et parlamentarisk grundlag om en finanslov; noget andet er, at man er handlingslammet i forhold til de reformer, som skal til for det danske samfund; noget tredje er, at man frem til 2013 sparer op mod 6 mia. kr. på alt det, alle er enige om at vi lever af og i generationer har levet af i det her land, nemlig uddannelse, forskning og viden. Hvis man ikke kan se, at det er en fejlagtig medicin, trænger man til at forlade regeringskontorerne og komme ud og mærke, hvad det er for udfordringer, det her land står over for.

Kl. 11:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Når jeg ser på uret, tyder det på, at vi kan nå omkring tre spørgsmål mere, og de næste tre, jeg har på talerlisten, er hr. Hans Kristian Skibby, hr. Mads Rørvig og hr. Bent Bøgsted.

Værsgo til hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 11:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Ordføreren har et par gange i sine besvarelser på de spørgsmål, der er blevet stillet indtil nu, været lidt inde på det her med, at regeringen og Dansk Folkeparti skulle lade være med at holde alle de her skåltaler, hvor man går ud og praler lidt af nogle af de resultater, som vi trods alt har opnået siden 2001. Men jeg vil gerne sige til ordføreren, at Socialdemokraterne måske også skulle overveje at lade være med at lave skråletaler, for det er jo faktisk det, vi oplever gang på gang her i parlamentet, altså at det bliver skrål; det er simpelt hen skrål, vrøvl og latin, som kommer, når man skal diskutere, hvordan det går med den økonomiske udvikling i Danmark.

Vi har hørt ordføreren i dag sige: Jamen vi oplever det sådan; vælgerne oplever det sådan; vi har en følelse af, at tingenes tilstand er sådan. Og så prøver vi andre ganske beskedent at tage udgangspunkt i virkelighedens verden og går ind og kigger på: Er det rigtigt, at vi har fået 3.000 flere læger på de danske sygehuse siden 2001? Er det rigtigt, at vi har fået 4.000 flere sygeplejersker ansat siden 2001? Er det rigtigt, at vi i 2009-10 har fået 12.500 flere offentligt ansatte? Det kan man sammenholde med, at ordføreren står hernede i fuld alvor og påstår, at det hele går ad Pommern til i Danmark.

Kl. 11:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:14

Morten Bødskov (S):

Jamen jeg forstår godt, at måske særlig Dansk Folkeparti kan have lidt svært ved at acceptere, at danskerne reagerer, som de gør, men der er jo en årsag til, at danskerne, almindelige familier reagerer, som de gør lige i øjeblikket. Man gav kæmpe løfter forud for folke-tingsvalget, talte om, at nu skulle man skabe århundredets reform af den offentlige sektor, lave kvalitetsreformer, som nærmest skulle være guld og grønne skove for de offentligt ansatte, måtte vi forstå, og der var stort set ikke den ting, der ikke skulle ske, når vi lyttede til, hvad det var, de borgerlige politikere var fremme med i valgkampen i 2007. Og så kommer virkeligheden, og hvad er virkeligheden? Den er, at den økonomi, som man er klar til at give kommunerne og regionerne og også staten for den sags skyld, ikke er nok, hverken til at indfri de løfter, man har givet, eller til at sikre, at der er en fornøftig udvikling af servicen. Det er der, det går galt, og det er der, hvor jeg godt kan forstå at Dansk Folkeparti har et problem.

Men så skulle man måske starte med at sætte sig for at indrømme konsekvenserne af ens egen økonomiske politik, som man fører sammen med regeringen, og det er, at konsekvensen er store besparelser i kommunerne, regionerne og staten for tiden.

Kl. 11:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Hans Kristian Skibby for anden korte bemærkning.

Kl. 11:15

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jamen jeg synes jo for det første ikke, at jeg fik nogen som helst svar på eller bekræftelse af de faktuelle kendsgerninger, jeg nævnte, om den danske økonomiske udvikling siden 2001, altså om antallet af offentligt ansatte siden 2001 osv. Det gik ordføreren let og elegant udenom.

Så siger hr. Morten Bødskov, at man også skal prøve at forstå, hvordan danskerne reagerer. Men jeg forstår godt, at den enkelte dansker reagerer negativt, hvis vedkommende får en fyreseddel, eller hvis der sker andre ændringer i forbindelse med nedskæringer i ens kommune eller andre ting. Men det, jeg bare synes vi skal have fakta frem om, er, at her i Folketinget er man politiker, og det betyder også, at hr. Morten Bødskov i hvert fald skal prøve på at tage udgangspunkt i virkelighedens verden. Og det gør man altså ved at kigge rent matematisk på statens økonomi, statens finanser, de Økonomiske Redegørelser osv. osv. Så er det jo fuldstændig hul tale, vi hører, når hr. Morten Bødskov står og siger, at der gennemføres megabesparelser rundtomkring i hele Danmark, og at vi er udsat for den største besparelse – en besparelse af dimensioner – i Danmarks historie, når vi samtidig stille og roligt tager fat i de statistiske nøgletal og kan se, at det, som ordføreren står og siger, er fup og fiduser. Hvad synes ordføreren selv om det?

Kl. 11:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:16

Morten Bødskov (S):

Til udtalelsen om, at det skulle være fup og fiduser – sådan tror jeg udtalelsen var fra spørgerens side – at der foregår besparelser på vores uddannelsesområde, inden for socialområdet, på kulturområdet og på andre områder, som er med til at sikre, at vi kan have et godt og trygt liv og kan forny vores samfund, må jeg sige, at man må være ramt af sådan en kollektiv virkelighedsflugt fra Venstre, Konservative og Dansk Folkepartis side. Gå dog ud og snak med almindelige mennesker, gå ud og spørg dem: Hvad er jeres bekymringer? Så vil man få svaret fra børnefamilierne, fra pensionisterne, fra børnene i daginstitutionerne på, hvad bekymringen er. Og den er, at antallet af lukkedage måske er på vej op i en kommune, at antallet af undervisningstimer i nogle kommuner bliver skåret ned, at der er forringelser af den grundlæggende velfærd.

Det er konsekvensen af regeringens økonomiske politik, og at man ikke vil indrømme det, at man ikke vil lytte til almindelige menneskers bekymringer, er jo bare det bedste billede på, at man har siddet alt for længe. For hvad betyder det? Det betyder jo, at almindelige hårdtarbejdende familiers hverdag er blevet ligegyldig for regeringen og Dansk Folkeparti. Og det er måske det, der er den bedste konklusion på debatten her i dag, altså at hvor vi bekymrer os om almindelige hårdtarbejdende lønmodtageres familier, så vil man ikke fra regeringen og Dansk Folkepartis side se virkeligheden i øjnene og indrømme, at der er de problemer. Det er jo det, der er konsekvensen af det, der bliver spurgt til.

Kl. 11:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Vi når en enkelt spørger mere, og det er hr. Mads Rørvig, værsgo.

Kl. 11:18

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Jeg kan forstå på hr. Morten Bødskov, at man ser mange besparelser, og det samme giver hr. Morten Bødskovs formand, fru Helle Thorning-Schmidt, udtryk for. Hun siger bl.a. i Berlingske Tidende den 7. december, i forhold til at man vil hæve de offentlige udgifter, at det altså er forkert, at vi bare ønsker at skruе voldsomt op for de offentlige udgifter. Vi vil bare op på samme niveau som tidligere.

Så vil jeg gerne høre: Hvad er det for et niveau, man gerne vil op på? For hvis det er samme niveau som i 2001, har vi lige pludselig 74 mia. kr., vi ikke ved hvad vi skal bruge til.

Kl. 11:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:19

Morten Bødskov (S):

Vi har fremlagt en plan, som er fuldt finansieret, og som gør det muligt at sikre, at vi kan løfte de offentlige udgifter. Jeg er godt klar over, at det kan være vanskeligt for højrefløjen i dansk politik, at man frem for at give ufinansierede skattelettelser igen – De Konservative, forstår vi, presser på for endnu flere skattelettelser til toppen af Danmark – rent faktisk har bedt dem, der har tjent styrtende på den her regering, om at bidrage lidt mere til fællesskabet.

Det er det, vi gør. Hvorfor gør vi det? Vi gør det bl.a., fordi vi mener, at det er vigtigt, at det her land satser på uddannelse, satser på vækst og satser på arbejdspladser. Vi synes ikke, at det en god

idé, at der skal spares op mod 6 mia. kr. – 6 mia. kr. – på uddannelses- og forskningsområdet frem til 2013. Vi synes, at det er meget dårlig idé, og vi synes, at det er bevist på, at man som den ene ting har fjernet sig fra helt almindelige familiers bekymringer, og at man som den anden ting er ved at save den gren over, som det her land sidder på, og hvor alle er enige i, at vi altid har levet af uddannelse og viden. Det er det, vi bl.a. vil bruge pengene på.

Kl. 11:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Mads Rørvig for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 11:20

Mads Rørvig (V):

Jeg vil gerne bede ordføreren svare på det spørgsmål, jeg stillede i min første bemærkning.

Kl. 11:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:20

Morten Bødskov (S):

Svaret er det ganske enkle, at der er fremlagt en plan, som muliggør, at vi kan løfte de offentlige udgifter, at vi kan sikre, at de store besparelser, som finder sted over for vores pensionister, over for vores børn i daginstitutionerne, over for vores elever i folkeskolen, ikke finder sted. Det er det, som vi beder dem, der har tjent styrtende på den her regering, om at bidrage til. Derfor kan vi øge det offentlige forbrug. Det gør vi gerne, og det gør vi, fordi alternativet i dansk politik er så klart. En ting er som sagt, at man har fjernet sig så enormt langt fra virkeligheden, som den debat, vi har haft her i den seneste tid, er udtryk for, men noget andet er jo, at i en tid, hvor arbejdsløsheden stiger, væksten halter af sted, så fremlægger man en finanslov, som betyder, at der kommer flere arbejdsløse, når der er behov for færre arbejdsløse, at væksten falder, når der er behov for, at vi får gang i væksten, at man skærer ned på uddannelserne, når der er behov for, at man øger investeringerne i uddannelse.

Det er forskellen i dansk politik, og det er det alternativ, som jeg er glad for rent faktisk er blevet bekræftet her i dag. At det så er blevet krydret med en højrefløj, som jo har bevist, at man er så langt fra den virkelighed og de bekymringer, som almindelige danskere har, synes jeg bare, at vi skal tage ad notam og lade være en del af den videre politiske debat om, hvordan Danmark skal udvikle sig.

Kl. 11:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg tror, vi kan nå et enkelt spørgsmål fra hr. Bent Bøgsted. Værsgo.

Kl. 11:22

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Hr. Morten Bødskov snakkede jo pænt uden om alt, hvad der blev spurgt om her. Kunne vi ikke bare få et klart svar fra hr. Morten Bødskov om det, fru Helle Thorning-Schmidt har sagt, nemlig at det offentlige forbrug skal op på det tidligere niveau? Vi ved, at det offentlige forbrug i den tidligere SR-regerings 2010-plan var 26,5 pct. af bruttonationalproduktet. Hvor højt skal det offentlige forbrug op? Er det 27-28 pct., eller hvor højt skal det offentlige forbrug være for at løse de problemer, som hr. Morten Bødskov siger at der er?

Kl. 11:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Morten Bødskov (S):

At Socialdemokratiet og Socialdemokratiets formand har udtalt, at man er uenig i regeringens såkaldte nulvækst, tror jeg ikke kan komme som nogen overraskelse. Det er derfor, vi har fremlagt en plan, som gør det muligt at sikre, at de store besparelser, som finder sted i kommunerne og regionerne, bliver slettet.

Regeringen har med Dansk Folkepartis hjælp forsøgt at bilde befolkningen ind, at nulvækst stort set ingenting betød, at der ingen konsekvenser var af det. Jeg tror, at landets finansminister har sagt det sådan, at vi bare skal finde ud af det på en lidt anden måde, at det handler om, at man har de samme penge i morgen, som man har i dag.

Så er det jo bare, vi spørger: Hvis det virkelig var så enkelt, hvordan kan det så være, at der udrulles den ene store besparelse efter den anden i kommunerne, i regionerne og i staten? Det er de besparelser, vi vil af med, og vi er imod nulvækststrategien, fordi der mellem nulvækst og nedskæringer har vist sig at være et meget, meget stort lighedstegn.

Kl. 11:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi når ikke flere spørgsmål i denne omgang. Næste ordfører er hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 11:25

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har vi jo foreløbig hørt to ordførertaler, og nu skal vi så til den tredje i rækken.

Da vi hørte Venstres ordfører, fik vi jo et billede af, at der var meget, som var godt, at meget gik som det skulle, og at landet var i en forholdsvis god gænge. Derefter kom Socialdemokratiets ordfører, og jeg skal da lige love for, at alt så blev sort. Sortsynet bredte sig, det hele var noget skidt, den offentlige sektor lå i ruiner, og der blev gennemført massive nedskæringer, som hr. Morten Bødskov gjorde rede for.

Så kommer den tredje ordfører i rækken, Dansk Folkepartis ordfører, og har så en mulighed for at skære ind til benet og komme lidt tættere på den virkelighed, som vi rent faktisk befinder os i, end de to første ordførere gav udtryk for. For sandheden er jo i virkeligheden, at vi har haft en finanskrisen – det har ikke været berørt ret meget indtil nu – og at vi har haft en situation, hvor vores samlede velstand her i landet er drattet ned, som den er i stort set alle verdens lande, og at vi har haft meget store udfordringer med hensyn til at sikre, at der ikke er for mange danskere, der som følge af den krise bliver ramt af eksempelvis ledighed, fordi vi ved, at det rammer mange hårdt og selvfølgelig kan skabe store problemer for en families økonomi.

Derfor har vi jo ført en politik de senere år, hvor vi har sat gang i ting. Vi har sat turbo på f.eks. anlægsinvesteringer i det offentlige, vi har villet have, at der blev investeret i og renoveret flere daginstitutioner, flere skoler, flere ældrecentre, fordi vi har vidst, at det jo har været en måde at skabe beskæftigelse på på et tidspunkt, hvor der ellers ville være problemer for mange danskere.

Det er jo lykkedes på en fin måde at sikre langt flere i beskæftigelse end det, der var frygtet. Vi har kunnet se, at udviklingen i ledigheden er blevet bedre, at der er færre, der er blevet ledige end det, man oprindeligt frygtede, og løbende bliver ledighedstallene nedjusteret. Vi kan se, at den private sektor trækker stadig mere, at der kommer gang i tingene. Vi har lige set en opjustering i år fra 1,4 pct. til 2 pct. i vækst i det danske samfund. Det lover jo altså godt, og det viser, at de initiativer, der er taget, er lykkedes.

Vi havde også et bedre udgangspunkt end så mange andre lande, fordi vores gæld var blevet betalt. Den offentlige gæld var blevet til et nettotilgodehavende, og det er klart, at hvis man kommer ind i krisen med en stor gæld, så har man et større problem, end hvis man kommer ind i krisen, når gælden er betalt væk. Det var sådan set også meget godt, at det var lykkedes.

Så vi er ikke på samme måde som England, Irland, Grækenland, Spanien og Portugal ramt så hårdt, vi har bedre muligheder for at komme igennem krisen på en god måde. Samtidig har vi kunnet sikre en historisk stor offentlig sektor. Det er også været et kendetegnende debattemne her i dag, at den offentlige sektor aldrig nogen sinde i historien har været større. Vi har aldrig brugt flere penge på offentlig velfærd, end vi gør denne onsdag, og det er sådan set godt. Det er godt, at vi har haft mulighed for det. En masse mennesker har haft gavn af det. Jeg mener, hvis vi bruger 24 mia. kr. mere på sundhedsvæsenet i 2011, end vi gjorde i 2001, så er det bl.a. derfor, at over 100.000 flere patienter hvert år kan behandles. Det er sådan set meget godt for de patienter, der ellers ville stå på en venteliste, at de nu kan blive behandlet. Det synes vi i Dansk Folkeparti er godt, det synes vi sådan set ikke er skidt. Det synes vi også at Socialdemokratiet og andre partier herinde burde anerkende som noget, der er godt.

Vi kan også konstatere, at den offentlige sektor, når vi ser den i forhold til vores samlede velfærd, aldrig har fyldt så meget. Den fylder en del mere end det, hr. Poul Nyrup Rasmussen i 2000 mente at der var plads til i år. Det skulle man så tro at man blev rost for fra nogle, der gerne vil have, at den offentlige sektor er meget stor, men det kan vi forstå at vi får kritik for, for nu er den alligevel ikke stor nok. Men den fylder altså en del mere af vores samlede velfærds-samfund end det, som den daværende socialdemokratiske statsminister mente der var plads til i år. Det er da interessant i forhold til den debat, der lige har været de sidste par timer, også med venstrefløjens aktive engagement.

Hvis vi kigger på antallet af offentligt ansatte, har der heller aldrig været så mange. Der er lige kommet tal, der viser, at der kommer 12.500 flere i år, og som fru Pia Kjærsgaard var inde på i et tidligere spørgsmål, så er det da rigtigt, at hvis man mener, at de ikke laver noget, så får vi jo ikke velfærd ud af pengene, men hvis man rent faktisk mener, at de offentligt ansatte er dygtige og engagerede, yder et aktivt bidrag til, at ældre bliver plejet, til at de syge bliver behandlet på sygehusene, til at vores børn får undervisning i skolerne osv., hvis man mener, at vi faktisk har rigtig mange dygtige, engagerede offentligt ansatte, og der er kommet flere af dem, altså flere offentligt ansatte, så er det vel også noget, hvortil man skulle sige, at det da egentlig er meget godt gået, at vi har præsteret det.

Men nej, der er kun ris, der er ikke ros for det, og hvad skyldes det så? Ja, det skyldes jo, at man fornægter, at det rent faktisk er virkeligheden, for som det er for venstrefløjen, så siger vi godt nok, at vi siger tingene, som de er, men når vi så får at vide, at de ikke er, som vi troede, så taler vi om, hvordan folks følelser måske er. Så vi overlader trykt til danskerne at opleve vilkårene, som de rent faktisk er, i stedet for at tale om, hvordan virkeligheden rent faktisk er. Det er da et interessant synspunkt, som er kommet til udtryk her i dag.

Kl. 11:30

Fra Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis side har man jo sagt, at selv om vi altså har den største offentlige sektor nogen sinde, og selv om vi har flest offentligt ansatte nogen sinde – jeg ved ikke, hvordan man beregner det i Nordkorea og Cuba, det kan godt være, at man der mener at kunne beregne det på en måde, så man har en større offentlig sektor, end vi har i Danmark, men ellers er vi vel det land i verden, der har den største offentlige sektor i forhold til vores samfund generelt – så er den ikke stor nok, så er antallet af offentligt ansatte ikke højt nok, så skal tallet være højere.

Så er det altså, at jeg godt kan forstå, at der er nogle spørgsmål her i formiddag, der får mindelser om 1970'erne, om Anker Jørgensen,

og om, at man aldrig nogen sinde kan få nok. For sagen er jo, at det skal finansieres, man skal betale regningen. Hvis man vil have en endnu større offentlig sektor, skal man jo finansiere det ved højere skatter. Det har man sådan set også været villig til at sige: Ja, skatterne skal stige med over 30 mia. kr. de næste 3 år. Kære danskere, I skal betale over 30 mia. kr. mere i skat de næste 3 år.

Det er da et synspunkt at have. Men når vi nu kan se, at det ikke betaler den fulde regning, kan vi også vide, at det kun er første fase af de skattestigninger, der vil komme. Så altså, løftet er skattestigninger på over 30 mia. kr., men løftet til danskerne er også, at det ikke forslår, der skal mere til. Skattestigningerne er kun den første fase af de stigninger, man vil se fremover.

Så har vi godt nok også hørt Det Radikale Venstre udstikke et princip, som jeg så på et tidspunkt her i efteråret, om, at man ikke må finansiere øgede offentlige udgifter med stigende skatter. Den kan vi jo bare lade stå et eller andet sted, for hvordan man så vil kombinere S-SF-planen med det princip, bliver jo efter den debat, vi har haft i formiddag, spændende at iagttage – hvis nogen får lov til at gøre forsøget på et tidspunkt. Vi vil ikke anbefale det, men vi har dyb respekt for vælgerne, så vi må jo se, hvad de afgør på et tidspunkt.

I den aftale, vi har lavet om finansloven for næste år, er der en række gode ting, gode forbedringer, som ingen har været inde på endnu. Jeg synes, der er fokus på sundhedsområdet. Der er flere penge til sundhedsområdet næste år, 2 mia. kr. mere. Der bliver sat initiativer i gang for bedre rehabilitering, eksempelvis i forhold til kræft-ramte. Der er en kræftplan III, som gør, at vi nu tager et tredje skridt i rækken af kræftplaner til gavn for nogle af de mest udsatte i vort land.

Der er flere hospicepladser, så hvis man desværre ikke kan helbredes, får man bedre vilkår og bedre pleje i den sidste tid af sit liv. Det synes vi sådan set er rigtig, rigtig godt. Det er noget, vi har kæmpet for i årevis, nemlig at der skal være tilstrækkeligt med pladser til døende patienter, så de ikke ligger på en hospitalsgang, men faktisk har nogle ordentlige omgivelser i den sidste svære tid. Det er også godt for deres familier, der kan blive aflastet på den vis.

Der er initiativer for en generelt bedre rehabilitering. Vi ved, at der er rigtig mange, der bliver genoptrænet, eksempelvis efter en blodprop, efter svære skader. Mange bliver godt hjulpet i kommunerne på genoptræningscentre, men vi ved også, at der er nogle, som ikke får et tilstrækkeligt tilbud, og de skal have et bedre tilbud. Der sættes 150 mio. kr. af over de kommende år til at løfte rehabiliteringen, altså genoptræningen, af de her bl.a. svært hjerneskadede patienter. Det er måske lidt overset indtil nu, men det er noget, vi så har sat fokus på og fået sat penge af til.

Der er også her i finanslovaftalen, at der er initiativer i forhold til udlændingeområdet, hvor vi viderefører bestræbelserne fra 2002, og hvor det handler om, at vi i højere grad skal sikre, at dem, der kommer her til landet, rent faktisk også bidrager positivt til det danske samfund. Det er jo ikke sådan, at Danmark er blevet et lukket land, at der ikke er nogen, der kan komme hertil, men sandheden er, at hvis vi skal kunne løfte opgaven i årene fremover, bliver vi nødt til at sikre, at dem, der kommer her til landet, faktisk er nogle, der bidrager positivt.

Vi har sat fokus på socialt bedrageri, også i forhold til de østeuropæiske bander, der huserer, de folk, der kommer her til Danmark og udnytter Danmark, forsøger at plyndre og røve sig igennem og tage værdierne ud af landet. Vi skal have det opklaret, vi skal have det opsporet, og de ansvarlige skal fængsles og stilles til ansvar for det, de gør.

Alle de ting er også en del af finanslovaftalen for 2011, og det er nogle af de ting, som vi har lagt meget vægt på fra Dansk Folkepartis side er vigtige at have med.

I forhold til kommunerne har vi et frikommuneforsøg. Der er fem kommuner, der får lejlighed til at gå linen ud med hensyn til frihed, og så må de på eget ansvar finde ud af, hvordan de gør det. Vi er nemlig ikke drevet af det her med, at statslig styring i sig selv er et mål. Vi er drevet af, at borgerne får den bedst mulige service for de penge, vi nu engang har i den offentlige sektor. Vi har ansvaret for at forvalte folks penge så ansvarligt som muligt, så de får mest mulig service for pengene. Så når nogen kommer til os og siger, at hvis de får lov til lokalt at tage ansvaret fuldt ud, kan de også levere mere service for de penge, de har, så løser vi det med den her finanslov for 2011. Der bliver taget fat på det, der bliver anvist en vej til det.

Der er mange af den type ting, som ikke har været en del af debatten her i formiddag, men som nok turde være et studie værd. Nu er det jo ikke folketingsmedlemmer, for jeg går ud fra, at alle folketingsmedlemmer har læst den samlede finanslovaftale, men der kan være enkelte borgere ude i det ganske danske land, som endnu ikke har fået sat sig ind i alle enkeltheder af finanslovaftalen. Så et lille reklameindslag her for, at der faktisk er rigtig mange gode initiativer i den finanslovaftale, som måske ikke kommer så meget frem i en debat som den, vi har i dag, hvor det mere er modsætningerne, der skal sættes op over for hinanden, men som ikke desto mindre er ting, der gør livet lidt bedre for rigtig mange danskere.

Kl. 11:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Det er næppe overraskende, at vi har mere end en håndfuld for korte bemærkninger. Først nævner jeg de ordførere, vi har registreret, og det er fru Sophie Hæstorp Andersen, hr. Jacob Jensen, hr. Ole Sohn, hr. Morten Østergaard og hr. Frank Aaen. Derefter følger hr. Flemming Møller Mortensen, fru Margrethe Vestager, hr. Steen Gade, fru Karen Hækkerup, fru Pia Olsen Dyhr, fru Anne Marie Geisler Andersen, fru Julie Skovsby, hr. Jonas Dahl og hr. Per Husted. Der kan være nogle, der har glemt at trykke sig ind, men umiddelbart når vi næppe dem alle. Men tryk ind, og så kigger vi på en prioriteret liste.

Den første er fru Sophie Hæstorp Andersen. Værsgo.

Kl. 11:37

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Tak for indlægget. Jeg vil gerne høre hr. Kristian Thulesen Dahl, om han mener, at der er sket en overbetaling af privathospitalerne, sådan som Rigsrevisionen har slået fast i sin beretning sidste år, og sådan som det jo også for nylig er kommet frem i interne dokumenter i Finansministeriet, altså at Finansministeriets egne embedsmænd har slået det fast.

Kl. 11:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo.

Kl. 11:37

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi har fra vores side valgt at lægge Rigsrevisionens beretning til grund. Vi har taget den til efterretning. Vi har sagt, at vi synes, det er meningsløst at gå ud i en langstrakt debat om, om Rigsrevisionen ser rigtigt eller ikke ser rigtigt. De har påpeget nogle ting. De har påpeget, at de mener, at man kunne have fået billigere priser, hvis man havde grebet ind tidligere. Der siger vi, at det tager vi til efterretning, og så må man arbejde videre.

Vi kan konstatere, at i den periode, hvor man i virkeligheden forholder sig meget til det her med, om der har været overbetaling eller der ikke har været overbetaling, har det frie valg været suspenderet på grund af den strejke, der var i 2008. Det betyder også, at vi synes, at det var rimelig meningsløst at diskutere, hvorvidt man i den periode, hvor det har været suspenderet, har grebet tidligt nok ind, fordi

det jo ikke gav nogen mening, når det har været suspenderet. Så der er rigtig meget i den her debat, som også bliver brugt, synes vi, til bare at skyde fra oppositionens side mod regeringen, og som ikke handler om indholdet af sagen.

I forhold til det faktiske spørgsmål har vi valgt at sige, at Rigsrevisionens rapport lægger vi til grund, og vi har taget den til efterretning, og så arbejder vi politisk videre ud fra det.

Kl. 11:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Sophie Hæstorp Andersen for anden korte bemærkning.

Kl. 11:38

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Helt grundlæggende handler overbetalingssagen jo faktisk om, at man systematisk har overbetalt privathospitalerne, og at man kunne have brugt pengene anderledes, f.eks. til at sikre, at patienter, der har smerter, kunne have været behandlet hurtigere. I dag er ventelisterne i dag på helt op til halvandet år. I stedet har man brugt pengene på at give til aktionærerne i de private sygehuse, og det er altså ikke sikret, at der er kommet mest sundhed for pengene.

Jeg hæfter mig ved, at Dansk Folkeparti alene lægger Rigsrevisionens beretning til grund, fordi det nu er kommet frem, at man i Finansministeriet har sagt, at taksterne i lang tid har ligget for højt, og at man mener, at der bør gøres noget ved det i regeringens interne arbejde. Derfor bliver jeg nødt til at spørge igen: Er hr. Kristian Thulesen Dahl enig i, at det er patienterne – de mange patienter, som ikke har en ventetidsgaranti, men som må stille sig op i køen til f.eks. smertebehandling og vente – der har tabt på den her sag? Og insisterer hr. Kristian Thulesen Dahl på, at det faktisk ikke er dokumenteret, at der har fundet en overbetaling sted? For det er lidt det, som jeg synes hr. Kristian Thulesen Dahl argumenterer med, og det er jo også noget, vi har kunnet se fru Pia Kjærsgaard har argumenteret med tidligere. Man mener faktisk ikke, at der har været en dokumenteret overbetaling. Er det det svar, jeg skal høre i dag?

Kl. 11:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:40

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Den politik, der har været ført i forhold til sygehusene, også i forhold til det, at der har været en frit valg-mulighed, og det, at man jo kunne komme på et privathospital, hvis man ikke kunne blive behandlet på et offentligt sygehus inden for fristen, har samlet set været til meget, meget stor gavn for patienterne. Det er der slet ikke nogen tvivl om.

Det har også været til gavn for den effektivisering, der har fundet sted på de offentlige sygehuse. Når de offentlige sygehuse i dag behandler langt flere patienter, end man gjorde tidligere, så er det jo bl.a., fordi de offentlige sygehuse har haft en interesse i, havde jeg nær sagt, at holde patienterne hos sig selv. Uanset pengepung, altså uanset om man var minister eller man ikke var minister, uanset om man var direktør eller man ikke var direktør, havde man en mulighed for at flytte sig et andet sted hen og blive behandlet, hvis man ikke kunne blive behandlet på et offentligt sygehus inden for en vis frist. Det har været til stor gavn for patienterne. Det har sikret, at de offentlige sygehuse i dag behandler langt flere patienter, end de gjorde tidligere. Så samlet set har vi fået langt mere sundhed for pengene, end vi fik tidligere. Det er også derfor, det har været til gavn for patienterne.

Så kører der en meget specifik debat om, hvorvidt man på et givent tidspunkt lidt tidligere i processen kunne have forhandlet sig

frem til bedre priser, end man gjorde. Det er der, hvor vi siger, at vi ikke vil ud i nogen lang diskussion med Rigsrevisionen, fordi vi også har interesse i, helt ærligt, at Rigsrevisionen er en autoritet i det her samfund, og at Rigsrevisionen kan kigge ministrene og ministeriernes embedsførelse over skulderen. Det har vi som Folketing en meget stor interesse i, og derfor ser vi ikke nogen interesse i at lægge os ud med Rigsrevisionen i en eller anden diskussion, og derfor vælger vi, og det har vi også gjort i Finansudvalget, hvor vi har behandlet det, at lægge Rigsrevisionens beretning til grund.

Kl. 11:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:42

Jacob Jensen (V):

Nu har det været en lidt følelsesladet debat. Vi kunne jo konkludere på baggrund af de svar, vi fik fra hr. Morten Bødskov tidligere, at Socialdemokraterne vil lægge følelserne til grund for den økonomiske politik, som de agter at føre. Altså, hvis befolkningen føler, at der skulle bruges nogle flere milliarder, uagtet at vi allerede bruger historisk mange, så var det det, man var parat til at gøre. Vi kunne så ikke helt få noget svar på, hvor mange flere milliarder befolkningen sådan kunne føle sig til. Men hvordan føler hr. Kristian Thulesen Dahl, det lyder i forhold til at skulle føre en ansvarlig økonomisk politik?

Kl. 11:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren. Værsgo.

Kl. 11:42

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det har overhovedet ikke noget at gøre med at kunne føre en ansvarlig økonomisk politik, for man kan slet ikke føre økonomisk politik på den måde.

I virkeligheden er det jo lidt pudsigt, når man hører de synspunkter, der er kommet til udtryk om følelserne. Hvis nu man konstaterer, at det offentlige forbrug er 30 pct. af vores samlede bruttonationalprodukt, og hvis man også konstaterer, at dengang Socialdemokratiet selv sad med regeringsmagten, mente de, at der var mulighed for, at det tal hed 26,5 pct. af vores samlede bruttonationalprodukt, så kan man jo konstatere, at når vi så i dag ligger på 30 pct. og de ikke mener, det er nok, fordi de ikke føler, det er nok, så er det ikke en måde, de kan føre økonomisk politik på. Det tror jeg de fleste ved.

Hvis der stadig væk sidder nogle, der så tænker, at de alligevel godt vil have Socialdemokraterne til at lede det her land, må det være, fordi de er af den opfattelse, at de ikke vil lede landet på den måde, hvis de kom til. Det er jo paradoksalt, at de så vil foregøgle vælgerne noget nu, som de slet ikke selv vil være bundet af efter et valg, for man kan ikke styre et lands økonomi ud fra følelser. Der bliver man jo nødt til at have lidt kontakt med, hvordan virkeligheden rent faktisk ser ud.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jacob Jensen for anden korte bemærkning.

Kl. 11:43

Jacob Jensen (V):

Tak for svaret. Jeg er meget enig i de betragtninger. Det er måske ikke så overraskende. Men jeg vil godt give hr. Kristian Thulesen Dahl endnu en mulighed for også at bekræfte det faktum. Altså, os, der ligesom forholder os til realiteternes verden, ved, at vi aldrig før

har brugt så mange penge på offentlig velfærd. Det hørte vi også – det vil jeg godt kvittere for – hr. Morten Bødskov bekræftede.

Men kan hr. Kristian Thulesen Dahl så forstå det synspunkt, der også bliver fremført, at vi på den ene side bruger flere penge end aldrig før og på den anden side bliver vi beskyldt for at skære ned. Begge dele kan jo ikke være rigtigt. Så kan hr. Kristian Thulesen Dahl bekræfte, at vi bruger så mange penge som aldrig før, og kan han samtidig afkræfte, at man både kan bruge flere penge og samtidig skære ned, som Socialdemokraterne påstår vi gør?

Kl. 11:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når vi taler om de her ting, betyder det at bruge flere penge i min terminologi, at man opjusterer, og det, at man bruger færre penge, at man skærer ned.

Hvis Socialdemokratiet kan få sine påstande til at hænge sammen, er det, fordi man tager den graf, man kigger på, og vender den på hovedet, fordi hvis man ikke vender den på hovedet, passer den jo ikke. Hvis pilen peger opad og man skal have den til at gå nedad, bliver man nødt til at vende papiret på hovedet. Det er jo tankevækkende, at det måske er sådan, det er foregået i forberedelsen til den her debat hos Socialdemokratiet. Man er kommet til at vende papirerne på hovedet, men så kan man måske bruge dagen på at komme tilbage til det rent faktuelle og få vendt papirerne på den rigtige måde, så man kan se, i hvilken retning pilen peger, og ikke komme til at vildlede, fordi det vel ikke er det, man vil. Man vil vel gerne have, at befolkningen ved, hvordan de faktiske forhold er. Så det kan vi jo være hjælpsomme med.

Kl. 11:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 11:45

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, at det er en fantastisk intelligent debat, der foregår mellem finansordførere. Man skal altid skrive sig det bag øret, når der kommer så kloge betragtninger både fra spørger og ordfører fra en talerstol. Det er helt imponerende.

Jeg går ud fra, at hr. Kristian Thulesen Dahl er enig i, at det gælder om at bruge de sparsomme midler, vi har, med størst mulig rettidig omhu. Lidt inspireret af historien om Palle alene i verden, står statsministeren jo helt alene med et synspunkt om, at der ikke har været overbetaling af de private hospitaler, og jeg går ud fra, at hr. Kristian Thulesen Dahl er enig i, at det har der været.

Spørgsmålet er mere: Hvad kan/vil Dansk Folkeparti gøre for at hindre, at den form for forgyldning af private hospitaler ikke fortsætter, sådan at man kan bruge flere penge til at behandle syge, det kan være medicinske patienter, det kan være psykisk syge, at man altså bruger pengene med mere rettidig omhu frem for – som Dansk Folkeparti har gjort hidtil, men forhåbentlig ikke vil gøre fremover – bare at se gennem fingre med, at man forgylder private hospitaler, i stedet for at brug skatteborgernes penge bedst muligt til behandling af syge?

Kl. 11:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:46

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Ole Sohn har bare ikke ret i sit udgangspunkt, for samlet set har vi fået langt mere sundhed for pengene igennem de senere år, end vi fik før 2001. Det er jo derfor, at der hvert år er flere end 100.000, der bliver behandlet på sygehusene. Det er derfor, at der rent faktisk er flere mennesker, der får gavn af det.

Tidligere var det jo sådan, og det ved hr. Ole Sohn også godt, at dem med den store pengepung og de gode job kunne komme på privathospital, når de ønskede det. De kunne springe ventelisten over, de behøvede ikke stå og vente bag ved nogle andre. De kunne springe ventelisten over og gå direkte på et privat sygehus. Det frie valg, som vi har været med til at indføre, betyder, at man, hvis man skal vente på en behandling i det offentlige, får ret til med det offentliges penge at blive behandlet på et privat sygehus. Vi har altså gjort det uafhængigt af folks pengepung, vi har gjort det uafhængigt af, om du har det rigtige job, om du er minister, folketingsmedlem eller direktør, der kan betale sig igennem, eller du i virkeligheden er en sagsløs borger, der står på en venteliste og ikke bliver behandlet.

Det er det system, som jeg kan høre hr. Ole Sohn i virkeligheden forsøger at bekæmpe, for det er jo det, der har været banebrydende i forhold til danskeres mulighed for at blive behandlet, uanset størrelsen på pengepungen, nemlig at få pres på ventelisterne, så det er dem, vi bekæmper, og ikke det, at patienterne kan blive behandlet.

Kl. 11:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Ole Sohn med anden korte bemærkning.

Kl. 11:48

Ole Sohn (SF):

Jamen jeg prøver lige igen, for det var sådan set slet ikke det, jeg forholdt mig til. Jeg kan i hvert fald sige, at spørgeren går ind for, at der skal være en fair konkurrence, og jeg går ud fra, at svareren også gør det, og derfor prøver jeg en gang til. Når jeg ser tilbage på det og det nu er konstateret, at der er sket en massiv overbetaling, som der ikke har været noget grundlag for, og som embedsmændene og Rigsrevisionen nu er begyndt at sørge for at få så meget offentlighed om, at det forhåbentlig bliver bragt i orden, så er mit spørgsmål: Ville det så ikke også for Dansk Folkeparti have været bedre, at man frem for at have en unfair konkurrence havde en fair konkurrence og dermed havde flere midler til behandling af flere syge, f.eks. psykisk syge, f.eks. medicinske patienter? Og spørgsmål nr. 2 er: Er det ikke noget, Dansk Folkeparti kunne forestille sig at rette fokus mod, sådan at regeringen ikke fortsætter med at lege erhvervspolitik via sundhedsbudgetterne?

Kl. 11:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:49

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men jeg bliver bare nødt til at sige, at det afgørende for os er, om patienterne bliver behandlet, det er, om folk kan komme ud af ventelisterne, kan blive behandlet, når de har en alvorlig sygdom, kan komme tilbage til arbejdet eller familien, eller hvad der nu er perspektivet. Det er altså det afgørende for os. Det er ikke afgørende for os at have noget ideologisk ønske, som jeg ved Socialistisk Folkeparti har, om at bekæmpe, at der er nogen i det private. Og det er jo lidt tankevækkende med den historie, der er, omkring alt det her, at det er en SF'er, der stiller sig op og taler om fair konkurrence.

I virkeligheden kunne jeg også spørge om, når vi taler om det her med overbetaling, om efterskolerne bliver overbetalt, da vi altså med

den støtte, vi giver pr. elev på en efterskole, giver vi mere, end vi giver pr. elev i en folkeskole. Betyder det, at vi overbetaler efterskolerne? Men skal der være mulighed for, at nogen kan gå på efterskole? Ja, det skal der være. Skal der være mulighed for, at nogen, der har stået længe på venteliste i det offentlige, kan blive behandlet et andet sted? Ja, det skal der være. Og hvad koster det? Det må man så løbende tjekke.

Vi er fuldstændig enige i, at man selvfølgelig aldrig skal betale mere end det, der er nødvendigt, for, at der er det alternative tilbud, så det er noget, man skal overvåge. Derfor synes jeg også, at det er godt, at Rigsrevisionen har interesseret sig for det her, og jeg synes, Rigsrevisionen vedblivende skal interessere sig for det, så vi kan få sikkerhed for, at vi selvfølgelig får mest muligt for pengene.

Kl. 11:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:50

Morten Østergaard (RV):

Jeg skal love for, at hr. Kristian Thulesen Dahl kommer bredt ud over isen her i forsøget på at redegøre for, hvad Dansk Folkepartis synspunkt egentlig er om den her overbetaling af privathospitalerne. Hr. Kristian Thulesen Dahl har jo selv som Finansudvalgets formand været pennefører på en beretning, hvor vi lægger til grund, hvad Rigsrevisionen er kommet til med sine undersøgelser, og det er jo helt tydeligt og uden omsvøb, at de her private sundhedsydelser ikke er erhvervet under skyldig hensyntagen til økonomien, og at der ikke i tilstrækkelig grad er taget hensyn til og fulgt op på kvaliteten af de behandlinger, der er udført. Man har altså købt for dyrt, og der er ikke blevet taget hensyn til kvaliteten. Det må vi så være enige om.

Det, der så er tilbage, er at finde ud af, hvis ansvar det er. Der vil jeg gerne spørge, om det er sådan, at Dansk Folkeparti hele vejen igennem, hvor man jo har stemt for al den lovgivning, der har ligget til grund for den her ordning, har været bevidst om, at man har betalt for meget. For det er jo det indtryk, man kan få, når man f.eks. læser Politiken, hvor Dansk Folkepartis sundhedsordfører, fru Liselott Blixt, den 20. maj 2009 siger: Det er ikke sikkert, at vi kunne have fået det private marked i gang, hvis vi ikke havde givet den pris til at starte med. Derfor vil jeg bare spørge: Har den overbetaling, der er sket uden tilstrækkelig hensyntagen til økonomien, været bevidst fra Dansk Folkepartis side?

Kl. 11:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, det er jo aldrig et mål at betale mere end det nødvendige for at få en given vare. Sådan er det, punktum.

Så er jeg glad for, at hr. Morten Østergaard trækker den beretning frem, som vi har afgivet i Finansudvalget om lige præcis den her sag. Hvis jeg tager kasketten på som formand for Finansudvalget, kan jeg glæde mig over, at det var et enigt udvalg, der afgav den beretning. Det, der har været afgørende for mig i hele den her proces, har jo været, at man ikke anfægter Rigsrevisionens autoritet. For jeg mener, vi har et fælles behov for, at der er en stærk Rigsrevision, som kigger ministerierne i kortene og kigger ministrene over skulderen. Det betyder også, at vi har syntes, at det rigtige var at lægge Rigsrevisionens vurdering af det her til grund, og det er derfor, at det også er udtrykt i beretningen, som det er, og som hr. Morten Østergaard så udmærket læser op. Det er jo, fordi vi lige præcis har valgt at sige, at vi lægger Rigsrevisionens vurdering af det her til grund,

og at det er vores ledetråd i det videre arbejde med sundhedsområdet.

Så får jeg et andet spørgsmål, der handler om, om det her samlet set har været til gavn for patienterne eller samlet set har kostet penge. Det her har samlet set været til gavn for patienterne – og det vil jeg gerne komme tilbage til, nu er tiden desværre gået for nu.

Kl. 11:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Østergaard for anden korte bemærkning.

Kl. 11:53

Morten Østergaard (RV):

Jeg er glad for, at hr. Kristian Thulesen Dahl står ved den klare kritik, Finansudvalget dermed tilslutter sig, af, at der er blevet købt for dyrt ind uden skyldig hensyntagen til økonomien, og at der ikke i tilstrækkelig grad er blevet fulgt op på kvaliteten. Man må jo så lade det være op til en vurdering, om man synes, det har været til gavn for patienterne. Det kan jeg forstå at hr. Kristian Thulesen Dahl synes.

Men det, der så er pointen, er: Har det været bevidst, at man fra Dansk Folkepartis side år efter år har lagt stemmer til, at der er blevet betalt for meget, og at kvaliteten ikke er blevet tjekket? Har det været et bevidst valg fra Dansk Folkepartis side, som sundhedsordføreren antyder? Eller er man ligesom alle os andre blevet ført bag lyset, bl.a. jo af en statsminister, der på det tidspunkt var finansminister, og som fik et notat fra sine egne embedsmænd, hvori der stod, at man købte for dyrt ind, for nu at bruge hr. Kristian Thulesen Dahls egne ord? Derfor er spørgsmålet bare: Har det været med en blåstempling fra Dansk Folkeparti, at der er blevet købt for dyrt ind og man ikke har tjekket kvaliteten? Eller er Dansk Folkeparti også blevet ført bag lyset af regeringen?

Kl. 11:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er fantastisk, at hr. Morten Østergaard her kan glæde sig over, at jeg tilslutter mig en kritik, jeg selv har været pennenfører på. Altså, vi har et Finansudvalg, hvor jeg er formand, og hvor jeg har taget initiativ til en beretning, som jeg er glad for at vi i fællesskab har kunnet afgive i Finansudvalget. Vi har så forhandlet de konkrete formuleringer, og så er der kommet et samlet bud fra min side på, hvordan beretningen skulle se ud. Så det er jo fantastisk, at man kan glæde sig over, at jeg så er enig i den beretning, jeg selv har været pennenfører på, og som vi har kunnet afgive i enighed. Det må jeg sige – at det kan være en overraskelse for hr. Morten Østergaard i dag, er utroligt.

Med hensyn til det andet: Har Dansk Folkeparti bevidst ønsket at overbetale de private sygehuse? Nej, Dansk Folkeparti har ikke bevidst ønsket at overbetale de private sygehuse. Vi har det synspunkt, at man ikke skal overbetale de private sygehuse; man skal betale den pris, der er nødvendig, for at tingene kan fungere med et frit valg, der også sikrer, at de offentlige sygehuse har en motivation til at få behandlet patienterne hurtigst muligt. For det, vi har været drevet af, er, at patienterne bliver behandlet, at patienterne ikke skal stå unødigt lang tid på en venteliste, at når man er ramt af en hård sygdom, så er der et system for en, der hjælper en, og at det ikke er pengepungen, der afgør, at nogle så bare kan hoppe over til et privat sygehus, springe ventelisten over, mens folk uden penge på lommen ikke kan. Det har vi været drevet af, og det har vi faktisk også haft relativt god succes med, må man sige, når man kigger på, at der faktisk er over

100.000 flere, der bliver behandlet på sygehuse nu, end der var i 2001.

Kl. 11:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning. Jeg vil tage begge hr. Frank Aaens bemærkninger inden frokostpausen.

Vi skal lige have mikrofonen til at virke.

Kl. 11:56

Frank Aaen (EL):

(*Kristian Thulesen Dahl* (DF): Jeg kan svare heroppefra, jeg ved, hvad han vil spørge om). Så går vi direkte til svaret. (*Munterhed*).

Når der er lavet en finanslov, og det er jo det, som Dansk Folkeparti har aftalt med regeringen, så laver man også samtidig sådan en opsummering af, hvad virkningen af finansloven er. Det er noget af det, der indgår i den Økonomiske Redegørelse, vi lige har fået fra finansministeren om, at sådan vil Danmarks økonomi på den baggrund se ud næste år. Det, der er meget sigende i den finansredegørelse, vi har fået, er, at der påregnes en væsentlig stigning i privatforbruget, særlig i forbruget af biler og særlig i forbruget af andre varige forbrugsgoder, mens der skal spares, skæres direkte ned i den fælles velfærd.

Det, jeg godt kunne tænke mig at vide fra Dansk Folkepartis ordfører, er, hvorfor væksten i bilparken og omsætningen i Fona og Elgiganten stiger, og hvorfor det er vigtigere, end at vi får bedre folkeskoler, bedre hospitaler og bedre ældrepleje.

Kl. 11:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:57

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I forhold til den offentlige sektor er det jo sådan, at de budgetter, som f.eks. kommunerne har lagt, skal kommunerne overholde. Altså, der er de sidste par dage givet det billede, at nu var der sådan nye besparelser på vej over for kommunerne, og der må jeg bare sige, at det, kommunerne skal, er sådan set at overholde de budgetter, de nu selv gennem de seneste måneder har lagt. Det tror jeg er en vigtig oplysning.

Det andet i forhold til privatforbruget handler jo om, at når der er en krise i samfundet, er der rigtig mange af os, der holder igen med at bruge penge. Det har også gjort, at opsparingen hos private har været meget stor, for rigtig mange danskere har handlet fuldstændig rationelt og fornuftigt, hvilket mange danskere jo gør, og de har sagt: Der er krise i samfundet, vi ved ikke, hvordan det kommer til at udvikle sig i de kommende år. Vi er nervøse for, om vi bliver ramt af ledighed osv., og derfor holder vi igen med at forbruge, med at købe ting, med at skifte vores bil ud, med at gå ned at købe en ny cd-afspiller.

Hvad sker der så, når man begynder at få lidt mere tryghed omkring tingene? Man kan se, at ledigheden gudskelov ikke udvikler sig så negativt, som vi havde frygtet midt under finanskrisen, og hvad sker der så? Ja, så er der selvfølgelig nogle af danskerne, der siger, at nu tør de godt bruge nogle af deres penge, nu tør de godt gå ned at skifte bilen ud, de tør godt købe en ny cd-afspiller til sønnen osv. osv. Det er da et positivt tegn, fordi det jo udtrykker, at man i samfundet generelt ser lidt mere optimistisk på fremtiden, end man måske gjorde for 1 år eller 2 år siden. Det er jo også et udtryk for, at vi er kommet bedre igennem den her finanskrisen, end vi troede for 1 år eller 2 år siden.

Kl. 11:58 Mødet er udsat. (Kl. 12:01).

Kl. 13:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Frank Aaen for sin anden korte bemærkning.

Kl. 11:59

Forhandling**Frank Aaen** (EL):

Der er jo mange forklaringer. Det er også det, der kaldes bruttonationalproduktet. Det viser lidt om, hvilken indtjening vi har i samfundet, som vi kan bruge til forskellige ting.

Der kan vi bare notere os, at konsekvensen af Dansk Folkepartis politik sammen med regeringens er, at næste år bliver der større omsætning i Fona, større omsætning i Elgiganten, og der bliver flere større og dyrere biler – det er helt indlysende – hvorimod den offentlige sektor skal på skrup. Så er det bare, at jeg spørger: Hvorfor vælger man sådan? Det er jo et politisk valg, det har jo ikke noget at gøre med, om der har været krise eller folk har været kede af det. Det er et politisk valg om, at sådan skal det se ud i 2011. Det, at de private skal gå ud og gå i butik, skal have lov at vokse, hvorimod at vores fælles velfærd, plejehjem, skoler, hospitaler, skal på skrup. Hvorfor har Dansk Folkeparti valgt den vægtning?

Man kunne lige så godt have valgt det modsatte, nemlig at det private forbrug var uændret, og at den fælles velfærd til gengæld steg.

Kl. 12:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 12:00

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det jo ikke sikkert, at det, man går ned og køber hos bilforhandleren, er en større og dyrere bil. Det kan jo godt være, at det er en mindre bil. Når jeg spørger min lokale bilforhandler, hvad han sælger mest af, så er det små biler. Efter den afgiftsændring, vi lavede, hvor det blev mere attraktivt at køre i små biler, der kører længe på literen, er det faktisk de små biler, der er rigtig meget salg i, så det behøver ikke at være billedet af noget stort. Det ender vel også med, at vi bliver spurgt, om det er en Cadillac, man så går ud og køber næste år. Det kan jo godt være en lille, smart bil, der faktisk kører langt på literen, som det er ganske fornuftigt at skifte den gamle ud med.

I forhold til det andet med den offentlige sektor må jeg svare, at hr. Frank Aaen bliver nødt til at sige, at den regering, han støttede før 2001, sagde, hvad man mente var klogt at bruge af offentlige kroner i forhold til vores samlede velstand – det er det, som hr. Frank Aaen rigtigt kalder bruttonationalproduktet – altså, hvor meget den offentlige sektor måtte fylde. Den regering, som hr. Frank Aaen støttede dengang, sagde, at i år hed det tal 26,5 pct. af vores samlede velstand. Det hedder 30. Så hvis vi kan konstatere, at der rent faktisk er beslaglagt en større del af vores samlede kage til den offentlige sektor end det, hr. Frank Aaens statsminister i 2000 mente at der var plads til, så kan man jo tænke lidt over det her i frokostpausen i forhold til det spørgsmål, hr. Frank Aaen lige har stillet mig.

Kl. 12:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren før pausen.

Inden jeg ringer til pause, vil jeg lige nævne rækkefølgen på dem, vi har skrevet op til efter pausen. Den første er hr. Flemming Møller Mortensen, så kommer fru Margrethe Vestager, hr. Steen Gade, fru Karen Hækkerup, hr. Jonas Dahl, fru Anne Marie Geisler Andersen, fru Julie Skovsby, fru Pia Olsen Dyhr og hr. Per Husted.

Og så er der frokostpause.

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Det er stadig hr. Kristian Thulesen Dahl, der svarer på korte bemærkninger, og den time, der er til rådighed hertil, udløber kl. 13.38. Den første med korte bemærkninger efter pausen er hr. Flemming Møller Mortensen, værsgo.

Kl. 13:00

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis finansordfører, om ordføreren også føler, at rigsrevisors hårde kritik i forhold til overbetalingen af privathospitalerne er en kritik af den politik, der føres af Dansk Folkeparti. Det er jo sådan, at ordføreren i sin ordførertale i dag siger, at Dansk Folkeparti tager rigsrevisors vurdering, kritik til efterretning, og dermed jo også slår fast, at rigsrevisor har sagt, at der har fundet en overbetaling sted. Men samtidig siger ordføreren også, at Dansk Folkeparti har den holdning, at man ikke skal lave en bevidst overbetaling og heller ikke har skullet det i fortiden.

Nu er det jo altså sådan, at Dansk Folkeparti har været garanti for flertallet under den siddende regerings politik, og dermed vil jeg jo hævde, at Dansk Folkeparti bærer et ansvar for den politik, regeringen har ført de sidste år og i hvert fald i hele den periode, hvor overbetalingen efter rigsrevisors vurdering har fundet sted. Og så vil jeg spørge ordføreren: Er det her ordentligt? Er det ansvarligt? Er det redegjort? Eller er det modsat det, ordføreren har sagt i sin ordførertale, et spørgsmål om at forvalte skattekrone bedst muligt?

Kl. 13:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:01

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi føler os ikke ramt af Rigsrevisionens kritik. Vi ser Rigsrevisionen som en hjælper for Folketinget, en hjælper i forhold til hele tiden at kigge ministrene over skulderen og kigge ministerierne i kortene, hvad angår embedsførelsen. Det gør Rigsrevisionen jo gudskelov dygtigt, og det gør Rigsrevisionen på rigtig mange områder. Og det betyder, at vi i Finansudvalget, som er det sted, hvor vi behandler mange af de her beretninger, der kommer fra rigsrevisor, hvor rigsrevisor lige præcis sætter spot på de steder, hvor rigsrevisor mener at man ikke forvalter skatteydernes penge med tilstrækkelig omhu, jo så bruger det som et hjælpende redskab til at gå til ministrene og sige, at der vil vi have mere for pengene, og der kan vi se at der er nogle muligheder. Det har vi jo også brugt den her beretning til.

Så på den måde adskiller beretningen om betalingen til private sygehuse sig såmænd ikke grundlæggende fra så mange andre beretninger, rigsrevisor kommer med, og vi ser det altså ikke som noget, der skal ramme os på nogen måde. Vi ser det som en hjælp, et redskab, til hele tiden at drage omsorg for, at skatteydernes penge bliver forvaltet med den omhu, som skatteyderne kan forvente.

Kl. 13:02

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 13:02

Flemming Møller Mortensen (S):

Jo, men den omsorg er jo lige nøjagtig det, der ikke har været ydet i den sidste årrække, og det er det, rigsrevisor meget tydeligt slår fast.

Jeg vil gerne komme med et par citater i forhold til, hvad Dansk Folkeparti har sagt tidligere.

Kl. 13:06

Sundhedsordføreren, fru Liselott Blixt, siger den 20. maj 2009, altså for halvandet år siden, at der *har* fundet en overbetaling sted, ordføreren selv siger til Ritzau i december 2009, at overbetalingen har været det hele værd, og så er der Dansk Folkepartis partileder, fru Pia Kjærsgaard, som i åbningsdebatten i år siger, at der ikke er nogen krystalklar dokumentation for, at overbetalingen er sket, citat slut.

Hermed er det jo med al tydelighed illustreret, at Dansk Folkeparti på et meget tidligt tidspunkt vedkender sig det og siger, at der er sket en overbetaling, og at den har været alle pengene værd. På det tidspunkt, hvor kritikken kommer fra rigsrevisor, begynder ordføreren og partilederen at trække det tilbage og sige: Er der nu dokumentation for det her?

Men det, der jo står lysende klart, og det skal jeg have et svar fra ordføreren på, er, om Dansk Folkeparti tidligt i den her sag har vedkendt sig, at der var en overbetaling. Ja eller nej?

Kl. 13:03

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:03

Kristian Thulesen Dahl (DF):

De citater, jeg hører blive nævnt her, er fra 2009, det vil sige en periode, hvor det frie valg er suspenderet, og hvor der så i sagens natur ikke er en diskussion om betalingen til privathospitaler. Det, vi forholder os til, er jo, da rigsrevisor kommer med sin beretning, og der siger vi, at den må vi lægge til grund. Vi afviser forsøget på at mistænkeliggøre rigsrevisors motiver og lignende, for vi synes, det er vigtigt, at man i Folketinget udviser respekt for Rigsrevisionen som et instrument, som en hjælper, i arbejdet med at kigge ministrene over skulderen.

Når rigsrevisor så når frem til at mene, at man på et tidligere tidspunkt kunne have sikret sig lavere priser, så siger vi: Jamen det nytter jo ikke at gå ud i en lang diskussion om det, vi må lægge rigsrevisors vurdering til grund, det er hans bedste bud. Og så må vi bruge det som et redskab til fremadrettet at sikre, at der selvfølgelig ikke sker en større betaling for det at give danskerne valgmulighed fra den offentlige sektor til de private sygehuse, i det omfang de offentlige sygehuse ikke kan operere en hurtigt nok, så man kommer væk fra ventelisten og man bliver behandlet, så vi fremadrettet sikrer, at den betaling, der kommer der, er den betaling, der er nødvendig for at levere borgerne det tilbud og ikke mere.

Kl. 13:05

Formanden:
Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 13:05

Margrethe Vestager (RV):

Men hvad er Dansk Folkepartis holdning? Jeg synes, at det lyder smukt, jeg bliver helt rørt over respekten for rigsrevisor. Men hvad med respekten for skatteydernes penge og det at få tingene til en pris, som man synes er rimelig? Dansk Folkepartis ordfører siger på et tidspunkt: Vi har nogle patienter, der skal hjælpes, og det må vi tage i betragtning, for det er det vigtigste. Det er ikke sikkert, at vi kunne have fået det private marked i gang, hvis ikke vi havde givet den pris til at starte med. Jeg synes, at der er brug for, at Dansk Folkeparti vælger sin argumentation. Enten har det været til patienternes fordel, og så spiller prisen ingen rolle, eller også har der været købt for dyrt ind, og det er kritisabelt.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:06

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg har givet udtryk for vores holdning. Vores holdning har taget udgangspunkt i patienten. Vi har jo herinde ofte sådan en systemdebat. Vores hensyn har været hensynet til patienten, så man ikke skulle stå på venteliste, men man skulle blive behandlet. Hensynet til patienten har jo gjort, at man har skullet have en valgmulighed, altså man har skullet kunne komme videre i systemet, hvis det offentlige sygehusvæsen ikke kunne behandle en hurtigt nok, for hvad var alternativet? Ja, det var, at det var pengepungen, der afgjorde, hvem der kunne komme på et privathospital og springe ventelisten over, og det vil vi ikke have. Det er vores holdning til det.

Så har der skullet etableres et system, der jo sikrede, at det var en reel mulighed, at der var nogle andre, der så kunne tage over, hvis det offentlige ikke opererede en hurtigt nok. Det har der så skullet laves nogle aftaler i forhold til, og i første omgang er det jo ikke noget, vi sidder med, altså med hensyn til, hvad der er den rigtige prisdannelse der. Det er der jo utallige diskussioner om, og det er der også kronikker om i aviserne i forhold til det, rigsrevisor når frem til. Der har vi så på et tidspunkt bare sagt, at det ikke nytter at fortsætte en debat om, om Rigsrevisionen har ret eller ej, fordi det undergraver rigsrevisors autoritet, og det ønsker vi ikke. Derfor har vi valgt også med den beretning, som hr. Morten Østergaard så venligt har henvist til tidligere i dag, afgivet i Finansudvalget, at vi så tager rigsrevisors vurdering til efterretning og lægger det til grund for vores arbejde.

Kl. 13:07

Formanden:
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:07

Margrethe Vestager (RV):

Det lyder, som om ordføreren er ligeglad. Pyt med, hvad det har kostet, men af hensyn til rigsrevisors troværdighed gider vi ikke diskutere det. Det synes jeg er tankevækkende, for der er jo meget, der tyder på, at man sådan set kunne have gjort to ting på samme tid. Man kunne både have sørget for, at man havde et sundhedsvæsen, som var til rådighed for borgerne, og hvor folk oplevede lige behandling, og man kunne have respekteret skatteydernes selvfølgelig ønske om, at det bliver gjort til en rimelig, ordentlig, lav pris. Der synes jeg, at ordførerens svar tyder på, at det der med en ordentlig og lav pris ikke har været vigtigt, at det ikke har optaget ordføreren i den lange periode, og hvis nu Rigsrevisionen ikke havde lavet en undersøgelse af det her område, ville ordføreren så have været ligeglad, fordi målet helliger midlet, og prisen kan være så høj, som den være vil?

Kl. 13:08

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:08

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er et helt fantastisk udgangspunkt. Jeg har lige stået og forklaret om hensynet til patienten som det afgørende for os. Så skal vi høre på, at så er man bare ligeglad. Nej, det afgørende og drivende for os har været: Kan vi få nedbragt ventelisterne, kan vi sikre, at patienter, der ellers står på en venteliste til behandling, kommer hurtigere til behandling? Hvis de hurtigere bliver raske, bliver helbredt, får

hjælp, kan de hurtigere komme tilbage til arbejdspladsen, de kan hurtigere komme tilbage til deres familie og få det til at fungere, komme tilbage til de livsvilkår, som de nu engang har som udgangspunkt.

Kl. 13:11

Så skal jeg høre på, at i forhold til at sikre, at der er et godt system og helst et offentligt system, der sikrer behandling af de her patienter, skulle jeg være ligeglad. Så lyder det, som om jeg er ligeglad. Det er jo vanvittigt.

Kl. 13:11

Vores mål har jo været, at de offentlige sygehuse ved, at hvis ikke man behandler patienten inden for en vis tid, har patienten et andet alternativ, og det gør, at de offentlige sygehuse opper sig og behandler patienterne, gør noget for at sikre, at det er i de offentlige sygehuse, man får behandlet patienterne. Det er jo også derfor, at vi har kunnet se et ganske gevaldigt spring fremad på de offentlige sygehuse, så man behandler langt flere patienter nu på de offentlige sygehuse, end man har gjort tidligere. Det synes vi faktisk er godt.

Kl. 13:09

Formanden:

Så er det hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 13:09

Steen Gade (SF):

Tak for det. Jeg kunne høre på hr. Kristian Thulesen Dahl, at han sådan set var ret tilfreds med regeringens samlede økonomiske politik, både nu og i årene op til nu. Derfor undrer jeg mig over, at hr. Kristian Thulesen Dahl overhovedet ikke rejser det problem med, at vi har mistet op mod 200.000 private arbejdspladser i de senere år, og at Danmark ligger rigtig, rigtig lavt i innovation, som jo er forudsætningen for at skabe private arbejdspladser. Vi ligger helt i bund, hvad angår andelen af varer, vi sælger, som er nyudviklet.

Er det ikke noget, der bekymrer Dansk Folkeparti overhovedet, for det er jo det, der er det vigtigste i de næste år?

Kl. 13:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:10

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Steen Gade i, at det er noget af det allervigtigste, nemlig at sikre, at der kommer gang i beskæftigelsen i den private sektor igen. Den debat, vi har haft her til formiddag og i hvert fald indtil nu, har jo været en debat, der mest har handlet om den offentlige sektor og den offentlige sektors størrelse, om den er stor nok. Da nogle påstår, der er massive nedskæringer, bliver vi jo nødt til at bruge en del tid på at forklare, at det er der jo ikke. Vi har det højeste niveau nogen sinde for den offentlige sektor, vi har flest offentligt ansatte osv.

Men det andet er helt klart meget, meget vigtigt, og det er også derfor, jeg dog har haft tid til at glæde mig over, at der i den seneste økonomiske redegørelse er en opjustering af væksten i Danmark fra 1,4 pct. til 2 pct. Det er jo en del af det, at der kommer gang i den private sektor, at der er mere tiltro til det, og at der er flere, der tør investere. I forhold til det, hr. Steen Gade siger om innovation, er det jo afgørende for, at også virksomhederne tør afsætte ressourcer til at udvikle sig til at forske.

Vi kan jo se, at vi i Folketinget har taget et stort medansvar for at øge de offentlige forskningsbevillinger, og det, der halter mest, er de private virksomheders andel, som jo også skal op. Hvordan vi kan sikre, at den udvikling kommer, skal vi selvfølgelig også diskutere med virksomhederne.

Formanden:

Hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Jeg kan så ikke forstå, at Dansk Folkeparti faktisk medvirker til at skære ned inden for nogle af de sektorer, som hr. Thulesen Dahl nu roser sig af.

Det, der så her i anden runde bliver mit spørgsmål, er: Kommer vi så til at se et mere aktivt Dansk Folkeparti fremover? Regeringen lovede for over 3 år siden en virksomhedsrettet innovationsstrategi. Hvorfor? Fordi man allerede for 3 år siden vidste, at vi var ved at sakke bagud i Danmark. Ellers havde Anders Fogh Rasmussen vel ikke annonceret det. Men hvor har Dansk Folkepartis pres været for at få en innovationsstrategi, der hjalp virksomhederne, hvor har Dansk Folkepartis pres været for at bruge politik til at fremme væksten af private arbejdspladser? Hvorfor sidder Dansk Folkeparti altid på, man kan sige, bremseklodsen, når det handler om grønne investeringer og klimasatsning, som kan være med til at skabe de her arbejdspladser? Får vi en ny melodi i fremtiden fra Dansk Folkeparti?

Kl. 13:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:13

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, at det, hr. Steen Gade og jeg ser forskelligt på, er, om politikere er særlig gode til at udpege de fremtidige vindere – altså pick the winner-tankegangen. Der må jeg sige, at jeg er mere tilbøjelig til at give f.eks. de økonomiske vismænd og andre ret, der bidrager til debatten ved at sige, at vi politikere skal være varsomme med at tro, at vi kan forudse, hvem der om 5, 10 og 15 år er de gode på området for det private erhvervsliv. Vi skal skabe nogle gode rammevilkår, men det er i bund og grund folk ude i virksomhederne, der er dem, der kan se, hvor det næste store forretningsområde er. Jeg tror, at hr. Steen Gades parti og jeg ser forskelligt på tingene, det er i hvert fald det, jeg oplever i de debatter, der er, nemlig at der er en tilbøjelighed til, at man i højere grad går ud og siger, at det lige præcis er de der virksomheders produktion, som vi tror på, vi skal leve af fremover. Det er jeg altså varsom med.

Så det har ikke noget at gøre med, at man har det synspunkt, at erhvervslivet skal have mulighed for at udvikle sig, skal have gode rammevilkår. Vi har f.eks. også for turismeerhvervet, som jeg mener er et vigtigt erhverv, for det kan man ikke bare flytte ud af landet, der er nogle arbejdspladser der, som er og bliver i Danmark, skabt bedre rammevilkår med den finanslov, vi behandler i dag.

Kl. 13:14

Formanden:

Så er det fru Karen Hækkerup, kort bemærkning.

Kl. 13:14

Karen Hækkerup (S):

Tak. Jeg lagde mærke til, at ordføreren i sit indlæg var lidt ærgerlig over ikke at modtage ros. Der var sådan en lillebitte smule anerkendelsessyge i betragtningerne om, at det var lidt bittert, at man nu ikke fik noget ros af oppositionen, når man bestemt selv mente, at man havde gjort sig fortjent til en masse ros.

Der vil jeg gerne sige, at jeg jo sådan set ikke mener, at der er grund til at rose Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti har stået bag VK-regeringen i den ene skandalosag efter den anden, og især i sag-

en om overbetaling af de private sygehuse, hvor der er blevet overbetalt mere end næsten 1 mia. kr. – penge, vi kunne have brugt i det offentlige til at forbedre vores almindelige sundhedspleje af almindelige patienter på de offentlige sygehuse. Der har Dansk Folkeparti altså været medvirkende til, at det nu ikke kan blive oplyst korrekt, hvad der egentlig er foregået, og pengene, kan vi bare konstatere, er blevet givet til de private, taget fra de offentlige, med det resultat, at der nu i dag fyres personale på vores offentlige sygehuse

Dansk Folkeparti har lagt stemmer til, at man skal have brugerbetaling eksempelvis i forbindelse med fertilitetsbehandling, og i den forbindelse vil jeg gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Hvor mange færre børn tror Dansk Folkeparti der vil blive født i Danmark, som følge af at man nu har fjernet den gratis behandling af barnløse?

Kl. 13:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:15

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var en lang indledning med mange forskellige forudsætninger for at nå frem til et spørgsmål om noget helt andet. Hele indledningen gik jo på, at vi ikke fortjener ros, fordi alt, hvad vi har været med til at lave, er noget værre noget, noget forfærdeligt noget.

Det bliver jeg nødt til at svare på, for i mit indlæg gav jeg bare den forbrugeroorientering, at der er en hel bog her, der indeholder aftalerne om finansloven for 2011. Den indeholder rigtig mange ting, som ikke har været diskuteret her i Folketingssalen overhovedet i dag, men som for de mennesker, det vedrører, har stor betydning. Jeg nævnte et eksempel – det var bare for at tage et eksempel på det – med hjerneskadede patienter, folk, der i dag ikke bliver rehabiliteret, altså genoptrænet, så de genvinder deres førlighed og kommer tilbage til et aktivt, virksomt liv: Jamen der afsætter vi penge til en forstærket indsats. Det synes jeg da bare er en lille solstrålehistorie, som burde gøre, at hvis folk har opdaget det – og ellers gav jeg jo den forbrugeroplysning, at man kunne læse bogen – vil de finde ud af, at der er en række gode ting i sådan en finanslovaftale, som jo næsten aldrig finder ind i sådan en debat, som vi har i dag, selv om debatten handler om finanslovaftalen.

Så i forhold til det andet: Altså, mit grundsynspunkt er jo, at de fleste, der vælger at få børn – også selv om de har behov for kunstig insemination – gør det, uanset om de selv skal have nogle penge involveret i det. De er så drevet af det ønske, at jeg ikke tror, det vil få nævneværdig betydning for antallet af fødte børn i Danmark, at vi laver den justering, som spørgeren nævner her.

Kl. 13:17

Formanden:

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:17

Karen Hækkerup (S):

Det, man så bare kan konstatere, når man ser på andre lande, hvor de har indført brugerbetaling på fertilitetsbehandling, er, at antallet af børn er faldet. Jeg synes, det er rigtig trist, at vi nu kan se frem til, at vi også vil få et faldende børnetal i Danmark. Vi har haft en debat i dag, der vidner om, at vi får flere ældre, at der bliver flere, der skal forsørges, at der bliver flere, der skal tages hånd om, men man bringer sig altså i en situation, hvor man vælger at sige: Vi er i øvrigt ligeglade med, at der så bliver færre til at betale regningen.

Jeg forstår ikke, hvorfor man vælger at sige, at der er nogle syge mennesker, som ikke længere skal have gratis behandling, og de syge mennesker er dem, der har problemer med at selv at kunne få børn. Vi ved, at det er hvert syvende barn i Danmark, der bliver født

ved hjælp af kunstig befrugtning, så vi kan altså risikere et ekstremt fald i antallet af børnefødsler, hvis det går rigtig, rigtig galt.

Jeg synes, det er meget bekymrende, at Dansk Folkeparti hellere vil tale om enkelte, små solstrålehistorier – selv om jeg anerkender, at det er solstrålehistorier – end at forholde sig til, hvordan virkeligheden rent faktisk er.

Når man tænker på den milliard, som Dansk Folkeparti har lagt ryg til at regeringen har kunnet give for meget til de private venner på hospitalerne, vil jeg sige, at vi kunne have fået meget mere offentlig sundhed for almindelige mennesker for den. Er Dansk Folkepartis ordfører ikke enig i det?

Kl. 13:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:18

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, jeg er ikke enig i, at man lige fluks kan finde en milliard i det regnestykke, fru Hækkerup stiller op. Jeg er heller ikke enig i, at det, jeg sagde før, giver anledning til at sige, at vi skulle være ligeglade med, om der f.eks. er arbejdskraft til at pleje vores ældre medborgere, og hvad der ellers pludselig røg ud af munden på fru Hækkerup.

Der har faktisk i mange år været ganske mange mennesker i det her land, som har ønsket sig et barn og ikke har haft mulighed for at få et barn, og som har valgt adoptionsvejen. De har haft penge op af lommen, mange af dem har haft store omkostninger ved det, men de har været drevet så benhårdt af det ønske, at selv om det har været en meget klar prioritering, de har skullet foretage i deres økonomi for at få råd til det, så har de altså valgt at få råd til det, fordi de virkelig har været drevet af det ønske. Sådan tror jeg at det vil være: Hvis man har det brændende ønske om at få et barn, er man drevet så klart og tydeligt af det ønske, at man også er villig til at prioritere i sit liv, så det bliver en mulighed.

I den prioritering, vi har foretaget, har vi altså syntes, det var bedre, at de midler, som tidligere gik til offentlig støtte til kunstig insemination, blev brugt i sundhedsvæsenet på alvorligt syge mennesker. Det er jo ikke sådan, at pengene bliver taget ud af sundhedsvæsenet; pengene bliver i sundhedsvæsenet til bl.a. at behandle patienter med livstruende sygdomme for.

Kl. 13:19

Formanden:

Så er det hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:19

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, at det, Dansk Folkepartis ordfører nu står og fremturer med, er meget interessant. Sandheden er jo, at de penge, man nu får ved at fjerne fertilitetsbehandlingen, skal bruges til kræftbehandling engang i 2014.

Det, der jo også er realiteten – og det håber jeg også Dansk Folkepartis ordfører vil anerkende – er, at hovedparten af de mennesker, der i dag søger om adoption, faktisk har været igennem et fertilitetsbehandlingsforløb først. Det tror jeg sådan set også godt Dansk Folkepartis ordfører er klar over. Men det er jo bare sådan, at når man nu først får en brugerbetaling på 60.000 kr. eller 30.000 kr. – det er svært at vide, hvor mange behandlinger man skal igennem, før man må sige: Godt, vi kan ikke selv få børn, så vi skal ud og finde penge til en adoption – så bliver det jo en meget, meget stor udgift, som i hvert fald løber op i et sekscifret beløb, man skal betale, inden man i givet fald kan få det barn, man faktisk har et brændende ønske om at få.

Synes Dansk Folkeparti, at det er at stille folk lige, uagtet om man er rig eller fattig, og hvad er Dansk Folkepartis løsning på den

udvikling, vi så også vil se, når børnetallet, som fru Karen Hækkerup var inde på, falder? Er det øget indvandring? Er det det, der er Dansk Folkepartis ønske?

Kl. 13:21

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:21

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, man skal passe på med at blande tingene for meget sammen her. Altså, hvis vi kigger på spørgsmålet om arbejdskraft til vores ældresektor osv., så har vi lige nu det problem, at vi jo døjer med en ledighed som følge af finanskrisen. Jeg tror, der er rigtig mange mennesker, der er ledige p.t., der synes, at vi først skulle sørge for at få dem i arbejde. Der er rigtig mange, der går på efterløn, som egentlig gerne ville blive på arbejdsmarkedet, men som ikke bliver der, fordi de ikke er efterspurgt. Altså, der er jo en arbejdskraftressource til rådighed, som man kunne begynde at efterspørge.

Når man så tænder det lange lys og kigger frem og ser på folks mulighed for at få børn, vil jeg sige, at familierne må gøre op med sig selv, om de vil forsøge at adoptere et barn. Jeg konstaterede bare før, at det i hvert fald har været sådan i årevis, at mange familier har haft ganske mange penge op af lommen for at kunne adoptere børn. Der har ikke været nogen synderlig diskussion om, at det var forfærdeligt, man har ikke spurgt, hvordan det kunne lade sig gøre, eller sagt, at nu kunne ingen adoptere, fordi de selv skulle komme med en del af finansieringen.

Nu handler det om kunstig insemination, og så er det pludselig en katastrofe. Jeg tror ikke, det vil være, som der bliver sagt; jeg tror, at de familier, der brændende ønsker sig et barn ad den vej, også er villige til at prioritere, så det kan lade sig gøre.

Kl. 13:22

Formanden:
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:22

Jonas Dahl (SF):

Nu er det jo bare sådan, at en ting er, at der været en udgift i forbindelse med adoption – og jeg er sådan set meget enig med Dansk Folkepartis ordfører i, at den kunne vi sådan set også godt diskutere – men en anden ting er, at man, når der nu er den udgift, så lægger en yderligere udgift over på de her forældre, som måske stadig væk er studerende, for vi vil jo gerne have, at folk får børn tidligt. Hvordan er det så lige, at man på en SU skal finde de penge? Det synes jeg ikke rigtig hænger sammen, og jeg synes ikke rigtig, hr. Kristian Thulesen Dahl har held med at argumentere sig ud af det.

Men jeg vil egentlig også gerne stille et andet spørgsmål til Dansk Folkepartis ordfører: Føler Dansk Folkeparti sig snydt af regeringen, når man nu kan læse, at der altså er en række embedsmænd i Finansministeriet, som har sagt, at der er foregået overkompensation af privathospitalerne, at afregningen ikke har været fair, altså når Dansk Folkeparti nu skal forsvare regeringens politik, samtidig med at man ved, at statsministeren har haft kendskab til, at der er foregået en overkompensation?

Sidder Dansk Folkeparti tilbage med en følelse af, at man er blevet snydt af regeringen, eller at de, som hr. Kristian Thulesen Dahl selv tidligere sagde i forbindelse med vicesstatsministeren, da hun talte usandt i Folketingssalen, rørte ved demokratiets kronjuveler?

Kl. 13:23

Formanden:
Ordføreren.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, i forhold til det første vil jeg sige, at jeg simpelt hen synes, det kan blive for krampagtigt, når man spørger. Nu handler det så ikke om en almindelig families økonomi, nu handler det om, hvis man er på SU. Det næste bliver vel, hvis man er enig på SU, og hvis nu man slet ikke er på SU, fordi man ikke har været studieaktiv og så er på kontanthjælp. Altså, det kan næsten blive for krampagtigt.

Det her handler om, at vi har valgt at sige ja til, at der er brugerfinansiering ved kunstig insemination. De penge, der tilvejebringes, skal blive inden for sundhedsvæsenet. De skal bl.a. bruges til at helbrede folk med livstruende sygdomme. Det er et valg at tage, og det valg har vi truffet.

Med hensyn til sygehusdebatten og privatsygehuse osv. vil jeg sige, at vi ikke føler os ført bag lyset. Vi har en situation, hvor rigsrevisor gør sit arbejde. Det gør han på talrige områder, det gør han hele tiden – og gudskelov for det – han kigger ministrene over skuldrene, kigger ministerierne i kortene med hensyn til deres embedsførelse og finder ud af, at der er steder, hvor han mener man kan have bedre omhu med skatteborgernes penge. Det påpeger han, og det tager vi op og behandler i Folketinget, og der, hvor der er anledning til at få rettet ind, bruger vi så det hjælpsomme redskab, rigsrevisor er, til at sikre, at der bliver rettet ind, så vi hele tiden har fokus på, at skatteydernes penge bliver varetaget med størst mulig omhu.

Kl. 13:24

Formanden:

Fru Anne Marie Geisler Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Under debatten i dag er der blevet talt rigtig meget om, at den offentlige sektor er større end nogen sinde før, og Venstres ordfører indledte med at sige, at det jo ikke er et spørgsmål om, hvor mange midler der tilføres. Alligevel brugte Venstres ordfører utrolig meget taletid på at slå fast, at man aldrig har brugt så mange penge på den offentlige sektor som under VKO. Det væsentlige i denne sammenhæng må jo nødvendigvis være, hvordan man bruger pengene.

Hr. Kristian Thulesen Dahl sagde tidligere, at man mener, man har fået mere sundhed for pengene ved at indføre det frie sygehusvalg. Hvordan hænger det sammen med, at ordføreren erkender, at privathospitalerne er blevet overbetalt? Ville ordføreren ikke gerne have haft endnu mere sundhed for pengene ved ikke at have overbetalt privathospitalerne, men i stedet have brugt pengene på flere behandlinger?

Ikke mindst i psykiatrien er der et meget stort og udækket behov, og mange af de psykiatriske patienter har ikke noget andet sted at gå hen, fordi for dem er der ikke nødvendigvis behandling at få på det private område.

Kl. 13:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:25

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er fuldstændig enig i, at der måske havde været meget større nytte i en diskussion om, om vi får nok for de kroner, vi bruger i den offentlige sektor, og derfor har det egentlig også været så utroligt at opleve, at hele retorikken omkring den offentlige sektor kører på det her med massive nedskæringer. Derfor har vi jo være nødsaget til at bruge noget tid i dag på at få tilbagevist den myte, den påstand – når vi kan konstatere, at vi aldrig tidligere har brugt så mange penge i den offentlige sektor, når vi kan konstatere, at der aldrig tidligere har

været så mange offentligt ansatte. Så jeg synes, det er rigtig godt, hvis debatten, også med spørgerens spørgsmål her, kan blive drejet mere ind på, hvad vi så i virkeligheden får for pengene.

Mine kommentarer i forbindelse med sygehusene før bygger på, at det, at man som patient har et alternativ, hvis ikke man bliver behandlet inden for en tidsfrist, selvfølgelig får de offentlige sygehuse til at blive mere effektive. Det har vi jo kunnet se i den praktiske verden. Vi har kunnet se en idérigdom, i virkeligheden en innovativ udvikling på de offentlige sygehuse, hvor man har gjort alt for at behandle patienterne hurtigere for netop at behandle dem inden for ventetidsgarantien, så de ikke skulle på private sygehuse. Derfor har det system, der har været etableret, sikret os nogle bedre offentlige sygehuse med hurtigere behandling til patienternes gavn.

Kl. 13:27

Formanden:

Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 13:27

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Hr. Kristian Thulesen Dahl sagde også, at Dansk Folkeparti ikke bevidst har ønsket at overbetale de private sygehuse. Jeg går derfor stærkt ud fra, at ordføreren ikke mener, det er i orden, at regeringen har skjult sin viden om, at overbetalingen fandt sted. Vil hr. Kristian Thulesen Dahl så ikke give mig ret i, at hvis regeringen havde lagt sin viden frem noget før og handlet på den, kunne vi have fået mere sundhed for pengene?

Kl. 13:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, det virker lidt som et spørgsmål, der er fabrikeret, inden debatten startede, for vi har jo i virkeligheden været inde omkring de her diskussioner før.

Vores udgangspunkt er, at man skal have størst mulig omhu med skatteydernes penge. Man skal sikre, at vi får så meget som overhovedet muligt for pengene. Til hjælp for det og til hjælp for, at Folketinget hele tiden kan stille ministrene til ansvar for, om de rent faktisk også administreres sådan, har vi rigsrevisor som et vigtigt hjælperekskab. Når rigsrevisor kommer med en beretning, der siger, at her mener han at man konkret på et tidligere tidspunkt kunne have forhandlet sig frem til bedre priser til gavn for de offentlige kasser, siger vi, at det må vi lægge til grund. Det er rigsrevisors bedste bud, og det bygger vi så ind i vores folketingsbehandling af sagen.

Så kan vi i øvrigt konstatere, at meget af den her debat handler om, hvad der skete i en periode, hvor det frie valg var suspenderet på grund af den strejke, der var i 2008, hvorfor der jo ikke har fundet nogen betaling og dermed heller ikke nogen mulig overbetaling sted i den periode, hvor vi for alvor diskuterer, hvad der skete, og hvad hvem vidste hvornår, osv.

Kl. 13:28

Formanden:

Så er det fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 13:28

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Jeg kan huske fra min barndom, at Dansk Folkeparti fortalte, at de var Folketingets vagthund. Men vi kan jo i dag konstatere, at det er lang tid siden, og at det i hvert fald også har ændret sig. I dag kan man vel næsten sige at Dansk Folkeparti er blevet regeringens kamphund i stedet for.

Det, som jeg gerne vil forsøge at spørge ind til, er: Hvad er Dansk Folkepartis holdning til overbetalingssagen, altså overbetalingen af de private hospitaler? Jeg ved godt, at det bliver svært at svare. Jeg ved godt, at det svarer til at spørge Dansk Folkeparti og især ordføreren, som er valgt på Fyn, hvorfor man ønsker at lukke akutmodtagelsen, skadestuen, i Svendborg. Men jeg vil alligevel prøve at spørge om, hvad Dansk Folkeparti mener om overbetalingssagen.

Kl. 13:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:29

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har jo været inde på det mange gange, fordi jeg har haft den glæde at få flere spørgsmål her i dag om lige præcis det her, og svaret ændrer sig jo ikke, fordi man spørger igen. Altså, svaret er, at vi har været optaget af patientens mulige, hurtige helbredelse, altså patientens tarv. Hvordan sikrer vi, at patienten hurtigst muligt bliver helbredt – gerne på et offentligt sygehus, men under alle omstændigheder helbredt, så man kan komme videre med sit liv? Altså, hvordan får vi ventelisterne presset ned? Hvordan får vi flere patienter behandlet?

Det, at der, hvis ikke man kan blive behandlet inden for en given frist, er mulighed for så at flytte sig til et privat sygehus, og at det ikke er pengepungen, der afgør, om man kan flytte sig, men at det er, om man bliver behandlet inden for en tidsfrist, er med til at sikre, at de offentlige sygehuse opper sig, at de behandler flere. Det har vi kunnet se. De offentlige sygehuse er blevet meget mere effektive. De gør det rigtig, rigtig dygtigt rigtig mange steder. Det har været til gavn for patienterne. Hele det her system har været til gavn for patienterne.

Så har vi med baggrund i Rigsrevisionens beretning en konkret diskussion af, om man på et tidligere tidspunkt i forløbet kunne have presset taksterne, som de private sygehuse får, ned. Det mener rigsrevisor at man kunne. Vi har valgt at tage det til efterretning og lægge det til grund for vores arbejde og sige: Det må så være det bedste bud, rigsrevisor har. Og derfor har vi været optaget af, at man fremadrettet selvfølgelig sikrer en større omhu for, hvad det er for en konkret betaling, der sker mellem offentlige sygehuse og private sygehuse. Det har jo også afstedkommet et nyt regime, altså en ny aftale, en ny betaling.

Kl. 13:31

Formanden:

Fru Julie Skovsby.

Kl. 13:31

Julie Skovsby (S):

Der er jo ingen logik i de ting, der bliver sagt. Hvis der har fundet en overbetaling sted, hvis man har betalt for meget for nogle sundhedsydelser, så må det jo betyde, at der er andre patientgrupper – de ældre medicinske patienter, de psykisk syge, altså de patientgrupper, som ikke er omfattet af det her – som får en dårligere behandling. De kommer ikke til, de får længere ventetid, de bliver endnu sygere. Det er jo det, der er konsekvensen, og derfor må jeg også bare konstatere, at vi i dag ikke får svar fra Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti vil i hvert fald ikke forholde sig kritisk til, at man har overbetalt de private hospitaler. Ligeledes kan jeg konstatere, at vi fynboer nok aldrig får noget svar fra Dansk Folkeparti på, hvorfor man vil lukke akutmodtagelsen i Svendborg, hvorfor der ikke skal være nogen skadestue på Syd-fyn.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:32

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg deltager i alle debatter. Jeg svarer på alle spørgsmål, der bliver stillet. Det er, som om man i spørgsmålet forudsætter, at der er noget, jeg ikke vil svare på. Det vil jeg sådan set gerne. Det er jo derfor, jeg står her. Man spørger, og så svarer jeg, og jeg forholder mig altså til de spørgsmål, der bliver stillet.

Kl. 13:32

Når jeg bliver spurgt om det her med sygehusvæsenet og de private sygehuse og det bliver sagt, at der ingen logik er i det, vil jeg svare: Jo, der er en logik. For hvis hele forudsætningen for, at de offentlige sygehuse i virkeligheden er blevet så meget mere effektive og dygtige, som de faktisk er blevet de senere år, er, at man på de offentlige sygehuse har et ønske om at behandle patienterne, før de får den her ret til at bevæge sig til et privat sygehus, så kan selve det, at der er en valgfrihed for borgeren, for patienten, til at kunne flytte sig, jo være med til at have genereret så store effektiviseringer på de offentlige sygehuse, at det uagtet det, rigsrevisor siger, har været en god forretning for patienterne. At patienterne simpelt hen er blevet sikret bedre behandlinger som følge af det system, der er blevet lavet, kan jo sagtens være sagen. Det er min påstand, at det er sagen, at det er sådan, det forholder sig, og det er der meget god logik i.

Det har jo ikke noget at gøre med, at man altid skal sørge for at sikre tilstrækkelig omhu for skatteborgernes penge, og selv om der er et plusregnestykke her, er vi da tilhængere af, at man, hvis man på et tidligere tidspunkt kunne have fået varen lidt billigere i form af en lidt mindre betaling til privathospitalerne, så havde fået det gjort sådan.

Kl. 13:33

Formanden:

Så er det fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 13:33

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg noterede mig, at ordføreren i sin tale lagde meget vægt på, at vi ikke skal snakke om det, vi oplever, vi skal snakke om fakta. Det synes jeg er helt rimeligt. Når vi nu snakker nulvækst ude i kommunerne frem til 2020 som det, regeringen lægger op til, så taler vi også om en besparelse på 28 mia. kr., som skal foretages et eller andet sted ude i det offentlige, ude i det kommunale eller i regionerne. Og der vil jeg gerne spørge, hvordan Dansk Folkeparti vil sikre velfærd i Danmark, når man samtidig skal lave den her besparelse. Vi ved allerede nu, at der vil blive 10.000 færre kommunalt ansatte, det er i hvert fald KL's egen vurdering, vi ved allerede nu, at der er folk, der bliver fyret i sundhedsvæsenet. Hvad vil Dansk Folkeparti gøre for at sikre, at nulvæksten ikke betyder, at vi decideret får en forringelse af dansk velfærd?

Kl. 13:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:34

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo vældig godt at få det her diskuteret, for vi ser helt forskelligt på det. Nu har Dansk Folkeparti jo ikke bundet sig op på en eller anden 2020-plan. Vi har slet ikke set et udkast til en 2020-plan endnu, som regeringen siger den vil komme med. Det må vi jo se og så diskutere på det grundlag. Vi har lavet en genopretningsaftale for dansk økonomi, der handler om 2011, 2012 og 2013.

For de 3 år siger vi, at det, der er gældende i forhold til kommunerne, er, at de penge, de har at gøre godt med i 2011, er de penge, de havde i deres budgetter for 2010 reguleret med pris- og lønfremskrivninger. Så de har den samme købekraft i 2011, som de havde i budgetterne for 2010. I 2012 skal de have de samme penge, som de fik i 2011 pristalsreguleret, så de har til de stigende lønninger, de har til de stigende priser, det vil sige, at de har den samme købekraft i 2012, som de havde i 2011. Og i 2013 skal de minsandten have det samme, som de fik i 2012 reguleret for stigende priser, stigende lønninger, så de i 2013 har den samme købekraft, som de havde i 2012.

Regeringen havde fremlagt et ønske om i deres udkast til genopretningsaftalen, at man sparede 4 mia. kr. i kommunerne i 2012 og 2013. Jeg må minde spørgeren om, at det tog vi af bordet i forhandlingerne, det ville vi ikke være med til, fordi vi sagde, at kommunerne skulle have den samme økonomi i de her år og den samme købekraft reguleret for priser og lønninger, så når deres lønninger steg og deres priser steg, skulle de korrigeres for det, så de også fik de penge.

Kl. 13:35

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr for sidste korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 13:35

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er så glad for, at hr. Kristian Thulesen Dahl er lige så nørdet med tal, som jeg er. Jeg kan også godt lide alle de her tal, men jeg vil alligevel gerne have et svar på, at når der er 10.000 færre ansatte i den kommunale sektor næste år – 10.000 færre ansatte – dvs. færre hjemmehjælpere, færre børnehavepædagoger, færre lærere, vil det så ikke påvirke dansk velfærd, vil det så ikke være noget, som borgerne vil mærke ude i det kommunale regi? Jeg snakker ikke om, hvordan jeg føler at borgerne oplever det, men jeg har en fornemmelse af, at de der kolde fakta med de 10.000 færre ansatte da må have en konsekvens for borgernes følelse af velfærd. Mener Dansk Folkeparti ikke, at det er et problem, og vil Dansk Folkeparti bakke op om regeringens forudsætning i 2020-planen netop med nulvækst frem til 2020? Det synes jeg kunne være rart at få et svar på.

Kl. 13:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:36

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men når jeg alligevel har svært ved at tage spørgerens udgangspunkt for gode varer, er det jo, fordi jeg her står med en stak citater fra spørgerens formand, hvorfra vi hvert eneste år siden 2001 har fået at vide, at vi nu stod over for de mest massive nedskæringer i den offentlige service, at vi nu stod med den største forringelse af velfærdssamfundet, der var set, så vidt jeg husker, i den tid, han kunne tænke tilbage osv. osv.

Hvis vi nu sagde, at det er massive besparelser, gedigne nedskæringer, der har fundet sted, som vi har hørt, hvert eneste år siden 2001, så kan vi nu konstatere på denne onsdag, at vi aldrig har haft så stor en offentlig sektor, aldrig nogen sinde, at vi aldrig har haft så mange offentligt ansatte. Det, vi fik at vide i Økonomisk Redegørelse forleden, var, at der forventeligt ville være 12.500 flere offentligt ansatte i år – 12.500 flere i år. Det er med det udgangspunkt, at spørgeren så spørger: Hvad vil der så ske i 2011, og der ved spørgeren med sikkerhed, at der bliver der 10.000 færre ansatte. Det er efter, at vi så har fået 12.500 flere offentligt ansatte i år.

Jeg tror, det er nyttigt, at man lige ser på de faktuelle forhold og ser, hvad det er, der har været sagt hvert eneste år om den offentlige sektors udvikling. Hvad er status? Det er, at vi aldrig har haft så stor

en offentlig sektor, som vi har nu. Det er et faktum, som jeg håber at vi kan blive enige om.

Kl. 13:38

Formanden:

Tak. Her gik den time, der var til rådighed til korte bemærkninger til hr. Kristian Thulesen Dahl. Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Så er det hr. Ole Sohn i ordførerrækken.

Kl. 13:38

(Ordfører)

Ole Sohn (SF):

Jeg har det sådan, at man altid skal indlede med at være høflig, og derfor vil jeg gerne kvittere over for finansministeren for, at vi ved dette års finanslovforhandlinger blev inviteret til et sættemøde omkring finanslovforhandlingerne. Det er vi selvfølgelig meget glade for. Måske er vi mindre glade for, at det ikke blev til så meget mere. Dog er der to forlig, jeg godt vil fremhæve at vi har deltaget i. Ud over satspuljeforliget vil jeg godt kvittere for forhandlingerne omkring politiet, som den her gang blev underlagt en helt anden form for økonomistyring. Det medvirker vi gerne til, for det er jo lidt forunderligt at se, at to af de steder, hvor det offentlige, altså regeringen, har svært ved at styre økonomien, faktisk er der, hvor man har det direkte driftsansvar, og det er Justitsministeriet og forsvarret. Derfor synes vi, at det er fint at vi har fået taget hul på også at få en styring af Justitsministeriets økonomi.

Når det er sagt, er der så også en anerkendelse af statsministeren, som i forbindelse med Vækstforums arbejde – jeg tror, at det er godt et år, de har arbejdet – så fremkom med ti udfordringer til, hvad Danmark skulle gøre for at komme forbi krisen og komme på benene igen. De ti udfordringer er sådan set desværre en konstatering af, at det lige nøjagtig på de ti områder er gået den forkerte vej igennem de sidste 9 år.

Vi har lige fået en PISA-undersøgelse, som viser, at de elever, der forlader folkeskolen nu, som startede, da den her regering kom til, ikke er for gode til at læse og regne; at der er for mange, der forlader folkeskolen uden de nødvendige kompetencer til at kunne gennemføre en ungdomsuddannelse; at vi har en erhvervspolitik, hvor man ikke tør satse og prioritere. Så man kan i al sin enkelthed sige, at der, hvor den tidligere statsminister ved indgangen til dette årti nævnte, at det var tid til forandringer, der skulle laves nye veje og nye mål, har det sådan skåret lidt på resultaterne, både under den forrige og den nuværende statsminister.

Vi har også i dag haft en debat om det offentlige forbrug, som jeg synes har været yderst interessant, og som vidner lidt om, at vi ikke tør tage debatten om det, der er det egentlige, det reelle. For at undgå at få nogen spørgsmål om, hvad jeg føler om det offentlige forbrug, så vil jeg gerne sige, at jeg godt vil erkende, når man går historien igennem, hvis det er sådan noget, man skal ud i – og det ikke er noget, jeg føler, det er noget, jeg ved – at siden Madsen-Mygdal, Stauning, Baunsgaard og frem til den nuværende statsminister er det offentlige forbrug steget. Hvis man lige vil have det gentaget: Siden Madsen-Mygdal, Stauning og Baunsgaard og til den nuværende statsminister er det offentlige forbrug steget.

Det er sådan set et udtryk for, at der har været en vækst i samfundet, skulle vi ikke være glade over det? Altså, hvorfor gøre det til et problem, at vi er blevet et rigere samfund? Det er da første gang, at man har haft en debat en hel formiddag om, at det er en ulykke, at samfundet er blevet rigere. Det, der er mere interessant, er at diskutere, hvordan man så bruger de penge. Er det sådan, at man kan gå ud i folkeskolen og sige, at den almene undervisning igennem de sidste 9 år er blevet styrket eller er blevet forringet? Er der blevet flere skoler, der nedsætter antallet af timer, eller er det gået den modsatte vej?

Jamen der er virkeligheden jo – det tror jeg ikke der er nogen der indtil videre har benægtet – at almenundervisningen er blevet svækket. Det er også derfor, at resultaterne viser, at det er gået tilbage under den her regering. Det er rigtigt, at der bliver brugt flere penge, og hvorfor gør der det? Jo, det gør der det, fordi der er flere elever, der får specialundervisning. Det er dyrt. Men der er bare ikke nogen, heller ikke i den her regering, der overhovedet har gjort sig nogen overvejelser om, hvordan man får nedbragt antallet af børn, der skal specielundervises, hvordan man får forebygget, hvordan man får bunden, almenundervisningen gjort bedre, så færre har brug for specialundervisning. Det er jo en af de måder, man kan spare penge på. Derfor er det jo korrekt, at der er sparet på folkeskolens almenundervisning.

Sådan kan man tage andre områder. Det er klart, at når man skal bruge flere penge til arbejdsløshedsdagpenge eller overførselsindkomster, til førtidspension, må pengene gå fra et andet sted. Det har regeringen jo også erkendt. Derfor prioriterer de på den måde, at de skærer ned i uddannelserne. Den lader flere erhvervsskoler have lærerfri undervisning, og de har lavet en genopretningsplan med Dansk Folkeparti, som nu viser, at der skal spares 1 mia. kr. på uddannelserne, næste år stigende til 4 mia. kr. frem til 2013.

Kl. 13:43

Det er jo en prioritering. Når det offentlige forbrug stiger på områder, hvor vi gerne skulle have den modsatte udvikling, og man ikke gør noget ved det, så må man jo skære ned andre steder.

Derfor vil jeg sige, at det, der er behov for, er jo, at vi tager fat på de fire store udfordringer, samfundet har. Det er, at vi skal have øget den private beskæftigelse. Vi skal have skabt en balance mellem den private og den offentlige beskæftigelse, og vi skal have nogle klare krav og prioriteter og visioner for den offentlige sektor, sådan at vi får nedbragt antallet af folk, som er tvunget på overførselsindkomster, og vi får nedbragt det stigende bureaukrati og kontrolsystem, som er etableret i de sidste 9 år, for at flytte pengene, for at prioritere pengene til det, der er behov for.

Det sidste, jeg vil nævne, er netop behovet for en aktiv erhvervs-politik. Hvad er de mest grundlæggende rammebetingelser, erhvervslivet kan kræve og berettiget også kan forvente at vi som Folkeeting organiserer for dem? Det er en bedre folkeskole, en bedre ungdomsuddannelse, en bedre videregående uddannelse og mere styr på forskningen. Hvorfor? Jo, det er jo her, fundamentet for fremtidens vækst og beskæftigelse ligger og dermed også fremtidens eksport og fremtidens indtægter, som kan gøre, at vi kan udvikle den offentlige sektor. Så kan man godt spørge sig selv: Når vi nu bruger 250 mia. kr. om året til indkøb af produkter og tjenesteydelser i den offentlige sektor, hvorfor er det så, at vi ikke bruger dem lidt mere intelligent? Enhver virksomhed, som råder over så store midler, ville da bruge dem til at udvikle nye produkter og dermed skabe nye private arbejdspladser, som kan skabe nye eksporteventyr. Men hvad gør den her regering? Den siger: Vi satser på hyldevaren, der skal ikke udvikles noget.

Det er en helt gal udvikling, og det er derfor, at der skal laves en ny offentlig indkøbspolitik. I stedet for bare at sige til landbruget, at det da også er synd for dem, at de ikke tjener penge, og så give dem skattelettelser, skattelettelser og atter skattelettelser, hvorfor så ikke sige, at man vil sørge for, at man kan finde nogle opgaver, hvor der kan tjenes penge, altså udvikle biomassen til biogas og til bioetanol og skabe nye, private job, som igen kan give grundlag for, at private virksomheder kan skabe nye eksportmuligheder. Altså, man skal have et samspil mellem det offentlige og det private. Det er jo her, mulighederne ligger.

På samme måde kan man gøre det inden for miljøområdet, vand- og energiområdet, hvor man kan skabe nogle demonstrationsmuligheder, nogle udviklingsprojekter, som er det, som dansk erhvervsliv efterspørger, og som også kan give et eksportgrundlag. Det er sim-

pelt hen kun fantasien, der hæmmer vores mulighed for at finde løsninger.

Til sidst vil jeg sige, at hvis vi nu tænker os bare lidt ud i fremtiden, ved vi alle, uanset hvilket parti vi kommer fra, at de udfordringer, som samfundet står over for, er langt større og langt mere dybtgående end den debat, der har udspringet sig i Folketingssalen i dag, vidner om. Vi ved jo godt, at der skal laves markante strukturreformer i samfundet, hvis vi skal kunne skabe fundamentet for at skabe balance i dansk økonomi, når vi kommer på den anden side af 2015. Den debat har været fuldstændig fraværende. Det vidner måske lidt om, at der også er behov for luftforandring.

Kl. 13:47

Formanden:

Tak. Jeg har noteret følgende med ønske om korte bemærkninger: Jacob Jensen, Kristian Thulesen Dahl, Mike Legarth, Frank Aaen, Per Ørum Jørgensen, Torsten Schack Pedersen, Karsten Lauritzen, Line Barfod og Erling Bonnesen. Den første er så hr. Jacob Jensen med en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 13:47

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Nu har debatten jo, som hr. Ole Sohn rigtigt er inde på, drejet sig en del om, hvor mange midler der bliver anvendt, og også sådan set, hvordan de bliver anvendt i den offentlige sektor, hvor vi ligesom har prøvet at fremføre det faktum, at der bliver brugt flere penge i den offentlige sektor, og hvor vi ligesom får indtrykket af fra venstrefløjens side, at det ikke er tilfældet.

Men så lad os prøve at gøre det lidt mere konkret. Hr. Ole Sohn bor i Rødovre Kommune, så vidt jeg husker. Kan hr. Ole Sohn så oplyse mig om, hvordan driftsbudgettet ser ud for Rødovre Kommune, altså bliver det brugt flere penge til næste år i budgettet i Rødovre Kommune, eller bliver der brugt færre penge i forhold til budgettet for i år?

Kl. 13:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:48

Ole Sohn (SF):

Jeg er lidt forundret over spørgsmålet, for mig bekendt så jeg hr. Jacob Jensens sidde i salen under min ordførertale. Og netop for at give hr. Jacob Jensen en mulighed for at stille bare en lille variation af det af Venstres pressetjeneste forberedte standardspørgsmål fra morgenstunden, startede jeg faktisk med at sige, at siden Madsen-Mygdal er det offentlige forbrug steget. Nu ved jeg ikke, om hr. Jacob Jensen ved, hvem Madsen-Mygdal er, men man kan gå tilbage i historien og sige det for hver eneste statsminister, der har været op igennem de sidste 100 år, også for den nuværende statsminister. Det er ikke noget, der er til debat, og det er jo et udtryk for, at samfundet bliver rigere. Grunden til, at vi har et problem nu, er ikke den offentlige sektors størrelse. Det er faldet i den private beskæftigelse, som er med til at nedbringe vores bruttonationalprodukt, og det er en stor, stor skade, og derfor burde vi bruge al energi på at få den private vækst i vejret igen. Det burde Venstre også fokusere lidt mere på.

Kl. 13:49

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:49

Jacob Jensen (V):

Nu forstår jeg ikke helt svaret her, for hr. Ole Sohn repræsenterer også et parti, som gentagne gange har talt om udsultning af den of-

fentlige sektor, om nedskæringer, om massakre på den offentlige sektor. Og nu hører vi så hr. Ole Sohn sige, at udgifterne til den offentlige sektor faktisk har været stigende – altså at vi har brugt flere penge i den offentlige sektor. Begge dele kan jo ikke være rigtigt.

Jeg kan så oplyse vedrørende Rødovre Kommune, at i år, i budgettet for 2010, bliver der på driftsbudgettet brugt 2,95 mia. kr., og på budgetterne for 2011 bliver der brugt 3,05 mia. kr., altså 100 mio. kr. mere til næste år på driftsbudgettet. Det kan jo ikke være en nedskæring.

Kl. 13:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:50

Ole Sohn (SF):

Jeg er da ikke alene bekymret over, at Venstres ordfører slet ikke hører efter, hvad der bliver sagt. Jeg er faktisk endnu mere bekymret over, at Venstres ordfører ikke kan se sammenhængen mellem, at man godt kan have et stigende offentligt forbrug, og at der samtidig bliver skåret ned i den offentlige sektor. Det var faktisk det, jeg stiltfærdigt forsøgte at gøre rede for, så vi kunne få en lidt mere seriøs debat.

For når det offentlige forbrug stiger i kraft af flere arbejdsløse, i kraft af flere, der er på overførselsindkomster, i kraft mere specialundervisning, i kraft af flere ældre, der har hjælp behov, så skal de penge tages et andet sted fra, og det er derfor, man kan se, at der f.eks. bliver foretaget markante nedskæringer af folkeskolens almenundervisning. Til hr. Jacob Jensens oplysning kan jeg sige, at almenundervisning er den undervisning, almindelige børn får i folkeskolen, altså i de normale klasser, og her får de færre timer. Det er jo også derfor, man kan se, at resultatet af 9 års indsats fra hr. Jacob Jensens parti er, at de børn, som startede i 1. klasse, da Venstre kom til og fik statsministerposten, og som nu har forladt skolen efter 9. klasse, er dårligere til at læse og regne. Det burde bekymre regeringen.

Kl. 13:51

Formanden:

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:51

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Det var noget af en ørefigen, den ellers venlige hr. Ole Sohn uddelte til sine venner på venstrefløjen. Altså, nu har debatten jo været præget af de spørgsmål, der har været rejst til både Venstres ordfører og til mig selv indtil nu, og så kommer hr. Ole Sohn og siger, at hele den debat, der har udspringt sig som følge af de spørgsmål, der har været rejst, nærmest har været meningsløs og slet ikke koncentreret sig om de væsentligste ting. Og det kommer fra hr. Ole Sohn, som skulle være en af Socialdemokratiets venner. Det må jeg sige.

Hr. Morten Bødskov omtalte jo bl.a. det her med megabesparelser, og det har været en del af omdrejningspunktet for, at vi har diskuteret det her med den offentlige sektors størrelse. Det kan være rigtigt nok, at man over tid historisk altid har haft stigende offentlige budgetter. Det var vel også derfor, at den statsminister, hr. Ole Sohn støttede i 2000, da man lavede 2010-planen, forudsagde, hvor stor en andel den offentlige sektor måtte fylde af vores samlede velfærdssamfund, af den samlede samfundskage – altså netop for at se igen det der med, at der jo altid, når vi kigger på beløbene, vil være stigende beløb. Men hvor meget må det fylde samlet af den samlede samfundskage? Hvor meget må den offentlige sektor fylde der?

Derfor vil jeg egentlig spørge hr. Ole Sohn, om hr. Ole Sohn ved, hvad Poul Nyrup Rasmussen som statsminister i 2000 nåede frem til

at den offentlige sektor måtte fylde af den samlede samfundskage i 2010, og om hr. Ole Sohn ved, hvad den rent faktisk fylder.

Kl. 13:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:53

Ole Sohn (SF):

Nu var jeg faktisk i salen, da min gode kollega hr. Bødskov var på talerstolen. Jeg hørte faktisk også hans allerførste svar. Jeg lagde godt mærke til, at på trods af at han svarede på spørgsmål 1, var der jo 14 andre forberedte spørgsmål, som gentog det. Men det bliver det jo ikke mere korrekt af. Fakta er næsten det værste, man kan diskutere, i hvert fald hvis man vil benægte dem. Derfor er jeg også glad for hr. Bødskovs svar; det matchede fuldstændig med det, jeg sagde. Men hvis ikke man hører efter, giver det en meget skæv debat.

Jeg vil sige om den offentlige sektors størrelse: Det afhænger simpelt hen af, hvad man bruger pengene til. Hvis man skal have gang i den private vækst, er vi simpelt hen nødt til at investere i det, der er fundamentet for, at det private erhvervsliv kan vokse, og det er uddannelse, uddannelse og atter uddannelse. Det er en ordentlig infrastruktur, og det er gode velfærdsordninger, sådan at medarbejderne kan komme til og fra arbejde og få deres børn passet i daginstitutioner. Prøv at tage rundt og spørge erhvervsfolk. Det er jo det, de siger. Derfor er den offentlige sektors størrelse ikke det, der er det afgørende; det afgørende er, hvad pengene bliver brugt til.

Kl. 13:54

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er da fantastisk. Hr. Ole Sohn kritiserer, at vi kommer med den forbrugeroplysning, at der aldrig nogen sinde har været brugt så mange penge i den offentlige sektor, som der bliver brugt denne onsdag, altså i år. Det er sagen uvedkommende, siger hr. Ole Sohn, for der er jo altid blevet brugt flere penge. Det er jo lige præcis pointen. Så for at se igennem det, for at tage udgangspunkt i hr. Ole Sohns kritik – sige, at så siger vi det – så kigger vi i stedet på, hvor meget den offentlige sektor fylder af den samlede samfundskage, for det er jo så det interessante mål at kigge på og ikke, om den offentlige sektor i kroner og øre stiger år for år. Og så spørger jeg bare stiltødt: Ved hr. Ole Sohn, hvad Poul Nyrup Rasmussen forudså var et passende niveau i 2010, da han som statsminister stod i spidsen for SR-regeringen, som hr. Ole Sohn støttede, og i 2000 lagde en plan for, hvad den offentlige sektor måtte fylde i 2010 af den samlede samfundskage – altså hvor meget den offentlige sektor måtte fylde af den samlede samfundskage i 2010 – og hvad den så rent faktisk fyldte af den samlede samfundskage i 2010? Ved hr. Ole Sohn det?

Kl. 13:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:55

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde tidligere, nemlig at den offentlige sektor er større i dag, end den var under Nyrup Rasmussen – jamen det er den – og at den også udgør en større andel af bruttonationalproduktet end under Nyrup Rasmussen. Det var derfor, jeg sagde i min ordførertale, at det, der er det helt store problem – og det store

problem ved den her regering og det støtteparti, den har – er, at den slet ikke er opmærksom på den mega store udfordring, det er, at bruttonationalproduktet falder som følge af, at den private sektor lider.

Så kan man gøre to ting. Man kan gøre det, den nuværende regering og Dansk Folkeparti gør, nemlig sige, at så må man skære i den offentlige sektor. Det gør man jo også, man går ud og siger: Vi skærer 1 mia. kr. ned på uddannelserne næste år, og vi fortsætter besparelserne fremover.

Det gør man, på trods af at det lige nøjagtig er det, der er fundamentet for ny privat vækst. Og privat vækst og eksport er forudsætningen for, at vi kan opretholde og videreudvikle vores velfærdssamfund via den offentlige sektor. Tingene hænger sammen.

Så spørgsmålet er: Hvordan prioriterer man de offentlige midler bedst muligt til at sikre flest mulige private arbejdspladser?

Kl. 13:56

Formanden:

Så er det hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 13:56

Mike Legarth (KF):

Jeg beklager stemmen, men det er en vigtig debat, og det er en meget besynderlig argumentation, jeg lige har hørt. For at følge op på hr. Kristian Thulesen Dahls spørgsmål vil jeg sige, at det vel ikke kan være rigtigt, når vi debatterer noget så fundamentalt, at en finansordfører for oppositionen ikke kan forklare os, hvor stor en andel af BNP den offentlige sektor fylder. Det er jo helt afgørende, og den er næsten 4 pct. større, end den var under Nyrup. Det er jo pinligt, at vi ikke kan få de konkrete tal på banen her, at oppositionen sådan helt åbenlyst ikke ved det.

Vi bruger betydelig flere penge. Vi har aldrig brugt flere penge, end vi gør i dag, og den påstand, der kom fra hr. Ole Sohn, om, at det er fløjttende ligegyldigt, hvor stor den offentlige sektor er, at det kommer an på, hvad pengene bliver brugt til, er jo lodret forkert. Det er jo lodret forkert, for den private sektor kan ikke blive ved med at finansiere den offentlige sektor. Men lad det nu ligge.

Vi har brug for den her debat. Kan vi få hr. Ole Sohn til at bekræfte, at der aldrig er brugt flere penge på den offentlige sektor, end der bliver i år, og at det ikke kan kaldes en besparelse?

Kl. 13:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:57

Ole Sohn (SF):

Altså, sig mig engang, undskyld, jeg spørger – ja, nu skal jeg ikke spørge, men retorisk kan jeg sige: Hører man da overhovedet ikke efter? Jeg sagde faktisk i mit ordførerindlæg – netop for at undgå, at man behøver gentage alle spørgsmålene – at den offentlige sektor aldrig nogen sinde har været større, end den er i dag. Det er slet ikke til diskussion, for det er jo fakta, og det kan man ikke diskutere. Så hvorfor spørgsmålet?

Jeg svarede hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Jacob Jensen, og jeg vil gerne gentage det: Det, der er afgørende, er jo, at bruttonationalproduktet er faldet som følge af, at vi har mistet hen ved 200.000 arbejdspladser i den private sektor. Det burde da bekymre den her regering, og så må man finde ud af, hvad man gør. Der er jeg så i al beskedenhed kommet med nogle bud på, hvad SF mener man skal gøre.

Kl. 13:58

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:58

Kl. 14:01

Mike Legarth (KF):

Vil hr. Ole Sohn så ikke gøre mig den tjeneste at bekræfte, at den historik, som hr. Morten Bødskov rejser rundt og underholder befolkningen med, vildleder folk? Han misinformerer om, at den her regering sparer og skærer ned: Danmark er en rygende ruin, et forarmet land, alt er beskåret og nedgjort, intet fungerer. Det er ikke det land, jeg ser. Når jeg tager rundt til folkeskolerne, ser jeg, at der godt nok ikke er elektroniske skoletavler i alle klasser endnu. Men vi kan være stolte af det land, vi har. Hr. Ole Sohn har jo lige bekræftet, at der aldrig er blevet brugt så mange penge, så hvordan kan det være rigtigt, at hr. Ole Sohn er en del af en opposition, der påstår, at vi beskærer det hele på den ene eller den anden måde? Der er jo ingen sammenhæng. Så er hr. Ole Sohn enig i, at vi ikke sparer fra år til år?

Kl. 13:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:59

Ole Sohn (SF):

Nu ved jeg jo, at den konservative spørger har været borgmester og ved, at man godt kan komme i en situation, hvor man totalt set har flere penge, men hvor man, som hr. Morten Bødskov korrekt siger, sparer i den offentlige sektor, og han nævner nogle eksempler på, hvor der er blevet sparet. På folkeskolens almene undervisning er der blevet sparet – jamen det er der – f.eks. har den her regering og Dansk Folkeparti jo lige besluttet, at der nu kan komme flere studerende ind, og så siger man, at det skal de selv betale; så gør man uddannelsen dårligere. Det er jo en besparelse. Men hvorfor er det, man kommer i den situation, at man både totalt set bruger flere penge og kan finde udvalgte områder, hvor der bliver skåret ned, endda meget markant? Jo, det gør man, netop fordi der kommer flere på overførselsindkomster, der kommer flere ældre og flere ældre, der har hjælp behov, og det vil sige, at der er nogle udgifter, som stiger. Og når der er nulvækst og der er nogle udgifter, der stiger, er det da en rimelig enkel logik, også for en tidligere borgmester, at man så må spare andre steder. Man kan jo ikke bare lade det hele vokse.

Så kommer det næste spørgsmål, og det er... Nej. Jeg ved, spørgsmålet kommer, så jeg venter med at svare, til det kommer.

Kl. 14:00

Formanden:

Jamen det er ikke sikkert, at det kommer fra hr. Frank Aaen, for det er hr. Frank Aaen, der har en kort bemærkning, for det ville være et stilbrud.

Kl. 14:00

Frank Aaen (EL):

Jeg skal fortsætte i samme spor, fordi jeg godt kan forstå, at hr. Ole Sohn undres lidt over den måde, der debatteres på. Jeg mener, at det er sådan en gang udenomssnak i forhold til, om der foregår nedskæringer. Det kan man se i virkeligheden lige i øjeblikket. Vi har jo også lige fået finansministerens ord for, at der i 2011 skal skæres ned, at der skal være minusvækst i den offentlige sektor. Hvad diskuterer vi? Minusvækst er regeringens eget mål for 2011.

Til gengæld synes man, at det private forbrug, herunder køb af store biler og andre varige forbrugsgoder, skal have et ordentligt puf opad. Det er jo en bevidst politik, at regeringen ønsker, at det private skal vokse og det offentlige, det fælles, skal blive mindre. Det er sådan set bare mit spørgsmål til hr. Ole Sohn. Er vi i oppositionen ikke fuldstændig uenige i, at der skal ske det tvist, fra at vi har fælles forbrug, over til at vi har mere privat forbrug?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:01

Ole Sohn (SF):

Man skal passe på, at det ikke bliver sådan nogle firkantede dogmer.

Det, vi er meget optaget af, og det var også det, jeg forsøgte at sige i min tale, er, at vi simpelt hen er tvunget til at få gang i den private vækst igen, få skabt nogle nye arbejdspladser. Det vil også give et øget privat forbrug. Men jeg er sådan set enig med spørgeren i, at forudsætningen for, at man kan få vækst i den private sektor, også er, at vi har et fælles forbrug. Man kan bare se behovet for en ordentlig infrastruktur. Investeringer i vores fælles værdier i form af uddannelse er jo helt afgørende, også for at vi kan sikre en ordentlig velfærd for dem, der har hjælp behov. Men vi må hele tiden sørge for at prioritere den offentlige sektor på en sådan måde, at det understøtter udviklingen af private arbejdspladser, som kan være med til at skabe nogle indtægter til samfundet.

Kl. 14:02

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:02

Frank Aaen (EL):

Vi er fuldstændig enige om det med at skabe nogle flere arbejdspladser – inden for klimaet kalder vi det grønne job – og vi har en stor plan for at gøre det, og der er vi jo helt på linje med hinanden.

Jeg mener ikke, at det med at sammenligne væksten i det private forbrug med væksten i det kollektive forbrug er noget meget firkantet og abstrakt. Det er jo i virkeligheden et udtryk for, hvordan man ønsker samfundsudviklingen. Finansministeren har for længst erklæret, at det er VK-regeringens mål på sigt at slanke det kollektive og lade det private vokse. Der har det i hvert fald været min opfattelse hidtil, at vi i rød stue, i hvert fald en del af rød stue, var helt enige om, at den linje var vi uenige i. Vi ønsker at bevare, at vi har en stor fælles velfærd, og at den absolut ikke skal erstattes af mere privatisering.

Kl. 14:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:03

Ole Sohn (SF):

Vi er helt enige i, at forudsætningen for, at vi kan have et velfungerende samfund, hvor vi også udvikler ny vækst, er, at velfærdssamfundet er intakt, og at det er udviklet. Det, der kendetegner et velfærdssamfund, er måden, man behandler de dårligst stillede i samfundet på, altså at man mindsker uligheden i samfundet. Det er helt afgørende.

Kl. 14:04

Formanden:

Så er det hr. Per Ørum Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:04

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg tror så, at jeg vil bryde mønstret lidt, når hr. Frank Aaen ikke vil skifte emne, og så måske mere forholde mig til hr. Ole Sohns spørgsmål til Venstres ordfører. Her spørger Ole Sohn til landdistrikterne. Jeg synes, det var rigtig interessant at bringe det tema på bane, for vi er jo også nogle, som har været inde at søge indflydelse for at forbedre forholdene der. Jeg kan ikke rigtig finde ud af, hvad SF

konkret har gjort for landdistrikterne, og det kunne måske være rart at høre et bud på det. Men anerkender SF's ordfører f.eks. ikke, at infrastrukturen er blevet forbedret i landdistrikterne, at vi sikrer, at mellemindkomstfamilier har råd til at sende deres børn på efterskole, at vi styrker friskolerne og højskolerne oven på regeringens nedskæringer, takket være Kristendemokraternes medvirken i forbindelse med finansloven?

Det kunne måske være sjovt at høre lidt mere om, hvad det egentlig er, SF vil, for SF kan jo ikke rigtig sige, hvad man har leveret i forhold til landdistrikterne. Jeg kan i hvert fald ikke rigtig få øje på, hvad man konkret har leveret.

Kl. 14:05

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:05

Ole Sohn (SF):

Nu er der jo forskel på folk. Hr. Per Ørum Jørgensen havde jo den ære ikke bare at blive inviteret til et sættemøde, men også at få lov til at komme til flere møder og dermed få mulighed for at bidrage til finansloven. Den mulighed blev vi ikke tildelt af finansministeren, og sådan er det. Men jeg vil gerne anerkende, at Kristendemokraterne gjorde en god indsats for efterskolerne og højskolerne – og det vil jeg meget gerne kvittere for – og jeg håber, at det opvejer de negative virkninger, det har for Udkantsdanmark, at man med den samme finanslov, som hr. Per Ørum Jørgensen så også støtter, foretager store nedskæringer på VUC-centrene og lignende, hvilket også er med til at hæmme mulighederne for folk, der vil uddanne sig i Udkantsdanmark. Men der har SF jo så stillet nogle forslag, som jeg går ud fra at Kristendemokraterne også vil se velvilligt på, netop det med at prøve at have nogle visioner for, hvordan man kan skabe ny vækst, bl.a. i Udkantsdanmark.

Når vi har foreslået, at man skal lave en målrettet satsning på etablering af bioætanolanlæg og biogasanlæg, er det netop for at sige, at landbruget, som også primært ligger i Udkantsdanmark, skal kunne tjene penge, og at man kan skabe nogle nye arbejdspladser og måske også nogle nye eksportmuligheder. Det håber jeg at Kristendemokraterne vil støtte.

Kl. 14:06

Formanden:
Hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 14:06

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jamen det er vi da selvfølgelig interesserede i at se på, og jeg vil også gerne kvittere for, at SF ønsker at gøre noget. Det trænger vi måske også snart til at SF gør i stedet for al den snak. Det, som vi som Kristendemokrater egentlig har prioriteret i forhold til finanslovforhandlingerne, er jo faktisk, på trods af at det er et enkelt mandat, at gå ind og gøre en forskel med hensyn til at sikre de svageste i samfundet.

Der var sådan et åbent spørgsmål, efter at jeg havde stillet spørgsmål til Socialdemokraternes ordfører tidligere i dag, nemlig om det ikke virkelig forholdt sig sådan, at Kristendemokraterne lige nu har større indflydelse på det danske samfund, hvis vi ser på det at forbedre forholdene for de sociale udsatte.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre SF's ordførers vurdering af den sag. Er det ikke korrekt, og er virkeligheden ikke sådan, at det, der lige nu kommer fra S og SF i forhold til de sociale udsatte, egentlig bare er tom snak, og at det faktisk er Kristendemokraterne, der gør noget ved det?

Kl. 14:07

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:07

Ole Sohn (SF):

Altså, Kristendemokraterne får jo en mulighed for det her lidt senere i dag. Socialdemokraterne, SF, De Radikale og Enhedslisten har stillet forslag om at afskaffe de fattigdomsskabende særydelser med kontanthjælpsloft og starthjælp, som jeg har forstået at Kristendemokraterne også er imod. Der bliver der jo rig mulighed for at stemme for vores ændringsforslag og dermed gøre en kontant indsats for de mest udsatte i samfundet. Men jeg vil gerne gentage min kvittering for det, Kristendemokraterne har gjort omkring efterskolerne og højskolerne, og jeg håber også, at Kristendemokraterne efter et folketingsvalg vil bidrage lige så konstruktivt til genetableringen af det parlamentariske samarbejde i Folketinget i forhold til den nye regering, sådan at de muligheder skal stå åbne.

Kl. 14:08

Formanden:

Så er det fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:08

Pia Kjærsgaard (DF):

Det synes jeg godt at jeg vil følge op på. Jeg kan da bekræfte, at Kristendemokraternes ene mandat har langt større indflydelse på dansk politik end SF's noget større folketingsgruppe. Det må være lidt underligt for SF's finansordfører at konstatere, men sådan er det jo.

Jeg vil bare lige også konstatere en anden ting. Altså, Socialistisk Folkepartis finansordfører siger – og jeg citerer:

Den offentlige sektor har aldrig nogen sinde været større, end den er i dag.

Ja, det går over i historien, for formanden, hr. Villy Søvnald, siger jo noget helt, helt andet. Han taler om den sociale massegrav, massive drastiske nedskæringer, de største nedskæringer siden tilbage til 1864, tror jeg, at han sagde mange gange. Det er det værste vrøvl, men det var noget i den stil, han sagde: den sociale massegrav, social katastrofe osv. osv. Så derfor synes jeg egentlig, at det er en rar konstatering at få fra finansordføreren for Socialistisk Folkeparti her i dag.

Men det, jeg egentlig ville forholde mig lidt mere til, var de langsigtede løsninger, som hr. Ole Sohn efterlyste i sin ordførertale. Jeg vil godt lidt over til det der med 12 minutter mere om dagen, 1 time om ugen, 1 feriedag om året – holder det stadig, vil jeg spørge hr. Ole Sohn, eller har man fundet ud af sammen med fagbevægelsen, at det ikke holder, fordi det i virkeligheden betyder fyresedler til lønmodtagerne i stedet for mere arbejde?

Kl. 14:09

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:09

Ole Sohn (SF):

Min formand har jo fuldstændig ret i, at der gennem de sidste 9 år med god støtte fra Dansk Folkeparti er skabt flere fattige i Danmark. Det er jo noget, man kan konstatere. Man kan se på de mange hjemløse, man kan se på de mange børnefamilier, som ikke har mulighed for at holde jul på ordentlig vis, fordi de er underlagt kontanthjælpsloft og starthjælp – en direkte følge af fru Pia Kjærsgaards aktive medvirken til at bidrage til at øge fattigdommen i samfundet. Jeg ved ikke, om fru Pia Kjærsgaard er stolt over det. Jeg er beskæmmet over, at man kan være sådan.

Når det er sagt, vil jeg da også anbefale og håbe, at fru Pia Kjærsgaard måske også tænker lidt over, at når nogle partier ikke har indflydelse i Folketinget, er det, fordi der er indført blokpolitik – så det skulle man måske også se ud over.

Med hensyn til det med de 12 minutter vil jeg gerne anbefale fru Pia Kjærsgaard at se på side 13 i Økonomisk Redegørelse, som regeringen – den regering, som fru Pia Kjærsgaard støtter – har fremlagt. Deraf fremgår behovet for, når vi kommer på den anden side af krisen, at vi arbejder lidt mere. Regeringen anerkender for første gang åbent på skrift det udspil, de tanker, som ligger i Socialdemokraterne og SF's udspil om, at vi skal arbejde lidt mere for at komme ud af krisen og sikre velfærden for fremtiden.

Jeg håber, at fru Pia Kjærsgaard om ikke støtter SF og Socialdemokraterne så i hvert fald i det mindste støtter den økonomiske redegørelse, regeringen har fremlagt.

Kl. 14:11

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:11

Pia Kjærsgaard (DF):

Det har jo ingen sammenhæng med det, som hr. Ole Sohn og Socialdemokratiet har fremlagt. Og jeg vil gerne forholde mig til de her 12 minutter om dagen og den der aftale, man skulle have med fagbevægelsen, som vist ikke rigtig bliver til noget. Jeg synes, at man virkelig skal presse både Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti for at komme til at tale om de her 12 minutter.

Det var vældigt oppe i tiden, syntes man for stykke tid siden, men det er det altså ikke længere, vi hører meget lidt om det – heldigvis – og jeg tror, det er, fordi man har fundet ud af, at det simpelt hen ikke går. Altså, fagbevægelsen har mere eller mindre bakket ud af det, man kan ikke lovgive om det – det går jeg ud fra at hr. Ole Sohn er opmærksom på. Det kan man altså ikke om arbejdstid, i øvrigt heller ikke om løn her i Folketinget. Det er en dødssejler.

Hvor er så de langsigtede løsninger, som hr. Ole Sohn selv efterlyste? Jeg kan bare konstatere, at venstrefløjens økonomiske politik ikke hænger sammen. Det er skatteforhøjelser, der giver utryghed, der giver kaos i det danske samfund i stedet for det, som man lover fra venstrefløjens side. Jeg synes, at man bør være ærlig og sige, at det, man har lagt frem, ikke holder en meter.

Kl. 14:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:12

Ole Sohn (SF):

Jeg anerkender, at da vi fremlagde »En Fair Løsning«, tog vi fat på to udfordringer: den kortsigtede og den langsigtede. Det var svært at trænge igennem i den offentlige debat med det, specielt når vi har en finansminister og en statsminister, som gang på gang siger: Vi kan ikke forholde os til mere end ét problem ad gangen, så nu tager vi de opgaver, vi har i dag, og så må vi se, hvad fremtiden viser.

Det, vi sagde, var: Vi må løse de kortsigtede udfordringer. Det gjorde vi, og det har vi i øvrigt også gjort med vores finanslovudspil, som er i overensstemmelse med EU's konvergenskrav og henstilling. Og så har vi bare påpeget, at det ikke er nok, at den langsigtede ubalance i dansk økonomi kræver strukturreformer. Det kan enten ske ved fortsatte nedskæringer på velfærden, som Dansk Folkeparti og regeringen ønsker, eller ved at udvide produktionen i samfundet.

Der er vi da glade for, at Dansk Erhverv, Dansk Industri og nu senest regeringen anerkender, at vi har ret i, at det er en af måderne, hvorpå vi kan løse nogle – ikke alle – af de udfordringer, vi står over

for. Det er jeg glad for, og jeg håber også, at fru Pia Kjærsgaard bliver det på et tidspunkt. Der er ingen grund til at se så dystre ud.

Kl. 14:13

Formanden:

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:13

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, at hr. Ole Sohn gik lidt galt i historieskrivningen, i forhold til hvem det er, der er optaget af at skabe vækst i det her samfund. Der tror jeg nok at SF er kommet en lille smule bagefter borgerlig-liberale partier, som altid har betragtet det som det helt centrale, for uden vækst i den private sektor er der ingen råd til velfærd. Det er en erkendelse, som jeg kvitterer for endelig er kommet til SF, og det skal man da glæde sig over. Men at påstå, at det er SF, der er bannerfører for budskabet, er vist en sandhed med modifikationer. Når man så taler om vækst, er det jo lidt besynderligt, at det glade vækstbudskab til dansk erhvervsliv er, at man øger skatterne markant, men det hænger måske sammen med historikken, og hvordan man forstår væksten.

Det, jeg egentlig ville tage fat i, er det budskab, som hr. Ole Sohn kommer med, nemlig at det ikke er den offentlige sektors størrelse, der er afgørende, men hvordan pengene anvendes. Det er et nyt budskab fra SF. Betyder det så, at SF's finansordfører mener, at man ved at gøre den offentlige sektor mere effektiv ét sted har mulighed for at lave forbedringer et andet sted?

Kl. 14:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:14

Ole Sohn (SF):

Ja.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen. Lige et øjeblik, der skal mikrofon på. Værsgo.

Kl. 14:15

Torsten Schack Pedersen (V):

Godt. Det betyder jo så også, at hvis eksempelvis Rødovre Kommune sparer 12 mio. kr. ved at ændre den måde, de forsikrer deres medarbejdere på, eller man i København sparer 100 mio. kr. på udlittering, som jeg ved SF er lidt tøvende over for, så er der mulighed for at forbedre servicen for borgerne i Danmark – selv med en nulvækst i den offentlige sektor – hvis man bruger pengene klogere. Se, det ville jo være rart, hvis den erkendelse gjorde sig gældende i den måde, som SF præsenterede regeringens økonomiske politik på, nemlig ved at sige, at der ved at bruge pengene klogere er mulighed for forbedringer, i stedet for at komme med den evindelige påstand om den sociale massegrav og ødelæggelse af den offentlige sektor. Det ville da være rart, hvis der kom lidt mere sandhed fra SF's side i dag.

Kl. 14:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:15

Ole Sohn (SF):

Jamen det er faktisk simpel logik, at hvis man bruger pengene klogere, får man mere ud af dem. Det kender man da også fra ens privatøkonomi. Altså, vi vil da gøre alt, hvad vi kan, for at få afbureaukratiseret det regime, som er lagt ned over kommuner og borgere under

den her regering, og frigøre ressourcer i den offentlige sektor fra det massive kontroltyranni, som har udviklet sig, og som jeg også forstår at regeringen nu er ved at erkende måske var lige voldsomt nok.

Det er da klart, at kan man spare nogle penge dér, kan de da bruges bedre. Kan man få bunden i samfundet, altså forstået som for- eningslivet, det civile samfund, til at fungere bedre, så får man også nogle mere velfungerende børn i folkeskolen, som kan deltage i den almene undervisning, og så vil man kunne spare på specialundervis- ningen og dermed styrke almenundervisningen. Selvfølgelig skal man foretage den form for prioriteringer.

I øvrigt er virkeligheden også den, at vi har haft en vækst i det offentlige forbrug på 1,9 pct. i gennemsnit igennem de sidste 9 år, og at en kommende regering vil sætte den ned til 1,4 pct., så selvfølge- lig skal der opprioriteres, og der skal laves markante strukturrefor- mer, også i den offentlige sektor.

Kl. 14:17

Formanden:

Så er det hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:17

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil godt kvittere for, at hr. Ole Sohn i sit ordførerindlæg anerken- de, at den offentlige sektor aldrig har været større, og at vi har brugt flere penge på offentlig velfærd. Jeg håber da, at hr. Morten Bød- skov har lyttet efter, for den opfattelse havde han jo ikke.

Men jeg lyttede mig også til, at hr. Ole Sohn i sit ordførerindlæg sagde, at der er skåret ned på nogle særlige ting, f.eks. uddannelse, og han nævnte nogle af ungdomsuddannelserne. Og så vil jeg da godt oplyse hr. Ole Sohn om – og jeg vil godt sige, at det ikke er noget, nogen har fundet på, for man kan tage finansloven, og så kan man slå op på § 20, Undervisningsministeriet, det er faktisk ikke særlig svært – at på sådan noget som de gymnasiale uddannelser bruger vi i år 10,316 mia. kr. Og så vil jeg godt spørge hr. Ole Sohn: Hvad bruger vi næste år samlet set: mere eller mindre? Er der nogen besparelser dér?

Kl. 14:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:18

Ole Sohn (SF):

For at være helt ærlig: Beløbet på lige nøjagtig den konto kan jeg ik- ke, men som det er lagt frem i regeringens genopretningsplan vil man jo på uddannelserne næste år generelt spare 1 mia. kr. stigende til 4 mia. kr. i 2013, og det er jo et udtryk for regeringens priorite- ring.

Jeg synes også, man kan prøve at gå ud i virkeligheden – jeg ved godt, at det bryder regeringspartierne sig ikke om – prøve at gå ud på en produktionsskole, altså til nogle af de unge, som har haft det svært i folkeskolen, nogle af de unge, som hænger på kanten af ar- bejdsmarkedet, på kanten af samfundet. Hvad er regeringens svar til dem? Er det, at man vil gøre deres muligheder for at få hanket op i det, de mangler, større og gøre dem mere robuste, sådan at de kan komme ud på arbejdsmarkedet, eller er det at nedprioritere området?

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:18

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Nu spurgte jeg jo ikke hr. Ole Sohn om det præcise beløb – det kan man jo ikke forvente at han kender – men jeg spurgte, om vi gi-

ver færre eller flere penge til de gymnasiale uddannelser. Det vidste hr. Ole Sohn så ikke. Det kan være, han har oplevet det på en anden måde, men jeg synes, vi skylder hinanden at være ærlige. Vi bruger faktisk 658 mio. kr. mere på det gymnasiale område, og vi bruger også samlet set mere på uddannelse.

Jeg forstår bare ikke, hvordan hr. Ole Sohn så i sin ordførertale kan sige, at man skærer ned på uddannelse, og at man skærer ned på de gymnasiale uddannelser, når man rent faktisk bruger betydelig flere penge. Jeg er nødt til at spørge hr. Ole Sohn, hvorfor der ikke er sammenhæng mellem det, der står i finansloven, og det, hr. Ole Sohn her siger fra Folketingets talerstol.

Kl. 14:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:19

Ole Sohn (SF):

Jamen det er der også. Nu har jeg i min ordførertale overhovedet ik- ke nævnt de gymnasiale uddannelser, for jeg har ikke specifik viden om dem; jeg har taget det, som generelt ligger i regeringens genop- retningsplan om, hvordan man vil prioritere uddannelserne, og der vil man skære 1 mia. kr. i 2011, og man vil skære 4 mia. kr., tror jeg det er, i 2013. Og jeg siger bare, at det er et udtryk for en priorite- ring. Vi ville prioritere anderledes. Vi ville f.eks. prioritere produkti- onsskolerne højere, og vi ville også prioritere erhvervsskolerne høje- re. Og hvorfor? Fordi det her samfund ikke har brug for så mange ufaglærte og korttidsuddannede, som der bliver produceret, for vi har brug for, at alle får en faglig uddannelse eller en boglig uddan- nelse, sådan at man kan matche de opgaver, som fremtidens vækst giver mulighed for.

Det er jo et spørgsmål om at prøve at se lidt ud i fremtiden, men det er det, den her regering ikke gør. Der er sådan et eller andet krampagtigt forsøg på at sige, at fordi der bliver brugt flere penge, så bliver forholdene også bedre. Det er, fordi man slet ikke ser i øjnene, at der bliver flere arbejdsløse, at man producerer flere på overfør- selsindkomster, og *de* offentlige udgifter skal jo finansieres, og når man har nulvækst og næste år minusvækst, er der selvfølgelig andre, der skal spare. Det er det, der gør ondt, og når man så sparer på de områder, der skal være fundamentet for fremtidens vækst, så er det, det går galt.

Kl. 14:20

Formanden:

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 14:20

Line Barfod (EL):

Jeg er jo fuldstændig enig med hr. Ole Sohn i, at det går galt, hvis man sparer på det, der er fundamentet for fremtiden. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Ole Sohn: Når nu regeringen har en ambition om, at vores privatforbrug over de kommende år skal fordobles, altså at de af os, der har rigeligt i forvejen, skal have dobbelt så mange fjern- syn, dobbelt så mange computere og udskifte vores køkkener og ba- deværelser osv. dobbelt så tit, som vi gør i dag, er det så en ambi- tion, som SF deler? Eller synes man, at vi måske kunne nøjes med en lidt mindre stigning i privatforbruget og så faktisk have råd til at in- vestere i uddannelse og sørge for, at der er voksne til at tage sig af vores børn i vores vuggestuer og børnehaver, at der er færre børn i klasserne osv.?

Kl. 14:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:21

Ole Sohn (SF):

Vi lægger jo i det udspil, som Socialdemokraterne og SF er kommet med – »En Fair Forandring« – an til at tage toppen af nogle af de skattelettelser, som Dansk Folkeparti og regeringen har givet til de mest velstillede i samfundet. Det vil sige, at vi tager lidt af de skattelettelser ind til det fælles forbrug, for at vi kan investere i en bedre folkeskole. Vi har jo en ambition om, at vi i den kommende valgperiode under en ny regering investerer 2 mia. kr. mere i folkeskolen i almenundervisningen.

Jeg vil sige, at den her regering har været hjulpet af en højkonjunktur, og alligevel har den ikke fået stillet folkeskolen sådan til rette, at eleverne kommer ud med bedre kundskaber, end da regeringen overtog magten. Det er jo en katastrofe. Så derfor er vi selvfølgelig nødt til at bruge lidt flere penge på at sikre, at vi får et bedre fundament for fremtidens arbejdskraft.

Kl. 14:22

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 14:22

Line Barfod (EL):

Jeg er med på, at man heldigvis har lyttet til Enhedslisten og laver den her øgede beskatning af millionærer – det er fint. Men selve grundtanken om, hvorvidt vores privatforbrug skal stige så voldsomt, som regeringen lægger op til, eller om man skulle sige, at, jo, der er de fattige, og deres privatforbrug vil vi gerne have til at stige – det har vi et fælles forslag om – men for flertallet af os behøver det altså ikke at stige så voldsomt, som regeringen lægger op til, for der er det altså vigtigt, at vi investerer i vores fælles forbrug, i uddannelse, i gode børnehaver, i en god folkeskole, i en god ældreomsorg osv. – støtter man den?

Kl. 14:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:23

Ole Sohn (SF):

Nu har jeg det sådan, at jeg har lidt svært ved at svare på sådan nogle medløbsspørgsmål, som jeg kalder det. Jeg synes også, at det virkede lidt malplaceret tidligere på dagen, men jeg kan bare sige til fru Line Barfod: Naturligvis flugter det fuldstændig med de forslag, Socialdemokraterne og SF har lagt frem, at der skal investeres mere i folkeskolen, i uddannelsessystemet, i forskningen. Og jeg kan næsten ikke gentage det tit nok, for det er simpelt hen forudsætningen og faktisk lige nøjagtig de tre rammebetingelser, man hører først, når man snakker også med erhvervsledere. Hvad er det, de har brug for, hvis de skal etablere nye arbejdspladser i Danmark? Så selvfølgelig vil vi gøre det – til fælles glæde for både samfundet, den enkelte og erhvervslivet.

Kl. 14:24

Formanden:

Så er det hr. Erling Bonnesen med en kort bemærkning.

Kl. 14:24

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jeg vil da gerne starte med at sige tak til SF's finansordfører for den fuldstændig klare bekræftelse på, at vi har danmarkshistoriens suverænt største offentlige budgetter nogen sinde. Det var godt at få det fuldstændig slået fast. Dermed er det også en bekræftelse på og en fastslåen af, at der nu i hvert fald er mindst 35.000 flere ansatte i den offentlige sektor end i 2001.

Men alligevel blev det sådan problematiseret lidt fra ordføreren side, at der også fremover faktisk skulle ansættes endnu flere i det offentlige, hvis, såfremt, i fald SF fik magt, som man har agt, så spørgsmålet er jo: Hvor mange flere offentligt ansatte skal der være, hvis SF nu kommer til magten, som man jo selvfølgelig ønsker sig? Eller vil man rent faktisk være med til at sætte et loft her og nu, fordi vi jo har den største offentlige sektor nogen sinde? Hvor mange flere ansatte skal der være?

Kl. 14:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:25

Ole Sohn (SF):

Det er jo lidt besynderligt, at man først opstiller en hypotese, som jeg slet ikke med et eneste ord har nævnt. Jeg har ikke nævnt med et eneste ord overhovedet, hvor mange offentligt ansatte der skal være. Så kommer spørgeren med en tese om, at der nok skal være flere, og så bliver der spurgt hvor mange flere. Svaret til den første del af spørgsmålet er jo, at det, at man bruger flere penge i den offentlige sektor eller i det offentlige forbrug, jo er et udtryk for, at samfundet over tid bliver rigere og rigere. Det er jo ikke et udtryk for, at den offentlige sektor nødvendigvis bliver bedre.

Hvorvidt der skal komme flere offentligt ansatte, afhænger da af, hvordan man tilrettelægger opgaverne. Jeg kan sige det på den måde, at vi er nødt til at tilrettelægge det offentlige på en sådan måde, at man flytter arbejdskraft fra administrative opgaver, som skal forenkles, enten over til den private sektor, hvor der snart bliver brug for det igen, eller over til ældresektoren, hvor der fortsat er behov for flere, eller ind i folkeskolen, hvor der er behov for flere. Selvfølgelig kommer der til at ske nogle forandringer af den offentlige sektor. Det bare at køre en statisk sektor videre er ødelæggende for samfundet.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 14:26

Erling Bonnesen (V):

Jamen endnu en gang også tak for svaret nu. Det var jo en fuldstændig – om jeg så må sige – rettesættelse af sin egen partiledelse, hvor vi nu i mange, mange år har hørt om både massakrer og nedslagtninger og grove besparelser, og der har været brugt en masse forskellige fremmedord om det. Det var godt at få det sat på plads. Det var faktisk en historisk erkendelse. Det er faktisk den største kovending, jeg har hørt i et SF-svar siden 2001. Efter at man nu i 9-10 år har stået og beklaget sig og er kommet med den ene fejlagtige fupargumentation efter den anden med hensyn til nedskæringer, fik vi nu fastslået, at vi har den største offentlige sektor nogen sinde.

Så er jeg helt med på det med omprioriteringer, men ordføreren sagde jo selv, at en del af svaret måske lige præcis var et stigende antal offentligt ansatte, for ordføreren sagde jo selv i sin egen første besvarelse, at størrelsen ikke var afgørende. Dermed er der jo åbnet op for, at den kan stige yderligere, så spørgsmålet er jo: Hvor meget må den stige? Er der en grænse for det?

Kl. 14:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:27

Ole Sohn (SF):

Jamen et eller andet sted synes jeg, at det er et underligt spørgsmål. Altså, under den her regering er der kommet flere offentligt ansatte, og hvorfor skulle det være en ulykke, hvis der kom flere offentligt ansatte under en ny regering? Altså, når der kommer flere offentligt ansatte, er det bl.a., fordi der bliver flere ældre, som har hjælp behov. Skulle man så sige: Nej, de skal ikke have hjælp? Det var da en besynderlig tankegang.

Men jeg vil gerne sige, at der har været en rimelig konsistent linje i det, SF's finansordfører har sagt – i hvert fald i så mange år, som jeg har været det, og det er en hel del efterhånden. Jeg vil også sige, at der er en fuldstændig lige linje i det, jeg har sagt, og så det, både hr. Morten Bødskov har sagt, og det, hr. Villy Søvndal har sagt, nemlig at der bliver skåret på centrale områder i den offentlige sektor. Som jeg også sagde til fru Pia Kjærsgaard, at det, at man f.eks. skærer i ydelserne til nogle af dem, som har det allerværst i samfundet, som i dag er hjemløse, på herberger, så deres børn ikke kan få en ordentlig jul, jo er et udtryk for en massakre, vil jeg kalde det, i hvert fald er det udtryk for et menneskesyn, som jeg er så uenig i. Det sker, samtidig med at der bliver brugt flere penge i den offentlige sektor, fordi bureaukratiet har grebet om sig.

Kl. 14:28

Formanden:

Så er det hr. Hans Kristian Skibby med en kort bemærkning.

Kl. 14:28

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg synes da, at der trods alt er grund til glæde i den her debat i dag, efter at vi har kunnet høre SF's ordfører på dette dagsordenspunkt sige, at de offentlige budgetter aldrig har været større, end de er i dag. Jeg synes jo, det er fantastisk, at vi nu kan se, at hr. Villy Søvndal måske kommer lidt i mindretal med sine egne påstande i SF's folketingsgruppe. For vi har jo faktisk fra SF's side ikke hørt tale om andet end den socialpolitiske massegrav, vi har hørt om katastrofer og velfærdsmassakrer i Danmark. Hele den diskussion burde faktisk kunne begraves nu efter SF's finansordførers udmeldinger.

Hr. Ole Sohn var også inde på, at det danske bruttonationalprodukt var faldet. Der vil jeg da gerne henvise til den nyeste økonomiske redegørelse fra Finansministeriet, hvor der jo klart står, at stigningen i BNP fra 2009 til 2010 er på 2,0 pct., og man forventer yderligere en stigning på 1,2 pct. i 2011. Det er jo ikke et fald, det er en stigning.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:29

Ole Sohn (SF):

Jeg vil ikke sige, at jeg er imponeret, og jeg vil heller ikke sige, at jeg er forundret, for jeg synes, at jeg har hørt så meget i den her sal, men det er da lidt fantastisk, at repræsentanter for regeringspartierne og deres støtteparti ikke kan se sammenhængen mellem, at når et samfund bliver rigere og rigere, så følger udgifterne og væksten i det offentlige forbrug med. Samtidig foregår der nedskæringer, for det er et udtryk for prioriteringer. Den her regering og Dansk Folkeparti har jo prioriteret at skabe fattigdom.

Her op til jul ser vi børnefamilier – jeg tror, det er 56.000 børnefamilier – som ikke har et fundament i familien til at sikre en jul, som vi alle sammen ønsker, og som Dansk Folkeparti laver store busannoncer for. Det er da fantastisk, at man ikke kan se sammen-

hængen mellem, at man gennemfører en massakre, som jeg gerne vil kalde det, over for børnefamilier, samtidig med at væksten i det offentlige forbrug stiger. Pengene bliver bare brugt med manglende rettidig omhu.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:31

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes jo som sædvanlig ikke, at jeg fik ret meget svar på det spørgsmål, der blev stillet, men jeg vil gerne prøve at stille et andet spørgsmål, som ordføreren så måske kunne delagtiggøre både vælgere og politikerne i sin mening om.

Det er selvfølgelig igen hele problematikken omkring den danske konkurrenceevne. Vi kan jo se, at hvis SF bliver en del af et parlamentarisk flertal og vi får en ny rød regering, kan vi i Danmark se frem til nye skatter og afgifter for godt 13 mia. kr., samtidig med at folk jo skal til at arbejde en uge længere om året osv. Konkurrenceevnen kommer massivt under pres, hvis vi lægger alle de her byrder over på vores virksomheder og på de folk, som ejer virksomheder, og som driver og udvikler danske arbejdspladser.

Hvordan har SF det rent politisk med at ville skabe en økonomisk politik, som gør konkurrenceevnen dårligere for de danske virksomheder i forhold til udenlandske virksomheder, hvilket betyder, at danske virksomheder må lukke og slukke, og medarbejderne må fyres og gå hjem? Hvordan har SF det med at stå for sådan en politik?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:32

Ole Sohn (SF):

Nu er det jo ikke SF, der har haft indflydelse i de sidste 2 år, hvor vi har mistet 200.000 arbejdspladser i den private sektor.

Men jeg vil gerne sige – jeg har forsøgt at sige det nogle gange her, men det er ikke ensbetydende med, at det bliver forstået; jo, det tror jeg egentlig at det gør, men når man har sine forberedte spørgsmål, er det jo svært at variere, det ved jeg godt. Jeg kan se, at det er skrevet ned og det hele – at vi faktisk har gjort os den ulejlighed at prøve at undersøge, hvad det egentlig er, virksomhederne efterspørger for at kunne øge konkurrenceevnen. Svaret er – hvis spørgeren ellers vil høre svaret, men det vil spørgeren måske ikke? – at det simpelt hen er uddannelse.

De fleste virksomhedsledere siger: Start nu med at få styr på folkeskolen. Det er den bedste forudsætning for at øge vores konkurrenceevne. Så skal de selvfølgelig også blive dygtigere til at tilrettelægge arbejdet i virksomhederne, og det er de sådan set også. Men de rammebetingelser, virksomhederne efterspørger for at kunne få en bedre konkurrenceevne, er krav til den offentlige sektors investeringer i uddannelse.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mads Rørvig er her ikke, så bliver det fru Marlene Harpsøe.

Kl. 14:33

Marlene Harpsøe (DF):

Det er jo interessant at høre, hvordan partiet SF, som man selvfølgelig også kan kalde for spindflokk, spinder sit spind heroppe fra tælerstolen, for vi politikere hernede i salen har flere gange hørt, at vi er så forberedte, at vi har skrevet vores spørgsmål ned, og det lød næsten, som om min gode kollega herovre, hr. Hans Kristian Skibby

fra Dansk Folkeparti, havde fået det forberedt af vores presseafdeling eller lignende, men det vil jeg nu ikke sige at de kruseduller, han har skrevet på papiret, sådan set er.

Men når det er sagt, må jeg sige, at det her jo bare er et bevis på, hvad det er for en dagsorden, man har fra Socialistisk Folkepartis side. Man har en dagsorden, der hedder, at nu skal man overbevise vælgerne derude om, at SF er det rigtige parti at stemme på, og det gør man sådan set kun ved at vise det, som ikke er sandheden, den er nemlig, at VKO har sejret og rent faktisk indført et rigtig godt velfærdssamfund; vi har bidraget til, at velfærden i velfærdsstaten er blevet øget. Det er positivt. Svar nu på de spørgsmål, der stilles, frem for at tale udenom.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:34

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne komme med en erkendelse. Jeg vil gerne komme med den erkendelse, hvis det bliver inden for dette lukkede rum: Jo, SF går efter at få flere stemmer. Vi går efter at få en ny regering, og det siger vi til vælgerne morgen, middag og aften. Det er altså ikke nogen hemmelighed. Det håber jeg ikke kommer som en overraskelse for nogen, at vi gerne vil have en ny regering, men det gør det måske for spørgeren. Men det er virkeligheden.

Til anden del af spørgsmålet om den offentlige sektor vil jeg driste mig til at gentage, hvad hr. Morten Bødskov så rammende sagde indledningsvis. Det er i øvrigt for dem, der interesserer sig for historie, også nyere dansk historie, et direkte citat fra den tidligere statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, som under den forrige regering snakkede om det følelsesmæssige skattetryk, fordi skattetrykket ikke reelt var steget, men vælgerne følte det sådan. Derfor vil jeg bare sige: Vi kan ikke overbevise hinanden om, hvorvidt der er skåret ned på folkeskolen, på kontanthjælp eller på starthjælp. Så jeg vil bare sige: Det overlader jeg trygt til vælgerne.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 14:36

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg håber også, at vælgerne kan gennemskue, hvad det er, man fra SF's side kører af spin for at vinde det kommende valg, for man er i valgkampshumør, og man gør alt, hvad man kan, for at slå regeringen og Dansk Folkeparti oven i hovedet, selv om det, man fremfører fra SF's side, er noget værre vrøvl.

Vi hører jo også bl.a., at man fra Socialistisk Folkepartis side meget gerne vil indføre, at vi alle sammen skal til at arbejde 12 minutter mere om dagen, og det skal så betyde, at vi kan betale den regning, som krisen nu har efterladt. Det er jo ret interessant nu, hvor det også giver flere afskedigelser ude på de enkelte arbejdspladser. Til den kritik, man fra SF's side jo hele tiden og gentagne gange i den her debat fremfører med, at VKO og Kristendemokraterne bare vil have afskedigelser ude på arbejdspladserne, vil jeg sige: Man kommer til at afskedige medarbejdere, hvis SF's politik med 12 minutter mere om dagen bliver gennemført. Hvis man bor i et glashus, skal man ikke kaste med sten.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:37

Ole Sohn (SF):

Jeg forestiller mig ikke, at jeg er i stand til at overbevise spørgeren. Så jeg vil bare sådan stilfærdigt henvise til, at vismændene har bekræftet, at S og SF's forslag er påkrævet, når vi kommer på den anden side af krisen og kommer til at mangle arbejdskraft, hvilket alle, dvs. alle uden for det her Folketing, som arbejder med økonomi, anerkender.

Jeg er også glad for, at Dansk Erhverv faktisk har kritiseret S og SF for, at vores ambition om, hvor meget der skal til af merarbejde, for at tingene hænger sammen, er for lille; det anerkender vi. Vi er også glade for og anerkender da også, at den nuværende finansminister forleden på side 13 i Økonomisk Redegørelse faktisk tager fat på den samme dagsorden, fordi det er en tvungen dagsorden.

Hvis ikke man vil se udfordringerne i øjnene, kommer man til at lave nogle her og nu-løsninger, som er kortsigtede, som f.eks. det, regeringen og Dansk Folkeparti gør med at skære i uddannelse og forskning, for det er det, vi fremtidigt skal leve af. Så man skal se tingene i en sammenhæng.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 14:38

Birgitte Josefsen (V):

Tak for det. Jeg har bemærket, at Socialistisk Folkeparti ofte har det meget, meget svært med tal. Når vi snakker sundhedspolitik, har det i hvert fald vist sig, at SF er af den holdning, at 95 pct. er højere end 100 pct. Når det drejer sig om plejehjemsbesøg, har hr. Villy Søvn-dal meget svært ved at finde ud af, om han har været på besøg på 20 plejehjem eller på 5 plejehjem. Så nu vil jeg gerne spørge SF's finansordfører, om 1,9 er højere end 1,4.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:39

Ole Sohn (SF):

Ja.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 14:39

Birgitte Josefsen (V):

Så kan jeg jo ikke forstå, at man står på talerstolen og siger, at man vil øge velfærden og den offentlige sektor, når man samtidig har erkendt, at denne regering, VK-regeringen, har øget den offentlige sektor med 1,9 pct., og at man i SF, hvis man kommer i regering, vil øge den med 1,4 pct. Hvordan svarer det til det, fru Helle Thorning-Schmidt siger: Det er altså forkert, at vi ønsker at skruer voldsomt op for den offentlige sektor, vi vil bare op på samme niveau som tidligere? Er samme niveau som tidligere så 1,4 eller 1,9 pct.s øgning? For hvis det er 1,4 pct. over for det, som vi så taler om det er nu, nemlig 1,9 pct., så betyder det jo, at den offentlige sektor skal skæres ned med 0,5 pct. Hvordan vil hr. Sohn så generere flere ansatte i den offentlige sektor, som han jo lige har stået på talerstolen og sagt at der var brug for, når nu han skærer ned på det beløb, der skal bruges ude i den offentlige sektor? For det er jo sådan i den offentlige sektor, at det for 80 pct. af udgifternes vedkommende er lønninger, vi taler om. Så jeg kan ikke rigtig se, hvordan man kan ansætte flere til at løse opgaverne, når man skærer ned i den offentlige sektor.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:40

Kl. 14:40

Ole Sohn (SF):

Frem for at være polemisk vil jeg faktisk anerkende spørgernes gennemskuelighed af vores politik. Jeg sagde det faktisk også i et tidligere svar – at i forhold til den gennemsnitlige vækst, der har været i det offentlige forbrug under den her regering, vil vi faktisk gå ned på 1,4 pct. Det er korrekt. Det, der måske er forskellen – og nu kommer vi faktisk ind til sagens kerne, og derfor er jeg rigtig glad for spørgsmålet – er, at regeringen jo har baseret sine skattelettelser i 2004 og 2007 på, at man havde en stigning i det offentlige forbrug på 1 pct. Og så viser det sig, at budgettet ikke holdt; man brugte flere penge, end man havde. Det er derfor, vi hele tiden argumenterer og kan fastslå ved hjælp af fakta, at derved er skattelettelserne ufinansierede. Og hvad er det, der sker, når man bruger flere penge, end man har? Det kender vi godt fra privatøkonomien; på et eller andet tidspunkt kommer regningen. Den regning er søreme kommet nu, og så er det, at regeringen og Dansk Folkeparti er nødt til at sige: Vi brugte jo flere penge, end vi havde. Og væksten i samfundet, i den private sektor er ikke fortsat derudad, sådan som vi drømte om i evighedsriget, som da den tidligere finansminister sagde: Vi kommer til at eje hele verden. Nu kom krisen, og nu kommer regningen, og det er jo det, der er virkeligheden.

Vi har bare sagt, at vi skal have en behersket stigning i det offentlige forbrug, og at det skal finansieres. Derfor tager vi toppen af skattelettelserne, samtidig med at vi laver de strukturreformer, som er nødvendige, for at tingene hænger sammen.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger ifølge min liste. Tak til hr. Ole Sohn.

Hr. Mike Legarth som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Jeg skal indledningsvis beklage stemmen, som ikke alene er et spørgsmål om forkølelse, men også et spørgsmål om en opposition, der har meget vanskeligt ved at forstå argumentationen, så man må gentage sig selv i det uendelige, men lad det nu ligge.

Så er vi klar. Der er to veje for Danmark. Den ene vej bugter sig smukt igennem et romantisk landskab. Her er der råd til det hele. På denne vej hersker magelighed, dovenskab og ubekymrethed. Vejen er finansieret af lånte penge fra udlandet, drømme af 12 minutters varighed, og den fører til et samfund med gæld, arbejdsløshed, social usikkerhed og utryghed.

Den anden vej er op ad bakke og fuld af huller og forhindringer. Den følger et kuperet og barsk landskab. Flere steder er det goldt og vindblæst, men den er bygget af flittige og ansvarlige mennesker, og de har hele tiden haft målet i sigte: et samfund i vækst med plads til udfoldelse og en hjælpende hånd til de svageste.

Med finansloven for 2011 har vi valgt den hårde, men ansvarlige vej. Det er en vej, hvor det til tider går stejlt op ad bakke. Det er en vej, hvor vi skal hjælpe til, hvis vi skal nå vores mål. Der ligger en række forhindringer på vejen. Vi bliver flere, der skal forsørges, og færre til at forsørge; vores konkurrenter er blevet bedre og billigere, og vores vækst er gået i stå. Der er således kun et redskab, der kan få os frem: økonomisk ansvarlighed.

Oppositionen har valgt den uansvarlige vej: tomme løfter, klingende slogans og penge lånt i udlandet. Virkeligheden er, at Socialdemokratiet og SF er ved at underminere det velfærdssamfund, som de selv hævder at de har bygget. Det bliver en dyr fornøjelse, hvis S og SF i givet fald skulle få indflydelse. Lad os dvæle lidt ved konsekvenserne. S og SF vil hæve skatterne med i alt over 30 mia. kr., jævnfør deres eget finanslovudspil. S og SF respekterer ikke de aftaler, som vi selv har indgået med EU om gæld. Virksomhedsskatterne skal alene stige med over 3,2 mia. kr., hvilket vil betyde, at virksomhederne vil flygte ud af landet. S og SF vil indføre en særskat på dygtighed og flid, den såkaldte millionærskat. Det må alt sammen være, fordi S og SF synes, at det er fornuftigt med et hængekøjesamfund, hvor man straffer virkelyst. Det er jantelov af værste skuffe.

Vi Konservative foretrækker et samfund, hvor vi belønner, anerkender og hylder folk, som skaber flotte resultater eller tjener mange penge, for det gavner jo hele Danmark. For os Konservative er der ikke noget alternativ til økonomisk ansvarlighed.

Oppositionens partier har travlt med at fortælle, hvad de vil gøre for alle deres udvalgte vælgergrupper, men de glemmer at fortælle, hvor pengene skal komme fra. Det vil vi i Det Konservative Folkeparti ikke være med til. Det er nemmere at bruge pengene end at tjene dem. Lad os tjene pengene først, så kan vi fordele ressourcerne bagefter.

Det kan måske fremstå lidt kedeligt, men alternativet er et forfærdeligt scenario, hvor vi risikerer at skulle skære drastisk i velfærdens kerneydelser. Vi skal derfor vise rettidig omhu, vi skal føre økonomisk ansvarlig politik. Det er det, finansloven for 2011 gør. Den styrker væksten i Danmark. Aftalen fremmer innovation og produktudvikling hos iværksættere i små og mellemstore virksomheder. Vækstpakken vil styrke adgangen til kapital for virksomheder med særligt potentiale. Initiativerne vil sikre vækst, arbejdspladser og fremtidens velfærd.

Hvis den private sektor skal blomstre, skal den risikovillige kapital for iværksættere i små og mellemstore virksomheder øges. Alle rede i foråret tog vi fat på genopretningen af dansk økonomi, og vi lagde kortene på bordet over for vælgerne. Det bliver hårdt, vi må alle gøre en indsats. Det er en fælles opgave for hele befolkningen at få betalt regningen for krisen. Det er det eneste rigtige for os, for vores fremtid og for vores børn. De forkerte beslutninger kan på nuværende tidspunkt få konsekvenser langt ind i fremtiden.

Den verdensomspændende krise har været en dyr omgang for Danmark, det er en kendt sag. Vi har her i Folketinget et ansvar, som kalder på handling. Det gør vi nu. Vi sørger for at genoprette økonomien, selv om det er en upopulær metode.

Aftalen for finansloven indeholder et serviceeftersyn af skattereforment, hvor vi – skal jeg minde om – littede skatten på arbejde med 7,5 pct., et historisk resultat, det bedste politiske resultat for Konservative i nyere tid. Det har været vigtigt og afgørende at sikre en skattelovgivning, der motiverer til vækst. Derfor har vi i finansloven for 2011 gennemført endnu en konservativ mærkesag, nemlig en ny skattelettelse, den såkaldte forskerordning, som er forbedret til 5 år, på 26 pct.

Kl. 14:47

Den såkaldte iværksætterskat er omlagt, sådan at et aktieafkast under visse omstændigheder bliver skattefrit. Multimedieskatten er nedsat for ægtefæller. Vi reducerer den med 25 pct. for hver af dem. Endnu et vækstinitiativ for erhvervslivet er et større fradrag for momsudgiften på hotelydelser. Det vil forbedre de danske hotellere konkurrencevilkår og vil som sidegevinst være en kærkommen gave til yderområderne, som får nemmere ved at tiltrække turister og gæster.

På sundhedsområdet afsætter vi over 800 mio. kr. til »Kræftplan III«. Bekæmpelse af kræft er en mærkesag for Det Konservative Folkeparti. Vi prioriterer tidligere undersøgelser end i dag og bedre be-

handlinger for kræft samt en bedre sammenhæng i behandlingen. Vi afsætter også penge til specialiseret genoptræning, eksempelvis for folk, der er ramt af hjerneskadeler eller lignende svære sygdomstilfælde.

En veluddannet arbejdsstyrke er afgørende for vækstmulighederne i dansk økonomi. Søgningen til ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser er øget markant i de senere år, samtidig falder færre fra uddannelserne. Det er en positiv udvikling i en tid, hvor Danmark står foran store økonomiske og demografiske udfordringer. Men det kræver fortsat investeringer i uddannelse og praktikpladser. Derfor muliggør aftalen optagelse af mange ekstra elever og studerende på uddannelsesinstitutionerne. Aftalen tilvejebringer desuden 2,4 mia. kr., som går til etablering af knap 9.000 praktikpladser som led i en særlig indsats på praktikpladsområdet.

Der tegner sig håb for dansk økonomi og vækst, men det kræver økonomisk ansvarlighed at sikre en vækst på sunde vilkår. Vi kan ikke betale gæld med gæld, vi skal ikke låne unødige penge i udlandet for at fodre den offentlige sektor. Man sætter i Finansloven derfor tæring efter næring og målretter vækstinitiativerne derhen, hvor samfundet får mest for pengene.

Hos Konservative har vi en drøm om et samfund i balance. Vi vil have et samfund, hvor vi belønner dem, der gør en ekstra indsats, og hvor vi samtidig tager hånd om dem, der har behov for hjælp. Vi vil sætte skatterne ned på arbejde. Det skal kunne betale sig at arbejde over, det skal kunne betale sig at gøre en ekstra indsats. Det skal kunne betale sig at være flittig og hårdtarbejdende. Det skal kunne betale sig at dygtiggøre sig og stræbe efter det bedste, og derfor vil vi sætte skatten ned og belønne dem, der altså rent faktisk gør en ekstra indsats.

Vi vil have et samfund, hvor vi tager hånd om dem, der har brug for det. De svageste og sårbare i samfundet skal have den hjælp, de har brug for. De skal opleve, at der er en varm hånd, hvis de ikke kan klare sig selv. De skal opleve, at fællesskabet træder til, når de ikke kan klare sig selv. Vi vil have den bedste pleje, den bedste omsorg og den bedste hjælp til dem, der ikke kan klare sig selv. De, som skal bidrage mere i dag, er dem, som kan klare sig selv, men som trækker på fællesskabets kasser. Vi Konservative mener, at vi skal målrette ydelserne til dem, der har brug for hjælp, ikke til dem, der har ret til hjælp. Vi vil reformere og modernisere den offentlige sektor; det er en konservativ mærkesag.

Vejen til et samfund i balance går gennem økonomisk ansvarlighed. Det betyder svære og også upopulære beslutninger, men målet er et samfund, hvor vi belønner dem, der gør en indsats, og hvor vi hjælper dem, der har behov for hjælp. Økonomisk ansvarlighed handler ikke om at dele penge ud. Ansvarlig økonomisk politik skal være katalysatoren til, at vi får et samfund i vækst, og at det kan betale sig at være flittig. På den måde bliver der grobund og råd til et samfund, hvor vi som sagt belønner dem, der gør en ekstra indsats.

Økonomisk ansvarlighed bliver aldrig en indholdsløs banalitet hos Konservative. Økonomisk ansvarlighed er det redskab, der skal lede os frem til et samfund med en høj grad af frihed og mange valgmuligheder. Vi ønsker et samfund i balance, hvor der er plads til personlig udfoldelse, tillid til hinanden, et liv med trivsel. Forudsætningen for alt det er, at vi tager et personligt ansvar, også for økonomien.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:51

Christine Antorini (S):

Tak. Jeg lagde mærke til, at den konservative ordfører brugte udtrykket, at man jo ikke skulle låne penge i udlandet for at fodre den offentlige sektor, som om den offentlige sektor bare er sådan et eller

andet frådende dyr, som man kaster mad i munden på. Sådan må man jo forstå det, og jeg kan se, at den konservative ordfører oven i købet står og nikker.

Nu er den offentlige sektor jo noget, der finansierer forskellige ting, der understøtter væksten i samfundet, men noget af det, som De Konservative har lagt stemmer til, er kæmpe store besparelser – knap 6 mia. kr. – på uddannelse og forskning. Jeg kan ikke forstå, hvordan ordføreren kan stå og ryste på hovedet, for det står sort på hvidt i regeringens eget finanslovsforslag, og vi har delbehandlet en række af forslagene om nedskæringer på uddannelse og forskning.

Kan den konservative ordfører bekræfte, at samtlige interesseorganisationer, som arbejder med vækst og udvikling i Danmark – og jeg vil gerne nævne nogle af dem, nemlig Dansk Industri, Dansk Erhverv, Håndværksrådet – helt entydigt har sagt, at det er vanvittigt at spare på uddannelse og forskning, for det er det, der er forudsætningen for fremtidens vækst?

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:53

Mike Legarth (KF):

Det er min klare opfattelse, at vi skal have en passende stor offentlig sektor, der netop kan tage hånd om de borgere, der har brug for det, og i øvrigt kan håndtere de opgaver, vi har lagt ud til den. Men vi kan jo se, hvordan den offentlige sektor er vokset, og at vi har den største offentlige sektor i hele verden. Vi har også verdens højeste skattetryk, og vi kan se, at vi ikke kan blive ved med at finansiere det, for vi har jo ikke nogen garanti for, at de indtægter, vi engang forventede at få, vil være der i al evighed. Det håbede vi, men finanskrisen har vist, at det ikke er tilfældet, og derfor er vi nødt til at have en offentlig sektor, der er i balance med den private sektor. Så vi er nu nødt til at holde fast i, kan jeg roligt sige, at der er behov for at minimere størrelsen af den offentlige sektor, vi kender til i dag. Derfor lægger vi hele vægten på at få den private sektor til at vokse, og det vil vi gøre ved hjælp af konkurrenceudsættelse, vi vil ganske enkelt forbedre konkurrencevilkårene for dansk erhvervsliv med lavere skatter og lavere afgifter.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Christine Antorini.

Kl. 14:54

Christine Antorini (S):

Jeg giver den konservative ordfører fuldstændig ret i, at man er meget optaget af at minimere den, men på de mest skadelige måder i forhold til at kunne løfte fremtidens vækst. Nu sagde den konservative ordfører en hel masse pæne ting om, hvor vigtigt det var, at erhvervslivet skulle have bedre rammebetingelser osv. Det er vi fuldstændig enige i hos Socialdemokraterne. Det er lige præcis derfor, vi ikke forstår de massive nedskæringer på knap 6 mia. kr. til uddannelse og forskning, der rammer hele vejen rundt.

Derfor er jeg igen nødt til at spørge ordføreren, om det overhovedet ikke gør indtryk, at dem, som De Konservative tror de taler til, nemlig erhvervslivet, over en kam har sagt, at de nedskæringer skader deres muligheder for at løfte væksten i Danmark. Og kan den konservative ordfører også bekræfte, at en af hovedopgaverne for Vækstforum, som regeringen selv har nedsat, er at kigge på, hvordan man kan få vendt udviklingen, nemlig at der er færre, der får uddannelse? Statsministeren har selv udpeget det, at færre får uddannelse, som en af de store udfordringer, og svaret på det, at færre får uddannelse, er, at man netop skærer ned på uddannelse.

Kl. 14:55

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:55

Mike Legarth (KF):

Altså, nu har jeg jo al respekt for, at oppositionen skal forsøge at tegne et billede af regeringen, der er så skrækkeligt som muligt, og når jeg som konservativ repræsentant står på talerstolen, er det sådan, dagsordenen er. Men det gør jo ikke påstandene og retorikken rigtig. Faktum er, at vi i år bruger 19 mia. kr. mere på uddannelse og forskning, end vi gjorde i 2001. Det er rigtigt, at vi har måttet prioritere nogle ting, det må man altid gøre, og det skal enhver ansvarlig politiker stå på mål for, men vi har ikke sparet på undervisning, og vi har ikke sparet på kompetencegivende uddannelse.

Vi kan jo med hensyn til vores målsætning om, at 50 pct. skal have en længerevarende uddannelse, se, at vi er oppe på 49 pct., og at vi med hensyn til målsætningen om, at 95 pct. af de unge skal have en ungdomsuddannelse, er oppe på 87 pct., så vores målsætning om, at det skal nå op på 95 pct. inden 2015, er jeg helt sikker på at vi når. Så retorikken fra fru Antorinis side er forkert, men sådan er polemikken jo ved en finanslovdebat.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:56

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt følge op på fru Christine Antorinis spørgsmål. Nu er det jo sådan, at der er områder i Danmark, hvor der er lidt langt til uddannelsesinstitutionerne. Hvad er den konservative ordførers vision med hensyn til at sikre, at unge, der f.eks. bor uden for Holstebro, stadig væk kan blive ved med at gå på VUC? Hvordan regner hr. Mike Legarth med at VUC rent faktisk kan overleve med det ændrede taxametersystem, med de besparelser, som VUC udsættes for? Jeg ved, at man i VUC-kredse regner med, at der er et sted mellem 20 og 30 VUC-centre, der lukker. Hvordan er den konservative ordførers regnestykke der?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:57

Mike Legarth (KF):

Nu kommer jeg jo selv fra Vamdrup, som i en københavners øjne kan betragtes som et yderområde, men jeg betragter det som det bedst tænkelige sted at komme fra, og der er ikke noget som helst negativt i at komme fra den slags yderområder. På samme måde vil jeg beskrive Vestkysten. Nogle steder er reelt yderområder, andre steder er jo ikke egentlige yderområder. Men det, vi skal have fokus på, er, at uanset hvor man bor i det her land, skal man have adgang til uddannelse, og det skaffer vi jo via infrastrukturen. Vi sørger for, at der er let adgang til uddannelsesinstitutionerne, vi sørger for, at der er uddannelsesinstitutioner decentralt, og vi har søsat en lang række tiltag, der jo netop tager luften ud af debatten om, at vi har forringet vilkårene i yderområderne.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Mike Legarth mener, at VUC-centrene ikke taler sandt, når de siger, at de frygter, at de snart skal nedlægges. O.k. Hvad er hr. Mike Legarths ambition, når det drejer sig om de arbejdsgeberbetalte uddannelser, hvor man kan videre- og efteruddanne sig i en kortere periode, flytte fra et job til et andet, når man står i den situation, at hvis man bare har en eller anden form for længerevarende uddannelse, så skal man selv betale et sted mellem 30.000 og 80.000 kr. for et kursus? Hvad er De Konservatives vision, når de stiller sådan nogle ting op?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:58

Mike Legarth (KF):

Vores vision i Det Konservative Folkeparti er at få mest muligt for pengene, og hvis jeg skulle nævne et eksempel i forbindelse med voksenuddannelse, vil jeg nævne, at vi har ændret på nogle præmisser. Tidligere kunne man som efterløkker eller pensionist gå på statsbetalt uddannelse. Det har vi nu lavet om, så egenbetalingen bliver større, og vi har ændret på nogle andre præmisser. Men vi har gjort det sådan, at det, der er egentlig relevant undervisning og kompetencegivende uddannelse, ikke forringes. Det er nøglepunktet.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:59

Morten Østergaard (RV):

Det må være svært at høre på for folk ude i uddannelsesverdenen, når der står en konservativ ordfører og affejer de milliardbesparelser, altså de 5,5 mia. kr., man har sparet på undervisningsområdet. Det er jo fint, at man siger, at man så har friholdt undervisningen, men hvis man har reduceret i taxametrene med 1,5 pct., reduceret universiteternes bevillinger til øvrige formål, lavet generelle besparelser på undervisningsområdet og Videnskabsministeriets område og dertil som følge af genopretningsplanen har lavet andre milliardbesparelser, så ender det jo alt sammen med et ringere udbud af uddannelse. Dertil kan vi lægge, at man på beskæftigelsesområdet også målrettet er gået ind og stik mod anbefalingerne, bl.a. fra Dansk Arbejdsgiverforening, har lagt et loft over folks selvvalgte uddannelse, så folk, der har villet tage et svejskursus på få uger for at gøre sig attraktive for arbejdsgiverne, ikke længere kan få de kurser. Det er stik imod anbefalingerne, bl.a. fra Dansk Arbejdsgiverforening, som ønsker kvalificeret arbejdskraft.

Derfor må vi bare sige, at det her, når man ikke er klar til at lave reformer, så bliver resultatet: nedskæringer på uddannelse, nedskæringer på det, vi skal leve af. Det burde man stå ved, når man ikke kan få sine synspunkter igennem i den regering, man selv er en del af.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:00

Mike Legarth (KF):

Jamen lad os tage debatten om reformer. Der er jo ikke noget parti, der har talt højere om reformer end Det Konservative Folkeparti. Vi har jo også forsøgt at få de andre partier i Folketinget til forhandlingsbordet, sådan at man eksempelvis – og jeg går ud fra, at det er

det, hr. Morten Østergaard henviser til – kan ændre på præmisserne for efterløn, sådan at man kunne bruge de 18 mia. kr. eller den del, der blev tilbage, når man havde sørget for at afsætte penge til dem, som *er* nedslidte og syge og ikke er stand til at fortsætte på arbejdsmarkedet efter deres 60. år., til noget andet dér. Det er vi jo fuldstændig enige i.

Men jeg undrer mig da over, at spørgsmålet kommer fra Det Radikale Venstre, som er en del af rød blok, og som jo på ingen måde har fået tilsagn om at kunne reformere noget som helst sammen med S-SF. Tværtimod, og derfor forstår jeg ikke, hvordan man overhovedet kan stille et så kritisk spørgsmål til et andet parti, når man ikke selv kan leve op til det samme.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:01

Morten Østergaard (RV):

Jamen så vil jeg da komme med en serviceoplysning til hr. Mike Legarth. Det Konservative Folkeparti er en del af regeringen. De bærer ansvaret for den politik, der bliver ført, og den er målrettet uddannelse med massive nedskæringer. Det er altså 5,5 mia. kr. på det her års finanslov. Så kan man sige som De Konservative: Vi ville gerne noget andet, men nu er vi jo bare det lille parti i regeringen, så det hele går vel nok. Men virkeligheden er jo, at ikke engang når vi taler om regeringens langsigtede planer, om den 2020-plan, som regeringen barsler med, kan man få sin egen regeringspartner i tale, når det kommer til reformer. Jeg konstaterer, at landets økonomi- og erhvervsminister den 6. december i Berlingske Tidende slår op i banen og siger – og jeg citerer:

Der kommer ikke eksplicit til at stå noget om efterlønsreform i 2020-planen. Vi kan ikke få Venstre med på den idé.

Hr. Mike Legarth kan jo skyde alt det, han vil, på oppositionen, men sandheden er, at man sidder i en regering, som er nødt til at sætte skatten op, mens man uden for taler om at sætte skatten ned. Man er nødt til at droppe enhver reformsnak og i stedet gennemføre besparelser på uddannelsesområdet, selv om man udadtil ved enhver given lejlighed taler om efterlønsreformer. Spørgsmålet er jo: Er der noget af det, Det Konservative Folkeparti siger udadtil, som man får gennemført internt i regeringen?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:02

Mike Legarth (KF):

Ja, der er mange ting, vi får gennemført. Vi har jo bl.a. fået gennemført tre skattelettelser i den her tid og to sænkninger af selskabsskatten, så det er jo fuldstændig idioti at stå og påstå noget andet, altså at vi ikke har fået gennemført noget.

Men lad os lige vende tilbage til uddannelserne, for hvis vi lige kigger på resultaterne, kan vi jo se, at i folkeskolen har de kommunale enhedsudgifter pr. elev været stigende. De seneste tal for 2009 viser historisk høje enhedsudgifter på 67.000 kr., og den udvikling ser ud til at fortsætte. Regeringen har investeret massivt i at øge fagligheden. Der er afsat 5 mia. kr. til flere timer i dansk og matematik for de yngste elever. Det er da positivt. Hvorfor er der ikke nogen, der fremhæver det i stedet for? Inden for ungdomsuddannelserne stiger det samlede taxametertilskud med mere end 500 mio. kr. i 2010 og 2011. Det er glimrende resultater, vil jeg sige til hr. Morten Østergaard. Det burde man anerkende i stedet for at nedgøre det.

Med hensyn til hvordan politikken vil se ud, flytter vi os så nu fra finanslovdebatten til de sådan almindelige 2020-planer, som jo ikke

er en del af finansloven. Hvis Det Konservative Folkeparti havde 90 mandater, var efterlønnen afskaffet, og man betalte højst procent 50 pct. af den sidst tjente krone. Det har været en klokkeklar konservativ vision, enhver burde kende.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:03

Frank Aaen (EL):

Nu er det jo velkendt, at Det Konservative Folkeparti er et parti, der er rigtig gode venner med de store erhvervsvirksomheder her i landet og også modtager meget pæne tilskud til partikassen fra de store selskaber.

For 2-3 uger siden fik jeg et svar fra skatteministeren, der viste, at store selskaber som A.P. Møller, Carlsberg, Danisco, FLSmidt, NKT og Rederiet Norden, altså de største selskaber inden for rederi-virksomhed og nogle af de største selskaber inden for industrien, stort set ikke betaler skat i Danmark. Er det trods alt ikke et problem, som også Det Konservative Folkeparti synes at der må gøres noget ved, sådan at de her store selskaber, som er megastore og også fylder meget i den politiske debat her i landet, også bidrager til fællesskabet ved at betale skat?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:04

Mike Legarth (KF):

Først vil jeg gerne have mig frabedt mig den hentydning til kammerateri mellem Det Konservative Folkeparti og visse dele af erhvervslivet. Det er spin og løgn og latin. Vi er et politisk parti, der arbejder ud fra politiske holdninger, og der er selvfølgelig nogle, der får lov at påvirke os med deres synspunkter, og de kan være af enhver art og fra en hvilken som helst samfundsklasse, men der er ikke nogen, der har særstatus på det område hos os. Så meget kan jeg forsikre om.

Med hensyn til beskatning er vi selvfølgelig lige så optagede, som jeg går ud fra at alle andre partier i det her Folketing er, af, at enhver skal betale sit. Vi har en skattelov, og den skal følges fra A til Å, det kan der ikke herske nogen som helst tvivl om. Men man skal passe på med midt i en finansiell krise at kritisere virksomheder for ikke at betale skat. Enhver ved, at det har været meget, meget vanskeligt at afsætte sine varer på markederne, og vi har jo bedt dem om at hæve produktiviteten, altså investere i det, vi kalder deres kapitalapparat, det vil sige de maskiner og det apparatur, de bruger til at producere deres varer med, sådan at de bliver automatiseret og digitaliseret og leverer mere pr. time, der bliver investeret i virksomheden. Og hvis det er det, virksomheden har gjort, så generer det mig ikke, at de ikke betaler skat – men det kommer de jo så til.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:05

Frank Aaen (EL):

Nu antydede jeg vist ikke noget om kammerateri. Jeg noterede mig bare, at Det Konservative Folkeparti plejer at være glade for deres gode forbindelser til det store erhvervsliv og også modtager ganske pæne beløb til partikassen. Det er bare rent faktisk. Det er ordføreren selv, der mener, at det kan mistænkes for at være kammerateri, det har jeg ikke blandet mig i.

Bare vi kunne være enige om, at det er et problem. For jeg tror da, at de følger skatteloven. Jeg kunne aldrig drømme om at mistænke A.P. Møller og Danisco og de andre for ikke at følge loven – måske kniber det lidt ude i Nordsøen med olieforurening – men generelt set tror jeg, at de følger loven. Men må vi ikke lave loven om for at sørge for, at de selskaber kommer til at betale skat? Kan det virkelig være rigtigt? Og det er ikke bare 1 år, det er ikke bare 2 år, det er jo i årevis. Også dengang, der var højkonjunktur, betalte de her selskaber stort set ikke skat til Danmark.

Kan vi ikke være enige om, at det må vi vist kigge nærmere på?
Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:06

Mike Legarth (KF):

Nu har jeg jo lige givet en længere redegørelse for, hvad forklaringen kunne være på, at virksomheder ikke har betalt skat i den tid, vi er i. Men derudover ved hr. Frank Aaen jo også godt fra vores arbejde i Skatteudvalget, hvor vi mødes jævnligt, at vi på SKATs dagsorden – det er sat meget højt – har transfer pricing og money transfer. Her bruger vi rigtig mange midler på at prøve at finde ud af, om der er nogle, der spekulerer i at flytte pengene over grænserne og ikke betale mellemydelser mellem virksomhederne. Og det er jo en del af den kontrol og de stikprøver, der skal foretages, for at vi sikrer, at enhver betaler sit. Så hvad det angår, har vi en fælles dagsorden. Det er vi fuldstændig enige om. Men den har vi leveret i al den tid, jeg har været med her.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:07

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Det undrer mig lidt, at hr. Mike Legarth bliver ved med at sige, at der ikke spares på uddannelsesområdet. Jeg ved jo, at hr. Mike Legarth er finansordfører, så han har siddet med i forhandlingen om den her aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti om genopretning af dansk økonomi. Man kan slå op på side 6, hvor der er en meget illustrativ figur, som viser, hvor det er, der bliver sparet. Der er f.eks. en overskrift, der hedder »Målrettede besparelser i staten«, og der står 4,2 mia. kr. Der står også »Eksempler på tiltag«, og der er der f.eks. undervisningsområdet.

Vil hr. Mike Legarth fastholde, at der ikke bliver sparet på uddannelsesområdet?

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:08

Mike Legarth (KF):

Nu kender jeg jo hr. Morten Bødskov som en rigtig dygtig finansordfører og en god kollega, og jeg ved jo, at han kan sine ting. Han ved jo også godt, at jeg ikke har sagt, at der ikke er sparet på uddannelsesområdet. Højt og tydeligt sagde jeg det. Jeg har jo lige holdt – lad mig nu tale ud, inden der kommenteres – en glødende tale om, at det er en hård, barsk og upopulær vej, fordi der er nogle, der skal betale en regning. Det, jeg har sagt, er, at det er korrekt, at vi skal spare, også på uddannelse. Men besparelserne er tilrettelagt på en sådan måde, at det ikke går ud over undervisningen, og det går ikke ud over de kompetencegivende uddannelser. Det er det, der er helt afgørende for os. Så har vi sparet på alt muligt uden om, det er fuldstæn-

dig korrekt. Det anerkender jeg helt og aldeles. Vi tager nemlig ansvar, og vi siger ikke kun populære ting og forsøger at købe vælgerne med politiske gaver.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:09

Morten Bødskov (S):

Ja, det er jo udmærket. Så kom vi dog så langt, at der er sparet på undervisningsområdet. Men så står vi tilbage med det, at hr. Mike Legarth mener, at der ikke bliver sparet på de kompetencegivende uddannelser. Sådan hørte jeg det. Det vil så sige, at hr. Mike Legarth er helt uenig i, at med den finanslov, som man lige har vedtaget, og som altså ligger ud over den her, bliver der sparet. Og der bliver sparet så meget, at det også rammer de kompetencegivende ungdomsuddannelser.

Er hr. Mike Legarth enig i det eller ej? Det kan man svare ja eller nej til.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:10

Mike Legarth (KF):

Jeg må gentage det, jeg lige har redegjort for: Vi har nu vedrørende ungdomsuddannelserne en målsætning om, at 95 pct. skal have en ungdomsuddannelse, når vi når frem til 2015. Hvis vi trækker strengen i dag, er vi nu oppe på 87 pct. Vi er sikre på, at vi når den målsætning. Mere end 49 pct. har en videregående uddannelse. Vores målsætning er at nå op på 50 pct. inden 2015. Så vi er på vej med det.

Så er der jo en lang række ting, hvilket jeg også redegjorde for over for hr. Morten Østergaard, om, hvilket pengebeløb der bliver brugt. Samlet set, hvis man lægger tingene sammen, bruger vi 19 mia. kr. mere i finanslov for 2011 på uddannelse og forskning end i 2001.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Det er fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 15:11

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg havde den fornøjelse i morges at høre P1 Debat, hvor jeg hørte både hr. Mike Legarth og hr. Morten Bødskov svare på, hvordan folketingsdebatten ville blive i dag, og hr. Mike Legarth sagde, at det jo nok bare blev paradesnak. Det må jeg give hr. Mike Legarth ret i efter at have hørt på den her diskussion indtil videre og på ordførerens tale. Men jeg noterede mig en ting i talen, og det var, at ordføreren sagde, at vores vækst er gået i stå i Danmark. Det er SF og jeg helt enige i, så lad os for søren sætte gang i væksten, for det har Danmark brug for.

Når det så handler om, hvordan vi sætter gang i væksten, siger regeringens eget vækstforum, at de store udfordringer for at sikre væksten i Danmark er uddannelse. OECD siger i deres innovationsstrategi, at hvis man skal vækste, kræver det, at man investerer i uddannelse, infrastruktur og forskning.

Så hvis De Konservative vil vækst, hvorfor lytter De Konservative så hverken til OECD's eller regeringens eget vækstforums anbefalinger om, hvad der skal til for at vækste, nemlig investering i uddannelse? Det, der i virkeligheden er lagt op til, er besparelser, som

mine andre kollegaer også har været inde på. Hvordan vil man så vækste?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:12

Mike Legarth (KF):

Med al respekt for fru Pia Olsen Dyhr fra Socialistisk Folkeparti, så er SF ikke i en position til at skulle belære Det Konservative Folkeparti om, hvad der skal til for at skabe vækst. Det er jeg bare nødt til at sige.

SF's svar er, at erhvervslivet skal brandskattes med mere end 30 mia. kr. Mere end 30 mia. kr. skal Danmark beskattes mere end i dag, hvor vi i forvejen er det land, der har det højeste skattetryk. Erhvervslivet alene skal, for at der er finansieringsholdbarhed i SF's finanslovudspil og planer, beskattes og belastes med yderligere 3,2 mia. kr.

Skulle vi høre på det, vi, der kæmper for at forbedre konkurrencevilkårene for dansk erhvervsliv, sænke skatter og afgifter, sådan at vores virksomheder kan konkurrere bedre ude på markederne, sådan at vi kan få sænket lønpresset, sådan at de varer, der skal sælges derude, og som vi skal leve af, så vi herinde i Folketinget kan sidde og fordele de penge, der kommer ind i statskassen, bliver billigere, så virksomhederne kan sælge mere, så de kan ansætte flere, så de kan betale mere i skat, sådan at vi vækster statskassen, så vi har nogle penge at gøre godt med?

Skulle jeg nu sidde og høre på det, belæres om, hvad der skal til for at skabe vækst? Den køber jeg ikke. Undskyld, jeg siger det så direkte til fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Det er i orden. Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 15:13

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jamen nu er det jo egentlig ikke SF, jeg citerer. Det er OECD, et forholdsvis anerkendt internationalt forum i forbindelse med økonomi. Det håber jeg da også at De Konservative er enige med mig i. Derudover refererer jeg fra regeringens eget vækstforum. Altså, det må regeringen vel også lytte til, eller er det bare nedsat for sjov? Regeringens vækstforum siger, at det, der skal til, er uddannelse og forskning; OECD siger, at det, der skal til, er uddannelse og forskning, men regeringen gør præcis det modsatte. Det er det, der skal til for at vækste.

I virkeligheden er regeringens svar vel, at man ikke vil vækste, at man vil sætte Danmark i stå. Eller er regeringen villig til at finde de penge, der er brug for til uddannelse og forskning? Er det bare snyd og humbug med de her besparelser på 5 mia. kr., eller vil man erkende, at det er det, man reelt gør?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:14

Mike Legarth (KF):

Altså, jeg er nødt til at være meget mild i min kritik, men det er fuldstændig grotesk at skulle høre på. Det er en fuldstændig absurd problemstilling at fremsætte.

SF vil bruge flere penge. Selv om vi er dybt forgældede i dag, tror SF, at vi kan løfte den situation, vi står i i Danmark, ved at stifte mere gæld, låne flere penge i udlandet. Vi ville gå direkte mod kon-

kursens afgrund, hvis vi gjorde det, og heldigvis tror jeg, danskerne er kloge nok til, at det ikke er den vej, vi går. Det, SF vil, er at bruge flere penge på at udvide den offentlige sektor, som i forvejen er den største, og som ikke vil give noget afkast.

Hvad er det, vismændene siger? Der er vel nødt til at være en vis respekt for det organ, der er politisk neutralt og har den højeste ekspertise. De siger, at den dagsorden, regeringen har sat, er den rigtige, at det er det rigtige spor, og at alt andet er dybt uansvarligt.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 15:15

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er spændende med al den her reklame for SF's politik, men jeg kunne godt tænke mig at spørge mere ind til, hvad De Konservative egentlig mener, for Radikale Venstre har nemlig modtaget en belæring i Børsen i dag fra Konservative, og der har jeg det sådan lidt, at jeg bare må sige: Skulle vi så virkelig høre på, at der ikke er et parti, der har talt højere om reformer end De Konservative, som ordføreren sagde tidligere? Det ved jeg ikke om jeg er enig i, men jeg er helt enig i, at Konservative har talt meget om reformer. Men hvor er den efterlønsreform, hvor bliver det af?

En væsentlig forskel på Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti er, at Det Konservative Folkeparti sidder i regering og har ansvar, og jeg tror desværre, at svaret på, hvorfor vi står i den her situation, at De Konservative hverken kan lytte til vækstforum eller til OECD, er, at man ikke har råd til det. Man har kun råd til besparelserne, for når det kommer til stykket, er der jo hverken modet eller viljen til at sætte den egentlige reformdagsorden.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:16

Mike Legarth (KF):

Jeg er nødt til sige til fru Margrethe Vestager, at den snak der tror fru Margrethe Vestager jo ikke selv på. Har vi ikke lige gennemført en dagpengereform, hvor vi forkorter dagpengeperioden fra 4 til 2 år? Har vi ikke lige lavet et oplæg til en førtidspensionsreform? Har vi ikke annonceret, at der vil komme en reform af SU? Har vi ikke lige gennemført en skattereform? Altså, hvordan kan man finde på her i Folketinget at påstå, at der overhovedet ikke er gjort noget på den front?

Det Konservative Folkeparti har i al den tid, jeg kan huske, talt og været imod efterlønnen, men vi arbejder jo i et demokrati, hvor vi er nødt til at acceptere, at der skal findes 90 mandater. Vi er borgerlige stemmer, der arbejder. Vi står ikke ude på sidelinjen og råber og skriger.

Jeg kan ikke forstå, hvordan Det Radikale Venstre med den politik, man her giver udtryk for, kan være en del af rød blok. Det er mig en gåde, for der kommer man i hvert fald ingen vegne. Der er der ingen medvind overhovedet til noget af det, som fru Margrethe Vestager står og påstår at hun står for.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 15:17

Margrethe Vestager (RV):

Jamen den egentlige gåde er måske, hvordan Det Konservative Folkeparti kan være en del af regeringen, for som ordføreren sagde, har

Konservative længe talt og talt og talt, men helt åbenlyst for døve ører. Det, man henviser til, er den seneste skattereform, som jo bl.a. lider under den mangel, at der er store huller i den, fordi finansieringen er lidt tynd i kanten, og at man har fremsat forslag om en førtidspensionsreform – at man har fremsat forslag.

Så vidt jeg ved, finansierer papir ingen ting, medmindre det er de pengesedler, der bliver trykt i Nationalbanken, og derfor må hr. Mike Legarth bare anerkende, at der er dybe, dybe huller i dansk økonomi. De fyldes ikke med ord, de fyldes kun med handling, og det lader ikke til, at det er lykkedes for Det Konservative Folkeparti overhovedet at få Venstre med på den idé.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:18

Mike Legarth (KF):

Det Konservative Folkeparti har jo netop handlet, vi har skaffet resultaterne, vi har skaffet reformerne. Vi havde en udfordring om, at vi skal nå en balance på 2015-planen, og lur mig, om vi ikke også når det. Jeg er fuldt og fast overbevist om, at selvfølgelig gør vi det. Så jeg kan ikke anerkende præmissen overhovedet.

Med hensyn til det med, at der er en tynd finansiering, vil jeg sige, at der overhovedet ikke er nogen tynd finansiering. Der er fuld finansiering, krone til krone, og vi har jo annonceret, at de sidste finansieringstiltag er på vej. Ja, det er de da. Der er nogle ting, der er sværere end andre, og man må anerkende, at man skal gøre tingene ordentligt. Nogle gange tager det lidt mere tid, end man havde forventet, men ingen skal være i tvivl om, at de finansieringsbidrag kommer i hus.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:19

Line Barfod (EL):

Ja, der er mange her i Folketinget, der kandiderer til titlen »Komiske Alis efterfølger«. Man kan selvfølgelig blive ved med at gentage en påstand tilstrækkelig mange gange, til man måske selv tror på den.

Jeg ville gerne høre den konservative ordfører i forhold til, at den konservative ordfører sagde, at vi har en utrolig høj beskatning i Danmark, og at der er en stor risiko for, at erhvervslivet ikke vil være her osv. Hvordan passer det med de seneste oplysninger, vi har fået, om, at vi altså taler om, at en lang række af de største selskaber i Danmark betaler omkring 1,9 pct. i skat? Hvor meget længere ned er det De Konservative ønsker at selskabsskatten skal – end en reel skattebetaling på ca. 1,9 pct.?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:20

Mike Legarth (KF):

Det, det jo handler om, er at tiltrække erhvervsliv og bevare det erhvervsliv, vi har. Uden det er der jo ikke noget afkast til os i Folketinget, når vi sidder og fordeler pengene. Alle de penge, vi bruger i den offentlige sektor, kommer fra den private sektor.

Jeg holdt jo et længere indlæg om, at situationen er den, at vi har været ramt af en verdensomspændende krise, som har gjort, at virksomhederne har haft meget svært ved at afsætte deres varer, produkter og ydelser på markederne, og derfor er der mange af dem, der ikke har tjent de penge, de normalt gør. Det er også derfor, vores ind-

tægter er faldet betragteligt. Salget af olie og naturgas, aktiehandelen og indtægter til staten i form af afgifter og skatter er faldet betragteligt, og det er derfor, vi har den udfordring, vi har.

Det er også derfor, at de store virksomheder – er jeg sikker på – ikke har betalt den skat, vi tidligere har set de gjorde. Vi har selvfølgelig et håb og en forventning om, at når markederne retter sig – og det er de godt i gang med; vi ved både fra vismændene og fra den økonomiske redegørelse, som den glimrende finansminister lige har fremlagt, at vi er i et moderat opsving, der er optimisme, boligpriserne er stigende, tilliden til økonomien er stigende, alle de afgørende faktorer er positive, så vi er på vej i vækst igen – og når vi kommer lidt frem i tiden, er jeg da sikker på, at de store selskaber igen betaler den skat, de er forpligtet til.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:21

Line Barfod (EL):

Nu er det jo i årevis, at de stort set ikke har betalt nogen skat – også da opsvinget buldrede derudad, var det omkring 1,9 pct., de betalte i skat, i modsætning til rigtig mange borgere, der arbejder hårdt og betaler den skat, de skal. Så jeg vil bare igen høre – for den konservative ordfører svarede ikke på spørgsmålet: Hvor langt ned vil man gerne have det, hvis man ikke synes, at 1,9 pct. er langt nok nede?

Det andet, jeg gerne vil spørge til, er så det, at vi jo bl.a. skulle bruge nogle af de penge, vi mangler fra de store selskaber, til at investere i uddannelse – den uddannelse, som er nødvendig, hvis selskaberne skal have den arbejdskraft, de gerne vil have. Men De Konservative skærer jo den uddannelse væk, så hvordan skal forudsætningerne for at sikre arbejde i fremtiden kunne være der, når man f.eks. siger, at arbejdsløse ikke længere kan tage den uddannelse, som er nødvendig, hvis de skal kunne klare de arbejdsopgaver, der er?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:22

Mike Legarth (KF):

Nu er det jo en kendt sag, at fru Line Barfod kommer fra Enhedslisten, som baserer sig på en kommunistisk ideologi, hvor man jo helst så, at alle virksomhederne var statsejede, for så havde man anderledes kontrol over tingene. Men det er jo bare en dødssejler af rang, og det er ikke det system, vi andre ønsker os. Vi ønsker fri markedsføring, et frit marked af en helt anden grad, og vi tror på, at vores virksomheder gør det, de skal, og at de følger den lovgivning, der er.

Jeg kan ikke acceptere, at fru Line Barfod her mistænkeliggør vores virksomheder, antyder, at vores virksomheder snyder og bedrager i skat. Det skal man altså have et bedre grundlag for at gøre – men det er det, der antydes. Og fru Line Barfod har endda en juridisk embedsmandsuddannelse. Det er pinligt, decideret pinligt.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 15:23

Jonas Dahl (SF):

Jeg er lidt mælløs over de voldsomme aggressioner. Jeg skal ikke kunne udtale mig om, hvad baggrunden er for det. Jeg ved ikke, om hr. Mike Legarth har ondt et eller andet sted – eller om det er målin-

gerne eller et eller andet, men i hvert fald kommer der da mange sure opstød.

Jeg synes egentlig, at det er lidt synd, at hr. Mike Legarth ikke har lyst til at forholde sig til den konservative politik, for det er jo sådan set det, vi diskuterer – i stedet for bare at skyde på andre ordførere. Det får han jo rig mulighed for senere på dagen.

Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre den konservative ordfører, om den konservative ordfører ikke bare kan bekræfte, at der også skal ske nedskæringer på universitetsområderne, ganske drastiske. Regeringen har sådan set allerede meldt ud, at her i de kommende år skal man yderligere skære 2,5 mia. kr. på universiteterne. Hvordan harmonerer det med, at det, vi skal leve af i Danmark, er viden, og det er at uddanne flere unge mennesker, så vi får skabt størst mulig vidensbase, og så vi også på sigt får de kloge hoveder, som gør, at vi faktisk også kan få gode virksomheder og få indtjening til Danmark? Hvordan hænger det sammen med besparelser og besparelser på de danske universiteter?

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:24

Mike Legarth (KF):

Hr. Jonas Dahl mener åbenbart, at han er en hellig person, som ikke skyder på andre ordførere og ikke skyder på andre partier, men alene koncentrerer sig om at fremlægge sin egen politik. Hvis det er korrekt, er der et eller andet, jeg har misforstået, for det er en stor del af hr. Jonas Dahls hverdag. Sådan er det jo i det politiske system. Men lad det nu ligge, lad det nu ligge.

I Det Konservative Folkeparti er vi meget optaget af, at vi får skabt nogle rammevilkår, nogle konkurrencevilkår for vores erhvervsliv, sådan at de kan konkurrere ude på markederne, og sådan at de kan tjene de penge, der skal til, for at vi kan få fuld beskæftigelse i Danmark, og sådan at virksomhederne kan tjene så mange penge, at vi kan få råd til at levere det velfærdssamfund, vi gerne vil have a la det, vi leverer i dag. Det er det, vi gerne vil fortsætte med. Vi vil gerne udvikle det derfra, hvor vi er i dag, og det er det, vi bruger alle vores ressourcer på.

Men så har vi også sagt, at der er en genopretningspakke, vi skal have igennem – en plan over 3 år, hvor vi får betalt regningen for krisen. Det synes jeg er meget, meget ansvarligt.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 15:25

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg henviste sådan set bare til, at hr. Mike Legarth stort set i alle sine besvarelser til rød blok har sluttet af med sådan en lille sva-da om kommunisme og andre lignende ting. Det synes jeg måske var lidt komisk.

Det er jo sådan, at lige nu er det oppositionens opgave at stille spørgsmål til hr. Mike Legarth, og senere kan hr. Mike Legarth så stille spørgsmål til oppositionens ordførere. Jeg tror også, at så formelle ting har hr. Mike Legarth selvfølgelig styr på.

Det, jeg egentlig gerne vil spørge ind til, er, at vi nu gerne vil diskutere den politik, som regeringen og De Konservative står bag. Jeg er sådan set meget enig. Vi skal gerne have gode virksomheder, som er i stand til at konkurrere på de internationale markeder, men det får vi jo netop kun, hvis vi har nogle dygtige mennesker, nogle højtuddannede mennesker, som er i stand til at gå ind og bidrage i de her virksomheder, skabe innovation, skabe udvikling, og så er det bare, at jeg ikke forstår, hvorfor det så er, at Det Konservative Folkeparti

vil rulle milliardbesparelser over på forskning og universitetssektoren, når det netop er den viden og den forskning, vi skal leve af på sigt.

Vi kan bare tage som eksempel: I 1990'erne var der nogle, der var lidt fremsynet – det var ikke hr. Mike Legarths parti – og da satte man bl.a. gang i vindmøller, og det er en vældig stor succes i dag. Derfor er jeg lidt nysgerrig efter at høre, hvad det er, hr. Mike Legarth forestiller sig at vi skal leve af i fremtiden, når vi nu sparer på viden og vi skal spare på de unge mennesker, som skal være i stand til også at tjene penge ind, når hr. Mike Legarth en dag måske skal på efterløn.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:26

Mike Legarth (KF):

Jeg tror ikke, at jeg skal på efterløn. Jeg tror ikke, at jeg bliver så træt, at det bliver nødvendigt. Jeg har mange ting, jeg skal have gjort endnu. Ja, det bliver jo en gentagelse, men når spørgsmålene kredser om det samme, er jeg nødt til at gentage mig selv.

Danmark er en vidensnation. Vi skal leve af, at vores konkurrencevilkår og vores rammevilkår er så gode som muligt, og vi skal selvfølgelig investere massivt i uddannelse, forskning, innovation og koordination. Vi troede engang, at vi kunne låne os tilbage, at vi var det land her i verden, der kunne leve af knowhow alene, at vi var de eneste, der kunne organisere tingene, at vi kunne designe, og at vi på den måde var i sikker havn. Så kigger vi nu på os selv og kigger på, hvordan resultaterne har udviklet sig, og så er vi blevet overhalet indenom og udenom.

Vi er blevet for tilbagelåenede, vores vækst er gået i stå, og der er vi nødt til at tage skeen over i den anden hånd. Samtidig med det er vi blevet ramt af en verdensomspændende krise, som har gjort, at vi er nødt til at få betalt en regning. Her er der så nogle minusser, og vi gør det, der er ansvarligt. Vi har anvist vejen, vi betaler regningen. Vi er ikke populist, der går ud og bilder befolkningen noget ind, der ikke er korrekt. Vi anerkender, at det er en hård tid, vi skal igennem, men det er nødvendigt, for hvis der ikke er tillid til dansk økonomi, ender det med, at vores rådighedsbeløb bliver brugt til at betale renter, i stedet for at vi kan bruge det til varme hænder, og det må hr. Jonas Dahl da være enig med mig i vil være det rigtige.

Så vil jeg slutte af med at sige om alle de der mærkelige påstande, der flyver i luften: Vi er altså et af de få lande i OECD, der lever op til 1 pct.s investeringer i forskning.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 15:28

Orla Hav (S):

Jamen hr. Mike Legarth har jo lige vedgået, at det er store besparelser på uddannelsesområdet, der ligger i de kommende år. Jeg står her med de udfordringer, som blev beskrevet af Vækstforum – det vækstforum, som regeringen har bedt om at beskrive, hvordan vi løser de opgaver og de udfordringer. Der står bl.a., at produktiviteten står i stampe, at fornyelse og innovation ikke er i top, og at der er for få vækstvirksomheder. Og det er på et tidspunkt, hvor hr. Mike Legarths parti har haft indflydelse på at gå i spidsen for at løse udfordringerne for det her land.

Hvordan synes hr. Mike Legarth så det passer med den måde, man har valgt at løse opgaverne på, plus at man nu lægger en kæmpe stor besparelse på uddannelsessektoren oveni? Er uddannelsessektoren ikke netop nøglen til at være med til at løse nogle af de udford-

dringer her, og er det derfor ikke aldeles kortsigtet og uden blik for den fremtid, som hr. Mike Legarth beskrev så smukt i sin ordførertale?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:29

Mike Legarth (KF):

Det er jo ikke rigtigt, vil jeg sige til hr. Orla Hav, at vi lægger en kæmpestor besparelse ned over uddannelsesområdet; det er jo ganske enkelt ikke korrekt. Jeg vedgik, jeg anerkendte, at der er besparelser, men at vi ikke sparer på undervisning, og at vi ikke sparer på kompetencegivende uddannelse. At der så spares på ting herimellem, anerkender vi; det er en del af genopretningspakken. Men vi er altså også et af de lande, der investerer mest i forskning – faktisk et af de få lande i OECD, der lever op til 1 pct.s investeringer i offentlig forskning – og siden 2001, hvor Socialdemokratiet sad i regering, har vi altså i alt brugt 19 mia. kr. mere på uddannelse og forskning. Det må man da også anerkende.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 15:30

Orla Hav (S):

Jeg skal bare gøre hr. Mike Legarth opmærksom på, at for 87 pct.s vedkommende af den genopretningspakke, som regeringen i dag vil stemme igennem, er det besparelser inden for uddannelses- og forskningsområdet, man tyer til. Hvordan harmonerer det med, at hr. Mike Legarth siger, at løsningen på mange af de udfordringer, vi står over for, er uddannelse, uddannelse og uddannelse og forskning? 1 mia. kr. svarende til 55 pct. af statens besparelser er på uddannelsesområdet. Det er jo ikke rigtigt, når hr. Mike Legarth vil negligere det og sige, at det ikke er noget af nogen nævneværdig størrelse eller betydning.

Jeg skal bare nævne, at der ikke er nogen tvivl om, at Spanien er hårdere ramt af krisen, end Danmark er, men ikke desto mindre går Spanien den stik modsatte vej, nemlig ved at investere nogle flere penge i uddannelse. Det forekommer bagvendt, at den her regering har bragt os i den situation og så oven i købet vil aflevere en regning i børneværelset på for dårlig uddannelse til de unge, der skal overtage det her samfund, sammen med en regning på de lån, som finansministeren skal ud at optage.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:31

Mike Legarth (KF):

Hvis man kigger på Spanien, kan man se, at de jo kommer fra et helt andet udgangspunkt, og derfor kan den sammenligning overhovedet ikke bruges til noget som helst.

Sagen er jo – og jeg kan da læse op, så det måske har nemmere ved at sive ind: I folkeskolen har de kommunale enhedsudgifter pr. elev været stigende, der vises historisk høje engangsudgifter på mere end 67.000 kr. pr. elev. Prognosen tyder på, at den udvikling vil fortsætte. Regeringen har investeret massivt i at øge fagligheden i skolen. Vi bruger 5 mia. kr. mere på flere timer i dansk og matematik. På ungdomsuddannelserne stiger det samlede taxametertilskud med 500 mio. kr. Det samlede taxametertilskud til gymnasierne er steget

med 15 pct. De offentlige forskningsbevillinger til universiteterne stiger med 900 mio. kr. fra 2010 til 2011.

Så der er jo altså masser af positive resultater, som man skulle læne sig opad i stedet for at prøve at fremstille et falsk billede af, at vi ikke investerer i uddannelse og forskning; selvfølgelig gør vi det, og vi er et af de lande, der gør det mest.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 15:32

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Som socialordfører bed jeg jo særlig mærke i, at ordføreren gør enormt meget ud af, at der skal være hjælp til dem, der har det største behov, og at de sociale ydelser skal målrettes der, hvor behovet er størst.

Mener Det Konservative Folkeparti ikke, at forældre til et barn med en alvorlig sygdom eller et alvorligt handicap er blandt dem, der har et stort behov for hjælp og støtte til at få hverdagen til at hænge sammen?

For hvis man gjorde, ville man vel næppe være med til at indføre et loft over den tabte arbejdsfortjeneste på godt 19.000 kr. om måneden, et loft, som der er stor tvivl om overhovedet vil medføre besparelser. Der er nemlig en alvorlig risiko for, at konsekvensen af loftet vil være, at flere børn vil blive anbragt uden for hjemmet, og det koster, både økonomisk og rent menneskeligt.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:33

Mike Legarth (KF):

Den beslutning er jo truffet ud fra en betragtning om, at vi er nødt til at have et loft over, hvad man kan give sig selv i løn for den her opgave. For der er nogle af skatteyderne, der ikke accepterer, at der er nogle, der har en løn på 1 mio. kr. om året, og som så skifter over til at passe sit eget barn derhjemme.

Jeg synes, det er en meget sympatisk tanke. Vi har jo selv tidligere støttet det, og det gør vi stadig i grundideen. Men vi har bare kunnet se, at der var en væsentlig kritik af det her punkt, og derfor er vi gået med til at lægge et loft over det.

Man kan jo stadig væk vælge at gøre det, og alternativt kan man købe sig til den samme pasning. Men det er rigtigt, at der er lagt et loft over det.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 15:33

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Så Det Konservative Folkeparti mener altså, at det er forældre til børn med alvorlig sygdom og handicap, der skal betale regningen, fordi regeringen ikke besidder modet til at lave de nødvendige reformer. Det loft, som regeringen netop nu er ved at lægge over den tabte arbejdsfortjeneste, vil jo betyde, at ordningen om den tabte arbejdsfortjeneste i mindre grad end tidligere vil være målrettet de familier, som har det største behov for den.

Er det i overensstemmelse med konservativ politik og med det, ordføreren sagde i sit indlæg, om, at hjælpen skal målrettes dem, der har det største behov?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:34

ke Legarths fremstilling ikke var korrekt. Man har siddet på hænderne – i over 3 år. Hvorfor er den her redegørelse, innovationsstrategien i forhold til private arbejdspladser, ellers ikke kommet?

Kl. 15:34

Mit slutspørgsmål er så: Hvornår mon den kommer? Skal vi vente 3 år mere? Altså, hvis vi er så uheldige at få en borgerlig regering, er det så noget, der skal stå i åbningstalen en gang til? Det har stået i to åbningstaler: I Anders Fogh Rasmussens åbningstale og i Lars Løkke Rasmussens åbningstale.

Kl. 15:37

Mike Legarth (KF):

Næh, det er et udtryk for, at der er mange borgere med en almindelig lønindtægt, der har syntes, det var en smule besynderligt, at man kunne bevare den indtægt på eksempelvis 1 mio. kr., man havde ude i det private erhvervsliv, ved at vælge at gå hjem og passe sit barn.

Jeg synes, det er meget sympatisk, at man går hjem og passer sit barn, og det bakker jeg hundrede procent op om, også at man skal have en rimelig ydelse for det. Men vi har altså kunnet se, at der har været en kritik fra dem, der betalte til det, altså skatteyderne, og derfor har vi lagt et loft over det. Det synes jeg sådan set er retfærdigt.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er muligvis sådan, at forretningsordenen er lidt gammeldags, men man tiltaler ministrene med deres titel.

Ordføreren.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Steen Gade.

Kl. 15:34

Steen Gade (SF):

Nu har jeg hørt Det Konservative Folkepartis ordfører tale om innovation og rammevilkår for erhvervslivet, og det er der jo god grund til, for vi har i de sidste år mistet 200.000 private arbejdspladser.

Men, vil jeg spørge hr. Mike Legarth, hvorfor har Det Konservative Folkeparti så siddet på hænderne i forhold til at fremme innovationen i det her samfund? Det er jo et af de steder, hvor vi efterhånden ikke bare sakker bagud, men absolut ligger i den dårligste ende, hvad der jo også fremgår af regeringens egen redegørelse.

Hvorfor har De Konservative siddet på hænderne? Man har jo haft erhvervsministerposten i årevis.

Kl. 15:35

Mike Legarth (KF):

Jeg vil sige til hr. Steen Gade, at jeg er sikker på, at den redegørelse nok skal komme i nær fremtid.

Men lad mig så i hvert fald slå fast, at vi, mens vi har ventet, jo altså har klaret os rigtig godt, når det handler om grøn teknologi, vindmølleteknologi. Der er vi et af verdens førende lande, vi klarer os rigtig godt.

Så man kan ikke sige, at vi ikke har gjort noget, og globaliseringsmidlerne har jo også skubbet på i den rigtige retning.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:35

Mike Legarth (KF):

Vi har ikke siddet på hænderne. Vi har selvfølgelig forsøgt at drive den udvikling, så godt vi kunne, og det vil vi også gøre i fremtiden. Men det er da rigtigt, at vi kan konstatere, at vi ikke har gjort nok. Nu gør vi mere, så vi kan nå den målsætning, vi selv har, og så vi kan blive mere konkurrencedygtige.

Men det er jo ikke, fordi vi har siddet på hænderne. Vi har brugt anelige mængder af kroner på det, og nu må vi så målrette de midler, så vi får mere udbytte af de penge, vi bruger.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Steen Gade.

Kl. 15:35

Steen Gade (SF):

Det synes jeg var et utrolig mærkeligt svar. Statsminister Anders Fogh Rasmussen skrev i regeringsgrundlaget i november 2007, at der i den periode skulle komme en virksomhedsrettet innovationsstrategi. Det blev gentaget af Bendt Bendtsen den 21. december over for hr. Orla Hav fra Socialdemokratiet. Det blev gentaget af Lene Espersen den 27. november 2008, og det blev gentaget af økonomi- og erhvervsminister Brian Mikkelsen den 26. august i år.

Det er altså over 3 år siden, at regeringen og Det Konservative Folkeparti nåede frem til, at vi har et grundlæggende strukturproblem i forhold til at skabe private arbejdspladser her i Danmark. Så kunne man måske slutte den her fremlæggelse med at sige, at hr. Mi-

Maja Panduro (S):

Jamen det er da på mange måder en ganske befriende ærlighed, vi oplever fra den konservative ordfører her i salen i dag. Om væksten siger han i sin ordførertale, at, ja, væksten er gået i stå. Om innovationen hører vi så lige nu, at, nej, man har ikke gjort nok. Og om uddannelse har vi nu også omsider fået en erkendelse af, at, ja, der er sparet på uddannelsesområdet.

Jeg håber, at den her strøm af ærlighed fra den konservative finansordførers side vil fortsætte, for der er nemlig noget, jeg er meget interesseret i at høre fra De Konservative. Jeg kan jo forstå, at man i Børsen i dag nu er ude at love flere skattelettelser til vælgerne til næste valg – vi har også hørt lidt fra ordføreren her – og det er jo selvfølgelig helt rimeligt, at man fra De Konservatives side har en holdning om, at skattelettelser er svaret på alt.

Imidlertid står vi jo i dag og behandler en finanslov, som skal rette op på den økonomiske situation, som landet er i, bl.a. fordi man har givet ufinansierede skattelettelser og ført en uansvarlig politik, og så synes jeg, det ville være rart, om den konservative ordfører ikke ville fortælle os den her gang – for det glemte man jo lidt sidst, man lavede skattelettelser – hvem det er, der skal betale for de næste skattelettelser, vi skal have.

Vi behandler i dag konsekvenserne for alle de mennesker, som skal betale regningen for de sidste skattelettelser. Hvem skal betale for de næste?

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:39

Mike Legarth (KF):

Jeg kan forsikre, at vækst står øverst på vores dagsorden, vores agenda. Så påstod spørgeren, at vi havde gennemført en ufinansieret skattereform. Det har vi talt om mange gange, og vi tager en runde

mere. Det er løgn og latin. Det passer ikke, den er finansieret krone til krone. Skattereformen er underfinansieret i starten, men det betyder ikke, at den ikke er finansieret. I starten er den underfinansieret, for det var det, vismændene og alle andre anmodede om og anbefalede at vi gjorde, fordi vi var midt i en krise, og det var en fordel at give folk et større rådighedsbeløb, sådan at de kunne håndtere krisesituationen, altså de udfordringer, de måtte få med ledighed og manglende indtægter. Fra 2013 inddriver vi mere end de skattelettelser, vi giver, og i 2019 er der balance, og dermed er skattereformen fuldt finansieret.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 15:40

Maja Panduro (S):

Jamen så lad os tage den runde mere. De første skattelettelser, man gav, var ikke finansierede. De sidste, man lavede, er delvis finansierede, ja, og en gang i 2019 mener man så de vil være finansierede. Det, jeg spurgte til, var noget andet. Nu lover man flere skattelettelser, inden de seneste skattelettelser og den seneste reform overhovedet er fuldt indfasat, og så synes jeg jo, det var rimeligt nok, at man ville fortælle, hvem det er, der skal betale for dem.

Lige i dag står vi og behandler konsekvenserne af de seneste skattereformer, og jeg synes, det ville være fair, om den konservative ordfører kunne fortælle os: Bliver det uddannelsesområdet, som igen skal holde for med nye milliardbesparelser? Bliver det dem, som har brug for hjælp til at få børn, eller bliver det dem, som har syge børn, som de gerne vil passe derhjemme, der skal holde for? Bliver det de arbejdsløse, som skal betale regningen for de næste skattelettelser? Eller har man fundet på nogle nye grupper, som man kan ramme næste gang?

Jeg synes, det er rimeligt, når man går ud og lover vælgerne, at de i næste periode kan få endnu flere dejlige, rare skattelettelser ned i lommen, hvis bare de holder De Konservative på ministerposterne, at man så også fortæller, hvem det er, der skal betale regningen, og hvem det er, det skal gå ud over.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:41

Mike Legarth (KF):

Altså, Det Konservative Folkeparti har den skattevision, at ingen skal betale mere end 50 pct. af den sidsttjente krone. Det synes vi er meget fair. Halvdelen af det, man tjener i arbejdsindkomst, går til fællesskassen, og den anden halvdel kan man beholde selv, og man kan være helt sikker på, at det er den dagsorden, vi forsøger at arbejde efter, også efter et valg, og vi går også til valg på det.

Så spørges der: Hvem skal betale for skattereformen, skattelettelserne? Den skattereform, vi lige har gennemført, er der principielt ikke nogen der har betalt for. Den er fuldt finansieret. Det er en omlægning – en omlægning – vi har lagt mere skat på det, vi ikke vil have så meget af, nemlig det, der forurenar, det, der klimabelaster, det, der er farligt, det, der er usundt, altså cigaretter, alkohol, sukker og fedt. Det er en klog, intelligent og smart måde at motivere til at yde en indsats, tage en lang uddannelse, arbejde over, tage en risiko, gøre noget mere til gavn for Danmark. Det må alle da være enige om.

De skattereformer, vi har gennemført tidligere, i 2004 og i 2007, har ligeledes været fuldt finansieret. Det er det bare vigtigt at holde fast i: Begge dele er fuldt finansieret, og det vil de næste jo også blive. Men det kan da ikke udelukkes, at man tager dynamiske effekter

ind i beregningen. Det vil jeg altid arbejde for, og så må vi se, om vi kan skaffe flertal for det.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Jeg har ikke flere på min liste over korte bemærkninger, så jeg går ud fra, at der ikke er flere. Tak til ordføreren. Hr. Morten Østergaard som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 15:42

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Nullerne. Sådan betegnes årtusindets første årti, et årti, hvor Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti siden regeringsskiftet i 2001 har lavet samtlige finanslovaftaler med hinanden, og hvor de dermed må påtage sig det fulde ansvar for den førte økonomiske politik og dens resultater. Nullerne er vel også samlet set den mest præcise betegnelse for resultaterne af et årti med VKO i det økonomiske førersæde. Da man overtog magten, var dansk økonomi holdbar. Det har den ikke været på noget tidspunkt siden. Men VKO kastede sig ud i en chancesejls med vinden i ryggen, og i de gode år forsømte man at forberede de dårlige. I valgkampen i 2007 lovede man både velfærdsudvidelser og skattelettelser uden tanke på, at træerne sjældent vokser ind i himlen, og helt uforberedte på den økonomiske krise, som ramte os.

Nationalbankdirektør Nils Bernstein fældede for nylig i en tale i Politikens hus dom over regeringens økonomiske politik, idet han konstaterede, at økonomien nok var stimuleret under den seneste økonomiske krise, men – siger Bernstein – og jeg citerer:

»Det er bemærkelsesværdigt, at der under højkonjunkturen, (...) ikke var en tilsvarende vilje til at stabilisere økonomien mod overop-
hedning ved politiske beslutninger. Der blev tværtimod truffet beslutninger, der forstærkede højkonjunkturen. Denne asymmetri er farlig og uden økonomisk fundament.«

Det er altså en politisk kurs uden økonomisk fundament. Det er måske økonomer som nationalbankdirektøren eller de økonomiske vismænd, som finansministeren havde i tankerne, da han mandag aften i DR 2's Deadline i en af sine efterhånden velkendte ansvarsfralæggelser afviste al kritik med, at økonomerne jo altid er bekymrede, og som finansministeren sagde: Det må jo være noget, de lærer på universitetet. Med den tilgang er det måske lettere at forstå, hvorfor det sejler, og hvorfor regeringen konstant og konsekvent må revidere sin økonomiske politik, fordi forudsætningerne brister – senest i mandags i den økonomiske redegørelse, hvor regeringen dumper med et brag.

Nogleforudsætningen om nulvækst i de offentlige udgifter har vist sig lige præcis så urealistisk, som den er uansvarlig. Regningen er ikke betalt. Allerede nu er VKO-planen fra maj skredet med 5 mia. kr., og lægger man regeringens egne prognoser til grund, er hullet i 2015-planen således nu 10 mia. kr. Bruger man Nationalbankens nok noget mere realistiske prognoser for offentlig vækst, er hullet på 15 mia. kr., og så er vi ikke engang begyndt at tale om de huller, der er i skattereformen, som jo har vist sig at være underfinansieret på en række områder. Men regeringen mangler altså et sted mellem 10 og 15 mia. kr. for at få sin 2015-plan til at hænge sammen.

Det bedste forsvar er som bekendt et angreb, og finansministeren har da også igen og igen angrebet oppositionens politik for at være løs i kanterne. Jeg håber og forventer derfor i dag, at finansministeren meget præcist vil redegøre for, hvordan regeringen vil nå målet om strukturel balance i dansk økonomi i 2015. For hvis ikke regeringen har de her svar efter nu at have forhandlet sin tiende finanslov på plads, den sidste inden folketingsvalget; hvis ikke man har de svar, så forsvinder den sidste rest af troværdighed som dug for solen.

Hvad så med det her års finanslov? Kan man her finde et flertal, som tager ansvar, og som har lavet en finanslov, der peger frem? For at finde svaret på det spørgsmål, må man jo først se, hvad det er for nogle hovedudfordringer, vi står over for, og der er vel i al væsentlighed tre.

Den første er: Danmark er på vej ind i en lavvækstfælde, hvor vi spås den næstlaveste vækst blandt OECD-landene i de kommende år. Vores konkurrenceevne er under skiftende konservative erhvervsministre løbende blevet svækket. Krisen kostede os op imod 200.000 arbejdspladser, det største jobtab, siden man begyndte at måle det i begyndelsen af 1970'erne. Det er jo derfor, Radikale Venstre tidligere på efteråret spillede ud med et forslag om en ny globaliseringsaftale, der skal sikre et fortsat og kontinuerligt løft i investeringerne i uddannelse og forskning med en ekstra milliard hvert eneste år. Det var derfor, vi fremlagde forslag til en national innovationsstrategi, som målrettet fokuserer på at kombinere klog offentlig efterspørgsel og regulering med dansk erhvervslivs styrkepositioner i forhold til de globale udfordringer, og som rummer vækstmuligheder dér, hvor Danmark er bedst rustet til at udnytte dem. Vi er klar til at tage ansvar for væksten. Regeringens finanslov giver derimod ikke nogen svar.

Kl. 15:47

Den anden hovedudfordring er arbejdsstyrken. Når de store årgange går på pension og langt mindre årgange træder ind på arbejdsmarkedet, udfordres både den private sektors vækstmuligheder og den offentlige økonomi. Der bliver flere, der skal forsørges, og færre til at gøre det. Her finder vi hovedårsagen til, at der er underskud på de offentlige finanser, lige så langt øjet rækker. Derfor fremlagde Radikale Venstre som det hidtidigt eneste parti en genopbygningsplan for 2020, som med en udfasning af efterlønnen og en række andre reformer vender underskud til overskud allerede for 2013 og frem til 2020. Vi er klar til at tage ansvar for reformer, mens regeringen blot udsætter sin 2020-plan med jævne mellemrum og skubber en gigantisk regning foran sig.

Den sidste hovedudfordring er ubalancen i arbejdskraftens kvalifikationer. Vi vil om få år stå med for mange ufaglærte og for få kvalificerede medarbejdere, og derfor kunne vi aldrig drømme om at skære i uddannelse, hverken i uddannelses- eller i beskæftigelsessystemet. Tværtimod. Vi har afvist regeringens milliardbesparelser på uddannelse, som i genopretningsplanen kommer op på mere end 5 mia. kr., og ligeledes afviser vi de ekstra 700 mio. kr. på årets finanslov. Vi afviser besparelserne på arbejdsmarkedsuddannelserne, som både arbejdsgivere og lønmodtagere advarer imod, fordi regeringens besparelser vil forhindre de ledige i at tage de mest jobbettede kurser.

Radikale Venstre har fremlagt og finansieret et historisk efteruddannelsesprogram for lærerne i folkeskolen, så ingen elever skal undervises af lærere, der ikke har linjefag i de fag, der undervises i. Regeringen er optaget af nye test, statslige kontrolforanstaltninger og flere elever i klasserne, men hvornår forstår man, at det er undervisning af veluddannede, topmotiverede lærere med de bedste pædagogiske faciliteter, som giver resultaterne? Hvornår vil man droppe den fejlslagne ideologiske skolepolitik, som ikke engang i de forjættede PISA-undersøgelser kan vise resultater, for i stedet at basere sig på den viden om, den evidens, der er for, hvad der giver resultater i folkeskolen.

Så der er fravær af reformer og konkrete væksttiltag, massive besparelser på uddannelse og forskning og dertil en nulvækstkur, som ingen uden for Finansministeriet tror på realisme i, og som hver dag forøger den regning, som regeringen vil sende til danskerne via kommuner og regioner, som jo altid må gøre det beskidte nedskæringsarbejde, når Christiansborg forsømmer at holde styr på økonomien.

Når økonomien sejler, holder de mest udsatte for. Under VKO har vi oplevet en kraftig stigning i antallet af udsættelser. Der er kommet mange flere fattige; psykiatriske patienter udskrives, før de er færdigbehandlet osv., og med genopretningsplanen skabes endnu mere fattigdom og sociale forringelser med beskæringer i børnefamilieydelsen og den helt grumme fratagelse af de særlige rettigheder til at optjene folkepension for flygtninge. Det er ikke nok med fattige børnefamilier, 450-timers-regel og starthjælp. Næh, der skal også skabes en ny underklasse af fattige ældre. VKO vil hellere finde pengene hos familier med handicappede børn, hos flygtninge, barnløse og børnefamilier frem for at lave de nødvendige reformer.

Men hvad vil vi så huske finansloven for? Ja, det bliver jo det samme som alle de ni andre finanslove, for mens økonomien er hårdt presset, bruger Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti tiden på noget helt andet, nemlig udlændingepolitikken. Endnu en gang måtte danskere med udenlandske ægtefæller agere prügelnabe for et VKO, der situationens alvor til trods igen valgte at fokusere kræfterne på at isolere Danmark yderligere i Europa, når det kommer til udlændinge- og integrationspolitikken.

Det nye dyr i åbenbaringen var et pointsystem. Med enhver form for liberalt tankegods efterladt solidt på bagperronen har VKO nu inviteret statsmagten helt ind i danskernes kærlighedsliv. Har man en udenlandsk ægtefælle, og ønsker man at slå sig ned i Danmark, afgøres det hele af en statslig nytteværdiurdering af ens ægtefælle. Fru Pia Kjærsgaard, integrationsministeren og statsministeren vil nu nøje vurdere, om en danskers udenlandske udkårne er fin nok til at opnå opholdstilladelse ved f.eks. at have en kandidatgrad fra et af verdens 20 bedste universiteter eller en adresse i et godt borgerligt kvarter osv. osv.

Før valget i 2007 sagde den nuværende konservative gruppeformand, fru Henriette Kjær, at udlændingepolitikken var strammet nok, men det varede kun, indtil fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti igen sagde »hop«, og regeringen som altid svarede »hvor højt?«. Men mon ikke befolkningens reaktion har overrasket mange? Jeg har deltaget i flere offentlige arrangementer om sagen og mødt et utal af danskere med alle mulige politiske ståsteder, som ryster på hovedet af det udlændingepolitiske selvsving på Christiansborg. Pointsystemet går langt over strengen, det løser ingen problemer, og på den måde var årets forhandlinger som et dacapo over nullernes politik: Ingen løsninger, der peger fremad, men altid nye udlændingepolitiske stramninger og symbolpolitik.

Nullerne kommer ikke tilbage. Skal vi skabe holdbarhed og troværdighed om økonomien og råderum til at udvikle vores fælles velfærd og måden, vi lever med hinanden på, så skal nullernes politik heller ikke vende tilbage. For det er tid til at tage ansvar for økonomien, for folkeskolen og for resten af uddannelsessystemet og for danskerne, også dem med udenlandske ægtefæller.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. En række kolleger har tilkendegivet at ville have korte bemærkninger. Jeg læser lige en liste op: Det er Jacob Jensen, Kristian Thulesen Dahl, Mike Legarth, Frank Aaen, Maja Panduro, Torsten Schack Pedersen, Rasmus Jarlov, Line Barfod. Det er dem, der er på listen, øvrige må så trykke sig ind og kan komme på.

Først hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:54

Jacob Jensen (V):

Det er tid til at tage ansvar for økonomien, var en af de afsluttende bemærkninger i hr. Morten Østergaards indlæg. Og det er jo rigtigt, det er tid til at tage ansvar for økonomien. Det har vi sådan set også gjort de sidste 9 år, og det vil vi også gerne fortsætte med at gøre i mindst 9 år yderligere, for det tror vi faktisk at vi i de bedste til. Det tror jeg også at den her debat i dag har afsløret ganske tydeligt.

Men når nu hr. Morten Østergaards parti så entydigt har lagt alle sine æg i socialisternes kurv, kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Morten Østergaard om, hvad det er, hr. Morten Østergaard egentlig ser af lighedspunkter, eller hvor man kan forestille sig, at hr. Morten Østergaards parti, De Radikale, kan være enige med venstrefløjspartierne på centrale økonomiske områder. Er det inden for skatteområdet eksempelvis, hvor vi har hørt fra venstrefløjen, at de gerne vil sætte skatterne markant i vejret i omegnen af godt 30 mia. kr.? Kunne det være på reformområdet inden for dagpengeområdet eksempelvis, at hr. Morten Østergaard kunne blive enig med venstrefløjen? Kunne det være i forhold til det merforbrug og dermed den øgede gældsætning, som den yderste venstrefløj ønsker at gennemføre, hvis de får mulighed for det? Er det nogle af de punkter, som hr. Morten Østergaard ser at De Radikale er enige med S og SF i?

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:55

Morten Østergaard (RV):

Jeg ser en række enighedspunkter mellem Det Radikale Venstre og S og SF. Jeg kan også sagtens se nogle forskelle i den måde, vi har tilrettelagt vores økonomiske politik på, ligesom man skal være en meget selektiv avislæser for ikke at kunne konstatere, at også Venstre og Konservative har deres uenigheder om, hvordan den økonomiske politik skal tilrettelægges. Hr. Jacob Jensen vil køre nulvækst til 2020, mens hr. Mike Legarth vil udfase efterlønnen. Og sådan er der jo uenigheder.

Men det, der samler i oppositionen, er jo en klar afvisning af de massive besparelser, der f.eks. er på uddannelse på det her års finanslov, og et krav til hinanden om at finde finansieringen på anden vis. Vi foreslår, at det er ved at stoppe tilbagetrækningen fra arbejdsmarkedet, altså gennem en udfasning af efterlønnen, S og SF foreslår, at det sker ved, at folk skal arbejde mere, men det, der er afgørende, er altså at forfølge et reformspor frem mod 2015, som langt overstiger de ambitioner, som regeringen og Dansk Folkeparti har. Og så må vi jo forhandle om, hvilken politik der skal føres, præcis ligesom jeg antager, at der foregår forhandlinger mellem Venstre og Konservative om, hvordan 2020-planen fra de to partier skal se ud.

Så jeg synes ikke, at der er nogen grund til at hidse sig unødigt op over det. Det Radikale Venstres politik er til gengæld krystallklar, fuldt finansieret og hænger sammen med overskud frem til 2020.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:56

Jacob Jensen (V):

Jeg hidser mig overhovedet ikke op, jeg lytter meget interesseret til de svar, som hr. Morten Østergaard giver. Jeg er sådan set bare interesseret i at vide, når nu hr. Morten Østergaard ønsker at lægge et reformspor ud som et af svarene på, hvordan vi kan få skabt holdbarhed i dansk økonomi, hvad det så er for nogle reformer, hr. Morten Østergaard ser at han kan blive enig med venstrefløjen om. Nu har vi jo så lagt en dagpengereform frem. Den kvitterer jeg for at De Radikale støtter op om. Vi har tidligere lagt en skattereform frem, som jeg var lidt undrende over hvorfor De Radikale ikke var med på, for den lå faktisk nogenlunde i det spor, som De Radikale selv havde lagt, nemlig ned med skatten på arbejde, op med skatten på forurening, og sådan kunne jeg blive ved.

Det er derfor, jeg godt vil spørge til den reformdagsorden, som hr. Morten Østergaard så tryglende beder om at vi kommer igennem med. Hvad er det for nogle reformer, som hr. Morten Østergaard ser

han kan komme igennem med i forhold til at skabe økonomisk holdbarhed hos venstrefløjspartierne, som han ikke kan komme igennem med hos de borgerlige partier?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:57

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre har valgt at spille meget konkret ud med et reformprogram, som vender underskud til overskud allerede her fra 2013 og frem til 2020. Det er jo noget, som jeg ikke engang drømmer om at Venstre vil kunne mande sig op til i den 2020-plan, der skal komme til foråret.

S og SF har valgt at gribe det an på en anden måde. De har afgivet et løfte om reformer for 15 mia. kr. inden 2015. Det er en udmærket start, men jeg har også konstateret, at hr. Ole Sohn har sagt, at set i et længere perspektiv er det ikke nok. Derfor er det jo, at vi vil holde de partier fast på, at der er et reformbehov, og det er i den størrelsesorden i første etape, måske, og derefter må man gå videre.

Så er spørgsmålet selvfølgelig, hvad man kan blive enig om. Men det er jo bemærkelsesværdigt, at det eneste tidspunkt, hr. Jacob Jensen tør tale om reformer på, er, når han står i spørgerens rolle nede i salen, for da jeg for nogle timer siden spurgte hr. Jacob Jensen, hvordan man vil lukke hullet i regeringens økonomiske politik, ja, da blafrede svaret jo i vinden, og det er jo, fordi der er uenighed mellem Venstre og Konservative. Og det er helt fair, at der er en uenighed mellem partierne. Det, jeg står inde for, er, at Det Radikale Venstres politik anviser, hvordan man kan vende underskud til overskud allerede fra 2013 og få råd til at undgå de mange besparelser på uddannelse og forskning, som hr. Jacob Jensen og hans parti lægger stemmer til, når finansloven vedtages.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Jeg spidsede ører på et tidspunkt – jeg tror, det var i efteråret – hvor Det Radikale Venstre slog sig op på et princip om, at man ikke må finansiere øgede offentlige udgifter ved øget skat. Det, jeg kunne tænke mig at spørge hr. Morten Østergaard om i dag, er to ting. Det ene er: Består det princip stadig, altså om det stadig væk, nu hvor der er gået et par måneder, er et radikalt princip? Det andet er: Vil hr. Morten Østergaard forklare os alle sammen, hvad det i øvrigt så nærmere går ud på, så vi er bekendt med det her princip?

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:59

Morten Østergaard (RV):

Det princip gennemsyrrer jo både vores finanslovudspil og den økonomiske genopbygningsplan, som vi fremlagde tidligere på året. Hvis man er villig til at lave reformer, har det to gavnlige effekter. For det første bidrager det kraftigt til at løse de problemer, vi har med at få underskud vendt til overskud på de offentlige budgetter. Kan vi få folk, der vil gå på efterløn, til at blive på arbejdsmarkedet i stedet for, reducerer vi en offentlig udgift til forsørgelse, og vi vil få en indtægt på skattesiden. Så det er klart, at man, hvis man kan øge andelen af folk, der betaler skat, jo heller ikke har behov for at hæve skatterne for at betale sine regninger. Tilsvarende er det jo også med

til at sørge for, at der er arbejdskraft og dermed mulighed for at skabe privat vækst.

Så det er derfor, at det for os er naturligt at sige, at vi kan se, der bliver behov for de reformer. Når de store årgange går på pension efter 2015, er der ingen, der kan komme uden om det, og de økonomiske vismænd, som hr. Kristian Thulesen Dahl for nylig er begyndt at referere til tit og ofte, anbefaler det jo helt entydigt. Det er jo derfor, vi kan sige, at vi ikke mener, det er klogt at finansiere ny velfærd med stigende skatter, for det, der er behov for på kort, mellemlang og lang sigt, er at lave reformer, der holder folk på arbejdsmarkedet, og så er skatterne ikke nødvendige.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:00

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne have lov til at takke hr. Morten Østergaard for det glimrende svar – anskuelighedsundervisning for os alle sammen i det her såkaldte radikale princip. Man har sådan lidt indtrykket af, at det, når noget er et princip, måske gælder lidt mere, end når vi andre bare går rundt og siger, at vi mener noget. Et radikalt princip lyder i hvert fald som noget, der virkelig vejer.

Jeg håber også, at vennerne, hr. Morten Østergaards venner, har lyttet efter, for i den plan, som S og SF har fremlagt, fremgår det jo krystalklart, at man over de næste 3 år vil øge skatterne med ca. 33 mia. kr. – 33.000.000.000 kr. Det er mange penge, som man vil hæve skatterne med, bl.a. for at finansiere, og det skriver man jo direkte, et øget offentligt forbrug – et øget offentligt forbrug oven på det historisk høje offentlige forbrug, vi har. Man kan i hvert fald her ane en vis uoverensstemmelse mellem det, der åbenbart er lanceret som et radikalt princip – vælgerne har fået at vide, at det er et radikalt princip – og så det, som S og SF går til valg på.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:01

Morten Østergaard (RV):

Jeg har ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, at der er forskel i den økonomiske politik, som Det Radikale Venstre har lagt frem, og den, som S og SF har lagt frem. Det er helt åbenbart. Jeg synes også indimellem, jeg kan se nogle nuancer mellem eksempelvis Dansk Folkeparti og Venstre og Konservative på den økonomiske politik, så det er der vel sådan set ikke noget odiøst i. Men det er rigtigt, at det er godt at have principper, og i hvert fald er alternativet, altså den totale principløshed, virkelig noget, man skal være sig imod. Her er det regeringen, der går til valg på et skattestop. Hvor meget er det, vi hæver skatterne med dette års finanslov? Ja, det er i hvert fald over 6 mia. kr. Der kan man jo tale om en egentlig principløshed, og jeg vil advare imod, at man går i den retning. På samme måde kan man jo tage område for område. Jeg tror, det er afgørende, at man står ved det, man mener, og jeg synes, det var uklogt at love vælgerne en hel masse gode gaver og samtidig stå med et skattestop, der på lange stræk modarbejder vores økonomi.

Men jeg synes, det er sølle, at man så står her nu og sætter skatterne op med 6,6 mia. kr. uden at sende brev ud til alle husejere, hvor man siger undskyld.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 16:03

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, det er et elendigt argument. Vi har haft en genopretningspakke, hvor vi beder alle samfundslag om at medvirke til at få betalt regningen over de 3 år – jeg skal igen beklage min stemme; forkølelsen har slået igennem – og her må dem, der tjener mest, selvfølgelig også bidrage. Derfor har vi udskudt skattegrænserne. Alt andet vil da være direkte uanstændigt. Så man skal da ikke belaste VKO og støttepartierne for, at vi gør det. Det er da almindelig ordentlighed i en tid, hvor vi beder alle om at bidrage i et fælles ansvar for at få betalt regningen for krisen.

Det, jeg vil spørge hr. Morten Østergaard om, er: Kan man forestille sig, at Det Radikale Venstre, der himler op om skatteforhold og reformer, kunne finde på at være støtteparti til en rød regering og samtidig være med til at hæve personskatterne?

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:04

Morten Østergaard (RV):

Man skal da enten have fulgt meget dårligt med eller i hvert fald ikke have læst De Radikales skatteudspil, hvis man mistænker os for at ville hæve personskatterne. Tværtimod er vores økonomiske politik jo bl.a. baseret på et bidrag fra skattereformen, hvor vi omlægger væk fra personbeskatning og i retning af beskatning af forbrug af usunde fødevarer og forurening.

Jeg synes, det er mageløst at høre hr. Mike Legarth her. Det tilsyneladende eneste ordentlige er nu, at man sætter skatterne op med et stort milliardbeløb for alle, mens man dårligt kan åbne en avis uden at se Det Konservative Folkeparti sige, at selskabsskatten skal sættes ned, og så er det personskatten, der skal sættes ned. Hr. Mike Legarth er jo med i et sloganmaskinen, hvor der ingen sammenhæng er mellem det, man siger i avisen, og den politik, man fører. Hvordan kan man føre sig frem med, at man vil sætte skatten ned, og det eneste, man bidrager til, er at sætte skatten op?

Man skal da enten have fulgt meget dårligt med eller i hvert fald ikke have læst De Radikales skatteudspil, hvis man mistænker os for at ville hæve personskatterne. Tværtimod er vores økonomiske politik jo bl.a. baseret på et bidrag fra skattereformen, hvor vi omlægger væk fra personbeskatning og i retning af beskatning af forbrug af usunde fødevarer og forurening.

Jeg synes, det er mageløst at høre hr. Mike Legarth her. Det tilsyneladende eneste ordentlige er nu, at man sætter skatterne op med et stort milliardbeløb for alle, mens man dårligt kan åbne en avis uden at se Det Konservative Folkeparti sige, at selskabsskatten skal sættes ned, og så er det personskatten, der skal sættes ned. Hr. Mike Legarth er jo med i et sloganmaskinen, hvor der ingen sammenhæng er mellem det, man siger i avisen, og den politik, man fører. Hvordan kan man føre sig frem med, at man vil sætte skatten ned, og det eneste, man bidrager til, er at sætte skatten op?

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:05

Mike Legarth (KF):

Det er jo helt kukkuk. Det er en kendt sag, at Det Konservative Folkeparti har medvirket til tre skattelettelser på personskatterne siden 2001. Vi har sænket selskabsskatten to gange. Så vi har leveret resultater på skattelettelser. Så er vi ramt af en krise, der gør, at vi bliver nødt til at betale regningen over 3 år, sådan at vi ikke skal sende

regningen hen i børneværelset til næste generation. Det er det, vi kalder ansvarlighed, økonomisk ansvarlighed, og her må alle bidrage, og også dem, der tjener mange penge, må bidrage, ved at vi udskyder skattelettelserne. Men det er en midlertidig ordning over 3 år. Hr. Morten Østergaard kan være helt sikker på, at Det Konservative Folkeparti fortsætter med at sænke skatterne, hvis vi overhovedet kan komme til det.

Jeg betragter det svar, vi fik fra hr. Morten Østergaard, som et løfte om, at Det Radikale Venstre ikke kan medvirke i en rød blok som støtteparti og samtidig hæve personskatterne. Det var det, jeg hørte. Kan jeg også få et løfte om, at Det Radikale Venstre selvfølgelig ikke – det må være præmissen – kan deltage som støtteparti til eller som en del af rød blok og så hæve skatter og afgifter over for erhvervslivet?

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:06

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror simpelt hen, at som en tidlig julegave vil jeg give hr. Mike Legarth et eksemplar af Det Radikale Venstres skattepolitik, så han kan få den helt ind under neglene og fornemme, hvor fin og velkonsolideret den er.

Men det ændrer jo ikke ved, at vi også i vores udspil har kig på nogle dele af erhvervsområdet. Vi udfaser i vores økonomiske plan en række statstilskud til erhvervene. Bl.a. hæver vi jo også den rabat, som man har fundet plads til til trods for de svære tider til landbruget på jordskatterne. Det er sådan, at selv om alle skulle betale lidt mere, fordi det er det eneste ordentlige, så har hr. Mike Legarth og finansministeren jo alligevel fundet plads til, at man kunne sænke skatten for landbruget. Det skulle efter sigende være en kompensation for, at de skulle have nogle nye pesticidafgifter, der ville rive tæppet væk under landbruget. Dem har man så ikke lige fundet lejlighed til at indføre. Så det, hr. Mike Legarth siger, er, at den konservative skattepolitik målt på det, man rent faktisk gør og lægger stemmer til lige nu, er, at folk skal betale mere i personskat, så man kan give rabat på jordskatterne til landbruget, og det vil jeg bare sige ikke er radikal politik.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Frank Aaen (EL):

Vi har stor sympati for dele af Radikale Venstres politik – på udlændingeområdet, på flygtningeområdet osv. – men med hensyn til økonomisk politik har vi altså aldrig nogen sinde fattet, hvad der er logikken bag Det Radikale Venstres politik der. Vi har tidligere diskuteret, hvad det hjælper at lave skattelettelser til de rigeste, og hvad det hjælper at fjerne efterlønnen. Men siden da har Radikale Venstre været med til at halvere dagpengeperioden for de arbejdsløse og gøre det vanskeligere for dem at genoptjene retten til at kunne få arbejdsløshedsdagpenge. Så mit helt enkle spørgsmål er: Hvordan vil Radikale Venstre sikre, at de, der mister dagpengeperioden, får et arbejde og ikke bare ryger ud af a-kassen og ud i fattigdom?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Morten Østergaard (RV):

Jeg er rigtig glad for, at hr. Frank Aaen stiller det spørgsmål, for det giver mig lejlighed til at understrege, at der er behov for, at vi får lavet en reform af vores beskæftigelsessystem, som slet, slet ikke er godt nok. Og det er det ben, der mangler, kan man sige, i regeringens dagpengereform, nemlig at man har glemt den anden del af det.

Det, vi lægger op til, er det, vi kalder en håndholdt beskæftigelsesindsats, og det er altså en meget målrettet beskæftigelsesindsats, som er skræddersyet til den enkelte ledige, og den går man ind med meget tidligt i stedet for med en hel masse regler og kasser, som der skal passes ind efter: proceskrav og det ene og det andet, cv-klik, og hvad det ellers hedder. Og det kan vi ikke engang bryste os af er vores egen idé, det har jo været afprøvet, og det er også noget af det, som de økonomiske vismænd faktisk peger på der er et holdbarhedsbidrag af, hvis man vil gennemføre det, altså løfte de forsøg, der har været, med håndholdt beskæftigelsesindsats, og gøre dem landsdækkende. Så det er vores bud.

Vi ønsker faktisk ikke for nogen som helst ledige, at de skal gå ledige ud over 2 år og altså dermed ramme den nye dagpengegrænse, og vi kan jo se, at det heldigvis er ganske få af dem, der gør det i dag, og det er så dem, vi skal have fokus på. Derfor synes jeg også, at hr. Frank Aaen, som får en chance til, måske inden han nu opridses den sociale massegrav, skulle kigge på, at der jo er andre velfærdssamfund, f.eks. Norge og Sverige, hvor man alligevel klarer sig med en dagpengeperiode på niveau med det, vi nu har i Danmark.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:09

Frank Aaen (EL):

Først og fremmest vil jeg sige, at det vigtigste nok er at få skabt nogle arbejdspladser, så man har noget at tilbyde de arbejdsløse, men naturligvis er vi da også enige i, at man kan gøre noget. Det, der foregår i øjeblikket, er jo absurd, hvad angår behandlingen af arbejdsløse, for de skal tage rundt og lege dyr, ikke? Men man kan jo godt forbedre hjælpen til, at de arbejdsløse kan komme tilbage på arbejdsmarkedet, det kan man jo sagtens gøre. Hvad er logikken i at halvere dagpengeperioden? Altså hvad er logikken i, at hvis det ikke lykkes at skaffe folk et arbejde, smider vi dem ud af a-kassen og i fattigdom? Det er jo det, som jeg synes er helt absurd i Radikale Venstres politik, nemlig at hvis man mislykkes fra politisk hold med at skabe beskæftigelse, mislykkes med at lave en ordentlig aktive-ring og uddannelse af arbejdsløse, så straffer man de arbejdsløse ved at smide dem ud af a-kassen og sende dem ud i fattigdom.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:10

Morten Østergaard (RV):

I min tale gjorde jeg et nummer ud af den radikale vækstpolitik, som altså består i at skabe en ny globaliseringsaftale, hvormed vi løfter investeringerne i uddannelse og forskning med 1 mia. kr. hvert eneste år i de kommende år, og så i en national innovationsstrategi, som for alvor vil kunne sætte gang i væksten og løfte os ud af den her lavvækstfælde, vi er kommet i. For hr. Frank Aaen har selvfølgelig ret i, at det er en af de centrale udfordringer, som jeg også fremhævede i min tale.

Så er der selvfølgelig det andet spørgsmål, og ud fra det princip, som hr. Frank Aaen her lægger til grund, kunne man jo have en uen-

delig dagpengeperiode, og det er måske også det, som Enhedslisten forestiller sig. Der må vi bare sige, at de reformer, vi lavede på dagpengeområdet i 1990'erne under SR-regeringen, viste sig at være utrolig effektive og bidrog bl.a. til at skabe en øget beskæftigelse, og vi kan se, at tendensen er, at langt de fleste er på dagpenge i en meget kort periode. Men der er så andre, der går arbejdsløse, til de stort set nærmer sig grænsen, og vi kan bare se, at der også i de andre lande, Norge og Sverige, er folk, der kommer i arbejde, når de kommer hen mod slutningen af dagpengeperioden, og spørgsmålet er så, om man gør dem en tjeneste ved at have en lang dagpengeperiode.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Kl. 16:11

Rasmus Jarlov (KF):

I den borgerlige lejr går vi ind for at holde udgifterne nede og holde den offentlige sektor i ro. Vi har sænket skatten på arbejde, vi har lavet en dagpengereform, vi er på vej med en SU- og en førtidspensionsreform. Nogle af os vil også gerne lave en efterlønsreform.

Det er jo alt sammen god, ansvarlig politik, som er som taget ud af Det Radikale Venstres program, et parti, som har stolte traditioner for at tage ansvar for Danmarks økonomi. Det er bare for mig et mysterium, hvorfor Det Radikale Venstre så har lagt sig sammen med venstrefløjen, hvor man vil alt det modsatte af det, som jeg lige har nævnt.

S og SF vil have, at den offentlige sektor ekspanderer. De vil hæve skatten både på arbejde og på virksomheder. De vil rulle dagpengereformen tilbage, og de siger nej til både SU- og førtidspensionsreform.

Hvorfor har Det Radikale Venstre sat sig over i det her røde tog? Hvorfor er man hoppet på det her røde charterfly med kurs mod Grækenland? Jeg ved godt, at der kan være fri bar om bord, og at hr. Villy Søvndal måske er mere morsomt selskab end statsministeren. Men sagt til De Radikale: Kom nu hjem, hvor I hører hjemme. Og kom over i den blok, hvor der bliver ført en ansvarlig økonomisk politik.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:12

Morten Østergaard (RV):

Hvis der bare var dækning for begrebet ansvarlig økonomisk politik i det arbejde, som er gjort under VK-regeringen, så kunne man jo tage den diskussion med hr. Rasmus Jarlov. Men det er jo præcis det, der ikke er. Jeg indledte min tale med et citat fra nationalbankdirektør Nils Bernstein, som beskrev det forløb, der har været, hvor man altså godt nok har investeret under lavkonjunktoren, men jo også forstærkede højkonjunktoren i de år, hvor det gik godt. Han sagde, og jeg citerer:

»Denne asymmetri er farlig og uden økonomisk fundament.«

Det er den økonomiske politik, der har været ført, vil jeg sige til hr. Rasmus Jarlov.

Så er det jo rigtig, at Det Konservative Folkeparti indimellem ytrer synspunkter, som vi sådan set også er enige i, og vi vil jo gerne have et bredt samarbejde om den økonomiske politik, noget, som ikke er lykkedes med ti finanslove under den nuværende regering. Men jeg tror, at vi er kommet til samme konklusion som økonomi- og erhvervsministeren, nemlig at de konservative tanker jo ikke vinder indpas i regeringen. Venstre vil jo ikke være med til nogen af de her ting. Derfor må vi jo bare konstatere, at vi nu af erfaring ved, at

det ikke bliver med VKO i førersædet, at vi får løftet nogen af de udfordringer.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal bede ordføreren om at overholde taletiden. Så er det hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 16:14

Rasmus Jarlov (KF):

Uden at gå nærmere ind i detaljerne omkring diskussionen af graden af ansvarlighed i den politik, der har været ført – jeg synes, at den har været god og ansvarlig – vil jeg bare spørge, om hr. Morten Østergaards egen vurdering af udsigterne til, at der bliver ført en økonomisk politik, som minder mest mulig om Radikale Venstres ønsker. Vil hr. Morten Østergaard ikke medgive, at den politik, der bliver ført i den borgerlige blok, er langt tættere på den økonomiske politik, som Radikale Venstre ønsker at føre, end de oplæg, vi har set fra S og SF? Og som et tillægsspørgsmål vil jeg godt følge op på hr. Mike Legarths spørgsmål fra før: Vil Radikale Venstre fortælle os, om de agter at lægge stemmer til den økonomiske politik, som S og SF lægger op til, hvor man hæver skatterne på henholdsvis arbejde og virksomheder? Det tror jeg mange vælgere er interesseret i at vide. Hvad er det for en økonomisk politik, man får?

Men det var altså et spørgsmål. Hvem ligger tættest på Radikale Venstres økonomiske politik? Og agter Radikale Venstre at lægge stemmer til hævelse af skatter?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:15

Morten Østergaard (RV):

I forhold til den førte økonomiske politik mener jeg, at jeg i min ordførtale ret klart gennemgik, hvorfor vi mener, at man ikke kan hæfte ordet ansvarlighed på den økonomiske politik, der bliver ført. Det er en chancesejls, hvor man baserer sig på nogle helt heroiske forventninger om, hvad man kan gøre ved det offentlige forbrug, og det har allerede – bare fra i maj og til nu – vist sig, at forudsætningerne er bristet med 5 mia. kr. Hvordan skal det da ikke gå, når der går nogle flere måneder?

Man har et hul på mellem 10 og 15 mia. kr. i sin økonomiske plan frem mod 2015, og man har ingen svar på det. Man overtog en holdbar økonomi. Siden da har den ikke på noget tidspunkt været holdbar.

Derfor må vi bare sige, at vi jo er nødt til at basere os på den erfaring, vi har med VKO, og det er, at man ikke er i stand til at skabe en holdbar dansk økonomi. Man har hverken evnen eller viljen til det, og man har slet ikke evnen og viljen til at skabe et bredt samarbejde. Det er jo det, vi baserer os på.

Så har jeg vist fremlagt Det Radikale Venstres skattepolitik. Vi ønsker ikke at øge personskatterne.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 16:16

Line Barfod (EL):

Hr. Morten Østergaard snakkede om de arbejdsløse, og hvor vigtigt det var at lave en stor reform af beskæftigelsesindsatsen. Det er jeg sådan set fuldstændig enig i, især hvis vi kan få det fælles udgangspunkt, at arbejdsløse er mennesker, der gerne vil have et arbejde. Det håber jeg at vi kan blive enige om, og det tror jeg.

Men det, jeg så stadig ikke forstår, heller ikke efter hr. Morten Østergaards svar til hr. Frank Aaen, er, hvordan De Radikale mener at det helt konkret skulle skabe arbejdspladser og få flere folk i arbejde, at arbejdsløse ryger ud i fattigdom. Hvordan er det helt konkret, at det får folk i arbejde, at man sender dem ud i fattigdom?

Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:17

Morten Østergaard (RV):

Altså, både fru Line Barfod og hr. Frank Aaen kommer jo tit og siger, at de ikke forstår det, og jeg er i virkeligheden oprigtig talt i tvivl. Jeg tror, det er et spørgsmål om, at man har besluttet sig for, at man ikke vil acceptere de kendsgerninger, som jo er erfaringsbaserede, nemlig at folk altså har en tendens til – måske fordi systemet hjælper dem mere, måske fordi de selv bliver mere villige til at søge i andre brancher hen imod slutningen af en periode – at komme i arbejde hen imod slutningen af deres dagpengeperiode.

Faktum er i hvert fald, at for den lille gruppe, som ikke er ledige bare i meget kort tid, for det er langt de fleste jo, er der en tendens til, at flere kommer i arbejde hen imod slutningen af deres dagpengeperiode. Det gælder i Norge, og det gælder i Sverige, hvor man har dagpengeperioder på det niveau, vi nu har i Danmark. Det gjaldt i Danmark med den daværende lange dagpengeperiode, og det vil givetvis også gælde med den nuværende lidt kortere dagpengeperiode. Derfor må man spørge sig selv, om det er at gøre folk en tjeneste at have den lange dagpengeperiode.

Jeg er helt klar over, at Enhedslisten synes, man principielt skulle kunne gå på dagpenge til evig tid, indtil det rigtige job faldt ned i armene på en. Det er ikke vores synspunkt, for det handler også om at sørge for, at alle mennesker i en tid, hvor vi kommer til at mangle arbejdskraft, står til rådighed.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 16:18

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten synes vi, at folk skal i arbejde. Vi synes, det er rigtig vigtigt, at vi skaber en masse arbejdspladser, og det har vi en masse konkrete forslag til. Og vi synes, det er rigtig vigtigt, at folk kan genoptjene deres ret til dagpenge, at de, når de faktisk får arbejde – for der er jo rigtig mange, der i løbet af den her periode har kortere perioder med arbejde – så også kan nå at genoptjene dagpengereetten.

Men problemet er jo, at det, som regeringen og De Radikale har gennemført i sommer, ikke kun er en forkortelse af dagpengeperioden, men også en fordobling af det antal timer, man skal have for at kunne genoptjene retten til dagpenge. Så selv om man kommer i arbejde, mister man alligevel sin ret til dagpenge. Rigtig mange håndværkere kommer f.eks. til at miste retten til dagpenge.

Derfor er det, at jeg spørger igen: Hvordan gør det, at de kommer i arbejde igen, at man også gør dem fattige, når de er arbejdsløse? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Når de mister dagpengene, vil rigtig mange af dem jo komme til at stå fuldstændig uden indkomst, fordi de heller ikke er berettiget til kontanthjælp, hvis de er gift eller har en ejerbolig.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Morten Østergaard (RV):

Som jeg også sagde til hr. Frank Aaen, er det selvfølgelig helt afgørende, uanset hvilken økonomisk politik man fører, at vi får gang i væksten i Danmark, og at der bliver skabt arbejdspladser til at erstatte de mange hundrede tusinde arbejdspladser, vi har mistet under den økonomiske krise. Det er selvfølgelig helt afgørende. Men der, hvor Enhedslisten jo vender det blinde øje til, er, når det handler om udfordringerne for den danske arbejdsstyrke – og jeg gjorde endda en del ud af det i min ordførertale – nemlig det forhold, at de store årgange går på pension, og at vi notorisk kommer til at stå med mangel på arbejdskraft i de kommende år.

Vi kommer også til at stå med det problem, at mange af dem, der så er på arbejdsmarkedet, ikke har de fornødne kvalifikationer, og det er jo derfor, vi ikke vil være med til at skære ned på uddannelse. Det ved jeg at vi er enige om.

Men udfordringen, og det må hr. Frank Aaen og fru Line Barfod altså også lægge sig på sinde, er at få flere mennesker til at blive på arbejdsmarkedet, til ikke at trække sig tilbage, til ikke at gå passivt på dagpenge, men at være til rådighed for arbejdsmarkedet. Og der er det, vi siger, at vi jo kan se, at folk altså kommer i arbejde hen mod slutningen af deres dagpengeperiode, også i de lande, der har en dagpengeperiode på det niveau, vi nu havner på.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 16:20

Karsten Lauritzen (V):

Hr. Morten Østergaard brugte lang tid af sin ordførertale på at tale om pointsystem, udlændingelovgivning og familiesammenføring, og jeg tror, hvis jeg ikke tager meget fejl, at hr. Morten Østergaard sagde:

Statsmagten blander sig nu i folks kærlighed. Man stiller krav i forbindelse med familiesammenføring.

Så bliver jeg bare nødt til at spørge hr. Morten Østergaard, om han er bekendt med den udlændingelovgivning, som blev vedtaget i 2000, hvor det var første gang, man for alvor stillede krav ved familiesammenføring. Det var dengang, man stillede krav til, hvilken bolig man skulle have, og hvis man var under 25 år, havde man ikke retskrav på familiesammenføring, og tilknytningskravet blev indført. Er hr. Morten Østergaard bekendt med den lovgivning, og hvilke partier der stemte for, inklusive hr. Morten Østergaards eget parti, som altså startede med at stille krav ved familiesammenføring?

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:21

Morten Østergaard (RV):

Jeg er glad for, at hr. Karsten Lauritzen lyttede til den del af min tale, der handlede om udlændingepolitikken og pointsystemerne. Jeg er også glad for, at det kunne animere til en eller en form for forsvar af det, der er foregået. For det er jo en statsmagt, der er løbet løbsk, når hr. Karsten Lauritzen, integrationsministeren og fru Pia Kjaersgaard har inviteret sig selv helt ind i danskernes soveværelse for at vurdere, om deres ægtefæller er nyttige nok til at få lov til at bo i Danmark. Når jeg siger helt ind i danskernes soveværelse, er det jo, fordi de regler, der blev indført dengang, bl.a. var kendetegnet ved, at de ikke gjaldt danske statsborgere.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:22

såmænd bare høre hr. Morten Østergaard, om man så kan forvente, at en eventuel S-SF-R-regering altid vil indgå finanslovforlig med Enhedslisten.

Kl. 16:24

Kl. 16:22

Karsten Lauritzen (V):

Jeg synes, det er paradoksalt. Hvis der er nogle, der har argumenteret for, at der ikke skal være forskel på folk med permanent opholdstilladelse og statsborgerskab, er det jo Det Radikale Venstre og hr. Morten Østergaard. Det understreger jo dobbeltmoralen i det, hr. Morten Østergaard har stået og sagt på landets fornemste talerstol. Hr. Morten Østergaard har sagt, at det er fuldstændig umenneskeligt at stille krav til folk, der skal familiesammenføres. I andre partier synes man ikke, det er umenneskeligt, og tidligere syntes man heller ikke i Det Radikale Venstre, det var umenneskeligt, for man stemte for tilknytningskravet, boligkrav og en lang række andre ting tilbage i 2000.

Jeg bliver nødt til at spørge hr. Morten Østergaard, om han ikke synes, det bare er en smule hyklerisk og virkelighedsfornægtelse af værste skuffe at stille sig op på Folketingets talerstol og sige, at man pludselig blander sig ved at stille krav ved familiesammenføring, når sandheden er, at dem, der startede med at indføre tilknytningskravet, var hr. Morten Østergaards eget parti tilbage i 2000.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:23

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan godt forstå, at hr. Karsten Lauritzen er lidt presset i den her debat, for jeg tror, at den folkelige reaktion, der har været på VKO's pointsystem, har overrasket, også langt ind på regeringsbænkene. Man troede, at man havde sådan et sikkert trumfkort, man kunne spille. Når man ikke lige havde løsningerne på de store økonomiske udfordringer, kunne man altid i finanslovdebatten trække det her udlændingekort frem, og så var man sikker på at have en sællert. Det viste sig slet ikke at være tilfældet. Danskerne er dødtroede af, at der hele tiden skal strammes i udlændingepolitikken, og jeg forstår det godt.

Vi siger, at folk, der har en udenlandsk ægtefælle, som de ønsker at bringe til Danmark, skal kunne forsørge dem. De skal have en passende bolig, og de skal være klar til at lære dansk fra dag et. Vi har fuldt finansierede forslag, som kan sikre, at det tilbud er til stede. Det er det, vi siger, så vi er ikke blege for at stille krav.

Det, hr. Karsten Lauritzen vil, er at sige til danskere, der har udenlandske ægtefæller: Hov hov, vi vil gerne lige vide, om det er en, der kan gøre nytte i det danske samfund; jeg har siddet sammen med fru Pia Kjaersgaard og integrationsministeren, og vi har nu taget stilling til, hvem der er fine nok til at bo i Danmark. Pyt med, at det er store dele af Danmarks befolkning, der slet ikke kan leve op til de krav. Det er det, hr. Karsten Lauritzen kalder liberalt. Det har intet med liberalisme at gøre.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 16:24

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Det har været en lang debat, og jeg har tidligere debatteret med hr. Morten Bødskov fra Socialdemokraterne, og han problematiserede meget, at Liberal Alliance ikke var en del af finansloven, når nu vi er en del af regeringens parlamentariske grundlag. Derfor vil jeg

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:24

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror, at det har lydt meget klart fra de tre partier, som hr. Simon Emil Ammitzbøll nævnte, at vi ikke ønsker at erstatte den nuværende blokpolitik, hvor vi for tiende gang står med en finanslov, der primært er baseret på V, K og O, at vi ikke ønsker at erstatte én blokpolitik med en ny blokpolitik.

Derfor vil jeg da håbe, at Liberal Alliance, når man er kommet sig over chokket over, at der kom et andet flertal end det, man gik og håbede på, og at fru Pia Kjaersgaard ikke kom i regering, som man gik og heppede på, melder sig på banen i arbejdstøjet, i det omfang man sidder i Folketinget, og bidrager. For der vil være en åben dør, der vil være en åben invitation til alle om at komme ind og være med i de finanslovforhandlinger. Det synes jeg man skal lægge sig på sinde. Det er jo ikke noget, vi møder hos den nuværende regering, som man for alt i verden vil holde i live.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:25

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der var mange interessante betragtninger. Det eneste, der ikke var, var et svar på mit spørgsmål, altså spørgsmålet om, om Enhedslisten – hvis det er sådan, at man har en idé om, at vi skal være med i en finanslov, fordi vi er støtteparti for den nuværende regering – så også skal være med i en finanslov, hvis de er støtteparti for en forhåbentlig ikke, men hvis nu, rød regering.

Det spørgsmål vil jeg gerne have svar på, for hvis svaret ikke er ja, har man dobbelte standarder, og i modsat fald kan vi jo så bare konstatere, at man skal føre en politik sammen med fru Line Barfod, som lige fortalte, hvor frygtelig den radikale politik er. Altså, enten vil det være sådan, at man er enig med hr. Morten Bødskov, og så er der dobbelte standarder, eller også er Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre uenige om, hvem man eventuelt skal lave finanslov med. Der er kun de to muligheder.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:26

Morten Østergaard (RV):

Det er noget af en stedfortræderdiskussion, jeg er havnet i her. Jeg forstår, at hr. Simon Emil Ammitzbøll har en disput med hr. Morten Bødskov, og den skal jeg da for alt i verden ikke komme midt i. Det, jeg siger, er, at vi søger et bredt samarbejde, og vi har ikke noget behov for, at der er enkelte partier, der skal være med i enhver finanslov. Det må man jo vurdere med sig selv, men jeg vil da håbe, at hr. Simon Emil Ammitzbøll og Liberal Alliance, i det omfang man sidder i Folketinget, er i arbejdstøjet og klar til at tage fat.

Nu siger hr. Simon Emil Ammitzbøll, at så er der dobbelte standarder og det ene og det andet, og så vil jeg da også godt sige, at hr. Simon Emil Ammitzbøll og hr. Anders Samuelsen altså også har brugt debatten i dag til at hælde skidt ud over den nuværende regering og økonomiske politik. Det synes jeg der er god grund til, men

det er jo så alligevel dem, man ønsker at holde i live og blivende på regeringsmagten. Så inden man nu får hidset sig for meget op, vil jeg bare sige, at jeg håber, at når man er kommet sig over chokket over, at der er kommet et nyt flertal, en ny regering, så vil man være at finde i arbejdstøjet, og så skal man være velkommen.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Villum Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:27

Villum Christensen (LA):

Nu har det været et gennemgående tema, hvordan Det Radikale Venstre kan indgå samarbejde om en politik, som slet ikke matcher det, som den røde blok jo ellers står for. Det har vi hørt adskillige gange i løbet af dagen i dag – med rette synes jeg.

Der, hvor det rigtig snørper til, er jo, når man skal udarbejde et regeringsgrundlag, hvis det når så vidt. Kan ordføreren afvise, at der i det regeringsgrundlag ville kunne fremgå bemærkninger om, at skatten skal stige i kongeriget Danmark? Det må være ret nemt at sige: Det kan man simpelt hen ikke være med til. Det er jo der, det til allersidst vil stå sin afgørende prøve, netop hvad der står i regeringsgrundlaget. Kan vi få en klar melding fra Det Radikale Venstre om, at der ikke kan stå noget om stigende skatter i sådan et regeringsgrundlag?

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:28

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstres skattepolitik er jo krystalklar, hvad det angår. Vi ønsker en skattereform, så vi får en skat, der virker, hvor vi om-lægger beskatningen fra personskatten til fordel for andre indtægtskilder, beskatning af overforbrug, usunde fødevarer, energiforbrug. Det er jo vores skattepolitik. Den vil vi selvfølgelig tage med ind i sådanne forhandlinger, og så vil vi se, hvor langt vi kan komme, og vurdere det samlede resultat.

Men jeg vil gerne sige til hr. Villum Christensen, at nu talte gruppeformanden for Liberal Alliance om dobbelte standarder, så skal jeg da love for, at Liberal Alliance må siges at være svar skyldig med hensyn til den afgrund, der er mellem det økonomiske program, man selv lægger for dagen med halvering af selskabsskatten og højst 40 pct. af den sidst tjente krone, og så den politik, der føres af den regering, man gerne vil holde flydende, som jo altså i år hæver skatterne med langt over 6 mia. kr. Så jeg vil bare sige til hr. Villum Christensen og hr. Simon Emil Ammitzbøll, at det med dobbelte standarder har man vist fuldstændig styr på i Liberal Alliance.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Villum Christensen.

Kl. 16:29

Villum Christensen (LA):

Nu kan jeg forstå, at ordføreren mener, at der er en afgrund mellem vores politik og regeringens politik. Hvis vi nu kigger på Det Radikale Venstres politik og resten af den røde bloks politik, kan vi jo tydeligt se, at det, der er driveren for vækst, handler om at få flere penge i den offentlige sektor.

Når vi skal snakke om skillelinjer, hvad mener ordføreren så om det, hvor er skillelinjen størst for Det Radikale Venstre? Er det afstanden til den røde bloks opfattelse af, at vækst kommer ved at lade den offentlige sektor stige, eller er det afstanden til den politik, som

Liberal Alliance står for, nemlig at sikre nogle bedre rammevilkår for erhvervslivet, bl.a. herunder nedsættelse af skatterne?

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:30

Morten Østergaard (RV):

Når jeg valgte at bruge udtrykket en afgrundsdyb uenighed, er det jo, fordi hr. Villum Christensen antydede, at man ligesom var nødt til at være enige i oppositionen. Der er det bare, at jeg siger, at det da næsten har komikkens skær over sig, når man ser, hvordan Liberal Alliance fører sig frem med konstante skældud til Venstre og Konservative, på trods af at det sådan set er dem, man ønsker at holde ved magten.

I forhold til det andet spørgsmål vil jeg sige, at for Det Radikale Venstre er det jo afgørende at få indflydelse på den førte politik. Nu har vi haft ti finanslove med V, K og O. Man overtog en økonomi efter en SR-regering, der var holdbar. Ikke på noget tidspunkt i de forgangne 10 år har dansk økonomi været holdbar, så erfaringsbaseret mener vi sådan set, at vi kan se, at ja, vi kan få indflydelse, og ja, vi kan levere resultater, som langt overstiger det, man har kunnet se med den nuværende regering, som hr. Villum Christensen – uvist af hvilken grund – insisterer på skal fortsætte.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:31

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu har Det Radikale Venstre jo tidligere haft travlt med at kritisere særlig Socialistisk Folkeparti for økonomisk uansvarlighed – med rette vil jeg sige.

Jeg vil så høre den radikale ordfører, om den radikale ordfører kan bekræfte, at det udspil, som S, SF og Det Radikale Venstre er kommet med i forbindelse med forhandlingerne om en førtidspensionsreform, ikke indeholder det løfte, som SF's formand, hr. Villy Søvndal, gav den 26. april i Nordjyske, om, at man ville bruge 600 mio. kr., således at ægtefælleafhængigheden for forsørgelse for førtidspensionister blev fjernet. Kan hr. Morten Østergaard altså med andre ord bekræfte eller afvise, hvorvidt hr. Villy Søvndals løfte om 600 mio. kr. er en del af det udspil, som hr. Morten Østergaard er en del af?

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:32

Morten Østergaard (RV):

Det er fair nok, at man kan have en vis grad af stedfortræderdiskussioner, men det er jo ikke længe siden, at hr. Ole Sohn stod på talerstolen, så måske havde spørgsmålet været mere velanbragt der. Jeg kan sige, at vi har fremlagt nogle principper for de forhandlinger, som vi vil gå til, om førtidspension, hvor vi siger, at der skal være et ordentligt økonomisk grundlag både for nuværende førtidspensionister og også for dem, der eventuelt skal på udviklingsforløb, men hvad hr. Villy Søvndal har lovet den 26. april i Nordjyske, vil jeg altså ikke stå her og forholde mig til.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:33

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan godt forstå, at hr. Morten Østergaard undrer sig lidt, men det er jo ret simpelt at konstatere, at man er med i et fælles udspil med et parti, hvis formand har sagt: Mit parti vil bruge 600 mio. kr. i forbindelse med en førtidspensionsreform.

Jeg skal så bare høre, om hr. Morten Østergaard kan genkende det løfte fra hr. Villy Søvnald i den papiraf tale, som hr. Morten Østergaard er en del af. Det synes jeg da er ret simpelt at besvare. Er det løfte, som hr. Villy Søvnald har givet, noget, som hr. Morten Østergaard mener kan genfindes i det her, eller om den udtalelse, som hr. Villy Søvnald kom med, er et godt eksempel på det, som hr. Morten Østergaards parti selv har betegnet som økonomisk uansvarlighed?

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:33

Morten Østergaard (RV):

Jeg er nødt til at fastholde, at det jo er noget mere naturligt at diskutere med SF's finansordfører, om de udspil, man kommer med, er i overensstemmelse med det, hr. Villy Søvnald skulle have sagt i Nordjyske engang i april.

Men jeg kan sige om de principper, der handler om økonomien, i forhold til det fælles udspil, vi er kommet med om førtidspension, og der er vel to, at for det første vil vi have, at der er et ordentligt forsørgelsesgrundlag, både for de nuværende førtidspensionister – dem tror jeg heller ikke regeringen vil ændre på forsørgelsesgrundlaget for – og for de folk, som skal på nye udviklingsforløb. Der skal være et ordentligt forsørgelsesgrundlag, det er en forudsætning for, at det kan blive en succes.

For det andet har vi sagt, at vi har meget vanskeligt ved at tro, at det er muligt at lave en reform, der har en sådan kvalitet, at man kan hente nogle meget kortsigtede besparelser. Vi tror altså ikke på, at det her er det, der løfter regeringens kontante udfordringer med det hul, man har på mellem 10 og 15 mia. kr. i sin økonomiske politik.

Men selvfølgelig vil det være godt for samfundsøkonomien, hvis vi får færre førtidspensionister, for det betyder jo, at vi så ikke skal bekoste førtidspension på folk i et livslangt forløb, men at de i stedet for er bidragende skatteydere på arbejdsmarkedet.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Herefter er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 16:35

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Der skæres ude i kommunerne, og der skal skæres endnu mere næste år. Det er jo klart beskrevet af virkeligheden, og det er også klart fremlagt af regeringen, at den står på minus ude i det offentlige, hvad angår velfærden, næste år.

Regeringen og Dansk Folkeparti siger så, at nedskæringerne skyldes, at kommunerne har brugt for mange penge. Det kan godt være, kommunerne har brugt flere penge, end regeringen har tilladt, det vil jeg ikke udelukke, men det er altså ikke sådan, at der er for meget velfærd ude i kommunerne, det er der ikke. Når der nu fyres på skolerne, hospitalerne, i ældreplejen, så er der vel ikke nogen, der mener, at det er, fordi den fælles velfærd er for god og derfor skal slankes. Der mangler penge, siger man så bare fra regeringens side. Og det kan der jo være noget om. VKO har jo tømt statskassen med

massive skattelettelser til de rigeste i samfundet, men det har vi diskuteret så mange gange før, så lad os bare lade debatten om skattelettelser ligge i den her omgang.

Den linje, som skattelettelserne er udtryk for, fra regeringens side er også meget godt illustreret af den økonomiske redegørelse, finansministeren lige har lagt frem. Redegørelsen er jo en konsekvensberegning af regeringens egen politik, altså følgerne af det, man har gjort, og af det, som nu bliver gjort med vedtagelse af den nye finanslov for 2011. Det er de ting, man har prøvet at indregne i den økonomiske redegørelse. Og der redegøres for, at samfundet bliver rigere næste år. Der bliver flere penge i samfundet at bruge i 2011, end der var til rådighed i 2010. Der er altså råd til forbedringer i 2011, hvis man vil. Spørgsmålet er bare til hvad? Her har regeringen jo truffet et indlysende klart politisk valg. Det, som man synes den ekstra indkomst, samfundet har næste år, skal bruges til, er privat forbrug, hvorimod der skal gives mindre til velfærden. Der skal skæres ned i velfærden.

Når jeg fremdrager det, er det for at sige, at det ikke er økonomisk nødvendighed, der gør, at der skæres i kommunerne næste år på samme måde, som der skæres lige i øjeblikket. Det har ikke noget at gøre med økonomisk nødvendighed, det er et meget klart politisk valg, hvor regeringen har sagt, at når der er lidt flere penge, skal der gang i dankortet, for for regeringen og Dansk Folkeparti er det vigtigere at få en større omsætning i Fona, hos Elgiganten, hos bilforhandleren. Det er vigtigere, at deres omsætning stiger, end at der bliver sikret mere og bedre velfærd. Det er altså ikke en regnefejl på nogen måde. Det er regeringens langsigtede mål at lade det private forbrug stige, mens velfærden sækker bagud, og det er altså et direkte minus i 2011. Hidtil har man sagt nulvækst også i 2012, 2013 og 2014, og det ved vi jo godt betyder nedskæringer på område efter område, fordi behovene for velfærd på andre områder er voksende. Med nulvækst kan man helt sikkert sige, at nedskæringerne fortsætter.

Så kunne vi så lige se i avisen, at Venstres ordfører nu vil overgå regeringen og siger – og jeg går ud fra, det er aftalt, ellers må finansministeren jo sætte Venstres ordfører på plads – at målsætningen om nulvækst inden for velfærden nu ikke var til 2014, men til 2010. Det svarer jo meget godt til en udvikling, som vismændene har beskrevet i en af deres rapporter, hvor de viser, hvorfor de tror der kommer til at mangle penge i de offentlige kasser, og det gør de på den måde, at de har lavet nogle regnestykker, som de så prøver at lægge forudsætningerne frem for. En af de interessante forudsætninger, vismændene bruger, er, at de mener, at det private forbrug skal fordobles frem til 2035. Det vil sige, at vi i 2035 skal have dobbelt så mange biler, som vi har i dag, vi skal have dobbelt så mange computere, som vi har i dag, vi skal have dobbelt så mange fladskærme, som vi har i dag, vi skal have dobbelt så meget af alt muligt til privat forbrug end det, vi har i dag. Samtidig siger man så, at når forudsætningen er, at det private forbrug skal fordobles, kommer der til at mangle penge til velfærden.

Ja, siger vi så, men måske kunne man lade være med at lade det private forbrug blive fordoblet. Måske kunne vi lade være med at lade det stige næste år i det omfang, regeringen har lagt op til, og i stedet prioritere mere og give penge til mere velfærd. Som jeg sagde før, er det ikke noget økonomisk problem, det er et politisk spørgsmål, om man prioriterer det private, eller om man prioriterer fællesskabet i forhold til velfærden.

Kl. 16:40

Det, der sker lige nu med det, vi har set i den senere tid, med det, vi ser i den finanslov, der behandles i dag, i den økonomiske redegørelse, regeringen lige har fremlagt, og i det, som vismændene regner på ud fra tilsvarende forudsætninger og så i det længere åremål, er jo et udtryk for den drøm, som finansministeren udtrykte så klart for flere år tilbage. Da der var kritik af, at finansministeren ikke var li-

beral nok, svarede finansministeren, der dengang var beskæftigelsesminister, at hvis det private vokser mest og den fælles velfærd vokser mindre og gør det år efter år, så bliver Danmark forvandlet.

Det er jo det, der er i fuld gang, nemlig at man vil forvandle Danmark fra det, vi altid har kaldt den danske model med fælles velfærd, til i stedet for, om jeg så må sige, at være købmandsbutikken, der bliver større og større i stedet for fællesskabet. Det er den minimalstat, som Anders Fogh Rasmussen i sin tid skrev om, som han blev bange for, men som han alligevel har arbejdet hårdt på at gennemføre.

Det er jo det ideologiske slagsmål, vi står midt i, nemlig liberalisme eller fællesskab. Og det er derfor, vi ikke bare angriber regeringen og Dansk Folkeparti for deres ønske om mere privatisering på bekostning af fællesskabet, men at vi også rejser debatten over for vores venner i Socialdemokratiet og SF, der selvfølgelig, det behøver jeg ikke at sige, står for en klart bedre politik end regeringen – det er derfor, vi vil have en ny statsminister – men som altså også, det kan vi se, når vi læser på S og SF's tal, har en målsætning, der tvister samfundet væk fra fællesskabet over mod det private, over mod det, som gør, at der, om jeg så må sige, skal lidt flere penge i egen lomme i stedet for at blive brugt til fælles bedste.

Det er altså spørgsmålet om, hvordan samfundet skal udvikle sig, som står på spil i øjeblikket, og det er det, som vi vil bruge vores indflydelse på en kommende regering til at få ændret, altså at man, når man har et regeringsskifte, så selvfølgelig også får en anden samfundsmodel som vision. Det synes vi er meget vigtigt. Måske skal der også meget mere diskuteres visioner i dansk politik end det, vi ser i øjeblikket, hvor der er en stor tendens til, at folk render i hælene af hinanden.

Vi har selvfølgelig vores ændringsforslag til finansloven, en lang række forslag, som vi plejer. Vi har bl.a. koncentreret os om fire forslag, der skaffer penge i kassen. De rigeste i samfundet, dem, der tjener mere end 0,5 mio. kr., skal efter vores mening næste år betale det samme i skat, som de betalte i 2009. Det synes vi ikke er noget dramatisk krav. Det vil give 7 mia. kr. i kassen og kunne aflyse enormt store nedskæringer ude i kommunerne. Vi foreslår, at man skal have 10 mia. kr. mere fra Nordsøen, altså olien. Vi foreslår skat på spekulation. Vi foreslår flere penge fra de multinationale selskaber.

Så har vi også fremlagt en beskæftigelsesplan. Her siger vi, at der skal sættes ind i forhold til mere vedvarende energi, at der skal sættes ind i forhold til energigenerering og energibesparelse. Vi skal have nedbragt CO₂-udslippet fra transportsektoren, og vi skal have omstillet landbruget til økologi.

Hvis man gør de ting, som jo selvfølgelig også er fuldt finansieret, vil der kunne skaffes 60.000 arbejdspladser. Der vil samtidig kunne sikres et meget vigtigt bidrag til klimaudfordringen, og her kan Danmark bringe sig i spidsen for at gøre noget for klimaet. Vi kan også skaffe beskæftigelse, ikke bare i almindelighed, men i særdeleshed i industrien, som er hårdt ramt af nedskæringer, og i forhold til udkantsområderne, som er hårdt ramt af krisen.

Det er de visioner, vi har på det område, nemlig at sørge for målrettet at skabe beskæftigelse, ikke bare håbe på, at der kommer arbejdspladser, men virkelig investere både for at løse problemerne med klima og miljø og sørge for, at der kommer nogle flere arbejdspladser, bl.a. inden for industrien.

Det, der sker lige nu med det, vi har set i den senere tid, med det, vi ser i den finanslov, der behandles i dag, i den økonomiske redegørelse, regeringen lige har fremlagt, og i det, som vismændene regner på ud fra tilsvarende forudsætninger og så i det længere åremål, er jo et udtryk for den drøm, som finansministeren udtrykte så klart for flere år tilbage. Da der var kritik af, at finansministeren ikke var liberal nok, så svarede finansministeren, der dengang var beskæftigelsesminister, at hvis det private vokser mest og den fælles velfærd vokser mindre og gør det år efter år, så bliver Danmark forvandlet.

Det er jo det, der er i fuld gang, nemlig at man vil forvandle Danmark fra det, vi altid har kaldt den danske model med fælles velfærd, til i stedet for, om jeg så må sige, at være købmandsbutikken, der bliver større og større i stedet for fællesskabet. Det er den minimalstat, som Anders Fogh Rasmussen i sin tid skrev om, som han blev bange for, men som han alligevel har arbejdet hårdt på at gennemføre.

Det er jo det ideologiske slagsmål, vi står midt i, nemlig liberalisme eller fællesskab. Og det er derfor, vi ikke bare angriber regeringen og Dansk Folkeparti for deres ønske om mere privatisering på bekostning af fællesskabet, men at vi også rejser debatten over for vores venner i Socialdemokratiet og SF, der selvfølgelig, det behøver jeg ikke at sige, står for en klart bedre politik end regeringen – det er derfor, vi vil have en ny statsminister – men som altså også, det kan vi se, når vi læser på S og SF's tal, har en målsætning, der tvister samfundet væk fra fællesskabet over mod det private, over mod det, som gør, at der, om jeg så må sige, skal lidt flere penge i egen lomme i stedet for at blive brugt til fælles bedste.

Det er altså spørgsmålet om, hvordan samfundet skal udvikle sig, som står på spil i øjeblikket, og det er det, som vi vil bruge vores indflydelse på en kommende regering til at få ændret, altså at man, når man har et regeringsskifte, så selvfølgelig også får en anden samfundsmodel som vision. Det synes vi er meget vigtigt. Måske skal der også meget mere diskuteres visioner i dansk politik end det, vi ser i øjeblikket, hvor der er en stor tendens til, at folk render i hælene af hinanden.

Vi har selvfølgelig vores ændringsforslag til finansloven, en lang række forslag, som vi plejer. Vi har bl.a. koncentreret os om fire forslag, der skaffer penge i kassen. De rigeste i samfundet, dem, der tjener mere end 0,5 mio. kr., skal efter vores mening næste år betale det samme i skat, som de betalte i 2009. Det synes vi ikke er noget dramatisk krav. Det vil give 7 mia. kr. i kassen og kunne aflyse enormt store nedskæringer ude i kommunerne. Vi foreslår, at man skal have 10 mia. kr. mere fra Nordsøen, altså olien. Vi foreslår skat på spekulation. Vi foreslår flere penge fra de multinationale selskaber.

Så har vi også fremlagt en beskæftigelsesplan. Her siger vi, at der skal sættes ind i forhold til mere vedvarende energi, at der skal sættes ind i forhold til energigenerering og energibesparelse. Vi skal have nedbragt CO₂-udslippet fra transportsektoren, og vi skal have omstillet landbruget til økologi.

Hvis man gør de ting, som jo selvfølgelig også er fuldt finansieret, vil der kunne skaffes 60.000 arbejdspladser. Der vil samtidig kunne sikres et meget vigtigt bidrag til klimaudfordringen, og her kan Danmark bringe sig i spidsen for at gøre noget for klimaet. Vi kan også skaffe beskæftigelse, ikke bare i almindelighed, men i særdeleshed i industrien, som er hårdt ramt af nedskæringer, og i forhold til udkantsområderne, som er hårdt ramt af krisen.

Det er de visioner, vi har på det område, nemlig at sørge for målrettet at skabe beskæftigelse, ikke bare håbe på, at der kommer arbejdspladser, men virkelig investere både for at løse problemerne med klima og miljø og sørge for, at der kommer nogle flere arbejdspladser, bl.a. inden for industrien.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Dalggaard for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Per Dalggaard (DF):

Tak. Jeg vil lige fremsige nogle bemærkninger i forbindelse med de lidt uhyggelige perspektiver, der kan vise sig, hvis vi får et regeringsskifte ved det kommende valg, til en regering støttet af Enhedslisten.

Det er jo helt tydeligt, at Enhedslisten vil styre det private forbrug. Folk skal ikke have lov til at gå i FONA eller i Elgiganten og

købe sig en cd-afspiller, hvis det viser sig, at der måske er nogle problemer i forbindelse med, at nogle offentlige institutioner mangler nogle penge. Så skal de nappes fra de private, og så skal de private have forbud mod at købe det, de egentlig har lyst til.

Det er nogle fantastiske perspektiver. Jeg håber, folk er klar over, hvad det egentlig er, der står på spil ved næste valg.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:46

Frank Aaen (EL):

Ja, det er jo helt korrekt beskrevet. Der skal stå to politibetjente ud for hver eneste FONA-butik og kontrollere folk. Der skal stå to betjente uden for hver eneste Elgiganten og kontrollere folk. Folk skal vise deres selvangivelse, for at vi kan være sikre på, at de ikke har brugt for mange penge. Og så tager vi i øvrigt lige 20 pct. og indbetaler til statskassen. Det er da glimrende, ikke? Eller tror spørgeren virkelig, at det er sådan, vi tænker i Enhedslisten?

Vi gør bare opmærksom på, hvad der er konsekvensen af den politik, regeringen fører i øjeblikket. Det er, at man twister pengene ud af den offentlige sektor, ud af velfærden, og over i øget privatforbrug. Det behøver man jo ikke gøre til et skræmmebillede, det kan man da bare debattere, altså om man synes, det er bedre, at vi får en større bilpark, end at vi får bedre plejehjem.

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Dalgaard.

Kl. 16:47

Per Dalgaard (DF):

Hr. Frank Aaens argumenter tidligere i forbindelse med spørgsmål til nogle af de andre ordførere var altså rent sludder. Det var bare sådan en gang sniksnak, som man lige kunne fremføre for ligesom at fortælle folk, at her står virkelig en, som tager sig af folk i det hele taget for at bedre den offentlige sektor, men samtidig vil man gerne lige have styr på, hvordan de bruger deres private midler. Var det bare rent sludder, har det slet ingen mening, hvad der bliver fremført?

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:48

Frank Aaen (EL):

Som udgangspunkt har vi den politik, at når samfundet bliver rigere, er der både råd til mere velfærd, og der er sådan set også råd til mere forbrug. Vi vil gerne dreje forbruget over i en mere grøn retning, fordi noget af det forbrug, der foregår i dag, er ødelæggende for klimaet og for vores miljø. Men vi har aldrig sagt, at der aldrig må være mere forbrug. Vi kunne tænke os, at vi i stedet for mere forbrug måske sørgede for mere fritid. Det kunne være, at vi havde mere brug for fritid, end vi har brug for at skulle forbruge mere, end vi gør i dag. Det er det ene.

Selvfulgelig skal der også være forbedringer, om jeg så må sige, i den private sfære, men vi synes altså ikke, det skal være på bekostning af, at den fælles velfærd bliver forringet, og det er det, regeringen står for.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Kristian Jensen (V):

Det er lidt grotesk at høre hr. Frank Aaen sige, at regeringen twister økonomien væk fra offentligt forbrug, når vi samtidig kan se, at vi har det største offentlige forbrug nogen sinde i procent af BNP.

Det, der fik mig til at markere, var hr. Frank Aaens argument om, at når BNP vokser, så skal det offentlige forbrug også vokse. I 2008 og 2009 faldt BNP. Kan man så bruge argumentet modsat, at der mente hr. Frank Aaen så, at det offentlige forbrug skulle falde?

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:49

Frank Aaen (EL):

Nu må Venstres ordfører lige undskylde mig, at jeg har læst finansministerens økonomiske redegørelse. Deri står sort på hvidt, at man prioriterer, at det private forbrug skal vokse, og det skal særlig ske med hensyn til biler og varige forbrugsgoder – apropos hvem, der bestemmer hvad, det skal jeg så ikke blande mig i – og så skal velfærden sættes på minus. Det er en tvist. Det kan man da ikke komme uden om. Det er da bedre at forsvare det end at prøve at sætte spørgsmålstegn ved, om det er rigtigt.

Så skal der naturligvis ikke skrues ned for velfærden, når der er krise. Tværtimod skal der skrues op, men i det lange løb mener jeg selvfølgelig, at når samfundet bliver dobbelt så rigt, skal velfærden også blive dobbelt så god.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 16:50

Kristian Jensen (V):

Jeg takker sådan set bare for den bekræftelse af, at når samfundsøkonomien vokser i hr. Frank Aaens verden, så skal det offentlige forbrug stige, og hvis samfundsøkonomien bliver mindre, så skal det offentlige forbrug også stige. Uanset hvad udviklingen er, er løsningen for hr. Frank Aaen, at det offentlige forbrug skal stige, og at den offentlige sektor skal fylde mere. Det er egentlig ikke noget spørgsmål, jeg siger bare tak for en meget klar beskrivelse af, hvorfor vi er politisk uenige.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:51

Frank Aaen (EL):

Hvorfor skal det offentlige forbrug stige, når der er krise? Jo, det skal det jo, fordi det offentlige forbrug er med til – og det mener selv finansministeren, det kan vi få bekræftet lige om lidt – at mindske følgerne af krisen og er med til at forberede, at vi kommer ud af krisen, det kan hjælpe samfundet ud af krisen.

Den krise, den private økonomi har skabt, kan den offentlige sektor være med til at mildne følgerne af og hjælpe os ud af. Det skal man selvfølgelig benytte sig af. Dertil bruges der penge. Det sker i øvrigt i hele Vesteuropa i øjeblikket, anderledes er det ikke. Det skal man da ikke gøre til noget mærkeligt. Det er almindelig nationaløkonomi, det læser man på handelshøjskolen.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 16:51

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil spørge hr. Frank Aaen, som er Enhedslistens ordfører i dag, hvad Enhedslisten har tænkt sig, når det gælder den udfordring, vi har i vores samfund, nemlig at vi skal prøve at beskytte velfærdssamfundet mod indvandrere udefra, der i høj grad lever af offentlig forsørgelse. Det er noget, regeringen og Dansk Folkeparti har gjort en del for i forbindelse med de nye familiesammenføringsregler og med et pointsystem, som sikrer, at de indvandrere, der kommer til Danmark, er nogle, der kan bidrage til velfærdssamfundet over skatten. Det vil sige, at de kommer til betale noget af den skat, som hr. Frank Aaen i øvrigt argumenterer godt for skal være der, sådan at velfærdssamfundet kan fungere.

Hvad vil Enhedslistens gøre? For jeg har forstået det sådan, at Enhedslisten er arge modstandere af, at man stiller krav til dem, der kommer hertil som familiesammenførte og indvandrere. Men hvad vil Enhedslisten gøre? For er det sådan, at Enhedslisten får ret, så vil der jo komme en ny regering på et tidspunkt, hvor Enhedslisten kan få indflydelse. Hvad vil Enhedslisten kræve af den regering på det her område?

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:53

Frank Aaen (EL):

Det generelle svar i forhold til indvandrere og flygtninge, der kommer til Danmark, er, at vi skal hjælpe dem med uddannelse, og vi skal hjælpe dem med arbejde. Det er det bedste for dem, og det er det bedste for samfundet.

Så rejser hr. Peter Skaarup to ting, som han blander sammen. Den ene er indvandring med henblik på at få folk til Danmark for at arbejde. Det er ikke det, vi diskuterer. Den anden er pointsystemet. Pointsystemet går ud på, at vi skal sortere i dem, folk gerne både vil giftes med og bo sammen med. Det er det, vi synes er fuldstændig vildt: at staten skal bestemme, hvem det er, folk skal giftes med og kan bo sammen med, og så oven i købet sortere dem på en måde, så dem, der har en fin universitetsgrad, har forrang frem for en SOSU-hjælper eller en anden, der ikke har en lang uddannelse. Det er da helt vildt at begynde at sortere folk på den måde. Staten skal slet ikke bestemme, hvem folk skal bo sammen med og ikke bo sammen med. Det skal kærligheden afgøre.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:54

Peter Skaarup (DF):

Sådan som jeg hører det, hr. Frank Aaen siger, så har hr. Frank Aaen ikke sat sig ind i det pointsystem, som ligger, fordi der gør man ikke forskel på, om man har den ene eller anden uddannelse. Det, man ser på, er længden af uddannelsen. Er man i gang med en kort uddannelse, får man jo typisk noget erhvervsarbejde oveni, der gør, at man så får flere point. Jeg tror ikke, vi behøver at diskutere det så meget, for det kan vi diskutere ud fra et sagligt grundlag på et andet tidspunkt.

Det, jeg egentlig godt vil have hr. Frank Aaen til at forholde sig til, er i virkeligheden, hvad det er, Enhedslisten gerne vil på indvandringsområdet. Det gælder i og for sig både på flygtningeområdet og på indvandrerområdet, og når det gælder arbejdskraft. For det, der er den store udfordring for de vestlige samfund i øjeblikket, er jo, at der kommer en meget stor indvandring fra syd. De steder, hvor man har skattebetalte velfærdssamfund, der bygger på et solidaritetsprincip –

netop noget af den skat, som Enhedslisten gerne vil have – betaler man for de svageste i samfundet, men hvis der er for mange, der ikke betaler ind til det velfærdssamfund, og det er jo det, vi oplever i Skandinavien i øjeblikket, og gerne vil nyde godt af det, så får vi et problem. Hvad er Enhedslistens bud på at løse det problem? Det er nemt at sige nej, men hvad vil man gerne sige ja til?

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:55

Frank Aaen (EL):

Det er uomgængeligt, at det pointsystem, som Dansk Folkeparti er en del af aftalen bag, går ud på at sortere folk, ikke efter kærlighed, men efter om man synes, de er til gavn for det danske samfund. Der synes man, at dem, der har meget uddannelse, er mere værd end dem, der ikke har så meget uddannelse. Det er simpelt hen forkasteligt, at man på den måde vil sortere blandt dem, folk ønsker at bo sammen med og har giftet sig med. Det er den ene debat.

Den anden debat er om indvandring. Det er helt korrekt, at Danmark ikke kan løse alle verdens problemer ved at have fri indvandring. Det kan ikke lade sig gøre, så skørt som verden er indrettet med den fattigdom og med de mange krige, der er. Derfor må vi selvfølgelig have nogle regler. Vi skal behandle alle folk og i særdeleshed flygtninge, der kommer her, ordentligt, og så skal vi sørge for at gøre en indsats for at hjælpe folk der, hvor de bor, så de kan bo der i fred og få social og økonomisk udvikling der. For det er ikke ret mange mennesker i verden, der begynder at rejse rundt som flygtning for sjov. Det er, fordi de har et problem, og vi skal hjælpe med at løse det problem. Derfor er det meget forkasteligt, at Dansk Folkeparti flere gange har været med til at udhule ulandsbistanden, for det er en af måderne at sikre, at folk kan få udvikling der, hvor de bor.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 16:56

Mads Rørvig (V):

Oppositionen har jo været ret stringent i sin linje i dag angående den økonomiske politik. Det handler om underskud, og det handler om overbud. Men når vi så prøver at dykke lidt længere ned i det, er der jo en masse uenigheder.

Derfor vil jeg godt høre hr. Frank Aaen, om han synes, det er rimeligt, at man i S og SF's plan kommer frem til, at en pensionist årligt skal betale 1.095 kr. mere i skat.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:57

Frank Aaen (EL):

Jeg må protestere mod indledningen om, at vi går ind for underskud. I alle de finanslovforslag, jeg har været med til at lave for Enhedslisten – og jeg har faktisk været med, enten direkte eller på sidelinjen, i dem alle sammen – er der et overskud. Det er der også i det forslag, der ligger på bordet i dag. Det kan godt være, at man er uenig i den måde, overskuddet skabes på – det er i orden, det kan man bare sige – men at påstå, at vi har fremlagt noget med underskud er lodret forkert.

Så er der det med, at pensionister skal betale mere i skat. Jamen vi har jo sagt det i offentligheden. Vi har den politik i Enhedslisten,

at vi siger det, vi mener, og vi stemmer i øvrigt også sådan, når vi kommer til at skulle stemme: Vi går altså ikke ind for et forslag, der øger beskattningen af pensionister. Vi går heller ikke ind for et forslag, der øger beskattningen af arbejdsløse. I modsætning til Dansk Folkeparti, De Konservative og Venstre, som jo har gjort det ringere at være arbejdsløs her i landet, går vi ind for, at det skal være bedre at være arbejdsløs. Det skal også være bedre at være pensionist. De er jo hidtil blevet snydt for alle de skattelettelser, som man ellers fra regeringens side med Dansk Folkeparti har spredt ud over befolkningen, de rigeste mest. Dem har pensionisterne jo aldrig set.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 16:58

Mads Rørvig (V):

Det er jo befriende at høre. Fru Helle Thorning-Schmidt sagde, da hun præsenterede de forskellige programmer, at det er sådan, det bliver, hverken mere eller mindre, hvis oppositionen skulle få magten efter næste valg.

Kan hr. Frank Aaen så i dag endegyldigt sige: Det bliver det ikke, fru Helle Thorning-Schmidt, det er en ommer?

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:58

Frank Aaen (EL):

Nu kan jeg jo desværre ikke garantere for, hvad Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti kan finde på. Der er jo et meget langt forløb, hvor man har gjort hvad som helst, og hvor man har sagt det modsatte. Jeg kan sige med garanti, at Enhedslisten ikke stemmer for en skatteforhøjelse for pensionisterne, og at Enhedslisten ikke stemmer for en skatteforhøjelse for de arbejdsløse. Og vi vil da komme med rigtig mange gode forslag til den kommende statsminister om, hvad vi synes der skal gøres i stedet for, altså forbedre forholdene for pensionister og forbedre forholdene for de arbejdsløse.

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Jeg skal her lige bemærke, at vi satser på en middagspause fra kl. 18.00 til kl. 19.00.

Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Anders Samuelsen.

Kl. 16:59

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Jeg må sige, at jeg på mange måder føler mig udsat for fuldstændig urimelig konkurrence i dag. På den ene side har vi oplevet en heftig diskussion mellem Venstre og Socialdemokratiet og SF om, hvem der vil bruge flest penge, hvem der har brugt flest penge, hvem der har øget og har intentioner om at øge den offentlige sektor mest muligt. På den anden side skal jeg nu konkurrere med statsministeren, som serverer gløgg og æbleskiver oppe i Statsministeriet. Det er jo helt umuligt at have med at gøre, men jeg vil alligevel gøre forsøget og prøve at forklare, hvorfor Liberal Alliance endte med at blive sat uden for døren eller i hvert fald ikke blev inviteret ind igen i forbindelse med de finanslovforhandlinger, som er overstået, og det forslag til finanslov, som vi diskuterer nu.

Det er kort sagt på tide at lade de barnlige, de umodne komme til orde. Det er på tide, at vi lader vismændene, Velfærdskommissionen og Arbejdsmarkedskommissionen komme til orde. For den politik,

som Liberal Alliance står på ryggen af, er jo sådan set de anbefalinger, som er kommet fra de store kommissioner, som regeringen har nedsat, og som entydigt peger på, at vi ikke har en jordisk chance i det her land, hvis vi ikke får taget et opgør med efterlønnen. Vi har ikke en jordisk chance i det her land, hvis vi ikke begynder at udlicitere noget mere. Vi har ikke en chance, hvis vi ikke får nogle færre offentligt ansatte. Det er udfordringerne.

Det er det, som Liberal Alliance peger på. Det var det, som vi også ønskede at pege på, da vi gik til finanslovforhandlingerne, men der tog vi trods alt et skridt tilbage i forhold til de store vismænds ønsker og sagde: O.k., det kan vi nok ikke komme igennem med; vi kan ikke komme igennem med maks. 40 pct. skat på arbejde, med at få efterlønnen væk, med at få 40.000 færre i den offentlige sektor osv., så vi går meget, meget langt ned i vores ambitionsniveau. Vi nøjes med at udsende ti ønsker i forbindelse med vores sommergruppemøde. Det gjorde vi så.

Det kogte vi så yderligere ned til tre meget, meget små ønsker. Vi gik til forhandlingerne med ønsker om at få fjernet multimediaskatten, iværksætterskatten og særskatten på pensioner. Det lyder voldsomt med tre skatter på engang, men sandheden er, at før dynamiske effekter udgør de tre skatter 3 mia. kr. ud af de samlede indtægter, som ligger på et sted mellem 850 og 950 mia. kr. om året. Det skal ses op imod et samlet offentligt forbrug på op mod 1.000 mia. kr. Vi taler altså om ønsker for 3 promille.

Det er 3 promille, som vi kom med ønsker for til en Venstreledet regering, som er bakket op af Konservative på den ene side og Dansk Folkeparti på den anden side – Dansk Folkeparti, som er ledet af tre personer, som engang meldte sig ind i Fremskridtspartiet, som gik ind for nul skat på arbejde. Ja, de var faktisk så offensive i forhold til at begrænse det offentlige forbrug, at de ønskede at nedlægge forsvaret og erstatte det med en telefonsvarer, hvor der, hvis der var nogle, der ringede, på russisk blev sagt: Vi overgiver os. 3 promille var vores ønsker på før dynamiske effekter. Det kunne vi ikke komme igennem med. Derfor blev vi bedt om ikke at vende tilbage til forhandlingerne, og det medførte så, at vi fik anklagen om at være barnlige og umodne og fik at vide, at vi skulle tage os sammen.

Det lever vi fint med. Vi forsøger hver dag at tage os sammen, og vi tror på, at det kan lade sig gøre. Om ikke andet kan vi nu i dag konstatere, at der næsten er opstået en ny alliance i dansk politik. På den ene side har vi Børsen, som gør opmærksom på – og det gør de på baggrund af analyser fra Dansk Erhverv – at hvis man nu gennemførte de reformer, som Liberal Alliance står for, nemlig at få gjort noget ved efterlønnen, få gjort noget ved pensionsalderen, få gjort noget ved topskatten og selskabsskatten og få en mere effektiv og slankere offentlig sektor, så ville det give en gevinst til en ganske almindelig LO-familie på 46.000 kr. Det er det, man siger nej til fra et bredt flertals side i Folketinget, for det tør man ikke. Man tør jo ikke gå ud og forklare, at det her er nødvendigt med henblik på at få skabt den vækst, som er helt pinedød nødvendig, hvis vi skal have nogen som helst chance for at komme til at uddele bare nogle af de gaver, som der har været et ufatteligt kapløb om at have fokus på i dag.

Jeg hørte Venstres ordfører stå heroppe på talerstolen og gentagne gange understrege, i hvor høj grad Venstre og regeringen har haft blikket stift rettet mod udgifterne, ikke for at begrænse udgifterne, men for at få hævet udgifterne til den offentlige sektor. Det, der ligesom var slagnummeret, var jo, at man skulle have den anden side af salen til at indrømme, at udgifterne var steget år for år. Jeg tror, at Venstres ordfører formulerede det på den her måde: Vi har brugt flere penge i år, end vi gjorde sidste år, og sidste år brugte vi flere penge, end vi gjorde forrige år, og så fremdeles. Det er jo der, hvor man ikke kan undgå at komme i tvivl om, hvorvidt det er en socialdemokratisk ordfører eller en Venstreordfører, man hører på. Men det var altså en Venstreordfører.

Kl. 17:05

Kl. 17:08

Så på den ene side er der Børsen, der med udgangspunkt i Dansk Erhverv peger på – og får opbakning af professor fra Aarhus Universitet, Bo Sandemann Rasmussen – at det at gennemføre Liberal Alliances politik vil give en ekstra indkomst til en ganske almindelig LO-familie på 46.000 kr. om året. Og på den anden side er der Information, hvor økonomer på forsiden siger om regeringens og S-SF's planer:

»Der er to veje i dansk politik – og de fører begge mod afgrunden.«

Det står i Information. Og imens har vi her i Folketingssalen en diskussion om, hvem der er bedst til at bruge flere penge. Jeg synes ikke, det er godt nok. Liberal Alliance synes ikke, det er godt nok, og derfor holder vi fast i at gå til valg på og ønsker at få gennemført de helt nødvendige reformer, som regeringens egne kommissioner gang på gang har peget på.

Der skal heller ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi – både i forbindelse med finanslove og i forbindelse med regeringsdannelse efter et valg – vil pege entydigt på en borgerlig regering, for de er hundrede procent sikkert bedre end en rød regering. Man kan så sige, at det er på marginalerne, hvor forskellen på nuværende tidspunkt er, at den ene side vil hæve skatterne med 31 mia. kr., mens den anden side vil hæve dem med 12 mia. kr. Det kunne man selvfølgelig lidt drillende sige svarer til at skulle vælge mellem at drukne på 2 eller 4 m vand; resultatet er cirka det samme. Man kunne også sige, at det er som forskellen mellem at blive frosset ned ved et højt antal frostgrader eller et lavere antal frostgrader, men det er bare nemmere at blive tøet op – trods alt – fra et lavere antal grader end fra et højt antal grader.

Derfor er det selvfølgelig helt uden for enhver diskussion, at vi peger på en borgerlig regering. Vi er af den opfattelse, at Venstre og Konservative meget, meget gerne ville gøre det rigtige. Der er ingen tvivl om i mit sind, at finansministeren, Venstres og Konservatives ordførere meget, meget gerne ville gennemføre det, som Liberal Alliance peger på. De tør bare ikke på nuværende tidspunkt, men det vil vi gerne hjælpe dem med efter et valg.

Med hensyn til finansloven, som den ligger her, har vi forklaret, hvordan vi vil stemme til delforslagene undervejs. Vi vil selvfølgelig også i den sidste ende stemme for den samlede finanslov, fordi det her land selvfølgelig skal have et husholdningsbudget. Men vi håber rigtig meget på, at når vi mødes igen næste år til finanslovforhandlingerne, er det igen under en VK-regerings ledelse, men med et helt andet ambitionsniveau og en situation, hvor man på en helt anden måde tager de udfordringer, som landet står over for, alvorligt. Vi har ifølge statsministeren mistet 180.000 arbejdspladser i den private sektor inden for de sidste par år. Vi er gået fra at have et kæmpe-mæssigt overskud til at have et underskud på 80 mia. kr. Hvor mange år kan man blive ved med det med troværdigheden i behold? Det kan man ikke.

Vi anerkender, at regeringen forsøger at tage fat, og vi må også sige, at regeringen er i en meget, meget vanskelig situation, i den forstand at hele Folketinget har besluttet sig for, at det eneste, man vil diskutere, er alt det gode, man vil, men man vil ikke diskutere, hvor pengene skal komme fra. Det er det, som vi gerne vil, og det er jo det, vi forsøgte at sætte på dagsordenen i forbindelse med finanslovforhandlingerne, og det er det, som vi håber at flere og flere – både fra Venstre og Konservative, radikale vælgere, socialdemokratiske vælgere, SF-vælgere – er i stand til at se: at den går bare ikke længere. Vi bliver nødt til at have fokus rettet mod, hvor pengene skal komme fra. Der er for få fodermestre i dansk politik, og der er for mange malkepiger.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Tak for indlægget. Det, som fik mig til at tage ordet, var, at hr. Anders Samuelsen indledningsvis jo sagde, at vi nu måtte have de her vismænd, som bl.a. sidder i Arbejdsmarkedskommissionen og Velfærdscommissionen og Det Økonomiske Råd, på banen. Det kan man være meget enig i, bl.a. fordi de jo alle har påpeget, at vi om få år kommer til at mangle hænder på arbejdsmarkedet, og de har påpeget, at Danmark faktisk er et aldrende samfund, og selv om vi godt nok har sund aldring, står vi i de kommende år og mangler arbejdskraft.

Derfor er det jo meget overraskende, synes jeg, at Liberal Alliance støtter, at man nu indfører brugerbetaling på lige netop kunstig befrugtning, der jo om noget er med til at holde fødselstallet i det danske samfund oppe. Kan vi ikke få en forklaring på det? Jeg ved godt, at Liberal Alliance går ind for brugerbetaling i sundhedsvæsenet, men det er jo som sådan en adfærdsregulerende ting, hvor man gerne vil have folk til at gøre nogle ting i mindre omfang. Ønsker man virkelig på det her område, at der skal fødes færre børn i Danmark?

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:10

Anders Samuelsen (LA):

180.000 arbejdspladser har vi mistet i den private sektor. Vi er gået fra et overskud på 60 mia. kr. til et underskud på 80 mia. kr., og det bedste, Socialdemokraterne kan stille op med, er et spørgsmål om kunstig befrugtning.

Herregud, det kan jo da ikke være rigtigt! Hvad med at tage en diskussion om, hvordan vi fremover får råd til velfærdssamfundet? Hvad med at tage en diskussion om, hvordan vi får skabt arbejdspladser i den private sektor? Hvad med at rejse den type problemstillinger og tage en grundlæggende diskussion om, hvad det er for en vej, vi skal gå i Danmark, i stedet for at rejse et spørgsmål om kunstig befrugtning? Vi står fuldstændig ved den indstilling, som vi har lavet.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:10

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jo åbenbart ikke, fordi der er en masse andre, der står i kø for at stille spørgsmål om den meget, meget store analyse, som hr. Anders Samuelsen er kommet med. Jeg synes da, det er på sin plads i en debat, der handler om finansloven, at spørge ind til de ændringsforslag, der er, og som vi senere på aftenen skal stemme om.

Jeg mener, det er en meget principiel debat. Det handler jo om, at man nu trækker dankortet ind på vores offentlige sygehuse; det handler om, at man nu tager de første skridt med hensyn til at skulle aktivere alle de private sundhedsforsikringer og arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer, som er blevet tegnet i de senere år; det handler i bund og grund om, at vi tager nogle skridt i retning af et sundhedsvæsen, hvor der ikke er den frie og lige adgang, som vi står for i Socialdemokratiet.

Jeg mener, at det, der sker på det her område, oven i købet vil skade dansk økonomi på lang sigt og gøre, at der vil være færre danskere, der får de ønskebørn, de måtte ønske sig. Det er da en meget alvorlig sag, som man bør kunne tage op i en finanslovdebat. Så hvorfor er det, Dansk Folkeparti vil være med til at skade dansk øko-

nomi på lang sigt ved at medvirke til, at fødselstallet i Danmark bliver faldende i en grad, som vi ikke har set siden 1983, som jeg tror var året med det laveste tal overhovedet?

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:11

Anders Samuelsen (LA):

Jamen det må man spørge Dansk Folkeparti om. (*Sophie Hæstorp Andersen (S)*): Jeg mente Liberal Alliance). Tak for det.

Jeg vil gerne gentage, at vi står ved det, som vi stemmer i den sag. Nu er der jo faktisk så diskussioner om andenbehandlinger senere på aftenen, og da skal vi stemme, så da kan man også tage det op. Jeg synes bare, den helt grundlæggende problemstilling her er, at der, kan man sige, tegner sig to veje. Altså, der er så socialdemokraternes bud på – i diskussionen om, hvorvidt det skal være gratis med kunstig befrugtning – hvordan vi skal sikre tilstrækkelig meget arbejdskraft i både den private og den offentlige sektor i de kommende år. Vi peger på det, som vismændene, Velfærdskommissionen og Arbejdsmarkedskommissionen siger, nemlig at vi skal have en efterlønsreform, vi skal have sat skatten markant ned – vi siger: maks. 40 pct. skat på arbejde – vi skal udlicitere betydelig mere og finde 15 mia. kr. ad den vej; vi skal halvere virksomhedsstøtteordningerne og finde 10 mia. kr. der; vi skal have 40.000 færre ansatte i den offentlige sektor, og det kan man få ved over de næste 8 år at nøjes med at ansætte 10 eller 11, hver gang der er 12, der går på pension. Hver gang der er 1.000, der forlader den offentlige sektor, kan man nøjes med at ansætte 930 i de kommende år, så har vi løst de udfordringer, som vi står over for. Ja, det kan oven i købet være, at man ender i den situation, at der faktisk er råd til, at folk kan få gratis kunstig befrugtning.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 17:12

Morten Østergaard (RV):

I min ordførertale beskæftigede jeg mig lidt med, at det jo sådan set er en slags jubilæum, den her finanslov, det er den tiende med V, K og O. Dengang man overtog magten efter en SR-regering, var der jo holdbarhed i dansk økonomi. Det har der ikke været på noget tidspunkt i den mellemliggende periode, og den her finanslov tager jo heller ikke store skridt i retning af at skabe det.

Jeg og Det Radikale Venstre deler jo på lange stræk de reformønsker, som hr. Anders Samuelsen også har givet udtryk for, og det er udmærket. Men jeg vil bare spørge: Hvad er det, der giver hr. Anders Samuelsen tro på, at 10 år mere med V, K og O vil bringe holdbarhed i dansk økonomi?

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:13

Anders Samuelsen (LA):

Jamen det er jeg fuldstændig overbevist om, at det vil 10 år mere med V, K og O heller ikke gøre. Det er jo helt afgørende, at Liberal Alliance får de afgørende mandater, ellers havde vi vel meldt os ind hos Venstre og Konservative. Men pointen er jo faktisk, at vi er et selvstændigt parti, som forsøger at få bragt os i en situation, hvor vi har de afgørende mandater.

Så er der så den forskel mellem Det Radikale Venstre og Liberal Alliance, at Det Radikale Venstre er overbevist om, at inderst inde i det dybeste hjerte vil fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal utrolig gerne lave de mange reformer, som bliver anbefalet af de kloge hoveder i Danmark.

Det tror vi ikke på. Vi tror faktisk på, at V og K gerne vil lave de her reformer. Vi tror faktisk på, at de gerne vil det. Det er, hvad vi hører ude fra Venstres og Konservatives baglande, og vi er sikre på, at det smitter af op i rækkerne hos Venstre og Konservative. De vil gerne det her, de vil faktisk gerne have taget det opgør med efterlønnen, som nu over 60 pct. af den danske befolkning er med på skal tages. De vil også godt være med til at sænke skatten yderligere, det har vi set så sent som i dag: Den konservative viceleder og erhvervsminister har været ude at sige, at skatten på arbejde skal yderligere ned. Det er jo fremragende. Vi kommer til at skulle arbejde sammen med folk, som faktisk gerne vil det, som vi gerne vil. Det Radikale Venstre skal arbejde sammen med folk, som vil det modsatte af, hvad Det Radikale Venstre gerne vil.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:14

Morten Østergaard (RV):

Det er jo spændende. Vi har set den konservative økonomiminister erkende, at der ikke bliver talt om reformer i den 2020-plan, som bliver lagt frem, det kan man ikke få Venstre med på. Men hr. Anders Samuelsen har med sit røntgensyn kigget ind i hjerterne på Venstre-folkene og set, at på trods af den førte politik vil de en hel masse ting, der minder om det, hr. Anders Samuelsen vil. Det er jo spændende.

Hr. Anders Samuelsen har også konstateret, at det var en utroværdig regering med den politik, som er blevet ført. Det var jo en slags generalprøve i år, man havde jo netop de afgørende mandater. Regeringen, V, K og O kunne ikke selv, og hr. Anders Samuelsen kom med sine ønsker, og hvad var svaret? Hr. Anders Samuelsen fik at vide, at han var umoden, og at hans parti agerede umodent i processen. Jeg vil bare sige, at det da er nogle gode venner at holde sig.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:15

Anders Samuelsen (LA):

Den analyse er jo rigtig nok, hvis det var sådan, at vi havde det afgørende mandat. Det havde vi jo ikke, nej. (*Morten Østergaard (RV)*: Det havde I jo). Så tror jeg ikke, at hr. Morten Østergaard har fulgt med. Der var faktisk en Kristendemokrat.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg vil helst ikke have sådan nogle interne debatter. Det skal være en ad gangen. Ordføreren.

Kl. 17:16

Anders Samuelsen (LA):

Så skal jeg gerne gentage, hvad der blev sagt nede fra salen. Ja, det er fuldstændig rigtigt, at man gerne skal være der, hvor man ikke kan vælge andre. Vi er overbeviste om, at efter næste valg er regeringens situation, at den skal have Dansk Folkeparti med på den ene side, og så skal den have Radikale – undskyld, det var nærmest en freudiansk fortællelse – have Liberal Alliance med for at kunne skabe forlig.

Jeg tror, at dybt ind i regeringen glæder man sig til den dag, hvor man kan gå sammen med Liberal Alliance og hen til Dansk Folkeparti og sige: Hør nu her, vi skal finde nogle kompromiser, hvor Dansk Folkeparti får noget, og hvor Liberal Alliance på den anden side får noget. Det, som vi skal have, er på fire helt konkrete områder: Lavere skat, mere vækst, mere frihed og en mere effektiv offentlig sektor. Det er det, Danmark har brug for. Det er det allermest vigtige. Det er langt, langt vigtigere end en diskussion om brugerbetaling af kunstig befrugtning.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Kl. 17:16

Rasmus Jarlov (KF):

Tak. Jeg synes, det var en udmærket analyse af hr. Anders Samuelson og en interessant diskussion mellem to tidligere medlemmer af Radikale Venstre – nej, ét tidligere og ét nuværende.

Det er fuldstændig korrekt, som hr. Anders Samuelson siger, at i hvert fald Konservative meget gerne vil gennemføre mange af de ting, som også står i Liberal Alliances program, for det er jo blot en afskrift af det konservative program, som vi haft siden 1916. Så der er selvfølgelig ikke noget overraskende i, at vi fortsat arbejder for lavere skat, en mindre offentlig sektor og gode vilkår for det private erhvervsliv.

Det, der er forskellen, når vi kigger på det økonomiske område, er ene og alene, at Konservative og Liberal Alliance befinder sig i forskellige parlamentariske situationer, og vi arbejder forskelligt. Konservative går efter at gennemføre resultater. Liberal Alliance går efter at have en ren platform, hvorfra man kan kritisere Venstre og Konservative, fordi vi ikke fører borgerlig nok politik. Et eksempel på det så vi under finanslovforhandlingerne, hvor Liberal Alliance jo kunne have fået gennemført deres forslag om multimedieskatten og valgte at gå fra finanslovforhandlingerne. Mener hr. Anders Samuelson, at det gør Danmark til et bedre sted, eller er det bedre at gå efter resultater?

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:18

Anders Samuelson (LA):

Danmark var blevet et bedre sted at være, hvis vi var kommet af med multimedieskatten, iværksætterskatten og særskatten på pensioner. Ingen af de tre skatter kan jeg på nogen måde forestille mig er noget, der er opfundet hos De Konservative. Jeg har faktisk også svært ved at forestille mig, at det er noget, Venstre har fundet på. Hvor det så kommer fra, er jo ikke til at vide.

Men det er helt sikkert, at hvis man lægger sig ned for under 3 promille, som De Konservative valgte at gøre, så kommer man i ganske alvorlige problemer med sit bagland. De Konservative valgte at lægge sig ned for under 3 promille. Det gjorde vi ikke. Det er jo et valg, man må træffe, og jeg tror på, at det er rigtig, rigtig væsentligt, at Liberal Alliance står fast, også selv om det er helt nede på ønsker for 3 promille. Det mente De Konservative sammen med Venstre var alt, alt for voldsomt. Vi må jo respektere, at De Konservative ikke kan være med til en lettelse i skatterne på 3 promille. Det kan ikke lade sig gøre. Det er barnligt og urealistisk. Vi må leve med, at De Konservative ser sådan på det. Vi ønskede at komme lidt længere.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Jarlov.

Rasmus Jarlov (KF):

Hr. Anders Samuelsons argumentation her viser jo igen forskellen på Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance, for hr. Anders Samuelson fortæller kun en del af historien, nemlig den del af historien, som er, at der er blevet indført nogle nye skatter. Det, hr. Anders Samuelson ikke fortæller, er, at multimedieskat, pensionskat, fedtafgift var prisen for, at vi fik sænket indkomstkatten med 7 pct. her fra nytår, hvilket er en kæmpe borgerlig sejr. Men det er jo så forskellen på Konservative og Liberal Alliance. Liberal Alliance plukker de ting ud, som man ikke kan lide, og så kritiserer man det sønder og sammen uden at give det fulde billede, som er, at der faktisk også er sket nogle ting, som trækker i borgerlig retning.

Vi har fået gennemført nogle ting, og jeg er enig i, at det ikke er nok. Det vil aldrig være nok. Jeg vil altid gerne have mere, og mit parti vil altid gerne have mere, ligesom alle andre partier selvfølgelig altid gerne vil have mere af deres politik igennem. Men vi går altså ind for at få resultater. Vi har fået sænket skatten med vores 10 pct., og imod et massivt flertal her i Folketinget, som ikke har ønsket at sænke skatten, har vi opnået de her resultater. Jeg ville ønske, at Liberal Alliance trak lidt mere i arbejdstøjet i stedet for at gå så meget op i at have en ren platform, hvorfra man kan kritisere regeringspartierne.

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:20

Anders Samuelson (LA):

Jeg er enig i, at der er forskel på De Konservative og Liberal Alliance – fuldstændig enig. Det, De Konservative har lagt stemmer til, er, at man først hæver skatterne på 116 forskellige områder, inklusive fedtskat, multimedieskat, særskat på pensioner, iværksætterskat, og jeg ved ikke hvad. Så siger man til folk, at de til gengæld får en skattelettelse. Men så glemte man lige at gennemføre skattelettelsen. Man udskød den jo. Jo, man udskød den, og det er en permanent udsettelse. Man kommer aldrig til at indhente det tab, som De Konservative har lagt stemmer til, i de næste 3 år. Man kommer aldrig til at indhente det. De satser bliver ikke justeret op igen, vil jeg sige til hr. Rasmus Jarlov. Så det, man har gjort, er, at man har taget penge fra folks lommer uden at lægge noget tilbage. Det er ikke godt nok. Det er nemlig rigtigt, og det er nok der, forskellen er mellem Liberal Alliance og De Konservative.

Jeg ville gerne have, at den konservative ordfører, hr. Rasmus Jarlov, huskede sig selv på, hvad han har sagt i Berlingske Tidende i en kritik af Venstre:

Venstre har ikke vist lederskab i den her sag – det er om efterlønnen – for de har ikke kæmpet for at få en efterlønsreform. Det er mangel på politisk lederskab.

Ja, det er mangel på politisk lederskab, hvis man ikke bare står fast på et minimum, og det undlod De Konservative at gøre.

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 17:21

Mike Legarth (KF):

Undskyld, min stemme er stadig rusten, men den virker endnu.

Hr. Anders Samuelson står og fortæller, at der er nogle partier, der har problemer med deres bagland, men den, der får de største problemer, er hr. Anders Samuelson selv, for han fortæller jo ikke sandheden, han står og lyver på talerstolen. Hr. Rasmus Jarlov har jo

korrekt meddelt, at vi har gennemført en skattelettelse på 7,5 pct. af arbejdsindtægten. Så er der nogle skattegrænser, der bliver udskudt, det anerkender vi, men skattelettelsen er givet. Og jeg vil gerne spørge: Hvorfor var det, hr. Anders Samuelsen løb fra sit ansvar under finanslovforhandlingerne og ikke blev ved forhandlingsbordet og gennemførte endnu bedre skattelettelser, end vi kunne gennemføre selv?

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:22

Anders Samuelsen (LA):

Jeg ved ikke, om det er ved at blive en dårlig vane for hr. Mike Legarth, men det er tilsyneladende sådan, at hver gang han rejser sig op og tager ordet, er der enten nogen, der har løjet eller lyver eller udspyr løgne heroppefra. Altså, jeg synes, det virker en anelse desperat at påstå det.

Vi ser jo bare så forskelligt på det her. Hr. Mike Legarth indrømmer jo selv lige nu og her, at man har udskudt de hævelser af grænserne for, hvornår skatterne skulle sætte ind, og det er jo lige præcis det, der er den store omkostning. Man ender med reelt set at hæve skatterne med 12 mia. kr. i genopretningspakken – 12 mia. kr. Det står i De Konservatives egne tal, og ja, så lad os sige, at det er en af forskellene mellem De Konservative og Liberal Alliance. Men det er ikke godt nok. Det er fuldstændig ligesom det, hr. Rasmus Jarlov siger; han peger på, at der også er brug for politisk lederskab, hvor man står fast på nogle ting, og hvor man går i spidsen og f.eks. siger: Ja, efterlønnen skal væk. Hvis man nu også fik et samlet Konservativt Folkeparti til at gå ud og lægge stemmer til den dagsorden for alvor, og man sagde, at man gik til valg på det, så ville det være fantastisk hjælpsomt. Det vil vi da glæde os til.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 17:23

Mike Legarth (KF):

Det kan hr. Anders Samuelsen være sikker på at vi går til valg på – ingen skal betale mere end 50 pct. af den sidst tjente krone – og yderligere skattelettelser også for erhvervslivet.

Men jeg kunne godt tænke mig, at hr. Anders Samuelsen og Liberal Alliance blev lidt mere realister. I stedet for at leve i en drømmeverden og stå og hoppe ude på sidelinjen var det bedre, at man tog noget ansvar og kom ind og medvirkede. I hvert fald skal man ikke påstå, at Det Konservative Folkeparti ikke tør. Hvis der er nogen, der er en tøsedreng her, så er det hr. Anders Samuelsen, der forlader forhandlingslokalet i stedet for at blive og hjælpe os med at skabe nogle endnu bedre resultater.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:24

Anders Samuelsen (LA):

Jeg tror, vi lidt senere skal spørge finansministeren om, hvorvidt vi forlod forhandlingslokalet eller fik besked på, at vi ikke skulle komme igen.

Hr. Mike Legarth har udtalt den 4. september 2010:

Vi har et skattestop, og det fastholder vi. Nogle vil opleve at betale lidt mere i skat, men det tror jeg godt at folk kan forstå.

Hvordan er det et skattestop? Man kan jo ikke engang forsvare sin egen politik, når det kommer til stykket. Jeg synes, det er underligt, at vi skal have en krig om noget, for jeg tror faktisk, at Liberal Alliance og De Konservative med hensyn til reformdagsordenen er de to partier, der står tættest på hinanden. Hvorfor så forsøge i de spørgsmål, der bliver stillet her, at fremstille det, som om der er kæmpemæssige forskelle? Vi kæmper bare på to forskellige måder, tror jeg bare at man må konstatere.

Vi forsøger så at gå ind og sige: O.k., vi kan ikke få skatten ned på maks. 40 pct., vi kan ikke komme af med efterlønnen, vi kan ikke få gennemført de store ting, som vi gerne vil gennemføre, og som vismændene i Velfærdscommissionen peger på, så går vi ned på først ti ønsker og så helt ned på tre bittebittesmå ønsker og håber på at få hjælp af De Konservative i forhandlingerne. Og hvad sker der så, når vi forlader forhandlingerne, fordi vi ikke engang kan få de 3 promille? Så skal vi hånes for, at vi ikke tager ansvar. Men vi tager ansvar. Og jeg lever ikke i en drømmeverden, jeg lever lige p.t. i en mareridtsverden – og det gør den danske befolkning – fordi vi står over for at ryge ud over afgrunden, som der står på forsiden af Information i dag, hvis der ikke snart er nogen, der tager lederskab og ansvar.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Herefter er det Kristendemokraternes ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 17:26

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KD):

Tak for det. Som kristendemokrat tror jeg næsten jeg vil starte med at sige, at jeg ikke føler mig åndeligt beriget oven på debatten i dag. Den er ved at være lidt trivial, men vi er jo ikke færdige endnu, så det kan da blive bedre.

Jeg vil gerne starte med at sige tak til finansministeren og også til Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti for det konstruktive og gode samarbejde, vi har haft i forbindelse med det finanslovforslag, vi behandler her i dag. Jeg synes, at det er foregået i en god atmosfære med partier, der har været klar til at løfte det ansvar, som situationen kræver.

Vi kan jo godt bruge rigtig meget tid på at diskutere, hvem der vil give de største skattelettelser, hvor hurtigt man kan afskaffe efterlønnen, og hvor mange offentligt ansatte vi kan fyre, men bundlinjen er jo, som bundlinjen er: Vi står midt i en finanskrise, og derfor har der også været behov for, at partierne har opført sig med ansvarlighed i forhold til de konkrete udfordringer, som vi står over for.

Derfor er jeg egentlig rigtig stolt af og glad for, at vi i Kristendemokraterne gik ind i forhandlingerne, da Liberal Alliance forlod forhandlingslokalet, lagde ansvaret fra sig og viste og udstillede meget, meget tydeligt, at det er et parti, som har meget svært ved at agere rent parlamentarisk. Vi blev stående og har været med til at sikre, at vi har fået en finanslov, som er økonomisk ansvarlig, og som også er socialt ansvarlig. Det er jeg rigtig stolt over og glad for.

Det har vi gjort før – det gjorde vi også 1980'erne, da vi var en del af Schlüterregeringen, og der var det bestemt heller ikke nemt, og der måtte man også sluge nogle kameler af hensyn til landets fremtid og til, at vores børn og børnebørn også fik et velfærdssamfund at vokse op i.

Jeg må også sige, at når jeg sådan følger debatten i dag, er jeg er endnu mere bestyrket i min opfattelse af, at det er de rigtige samarbejdspartnere, vi har fundet, når det gælder den økonomiske politik. Nu har vi hørt Socialdemokraternes bud på en økonomisk politik, som jo mildt sagt ikke er særlig konkret, vi har hørt SF, vi har hørt De Radikale, som så har en helt anden økonomisk politik, og vi har også hørt Enhedslisten, som har en fjerde økonomisk politik. Altså,

mit parti er drevet af, at vi også har et ansvar, der rækker fremad, og der må jeg sige, at det åbenlyst er meget svært at se de fremadrettede økonomiske perspektiver hos de socialistiske partier og De Radikale. Jeg har i hvert fald svært ved at lægge det puslespil og føle mig overbevist om, at det er økonomisk ansvarligt på den lange bane. Men så kan man da sige, at man er blevet bestyrket i sin opfattelse på det punkt.

Det var vigtigt for Kristendemokraterne, da vi gik ind i finanslov-forhandlingerne, at vi også sikrede, at det var socialt ansvarligt. Der var to versioner af dette års finanslovaftale: Der var den version, vi sidder med i dag, og så var der en version, der bestod af den, vi sidder med i dag, plus 3 mia. kr. i skattelettelser, som ikke var finansierede. Det var sådan det, valget stod imellem, og derfor er jeg glad for, at vi i den kreds, der nu har indgået en finanslovaftale, også har fundet plads til at sikre, at det er socialt ansvarligt.

For mens De Konservative og Liberal Alliance kan diskutere, hvem der har givet de største skattelettelser, og hvem der vil give de skattelettelser og hvordan og hvorledes, så er der jo altså en virkelighed lige uden for vinduerne. Vi kan se, at der ifølge undersøgelser i år er 56.000 børn, der egentlig ikke er så optaget af, *hvad* de får i julegave – de er faktisk optaget af, *om* de får en julegave. Det er den virkelighed, der er uden for vinduerne, og hvor vi er nødt til at gå ind og tage ansvar.

For Kristendemokraterne har det været vigtigt at sikre nogle resultater og også sætte nogle fingeraftryk på den her finanslov, som understreger det værdigrundlag, vi har, nemlig at medmenneskeligheden er den bærende faktor, at vi er optaget af ansvaret for de kommende generationer, og at vi også er optaget af at sikre plads til det nære og det overskuelige – også det liv, der foregår uden for storbyerne. Det har vi sikret med nogle konkrete resultater.

Kl. 17:31

Jeg vil egentlig prøve at anskueliggøre, hvad det er for en indflydelse, Kristendemokraterne har haft i forbindelse med den her finanslovaftale.

Vi har sikret, at der bliver det antal hospicepladser i Danmark, som eksperterne siger der er behov for, så vi allerede i 2011 kommer op på 220 hospicepladser og i 2014 når op på 250 hospicepladser. Det betyder noget for dem, der har været på venteliste, og som gerne vil have en værdig afslutning på deres liv. Det betyder noget for de familier, som er i den situation helt konkret.

Vi har sikret en bedre lindrende pleje, ved at der bliver nogle palliative udrykningsteam, der kan gå ud og styrke vores praktiserende læger, og som kan styrke medarbejderne i sundhedssektoren som sådan, så vi også får mere faglighed ind på det område. Det er noget, der konkret kommer til at betyde noget for mennesker.

Vi har været inde at sikre, at mellemindkomstgruppen får råd til at sende deres børn på efterskole. Jeg tror egentlig, at mange, ganske givet også her i salen, kommer fra familier, hvor man har tradition for at sende sine børn på efterskole, og der må vi sige, at der var vi altså i den situation, at mange familier ville have svært ved her under finanskrisen at få deres børn på efterskole. Der har vi sikret, at ingen med en husstandsindtægt på under 610.000 kr. bliver berørt af den besparelse, der lå i genopretningspakken, og at det kommer til at hænge bedre sammen, så der er sammenhæng mellem tilskud og den indtægt, man har som husstand.

Vi har sikret, at befordringstilskuddet til friskoleeleverne blev genindført, og vi har styrket højskolerne. Der er nogle, der har beskylt mig for at være talsmand for det ny Højskolevenstre, og det tror jeg egentlig at jeg vil tage på mig med stolthed, på baggrund af at vi faktisk er optaget af, at der er plads til den her åndelighed, at der er plads til det liv og de værdier, som man kan sige at det tidligere Højskolevenstre repræsenterede.

Vi har styrket infrastrukturen i udkantsområderne ved at få en dato og sikre finansiering for en motorvej mellem Herning og Holste-

bro. Det betyder, at virksomhederne bliver boende i vest og ikke flytter til øst. Det betyder, at man bedre kan rekruttere arbejdskraft. Det er med til at skabe vækst og udvikling.

Vi har sikret, at der kommer et videncenter for kystturisme, så vi styrker turismen og skaber nye arbejdspladser, også i vores landdistrikter. Mange af de her job er job, hvor man måske ikke lige skal have en ph.d., men som der er behov for, og de vil få et løft, ved at vi styrker turismen.

Desuden har vi i forbindelse med satspuljeforhandlingerne også ydet vores bidrag. Og så er der en væsentlig ting, som også vil komme til at få konkret betydning. Det er den pulje på 25 mio. kr. som vi fik til sociale indsatser i 2011.

Nu spurgte jeg jo Socialdemokraternes ordfører og sådan set også SF's ordfører om, hvad man sådan bare inden for det sidste halve år havde leveret af konkrete resultater i forhold til de socialt udsatte grupper, som man har talt så varmt om, bare ét eksempel.

Det var kun snak, kun snak, og jeg bliver nødt til at sige, at når det handler om de sindslidende, de folk med misbrugsproblemer eller andre udsatte, som er vant til at bruge Natcaféen på Nørrebro, som er vant til at bruge Varmestuen i Slagelse, som er vant til at bruge Den Blå Paraply, som er et værested i Randers, Den Blå Sociale Café i Hjørring, Perlen i Nykøbing Mors, Café Vita i Gellerupparken eller Center for Seksuelt Misbrugte i Odense – nu nævner jeg bevidst de socialdemokratiske kommuner, hvor man har skåret ned på tilskuddet i forhold til de udsatte grupper – så er det Kristendemokraterne, der går ind og sikrer, at de mennesker har et sted at gå hen efter nytår. Vi er jo ikke herre over, hvordan de skærer ned i kommunerne, men det viser også bare, at socialdemokratiske kommuner lige nu skærer ned i forhold til de udsatte grupper.

Så vil hr. Morten Bødskov nok sige: Jamen det er jo regeringens skyld. Næh, det er kommunalbestyrelserne, der prioriterer på den måde, så den udsatte person, som er vant til at komme på Natcaféen på Nørrebro, går hen til en lukket dør. Det er Kristendemokraterne, der så sørger for, at den dør er åben, ved at gå ind og tage ansvar politisk. Det er sådan set meget, meget konkret.

Vi har jo fået kritik, bl.a. på grund af at vi har sikret en udlændingeaftale, som vi ikke er en del af, men som vi selvfølgelig støtter, da vi er en del af finansloven, men vi har skabt konkrete resultater for de allersvageste, der er uden for døren. Så kan man sige alle de ting, man gerne vil, men hvor er de konkrete resultater?

Derfor er det måske ikke helt forkert at sige – nu er jeg jo vestjyde og en beskeden mand, så jeg synes, det er store ord – at Kristendemokraternes ene mandat faktisk har større indflydelse på det danske samfund lige nu, end Socialdemokraterne og SF har tilsammen, men det er åbenbart sandheden. Det er jeg da stolt af, og derfor er jeg glad for, at vi kan støtte den her finanslov, og jeg er glad for den proces, vi har haft omkring den.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren fra fru Malene Søgaard-Andersen. Værsgo.

Kl. 17:36

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Tak for det. Nu sagde hr. Per Ørum Jørgensen, og jeg citerer: Det er kun snak. Og det vil jeg egentlig gerne give hr. Per Ørum Jørgensen ret i, det var kun snak. En del af finanslovsforslaget er L 79, som vi har behandlet i Skatteudvalget, og hvis hr. Per Ørum Jørgensen ikke lige ved, hvad det er, skal jeg fortælle, at det er forslag til lov om ændring af lov om børnefamilieydelse og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Fortalt på fuldstændig helt almindeligt dansk betyder det, at der blev indført en optjeningspligt til børnefamilieydelsen.

Den 6. december har Skatteministeriet modtaget et hørings svar fra Dansk Flygtningehjælp, der skriver, at det her optjeningsprincip, som også kommer til at gælde for flygtninge, faktisk er imod de internationale konventioner. Så er det bare, at jeg kommer til det der med, at det kun er snak, for vi snakker om menneskelige værdier, og vi snakker om de nære relationer, og det kan jeg ikke lige helt forstå stemmer overens med indholdet af den her lovgivning. Det vil jeg gerne have at hr. Per Ørum Jørgensen lige forklarer for mig.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 17:37

Per Ørum Jørgensen (KD):

Der er da mange eksempler på den lovgivning, der bliver gennemført, hvor vi også hos Kristendemokraterne siger, at det nok ikke lige var det, vi drømte om. Men så synes jeg også, man måske skal være realistisk og sige, at o.k., hvad kan man forvente af et mandat? Vi var ikke i en situation, hvor vi havde et afgørende mandat, for der var andre flertalsmuligheder for regeringen. De kostede bare 3 mia. kr. i skattelettelser.

Når jeg nævner de her ting, er det, fordi det er ting, der kommer til at betyde rigtig, rigtig meget for rigtig mange mennesker. Vi kan jo ikke redde hele verden med et mandat. Men jeg håber da – og det kan vi jo så også se både i kraft af en voldsom tilgang af nye medlemmer og også i målingerne – at fremtiden begynder at se forholdsvis lys ud for Kristendemokraterne, sådan at vi kan få endnu større indflydelse og meget gerne i forbindelse med næste års finanslovforhandlinger, for vi har faktisk på baggrund af de resultater, vi har leveret her, egentlig fået en fornemmelse af, at det jo er den rigtige vej at gå, fordi det betyder noget konkret for de mennesker, der er uden for vinduerne. Og så kan vi jo diskutere mange af de der ting, men det ændrer ikke på det faktum, at vi faktisk har skabt nogle resultater, der konkret har betydning for mange mennesker.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Malene Søgaard-Andersen.

Kl. 17:39

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Tak for det svar. Jeg synes bare, at det er rimelig vigtigt. Hvis jeg var kristendemokrat, ville jeg da synes, det var rimelig vigtigt, at man ikke kunne gå på kompromis med nogle af de allerallerhøjst profilerede værdier for partiet, og jeg kan så bare konstatere, at det er det, hr. Per Ørum Jørgensen har gjort. Det synes jeg bare er lidt mærkeligt. At der så bliver svaret udenom med, at det var for at sikre, at man ikke skulle have skattelettelser osv., er jo så bare hr. Per Ørum Jørgensens måde at argumentere på. Men vil hr. Per Ørum Jørgensen ikke bekræfte eller sige til mig, at det faktisk er rigtig uheldigt, at noget af den lovgivning, som hr. Per Ørum Jørgensen kommer til at lægge stemmer til, faktisk er i strid med flygtningekonventionen?

Kl. 17:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 17:40

Per Ørum Jørgensen (KD):

Nu har jeg ikke set den udtalelse, og jeg er heller ikke jurist, så jeg skal ikke vurdere den. Jeg ved heller ikke, om det socialdemokratiske medlem har den baggrund, sådan at man kan vurdere, om sådan et hørings svar er i overensstemmelse med virkeligheden. Det kender

jeg det ikke godt nok til, og jeg tror ikke, at man, bare fordi der er en organisation, der skriver, at det er i strid med nogle rettighedserklæringer, skal sige, at det så er sandheden. Det tør jeg ikke vurdere her om det er. Det, jeg bare siger, er jo, at hvis der er en misbruger, hvis der er en, som er sindslidende, som gerne vil have noget omsorg, have noget fællesskab, have noget hjælp på natcafeen hernede på Nørrebro i en socialdemokratisk ledet kommune og så kommer til en lukket dør, så er det sådan set det, vi forhindrer. Det er meget konkret, det synes jeg.

I forhold til at sige alle de rigtige ord, som det socialdemokratiske medlem gør her, så er det faktisk bedre at gøre en forskel.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg vil bare sige, at medlemmet faktisk er fra Socialistisk Folkeparti.

Der er en ny spørger, og det er hr. Peter Westermann.

Kl. 17:41

Peter Westermann (SF):

Hr. Per Ørum Jørgensen var jo i en unik position i dette års finanslovforhandlinger. Han sad som det sidste afgørende mandat for en regering, der havde mistet sit flertal. Det var en meget, meget stærk position at forhandle ud fra, efter at Liberal Alliance var smidt ud af forhandlingerne. Derfor kan det undre mig, at hr. Per Ørum Jørgensen så blankt har accepteret et pointsystem – han siger godt nok, at han ikke støtter det, men alligevel vil stemme for det – som der jo ikke er andre her i salen end netop de 90 mandater bag finansloven, der vil stemme for.

Hr. Per Ørum Jørgensen er citeret i Politiken den 9.11. – man kan fristes til at kalde det Kristendemokraternes nine/eleven – for at sige: Min analyse har hele tiden været, at de stramminger ville blive virkelige, uanset om jeg sad med ved bordet eller ej.

Jeg har svært ved at få den analyse til at gå op, når nu hr. Per Ørum Jørgensen netop er det afgørende mandat. Så vil hr. Per Ørum Jørgensen ikke fortælle mig, hvad det er, der gør, at man vil stemme for et pointsystem, som hr. Per Ørum Jørgensen er citeret for at sige strider imod hans kristne grundværdier. Det undrer jeg mig såre over, når nu jeg kan se rundt i salen, at der ikke er andre, der vil stemme for det – og at der så ikke ville have været flertal for det.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 17:42

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg vil godt opdatere SF-medlemmet. Nu skal vi jo passe på, at vi ikke kommer til at rode de to partier sammen, selv om man gør meget for at komme til at ligne hinanden. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at jeg ikke sad med det afgørende mandat, for havde jeg forladt finanslovforhandlingerne, så var hr. Anders Samuelsen kommet ind, og prisen ville være 3 mia. kr. i skattelettelser. Det ville jeg så ikke være med til. Jeg ville ikke have syntes, at det havde været bedre, hvis man havde fået en udlændingeaftale – som jeg tror vi hurtigt kan blive enige om vi ikke er helt vilde med – samtidig med at man så havde fået ufinansierede skattelettelser for 3 mia. kr. Der kan man så vælge pragmatisk at sige: O.k., så er det måske bedre at gå ind og søge indflydelsen på det.

Så jeg vil bare sige til SF, at vi heller ikke kan lide deres pointsystem. Det undrer mig lidt, at det er en SF'er, der rejser det spørgsmål. Vi bryder os egentlig heller ikke om det pointsystem, som de har brygget sammen i selskab med Socialdemokraterne, fordi det på samme måde gør mennesker op i nytteværdi. Derfor må jeg sige, at hvis de fremsatte et forslag om deres pointsystem, altså det fra SF og

S, så ville vi egentlig meget gerne stemme imod det også, for de gør mennesker op i nytteværdi. Det er vi grundlæggende imod.

Kl. 17:46

Men i den der situation valgte vi at søge indflydelsen, velvidende at vi ellers havde fået skattelettelse på 3 mia. kr. oven i hatten.

Kl. 17:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Peter Westermann.

Kl. 17:43

Peter Westermann (SF):

Jeg kan oplyse hr. Per Ørum Jørgensen om, at det system, vi har foreslået, ikke gør mennesker op i nytteværdi. Men lad nu det ligge.

For hr. Per Ørum Jørgensen siger, at han har valgt at søge indflydelsen. Jeg kan forstå, at den indflydelse har betydet, at man altså har været nødt til at stemme for det her pointsystem, men også, at man senere ikke vil stemme for et ændringsforslag, der vil fjerne de fattigdomsskabende ydelser, som den her regering har indført, altså loftet over kontanthjælpen og 450-timers-reglen og starthjælpen, som Kristendemokraterne jo ellers hævder at være inderligt imod. Men det har man også givet køb på.

Hvad har man så fået igen? Jeg sad og lyttede efter, da ordføreren var ved det punkt i sin tale, og jeg har kigget efter også i pressen og noterer mig, at det, man har fået, er en allerede planlagt motorvej mellem Herning og Holstebro. Den var allerede meldt ud, før finanslovforhandlingerne begyndte. Og man har fået et center for kystturisme, en slags museum.

Derfor undrer det mig, at Kristendemokraterne stiller sig tilfreds med at få sig et museum. Det kan måske være meget godt at sikre et partis eftermæle med et museum, men det er måske lidt lidt ambitiøst, når man sidder med det absolut afgørende mandat i en finanslovforhandling. Så hvad er det, man har fået igennem, der er så væsentligt, at man vil give køb på to centrale mærkesager, nemlig omkring et pointsystem og fattigdomsskabende ydelser?

Kl. 17:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 17:45

Per Ørum Jørgensen (KD):

Hvis S og SF har lagt den strategi, at de vil sige til omverdenen, at S og SF's pointsystem ikke gør folk op i nytteværdi, så tror jeg, at det er en lidt farlig kurs at slå ind på. For hvis principperne bag det pointsystem, som S og SF foreslår – og sådan tolker jeg det – er de samme som VKO's pointsystem, er det jo principielt at gøre folk op efter nytteværdi. Så kan man altid kigge på pointene. Skal man have en vis uddannelse for at komme ind i Danmark? Så er det da at gøre folk op i nytteværdi.

Vi har en holdning til det, og den går ud på, at vi mener, at familier skal have lov til at blive i Danmark, hvor vi så stiller nogle krav om, at folk får nogle danskfærdigheder osv. Det er vores udgangspunkt til det. Men må jeg ikke bare sige, at vi også oven i købet har kontaktet gruppeformændene for at se, om vi kunne finde fælles fodslag i udlændingepolitikken. De eneste, vi kan lege med der, er De Radikale. S og SF har deres eget pointsystem, og S og SF's pointsystem gør folk op i nytteværdi på samme måde som det andet pointsystem. Der er bare forskel på pointene, det er det eneste.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det kan være, at jeg lige skal understrege, at det er 1 minuts taletid, vi har her. Den næste med en kort bemærkning er hr. Mogens Jensen.

Mogens Jensen (S):

Jeg må sige, at det jo nærmest var rørende. Vi sad vel stort set alle sammen og fik tårer i øjnene, da vi hørte hr. Per Ørum Jørgensens fremlægning af sig selv som den barmhjertige samaritaner, der nu har reddet julen for de svageste i vores samfund, og han listede jo forskellige ting op i den forbindelse.

Kan hr. Per Ørum Jørgensen så ikke tilkendegive og stå ved, at han både som medlem af Det Konservative Folkeparti og nu også som kristendemokrat bakker op om en regering, der har sørget for, at vi aldrig har haft mere fattigdom i Danmark, hvor der blevet 26 pct. flere fattige børn, hvor der i dag er 200.000 danskere, der lever for under 100.000 kr. om året, og hvor vi har et rekordstort antal familier, der bliver sat ud af deres boliger. Er det det, hr. Per Ørum Jørgensen forstår ved at vise social ansvarlighed? Og er det ikke rigtigt, at hr. Per Ørum Jørgensen har støttet en politik, der har ført til den situation i dag, at vi har det største antal fattige nogen sinde i Danmark, herunder altså 26 pct. flere fattige børn?

Kl. 17:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er det ordføreren.

Kl. 17:47

Per Ørum Jørgensen (KD):

Nu kan jeg tolke hr. Mogens Jensens spørgsmål hen i retning af, at man har sådan meget, meget store forventninger til Kristendemokraterne i forhold til, hvad vi kan levere med ét mandat. At vi kunne ændre på fattigdomssituationen med ét mandat, er måske at skyde lidt over målet.

Jeg siger bare i al stilfærdighed, hvor det betyder noget konkret. Jeg ved ikke rigtig, hvad Socialdemokraterne har gjort i forhold til at forbedre den situation. Jeg kan ikke se et eneste konkret initiativ fra Socialdemokraternes side, hvor det betyder noget, hvor det ikke bare er snak. Jeg vil bare sige, at det, vi har gjort konkret, er, hvis folk vil på Natcafé Nørrebro, hvis man vil besøge Varmestuen i Slagelse, hvis man vil besøge Den Blå Paraply i Randers, som er et værested, Den Blå Socialcafé i Hjørring, Perlen i Nykøbing Mors, Café Vita i Gellerup, Center for Seksuelt Misbrugte i Odense, som er institutioner, der ligger i socialdemokratisk ledede kommuner, og som er ved at blive lukket ned, at vi så sørger for, at døren er åben, og det er da meget, meget konkret for de mennesker, der frekventerer de steder.

Kl. 17:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 17:49

Mogens Jensen (S):

Jeg tror, at det står klart for de fleste, og det har hr. Per Ørum Jørgensen jo heller ikke benægtet, at han har støttet en regering og stadig væk støtter en regering, der har skabt rekordhøj fattigdom i Danmark, herunder at der er 26 pct. flere børn, som lever i fattigdom. Så er det fint, at hr. Per Ørum Jørgensen kan sikre noget støtte til nogle institutioner, og det bakker vi jo alle sammen op om, men det er jo symptombehandling – det er symptombehandling.

Vil hr. Per Ørum Jørgensen være med til virkelig at afskaffe det, der skaber fattigdom i det her land, så er det at afskaffe kontanthjælpsloftet, så er det at afskaffe starthjælpen. Det er jo det, der kaster familier ud i fattigdom i det her land. Vil hr. Per Ørum Jørgensen ikke give mig ret i, at det er fint at lave symptombehandling, men dér, hvor det virkelig gælder, er at få taget fat om de grundlæggende faktorer, til at der bliver skabt fattigdom, og der har hr. Per

Ørum Jørgensen ikke rykket en eneste tøddel i sin indsats ved de her finanslovforhandlinger, selv om han havde den afgørende stemme.

Kl. 17:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:50

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg er nødt til at hjælpe hr. Mogens Jensen i forhold til at læse det politiske og parlamentariske spil, for det var ikke den afgørende stemme. Liberal Alliance har hele tiden været klar, så sent som da der var tvivl om de her skrotbiler, og i den diskussion sagde hr. Simon Emil Ammitzbøll så sent som i forrige uge, at de havde tre krav, og at regeringen bare kunne ringe. Det illustrerer jo, at Liberal Alliance var klar til at gå ind og sikre regeringen et flertal, hvis bare man fik sine 3 mia. kr. i skattelettelser.

Så kan det godt være, at hr. Mogens Jensen har en interesse i at få det her til ikke at betyde noget og ikke se betydningsfuldt ud, men jeg tror bare, at for den hjemløse eller den misbruger eller den sindslidende, som har sin faste gang på et af de her væresteder, betyder det noget. Det kan også være i Gullestrup, det sted, hvor hr. Mogens Jensen er stillet op, hvor jeg selv har været ude for nylig og faktisk talt med beboere, som græd, da de fik at vide, at det skulle lukkes. Nu bliver det så også reddet, og folk får mulighed for at få en tålelig hverdag og få hjælp og omsorg der. Så kan man bare kalde det symptombehandling. Prøv at tage ud til sådan et værested og sig til de mennesker, der frekventerer det, at det bare er symptombehandling. Nej, det betyder noget konkret i deres hverdag, og det tror jeg vi er enige om.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er et par korte bemærkninger mere, og den første er fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:51

Morten Østergaard (RV):

Jeg blev lidt forundret, da hr. Anders Samuelsen ved en tidligere lejlighed under debatten her i salen kort meddelte, at det var fejlagtigt at antyde, at de havde det afgørende mandat. Nu kan jeg så forstå på hr. Per Ørum Jørgensen, at det også er en misforståelse at mene, at hr. Per Ørum Jørgensen og Kristendemokraterne havde det afgørende mandat.

Jeg vil så bare som en serviceoplysning meddele, at hvis ingen ligesom havde bidraget til den finanslov, som man på en eller anden måde er meget utilfreds med, så var den faldet og regeringen gået af. Og derfor vil jeg bare sige til hr. Per Ørum Jørgensen, at når man lægger det halvfemsindstyvende mandat til bl.a. et pointsystem, har man altså ansvaret for hele pakken.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:52

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg troede egentlig, at hr. Morten Østergaard som radikal stod for det samme, jeg anerkender, nemlig at Det Radikale Venstre igennem mange år – ikke nu, men gennem mange år – faktisk har været et midterparti på samme måde, som Kristendemokraterne også har været et midterparti. Det Radikale Venstre er jo gået ind og har søgt indflydelse, vel vidende at der i hele pakken også er nogle ting, som man ikke bryder sig om, så man går på det, der kaldes et kompromis.

Jeg var i sidste uge sammen med den tidligere svenske leder af Kristendemokraterne i Sverige, han har stået i spidsen for partiet deroppe i over 30 år, og han sagde til mig: Per, det er bedre at tage et skridt i den rigtige retning end at stå og stampe på stedet. Det, der jo sker for Det Radikale Venstre lige nu, er, at de står og stamper på stedet, for de har ikke fået nogen indflydelse på dansk politik. Det er faktisk det, Kristendemokraterne har fået, vel vidende at det så også koster lidt.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:53

Morten Østergaard (RV):

Nå, men så kan vi vel også få stoppet den snak om, at man ikke havde det afgørende mandat, for jeg vil sige til hr. Per Ørum Jørgensen, at man jo havde det afgørende mandat – det halvfemsindstyvende mandat. Det havde hr. Anders Samuelsen sådan set også mulighed for at have haft, men han blev dømt umoden og fejlede i sit forsøg på i øvrigt at skabe troværdighed om det, han ville gennemføre med glans efter et valg. Men det er jo rigtigt, at man skal have evnen til at gå på kompromis og man skal udnytte, at man har det her halvfemsindstyvende mandat. Så jeg vil bare spørge om, hvilken indflydelse hr. Per Ørum Jørgensen fik på den del af finansloven, der handler om pointsystemet og udlændingeaftalen. Hvori lå kompromiset der, der gjorde, at det var en pille, som hr. Per Ørum Jørgensen var klar til at sluge?

Kl. 17:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:53

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg valgte sådan set den løsning at stå helt uden for den aftale, og det gjorde jeg, fordi jeg gerne vil have frihed til og mulighed for, at vi kan formulere vores egen udlændingepolitik. Men jeg må så bare konstatere, at når jeg kigger mig rundt i Folketingssalen, kan jeg se, at det nok kun vil være De Radikale, der kunne finde på at støtte den udlændingepolitik, fordi Radikales gode venner i den røde blok jo også har lavet et pointsystem, hvorefter man gør mennesker op i nytteværdi, og det er så trenden i Folketinget lige nu. Så jeg håber da, at vi også efter et valg kan samarbejde om at gøre op med de her pointsystemer og om at præge den danske udlændingepolitik i en anden retning. Jeg håber da inderligt, at Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne kan gøre det. Men i stedet for at binde mig til et pointsystem, jeg ikke bryder mig om, valgte jeg at stå uden for aftalen, for også efterfølgende at have en manøvrermulighed.

Kl. 17:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en kort bemærkning fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg synes, det er fantastisk, at hr. Per Ørum Jørgensen skal tage imod kritik fra Det Radikale Venstre for at være forhandlingsindstillet og prøve at søge kompromisets kunst og på den måde få indflydelse. Er der et parti, som gennem tiderne har brystet sig af at være partiet, der var klar til det, er det jo Det Radikale Venstre. Men det var åbenbart i gamle dage, og så er det hr. Per Ørum Jørgensen, der gør det i den praktiske, virkelige verden nu.

Når jeg vælger at tage ordet, er det, fordi der er flere, der har spurgt hr. Per Ørum Jørgensen omkring det, at vi har udsatte i Dan-

mark, at vi har folk, der lever en kummerlig tilværelse, og som gerne skal hjælpes på forskellig vis til en bedre tilværelse. Det synes jeg er en utrolig vigtig diskussion.

Jeg vil gerne spørge hr. Per Ørum Jørgensen, om en del af den diskussion ikke også handler om, hvorvidt det er realistisk, at de mennesker, der faktisk har svært ved at få tingene til at hænge sammen økonomisk, vil kunne få et job på et tidspunkt, altså kunne komme ud og forsørge sig selv, ved at de får et job. Og kan hr. Per Ørum Jørgensen bekræfte, at det af den finanslovaftale, som han så er med til at indgå, fremgår, at den samlede beskæftigelse forventes at være på 125.000 personer mere i 2011, end den ville have været uden den førte økonomiske politik og lavere renter, altså at det, at man fører en ansvarlig økonomisk politik, er med til at sikre en beskæftigelseseffekt på 125.000 ekstra personer, og at det også er en hjælp til dem, der ellers ville stå og have økonomiske problemer, fordi de ville være uden for arbejdsmarkedet?

Kl. 17:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 17:56

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg er enig i analysen af Det Radikale Venstre. De er jo en sådan lidt sjov størrelse, specielt når de bevæger sig sammen med nogle, som de måske ikke er helt enige med på rigtig mange felter. Men det kunne klæde Det Radikale Venstre at komme i arbejdstøjet, og det er måske også derfor, det egentlig er så svært at se på, hvordan man over for vores mange fine resultater, som betyder noget, synes jeg, konsekvent læner sig tilbage sammen med hele den røde blok og bare snakker og ikke gør noget ved virkelighedens problemer. Sådan er det.

Så er det jo rigtigt – det er klart – at det, at folk kommer i arbejde og bliver selvforsørgende, er vigtigt, men vi skal selvfølgelig også samtidig huske, at der er mennesker, som har nogle konkrete udfordringer i forhold til helbred, i forhold til den sociale situation som sådan, som vi skal støtte. Og vi sikrer jo netop også med den her finanslov, at der bliver taget hånd om de allersvageste.

Kl. 17:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:57

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er fuldstændig rigtigt, at der tages en række initiativer, og nogle af initiativerne er også på hr. Per Ørum Jørgensen og Kristen-demokraternes anmodning, som så er bygget ind i finanslovaftalen.

Når jeg koncentrerer mig lidt om det her med beskæftigelseseffekten ved en bestemt ført økonomisk politik, er det jo, fordi det også er en måde, hvorpå man kan stille nogle af de udsatte grupper i udsigt, at de rent faktisk også kan blive selvforsørgende, altså at de har en chance for at komme ind på et arbejdsmarked, der har brug for nogle mennesker, selv om det er mennesker, der har været i en udsat situation. Noget af det mest livsbekræftende for mange af de her mennesker er jo at blive stillet i udsigt, at de også på et tidspunkt kan komme ind på arbejdsmarkedet, altså få et job, tjene deres egne penge, betale skat osv. Det har noget med selvværd at gøre.

Der er det helt logisk, at noget af det, man kan se, når man kigger ud på verden i dag, er, at de lande, der fører en uansvarlig økonomisk politik, bliver ramt af en højere rente. Vi kan se det med Grækenland, vi kan se det med Spanien, vi kan se det med Portugal, vi kan se det med Irland. Og hvis der ikke er tiltro til et lands økonomiske politik, bliver landet ramt af den højere rente, som forværrer muligheden for at få skabt job. Det er jo det, der er regnet ind, altså at

en vurdering af effekten af den førte økonomiske politik sammenholdt med de lave renter, den medfører, giver en beskæftigelseseffekt på 125.000 personer, som jo også gør, at der er flere udsatte, der får stillet et reelt job i udsigt.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 17:59

Per Ørum Jørgensen (KD):

Det er jeg meget enig i. Jeg synes egentlig også – hvis vi ser på finansloven som sådan i helikopterperspektiv – at det, at man går ind og tager økonomisk ansvar, jo netop også er et værn for de allersvageste, for ellers får vi skabt flere svage.

Med hensyn til både det ene eksperiment med de 12 minutter eller 14 minutter, eller hvad det er, og det andet eksperiment med, at man bare skal fyre 40.000 offentligt ansatte, sænke skatten til 40 pct. og så afskaffe efterlønnen, må jeg spørge: Hvad nu, hvis de to eksperimenter ikke duer? Hvad bliver prisen så i forhold til den sociale situation?

Jeg er ikke sikker på, at nogen af de to eksperimenter duer, det er i hvert fald for dyrt at eksperimenter med, og derfor synes jeg egentlig, at den ansvarlighed, der ligger bag den her finanslov, er væsentlig. Det er ikke sjovt at skulle ud og spare både i forhold til arbejdsmarkedsinitiativer og i forhold til uddannelse, men det har så været nødvendigt. Og der er jeg stolt over at have været med til at tage ansvar for det, så det her bliver gennemført på en ordentlig måde.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg har to korte bemærkninger mere noteret ned, og dem agter jeg at tage inden pausen, og så holder vi pause og fortsætter igen derefter.

Den første er fra hr. Morten Bødskov.

Kl. 18:00

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Nu forstår jeg, at hr. Per Ørum Jørgensen primært slår sine folder i det midt- og vestjyske, ud over at han selvfølgelig er aktiv her på Christiansborg. Der er der så et større projekt, som er ganske udmærket, nemlig spørgsmålet om en ny motorvej mellem Holstebro og Herning. Overskriften i finansloven er, at der skal være en ny motorvej mellem Holstebro og Herning. Så er det jo, det er interessant at læse, hvad det i grunden er, der står. Hvor stor er sikkerheden for, at hr. Per Ørum Jørgensen har lagt stemmer til, at der rent faktisk kommer en motorvej mellem Holstebro og Herning?

Der står, at motorvejen forudsættes finansieret ved indtægter ved salg af statslige ejendomme, statslige aktieposter m.v. Og det forudsættes, at projektet igangsættes i 2013. Hvis man nu skriver under på en finanslovaftale, hvor der står, at der kommer en ny motorvej mellem Holstebro og Herning, hvor sikkert er det så rent faktisk med alle de her elastikker, der er i den her tekst, at der kommer en motorvej mellem Holstebro og Herning med de stemmer, som hr. Per Ørum Jørgensen har lagt til den her finanslov?

Kl. 18:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:01

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg er enormt glad for, at netop Socialdemokraternes finansordfører stiller mig det spørgsmål, for nu er der nyttig viden på vej til Socialdemokraterne, hvis man vil rykke ind i regeringskontorerne – viden,

som kunne blive brugbar i det fremtidige arbejde, hvis man skulle få et flertal. For det, at man henviser til statens aktiver, er faktisk en meget anvendt metode i et finansministerium, og det vil hr. Morten Bødskov også få glæde af, hvis han en dag bliver finansminister. Så det var godt, at spørgsmålet kom frem i dag i god tid. Nu er det ikke ensbetydende med, at jeg håber, at det bliver virkelighed.

Jeg vil også sige til hr. Morten Bødskov, at det er rigtig klogt, at man ikke skriver, hvilke af statens aktiver man ønsker at sælge. Det er bare et godt og velment råd. For hvis man skriver et konkret aktiv ind i sådan en aftale, vil man også devaluere det aktiv ret voldsomt, hvis man ønsker at sælge det. Så det er bare et godt fif, hvis hr. Morten Bødskov har ambitioner om at blive finansminister en dag. Det er faktisk en god metode at anvende, som jeg er helt tryk ved, i forhold til at vi får den motorvej, som hr. Poul Nyrup Rasmussen jo egentlig lovede os i 1996, og som ikke er blevet til noget endnu. Han viste, hvordan man ikke skulle gøre det.

Kl. 18:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 18:02

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, at vi er rigtig mange, der havde svært ved at forstå, hvad det var, hr. Per Ørum Jørgensen sagde, men er en sådan rimelig ædruelig konklusion på svaret ikke, at der vel godt kan siges at være lige så meget uld i hr. Per Ørum Jørgensens mund, da han skulle svare på det her, som der er elastik i de her formuleringer, når det handler om, hvad der i grunden kommer af penge til den motorvej? Det er jo det, der er virkeligheden.

Kan man ikke pege på, hvad det er for statslige aktiver, der rent faktisk skal sælges, før man får den her motorvej? Kan man ikke bare pege på én statslig ejendom, som skal sælges? Kan man pege på én statslig aktiepost, som kan sælges? Jeg kan se, at finansministeren sidder og ryster på hovedet. Jeg ved ikke, om det er over mig eller det, jeg siger, men nu nikker han til begge ting, og så er der måske noget om det. Kunne man ikke bare pege på ét statsligt aktiv, som giver kroner i kassen, og som vil betyde, at der kan startes på anlæg af den her motorvej? Det er meget enkelt: Kan vi få bare ét statsligt aktiv, som skal sælges, for at der kommer penge til etablering af motorvejen mellem Holstebro og Herning?

Kl. 18:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 18:04

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg føler faktisk, at jeg på en høflig og velmenende måde gav et godt råd videre til Socialdemokraternes finansordfører. Det fes så ikke lige ind, og det giver da anledning til bekymring et eller andet sted. Det, jeg egentlig sagde, og det vil jeg godt gentage, var, at hvis man skrev et konkret eksempel ind på, hvad det var, man ville sælge, så ville man selvfølgelig devaluere det aktiv helt vanvittigt, så man ikke kunne få den pris for det, som det var værd. Det er bare et godt råd til hr. Morten Bødskov, hvis han skal være finansminister en dag, at det nok er en rigtig dum måde at handle på.

Når jeg sådan har fulgt den politiske debat i dag, må jeg indrømme, at jeg synes, at det har handlet meget om, hvorvidt der har været tidligere socialdemokratiske ministre, der er blevet behandlet på privathospitalerne. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, når jeg hører hr. Morten Bødskovs spørgsmål, om ikke vi er ved at være tæt på en opklaring af det spørgsmål. For med alle de gange, som Socialdemokraterne har skudt sig selv i foden igennem de senere år, så må

der jo ganske givet have været en, der har været forbi et privathospital.

Kl. 18:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Margrethe Vestager har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 18:05

Margrethe Vestager (RV):

Det gik hen over hovedet på mig. Men jeg synes bare, det er tankevækkende, at hr. Per Ørum Jørgensen ikke synes, debatten er perspektivrig.

Jeg synes egentlig, det ville være vigtigt, hvis hr. Per Ørum Jørgensen så ville give nogle perspektiver på det samarbejde. Nu kunne jeg forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Per Ørum Jørgensen synes, det var en underlig ting, at Det Radikale Venstre blev væk fra den lukkede fest, som man har holdt om finanslovaftalen, for i Det Radikale Venstre kom vi jo selvfølgelig med vores reformprogram. Vi kom med de ønsker, vi havde til finansloven, og vi blev ikke inviteret igen, og jeg synes nu engang ikke, det er en skam at blive væk fra en fest, som man ikke er inviteret til. Det kan være, at Per Ørum Jørgensen ser anderledes på det, men det vil jeg glæde mig til at høre.

Jeg vil så også høre, om den forbrødring, som jeg oplever mellem hr. Per Ørum Jørgensen og hr. Kristian Thulesen Dahl, er udtryk for et værdifællesskab mellem Kristendemokraterne og Dansk Folkeparti, for det er det indtryk, jeg får. For en af de forskelle, der vil være på Kristendemokraterne og Det Radikale Venstre, er, at vi ikke har legitimeret et pointsystem, at vi ikke har legitimeret, at staten går ind og vurderer nytteværdien af en ægtefælle på det danske arbejdsmarked. Og det er måske det, der virkelig er en murbrækker for et ægte, varmt og gennemført værdifællesskab mellem Kristendemokraterne og Dansk Folkeparti.

Kl. 18:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 18:06

Per Ørum Jørgensen (KD):

Nej, jeg tror ikke, jeg generer nogen ved at sige, at der ikke ligefrem er et værdifællesskab mellem Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne. Men vi har jo faktisk kunnet finde ud af at samarbejde på trods af forskellighederne, og det er sådan set det, der er væsentligt, hvis man vil have indflydelse, på trods af at man anerkender, at der er mange ting, man ikke er enige om, og sådan er det. Men der er også nogle ting, man er enige om. Vi var f.eks. enige om, at den sociale indsats i forhold til det, regeringen havde lagt frem, skulle styrkes, og vi sikrede, at den blev styrket. Det er jo så sådan, man kan vælge at arbejde i Folketinget.

Vi har det sådan hos Kristendemokraterne, at vi kan samarbejde med alle partier, som kan være med til at sikre og bidrage til, at vi får indflydelse på politikken, og det er så en måde at arbejde på. Vi kunne jo også vælge at stille os uden for Finansministeriet og protestere mod pointsystemet med et banner. Jeg tror bare ikke, der var andre end mine allernærmeste familiemedlemmer, der ville have opdaget det. Så var det faktisk bedre at gå ind og søge indflydelse. Jeg vil faktisk – uden at virke bedrevende eller profetisk – sige til fru Margrethe Vestager, at hun efter et valg, hvis der sammen med fru Margrethe Vestager bliver et flertal i den røde blok, så vil skulle stå i samme situation som jeg, med hensyn til, om hun vil godtage et pointsystem eller ej.

Jeg ved ikke, om det skal være en advarsel, men det er bare et faktum, for det er det, som S og SF vil, og det er de samme princip-

per, der ligger bag, og derfor kommer fru Margrethe Vestager til at stå i akkurat samme dilemma, som jeg stod i.

Kl. 19:00

Kl. 18:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vil fru Margrethe Vestager have en kort bemærkning? Ja.

Kl. 18:08

Margrethe Vestager (RV):

Jamen jeg synes, det er et privilegium både at høre om de gode råd, som hr. Morten Bødskov får, og de gode råd, som jeg får. Jeg takker for det, for jeg kan forstå, at den egnerfaring, som hr. Per Ørum Jørgensen nu har fået, er helt anderledes end den erfaring, hr. Per Ørum Jørgensen havde tidligere, da han jo også deltog i finanslovforhandlingerne. Nu er det lige pludselig noget helt, helt andet.

Men det, jeg synes er spændende og interessant, er, at hr. Per Ørum Jørgensen vil det at sikre regeringens fortsættelse og dermed også har givet en fuldstændig soleklar vurdering af, at det er det bedste, hr. Per Ørum Jørgensen kan gøre for socialt udsatte mennesker i Danmark, for mennesker, som lever et sårbart liv, for mennesker, som er på starthjælp, på kontanthjælpsloft, på 450-timers-reglen. Alt det har hr. Per Ørum Jørgensen valgt fra, for han vil hellere fortsætte med den nuværende regering, og det synes jeg bare man skal tage ad notam, for det viser jo, at der måske trods de politiske forskelle alligevel er et ægte og varmt værdifællesskab mellem Kristendemokraterne og Dansk Folkeparti.

Kl. 18:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 18:09

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige til de konklusioner, og det var bestemt ikke min hensigt at være belærende, hverken over for hr. Morten Bødskov eller fru Margrethe Vestager. Det kom bare umiddelbart frem i mig, at der måske var behov for lige at gøre opmærksom på nogle ting. Jeg vil sige, at jeg med de resultater, vi har fået i forbindelse med finanslovforhandlingen, egentlig er meget stolt af det, og jeg kan ikke rigtig se, hvordan man skal konkludere, at det så betyder, at der er et varmt værdifællesskab med Dansk Folkeparti.

Jeg tror egentlig, jeg var meget ærlig omkring, hvad vi bryder os om, og hvad vi ikke bryder os om, og at jeg fik sagt, at vi gik efter at få nogle resultater. Der er en værdikommision, som jeg egentlig tror De Radikale også vil synes er en god ting, når den bliver etableret, altså at vi får en generel folkelig debat, hvor højskolerne er inddraget, hvor efterskolerne er inddraget, hvor friskolerne er inddraget, hvor folkeskolen er inddraget, altså at vi får en god folkelig debat om det, der binder os sammen her i Danmark. Det tror jeg da egentlig at De Radikale vil kunne bidrage meget konstruktivt til – det har jeg i hvert fald en forventning om – at vi sikrer, at der er hospicepladser nok, at vi styrker efterskolerne, friskolerne og højskolerne. Det er mange af de ting, som jeg også tror at De Radikale brænder for, og det kan man jo så også vælge at takke for.

Kl. 18:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det gør vi nu, tak til ordføreren.

Der er ikke flere til korte bemærkninger, og jeg skal hermed udsætte mødet.

Vi genoptager mødet i dag kl. 19.00, og vi starter med den næste i ordførerrækken, som er hr. Bjarne Laustsen.

Mødet er udsat. (Kl. 18:11).

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Mødet er genoptaget.

Den første, der har bedt om ordet, er hr. Bjarne Laustsen som privatist.

Kl. 19:00

(Privatist)

Bjarne Laustsen (S):

Jeg blev i morges under gruppemødet opfordret til at tage ordet som privatist. Jeg følte det, som om der var adskillige, der kiggede den vej, da jeg nævnte muligheden for det. Jeg synes faktisk, det er lidt underligt herinde i Folketinget, at man kæmper hårdt for at få et mandat, og når man så kommer herind, oplever man, at der er en hel masse restriktioner med hensyn til i det hele taget at få ordet herinde. Især her op mod jul ved afslutningen af finanslovdebatten og igen om sommeren, når man lukker ned for sæsonen, er det meget svært at komme til. Der er blevet lavet nogle regler, så det selv til hverdag midt i ugen er svært. Hvis man om onsdagen agter at stille spørgsmål til en minister, skal man lige ind at tjekke først, om den pågældende minister har slettet sig af listen, for så kan man ingen spørgsmål stille. Og man må kun stille to spørgsmål til den samme minister, og to spørgsmål til to forskellige ministre kan sandelig ikke lade sig gøre.

Hvorfor er alle de der forskellige regler blevet lavet? Ja, de er jo blevet lavet – som jeg oplever det – for at beskytte den nuværende regering. Om de også vil beskytte fremtidige regeringer, skal jeg lade være usagt, men i hvert fald er det sådan nu. Derfor synes jeg, vi har behov for en gang imellem at tage ordet som privatist. Så er der selvfølgelig også det, at når der er så få, der kan få ordet, at man faktisk er nødt til at trække lod, og når der kun er en times debat, ja, så kan det jo godt være, man får det spørgsmål fra valgkredsen derhjemme, om man deltog i debatten. Nej, det var praktisk talt næsten umuligt. Derfor tager jeg så ordet i dag, for i hvert fald over for vælgerne at kunne sige: Det kan rent faktisk godt lade sig gøre, men man skal tage ordet som privatist.

Nu er der ikke så mange i salen lige p.t. – det kommer der – men man kan selvfølgelig også læse referatet. Jeg havde egentlig en hilsen til både Venstre og til Dansk Folkeparti, for dem er jeg enig med i den sag, jeg vil tale om, nemlig efterlønnen. Det var jo Venstre og Socialdemokratiet, der gennemførte efterlønnen i 1979. Den er blevet ændret mange gange siden, og den er også blevet forhandlet adskillige gange, og i dag er der et stort, bredt flertal bag efterlønnen, som senest blev reformeret i 2006. Det, der er problemet her, er, at af de partier, som var med til at lave efterlønsreformen og bekræfte den både i 1998 og i 2006, er der åbenbart nogle, der har fortrudt. Der er også nogle nye partier, der er opstået – ud af næsten ingenting, kan man sige – og derfor er der selvfølgelig et spørgsmål omkring: Hvordan hænger det her sammen?

Jeg har deltaget i en lang række debatter. Jeg var ordfører i 1998 på ændringen dengang. Her hen over sommeren i forbindelse med genopretningsplanen har vi jo hørt gang på gang, at efterlønnen er sådan en slags schweizerkniv: Den kan løse alting; hver gang der er et eller andet problem, så kan efterlønnen lige ordne det. For Dansk Folkepartis vedkommende er det de fremmede. Det er sådan to schweizerknive i dansk politik.

Derfor er der grund til at kigge lidt på det, og vi har jo i Arbejdsmarkedsudvalget spurgt ind til det. Gode gruppefæller har også taget fat om det for ligesom at få afdækket, hvad der er af myter omkring det her. Vi hører altid fra Liberal Alliance, at der kan spares milliarder af kroner. Det hører vi også fra vores venner i Det Radikale Ven-

stre nu, og De Konservative er også begyndt at snakke om det, selv om de to sidstnævnte partier endda er med i forliget.

Det er reelt sådan i dag, at efterlønsordningen koster 17 mia. kr., og det er jo, fordi vi fra den 1. april 1999 har fået folk, der vil være med i ordningen, til selv at betale. Det er sådan, at hver måned er der 1.050.000, der indbetaler frivilligt til efterlønsordningen. Det er den største frivillige kollektive indbetaling, der sker til noget som helst her i Danmark. Så det er jo en ordning, der har en meget stor og bred folkelig opbakning. Derfor skal man selvfølgelig også kigge på, om det nu også er klogt at lave den om. Der kan være mange årsager til, at man synes, man skal lave om på den. Jeg synes det ikke, for efterlønsordningen blev skruet sammen på den måde, at den var en retfærdighed, og man kan se, hvem det er, der bruger den. Den lever fuldstændig op til de mål, som blev handlet af i 1979.

Jeg kan godt være lidt bekymret, for jeg kan jo huske, hvordan det skete i 1998, og da var vores venner fra både Enhedslisten og SF jo meget imod, at vi ændrede efterlønsordningen. Jeg har nu forstået, at SF vil være med og accepterer velfærdsforliget fra 2006, men det, der er sandheden i historien, er jo bare, at de to partier aldrig nogen sinde har stemt positivt for efterlønnen. Jeg er selvfølgelig som socialdemokrat stolt af at have været med til at holde fast i et socialdemokratisk projekt for de mennesker, som ikke har de der gode pensionsordninger, som bankdirektører og andre har. Det er jo den fattige mands pensionsordning, og derfor er det selvfølgelig også vigtigt at holde fast i, at vi skal have den her efterløn i fremtiden.

Jeg vil sige her til sidst, at jeg ikke kan se, at der er nogen af de partier, der vil afskaffe efterlønnen, der har reserveret de 60 mia. kr., som det vil koste at afskaffe den, og egenbetalingen, de 5,2 mia. kr. om året, ser jeg heller ikke er blevet afsat. Tak.

Kl. 19:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det finansministeren.

Kl. 19:05

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Debatten her i dag har jo helt klart vist, at der er to veje i dansk politik. Der er en økonomisk ansvarlig linje, som regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne tager ansvaret for, og så er der en overbudslinje, som føres af S og SF.

Man kan jo nogle gange stille spørgsmålet, om debatterne her i salen flytter noget. Men det gør de jo. For et års tid siden erkendte Socialdemokraterne, at skattereformen var fuldt finansieret. Det var, efter at man i lang tid havde sagt det modsatte. Men også i dag er jo blevet en mærkedag, faktisk en stor mærkedag, og debatten her viser jo, at man har flyttet tingene. Hr. Morten Bødskov erkendte fra den talerstol i formiddag, at de offentlige udgifter til velfærd, ja, til hele den offentlige sektor er steget under hele VK-regeringens tid, fra 2002 til 2011. Endnu mere bemærkelsesværdigt var det jo, at hr. Ole Sohn slog fast, at alting er gået frem siden Madsen-Mygdal, som regerede fra 1926 til 1929, og at den offentlige sektor aldrig har været større end i dag. Det skal hr. Morten Bødskov og hr. Ole Sohn have en tak for, for det er jo vigtigt, at vi i politik holder os til kendsgerningerne, for det gør beslutningerne så meget desto bedre.

Men hr. Morten Bødskov løftede også sløret for den økonomiske politik, som en fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal-regering vil føre, hvis de får regeringsmagten. Det var ærlig talt lidt skræmmende, men det forklarer jo så samtidig en hel del.

Man taler jo i disse tider meget om oplevelsesøkonomi, men det har i sandhed fået en helt ny betydning efter hr. Morten Bødskovs udlægning af S og SF's oplevelse af økonomien. Nu skal vores oplevelse af økonomien være det økonomiske pejlemærke, nu skal landet styres efter, ja, ikke virkeligheden og kendsgerninger, men efter, hvordan hr. Morten Bødskov *oplever* virkeligheden. Det bliver jo

godt nok et kursskifte i dansk økonomi. Nu skal statsregnskabet gøres op efter hr. Morten Bødskovs fornemmelser og følelser, så når hr. Bødskov ser tallene, der viser, at der i år er ansat 12.500 flere i den offentlige sektor, så er det forkert, hvis hr. Bødskov føler, fornemmer eller oplever noget andet. Når tallene viser, som hr. Ole Sohn sagde, at den offentlige sektor aldrig har været større end i dag, så føler hr. Morten Bødskov, at stigningen på 73.500 mio. kr. til kernevevfærden siden 1973 er en nedskæring. Så det er jo hr. Bødskovs følelser, der vil styre debatten og hans gerninger fremover.

Det forklarer jo temmelig meget. Det forklarer, hvorfor hr. Morten Bødskovs eget finanslovforslag er underfinansieret med 9 mia. kr., for det føler hr. Morten Bødskov er tilstrækkeligt. Når EU giver en henstilling om at nedbringe underskuddet, så mener hr. Bødskov ikke, at det skal efterleves, for hr. Morten Bødskov føler og oplever noget andet. Han føler, at EU og de internationale långivere bør behandle Danmark anderledes. Så når han mangler 10 mia. kr. i at opfylde henstillingen, bygger det på en god oplevelse, han har haft på et eller andet tidspunkt.

Hvis hr. Morten Bødskov virkelig har den følelse, at der er blevet mindre velfærd, så skyldes det jo nok, at han mener, at de offentligt ansatte laver mindre end før, og den insinuation vil jeg sige jeg er helt uenig i, for jeg mener, at de offentligt ansatte gør en stor indsats. Men hr. Morten Bødskov føler det anderledes. Så hvis vi nu skal til at debattere på den måde fremover, er det jo spændende, hvor vi havner.

Kl. 19:11

S og SF føler, at de skal øge de offentlige udgifter. Ja, faktisk planlægger de en vækst i de offentlige forbrugsudgifter, der er højere end den vækst, skiftende regeringer har planlagt efter de seneste 20-30 år. Fra det udgangspunkt skal der så hentes nogle penge hjem, ikke blot til at finansiere de mange løfter om højere udgifter, men også til at bringe det offentlige underskud ned for at indfri EU-henstillingen. Men her er deres svar kort og godt, at skatterne skal sættes op med mere end 30 mia. kr. over de næste 3 år. Problemet er, at de konkrete forslag til skattestigninger ikke henter de penge hjem, som S og SF påstår. Der mangler omkring 10 mia. kr. for at indfri EU-henstillingen. Det er bundlinjen, når der regnes efter de samme principper, som blev anvendt af Skattekommisionen.

Hvis S og SF fortsat agter at overholde de fælles spilleregler i EU, må de jo give et klart svar på, om skatten yderligere skal hæves, eller om de vil undlade at indfri deres mange og udgiftskrævende løfter. Hvis S og SF ikke kan give et klart svar, er konsekvensen af deres økonomiske plan en markant stigning af den offentlige gæld. Det fører til stigende renteudgifter, det vil fortrænge andre udgifter til velfærdsydelse, og det øger risikoen for pres på kronen og stigende renter, som de senere års uro på de internationale finansmarkeder har vist med al ønskelig tydelighed.

Mankoen skyldes, at skattestigningerne ganske enkelt ikke vil indbringe de beløb, som S og SF hævder. I »En Fair Løsning« fremgår det, at der skal gennemføres reformer på sigt, som kan styrke de offentlige finanser. Men der er stort set ingen konkrete tiltag i planen, der kan skaffe de penge hjem. I stedet antages det – og jeg går ud fra, at det er et udslag af hr. Morten Bødskovs følelser – at penge kommer i kassen. Det antages i »En Fair Løsning«, at der kan hentes 15 mia. kr. på lang sigt gennem en aftale med arbejdsmarkedets parter, men det er mere end uklart, hvad en sådan aftale skal indeholde, og hvor mange af de knap tre millioner danskere på arbejdsmarkedet, der vil støtte op om en aftale. Der er intet fælles fodslag om, hvad der skal ske, hverken internt i fagbevægelsen eller hos arbejdsgiverne. Vi kan ikke få S og SF til at komme med deres bud.

Der antages – og jeg går ud fra, at det også er et udslag af hr. Morten Bødskovs følelser – en større beskæftigelsesvirkning af øget uddannelse på længere sigt, det skulle give 5 mia. kr., men det er jo ikke et tiltag, som afspejler en anden politik end regeringens. Det er

blot en anden teknisk beregningsforudsætning om virkningerne af denne politik. Med hensyn til at sikre udfordringen med den langsigtede holdbarhed er det Finansministeriets vurdering, at der i »En Fair Løsning« mangler et tocifret milliardbeløb, minimum 11 mia. kr. og måske op til 28 mia. kr.

S og SF har jo som bekendt udstedt mange og store valgløfter, og på en eller anden måde nærmer det sig jo noget helt uholdbart. Derfor kan vi jo også læse og høre, at S og SF leder efter begrundelser for at slippe ud af dette forhold. Man arbejder med – kan jeg forstå på pressen – et kasseeftersyn, hvis eneste begrundelse jo må være at legitimere, at de kan løbe fra deres mange løfter, hvis de skulle vinde næste valg. Mere reelt var det jo, hvis S og SF selv lavede et eftersyn af deres mange løfter, et reelt økonomisk baseret og ikke et følelsesmæssigt eftersyn.

S og SF's finanslovforslag er underfinansieret med 9 mia. kr., EU-henstillingen mangler 10 mia. kr., og hvis ikke man kan få svar på konsekvensen af den økonomiske politik, fører det jo til en stigning i den offentlige gæld, højere renteudgifter og risiko for mistillid til den økonomiske politik. S og SF's forslag mindsker arbejdsudbuddet, man vil jo rulle regeringens og Dansk Folkepartis dagpenge-reform tilbage. Det giver jo et mindsket arbejdsudbud på 14.000 personer.

Kl. 19:16

Den skattepolitik, som S og SF's forslag indeholder, medfører en reduktion i arbejdsudbuddet på 5.000 personer, og det kan siges, at man slet ikke anerkender den helt centrale finanspolitiske målsætning, nemlig at reducere væksten i det offentlige forbrug, man planlægger derimod en vækst.

Vi må som sagt ikke høre mere om de 12 minutter eller de 15 mia. kr., som arbejdsmarkedets parter skal skaffe, og det er jo mærkeligt, at vi ikke bare kan få en antydning af et forslag, men at der skal være sådan noget mystik omkring det her. Det med at rulle dagpengene tilbage vil man tilsyneladende ikke. Skal dagpengene hæves i begyndelsen og sænkes senere? Skal vi genindføre uddannelsesorlov? Ja, sådan er der mange spændende ting, som vi ikke må høre om.

Nu her senest forleden dag oplevede vi et folkeskoleforslag fra Socialdemokraterne, som jo langt overstiger, hvad man selv har afsat i »Fair Forandring«. Man kan diskutere, om pengene er der i »Fair Forandring«, men i hvert fald er man jo langt over grænsen for, hvad man så påstår at have afsat. Hvis vi nu bare tager det forslag på folkeskoleområdet, så koster en tolærerordning 2,65 mia. kr. Så kan det være, at man siger, at det ikke skal være to lærere, at det skal være en lærer og en undervisningsassistent, så koster det 1,2 mia. kr. Man vil give en pc til alle skoleelever. Hvis vi nu siger, at man kunne forhandle det frem til 1.500 kr. for en pc, så er det en udgift på 900 mio. kr. Man vil lægge loft over, hvor mange der kan være i klassen: 24 elever. Det er yderligere 900 mio. kr. Man vil indføre læsecafé, det koster 655 mio. kr. Derudover vil man, at i 100 skoler skal de ikke have en SFO, at der skal det være gratis. Man kan diskutere, hvorfor det lige skal være 100, men der ligger yderligere 200 mio. kr. Så vil man afsætte midler til indeklima, og alle skal have nye bøger osv. Det er udgift på udgift, der ikke er finansieret.

Vi har også afleveret et svar til Folketinget om S og SF's klimaa- og energipolitik, og jeg skal love for, at der ruller pengene også. Så kender vi jo fru Mette Frederiksen og SF's mange løfter i milliardklassen, som skal indfries efter et valg. Vi har set, hvordan man på trafikområdet lover, at man skal investere 8,5 mia. kr. mere hvert eneste år. Det ligger på Socialdemokratiets hjemmeside i et program, der hedder »Grøn trafik«. Regeringen har fremsat et førtidspensionsforslag, som skal give et arbejdsudbud og styrke holdbarheden. Det er S og SF imod. Vi har fremlagt et SU-forslag, som også skal sikre, at vi får et større arbejdsudbud. Det er S og SF imod. Når man lægger det hele sammen, og når man hører og læser, hvad S og SF fore-

slår, så er det altså utroværdigt fra den ene ende til den anden, og svaret her i dag er, at så skal de rige betale det her. Fint, det forslag til millionærskat, som S og SF har fremsat, indbringer – tror jeg – 800 mio. kr. Jeg håber, at alle SF'ere og Socialdemokrater, der er til stede her i dag, kan høre, hvor hult det klinger.

Regeringen laver et kasseeftersyn en gang imellem. Det seneste kasseeftersyn, vi lavede, var konvergensprogrammet i februar måned. Det viste, at der var store udfordringer i dansk økonomi, og derfor tog vi fat med genopretningspakken i maj måned. S og SF har stemt imod næsten alle elementer i den pakke. Næste kasseeftersyn kommer her i det nye år, når vi laver en 2020-plan. Fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal kender jo så også – ligesom regeringen gør – alle de faktiske forhold i jernindustrien.

Kl. 19:21

Almindelig politisk anstændighed tilsiger, at man forholder sig til kendsgerningerne, men det er jo her i dag, at vi har fået en skelsættende nyhed vedrørende den økonomiske politik, nemlig at den er baseret på hr. Morten Bødskovs oplevelser, fornemmelser, og hvad han ellers sådan drømmer og får anelser om.

Jeg kommer så nu til et af de meget store mysterier i dansk politik, og det er Det Radikale Venstre. Sjældent er så stort et mysterium set. Den radikale sjæl er vel kendetegnet ved ubeslutsomhed. Vi kender alle sammen billedet med det her tagselvbord, hvor den radikale bliver helt lammet, men det virker, som om det traume udvikler sig og udvikler sig, som tiden går.

De Radikales finanslovforslag fra september er jo fantastisk læsning, for det ligger så langt fra S og SF's udspil, som det næsten er muligt i dansk politik. De Radikale går ind for forkortelsen af dagpengeperioden, S og SF har tordnet mod det her forslag og vil rulle det tilbage. De Radikale vil sætte marginals-katten ned, S og SF er på vej i en helt anden retning, bl.a. med den føromtalte millionærskat. De Radikale vil udfase efterlønnen, men prøv at spørge Helle og Villy, om det har nogen gang på jorden. De Radikale siger, at de ikke vil sætte skatten op for at finansiere service. S og SF lægger op til, at skatten skal øges markant. Men man kan dog sige, at De Radikale kan blive enige om at fremsætte underfinansierede forslag om højere offentlige udgifter, selv om både vismændene og Nationalbanken advarer imod det. På det her punkt kan man så henvise til De Radikales finanslovforslag, som jo øger det offentlige underskud med 5,5 mia. kr. Men det er måske, fordi De Radikale også føler, at deres forslag er fuldt finansieret, men der vil jeg bare advare, for følelserne kan bedrage.

Dagens debat viser, at der er to veje i dansk økonomisk politik. Den ene vej er regeringens, som er en økonomisk ansvarlig vej. Regeringens hovedprioritet er at genskabe balance i den offentlige økonomi, så tilliden og troværdigheden til finanspolitikken og fastkurspolitikken fastholdes. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan fremtidssikre det danske velfærdssamfund. Heroverfor står oppositionen. Deres vej er ikke farbar, hverken nu eller på sigt, og deres svar på de økonomiske udfordringer er at lade de offentlige udgifter stige. Faktisk planlægger oppositionen en vækst i de offentlige forbrugsudgifter, der er højere end den vækst, som skiftende regeringer har planlagt efter de seneste 20-30 år, og hertil kommer, at skatterne vil stige markant.

Med genopretningsaftalen er der lagt en klar køreplan for at genoprette den offentlige økonomi. Regningen efter krisen bliver betalt, og med finanslovaftalen for 2011 retter vi nu fokus mod at skabe bedre vækstmuligheder i Danmark. Fremadrettet vil vi med afsæt i Vækstforum sætte endnu stærkere ind for at styrke vækstmulighederne, så vi igennem vækst kan sikre det danske velfærdssamfund.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne for samarbejdet om finansloven for 2011. Tak.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er der en lang række korte bemærkninger til finansministeren, hr. Morten Bødskov som den første.

Kl. 19:25

ring. Så vil jeg bare lige spørge finansministeren, når man nu er så from i den henseende og mener, at man stadig væk har et skattestop:

Når vi nu kommer til 2013, som er den periode, vi taler om, hvor meget har den her regering så efter planerne hævet skatten med? Hvor meget hæver regeringen skatterne med i 2013?

Kl. 19:25

Kl. 19:29

Morten Bødskov (S):

Nu ved jeg godt, det er sent, og sådan er det jo en gang imellem. Men jeg vil gerne starte med et meget direkte spørgsmål til finansministeren, for nu bruger man jo så igen tiden på at tale ned om, at fagbevægelsen har vist ansvarlighed til gerne at ville se på at være med til at øge den gennemsnitlige arbejdstid. Nu læser jeg følgende op for finansministeren, og så vil jeg bare høre, om han kan sige, hvor det er læst op fra. Jeg kan sige så meget, som at det er en aktuel publikation. Der står følgende:

»Øget og mere fleksibel arbejdstid i det offentlige kan også bidrage til sunde finanser, fordi arbejdsudbuddet dermed forøges.«

Mit spørgsmål til finansministeren er: Hvor står det skrevet hene – i en sådan relativt aktuel publikation?

Kl. 19:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Finansministeren.

Kl. 19:26

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gætte på, at det står i Økonomisk Redegørelse.

Men min kritik går på, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov, at vi ikke må høre et eneste forslag fra S og SF om, hvordan de 15 mia. kr. skal udmøntes. Det er da mærkeligt, at vi ikke bare kan få antydningen af et forslag. Det eneste, vi hører, hver gang der er et forslag om en dagpengereform, er, at det ikke duer. Alle forslag bliver hældt ned ad brættet, og det er da underligt. Jeg tror, det er en af de første gange, jeg har oplevet nogen i en lang periode før et valg fremhæve, at de har et columbusæg, som kan løse alle landets problemer, uden at nogen kan mærke noget. Men man vil ikke fortælle bare antydningssvis, hvad det er.

Jamen, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov, det lugter jo langt væk af, at man har et eller andet i ærmet, som man ikke vil fortælle. Hvorfor kan vi ikke i dag, før vi nu går på juleferie, få bare ét lille forslag, der skal udmønte de 15 mia. kr.?

Kl. 19:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 19:27

Morten Bødskov (S):

Det er sådan set meget godt, at vi er kommet så langt, at finansministeren nu skriver under på publikationer fra Finansministeriet, hvor der direkte står det, som der står i vores udspil »En Fair Løsning«, nemlig at en øget og mere fleksibel arbejdstid kan bidrage til at skabe sunde finanser. Så er den jo ligesom ude, og jeg synes faktisk, det er meget formålstjenligt, at vi har fået det ud af den her debat, nemlig at Finansministeriet nu indrømmer: Nåh jo, der er godt nok ham der finansministeren, som tumler lidt rundt i debatten en gang imellem og siger nogle lidt underlige ting osv. og hidser sig lidt op, men når det kommer til stykket, kan det faktisk godt lade sig gøre.

Godt, det er vi så enige om. Der står, at en øget og fleksibel arbejdstid kan give sunde finanser. Fint, godt, så er vi enige om det.

Så forstår jeg, at man er meget, meget voldsomt irriteret over, at der er nogle, der mener, at dem, der har tjent styrtende på den her regering, godt kunne bidrage lidt mere til fællesskabet, millionærer og bankdirektører og andre, som har fået frit spil under den her rege-

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Finansministeren.

Kl. 19:29

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, at der jo ikke er nogen, der betvivler, at en øget og fleksibel arbejdstid kan løse nogle økonomiske problemer, men fortæl mig hvordan. Det er jo det, vi står og efterlyser her. Det er jo bare noget magi, man siger. Hr. Morten Bødskov skal udfylde 15 mia. kr. for at få sin plan til at hænge sammen, og det eneste, hr. Morten Bødskov siger, er: øget og fleksibel arbejdstid.

Jamen hør nu her, lad os da høre, hvori det består. Skal det være 1 time mere i den ugentlige arbejdstid? Skal de deltidsbeskæftigede tvinges på fuld tid? Hvad med dagpengene osv.? Altså, det er jo helt besynderligt at høre på den diskussion.

Jeg må så også erkende, at vi jo også i genopretningspakken har sat skatterne op. Det har vi gjort for at få en afbalanceret løsning, da vi jo alle sammen skulle bære byrder i den her forbindelse. Så vores genopretningspakke er sammensat af tre elementer. Den er sammensat af, at vi holder de offentlige udgifter i ro, at vi ikke regulerer skattefradrag og først indfører den sidste del af topskattelettelsen i 2013, og så af reformer. Det er jo de tre virkemidler, vi har.

Kl. 19:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 19:30

Ole Sohn (SF):

Jeg vil komme med en stilfærdig opfordring til finansministeren om, at man, næste gang der skal laves en replik, hvis der bliver en næste gang, ikke beder om at få lavet sådan et stand-up-komiker-manuskript, som finansministeren forsøgte sig med her, for det kræver, at man har humor, og det var der ikke. Til gengæld synes jeg, at de besvarelser, der kommer efterfølgende, er mere interessante, altså når finansministeren taler af hjertet, for så kan vi jo nærme os hinanden.

Finansministeren anerkender i Økonomisk Redegørelse nøjagtigt som S og SF, at øget arbejdstid er en del af løsningen. Jeg vil i øvrigt også henvise til side 46-54 i »En Fair Løsning«, hvor der er 34 konkrete forslag til, hvordan de 15 mia. kr. kommer ind. Det er altså noget mere end de tre linjer, der står i Økonomisk Redegørelse. Så vi er lidt mere konkrete end regeringen, men lad os nu ikke skændes om det, når vi er enige om udfordringen.

Så synes jeg også, det er flot, at man i replikken kommer med sådan lidt tryllekunstneri om S' og SF's forslag, når man så efterfølgende stilfærdigt må erkende, ja, den her regering hæver faktisk skatterne med 20 mia. kr. Dertil kommer så, at i den økonomiske redegørelse – og nu ser vi bort fra de ufinansierede skattelettelser, som regeringen og statsministeren senest ved afslutningsdebatten erkendte var givet – er planen igen skredet. Så er spørgsmålet: Hvorfor bruger finansministeren ikke sin taletid til at sige til Folketinget, hvordan man vil løse den udfordring, man har fået, ved at de planer, man har lavet, en gang til har vist sig at være utilstrækkelige?

Kl. 19:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Finansministeren.

Kl. 19:32

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg ville ønske, at rigtig god humor og rigtig fine følelser løste de økonomiske problemer, vi står med i landet, men desværre slipper vi jo ikke så let. Det kan godt være, at hr. Ole Sohn synes, at jeg skulle have præsenteret de her problemer på en mere humoristisk måde.

Men vi står jo ærlig talt i en situation, hvor S og SF bager op til noget, der ikke er økonomisk holdbart. Det er vi jo nødt til at få en debat om en gang imellem, og en af de lejligheder, vi har her, er jo netop afslutningsdebatten før juleferien, og det er jo derfor, at vi prøver at udfritte S og SF om, om ikke realiteterne gør et vist indtryk, om man bare skal fjerne den her debat fra S og SF's plan, men skal der være mening i et folkestyre, skal man jo have de forskellige valgmuligheder over for hinanden, og der nytter det ikke, at man ikke vil svare på de her ting, men har sådan noget woodooagtigt med, at tingene nok kan blive løst.

Som finansminister må jeg jo erkende, at tingene ikke løser sig af sig selv, og det er jo mærkeligt, at der skulle findes en plan, som ikke går ud over nogen, men som løser alle problemerne. Tro mig, som finansminister ville jeg være idiot, hvis den plan fandtes, og jeg ikke valgte den. Men nogle gange lyder ting så godt, at de ikke kan være sande, og det er jo oftest, fordi de ikke er sande.

Kl. 19:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Ole Sohn.

Kl. 19:34

Ole Sohn (SF):

Hele den der skrevne tale var jo forståeligt nok en stor kritik af oppositionen, altså, vi kritiserer også regeringen. Men det interessante er jo, at man først kritiserer Socialdemokraterne og SF for at komme med forslag om arbejdsmarkedsreformer og om, at vi skal arbejde lidt mere, og for, at vi vil kræve skatter ind i en uendelighed, og så efterfølgende, når man frigør sig fra manuskriptet og skal svare, svarer ministeren ærligt, at denne regering, altså VK-regeringen, hæver skatterne med 20 mia. kr. Ja, siger finansministeren, denne regering mener faktisk også, at det er fornuftigt at øge arbejdstiden som en del af løsningen. Ergo har regeringen jo bevæget sig i retning af nogle af de løsninger, S og SF har, om, at vi også er nødt til at finansiere de udgifter, vi har.

Det, der er problemet, er, at regeringen har brugt pengene to gange – både til et offentligt forbrug og til skattelettelser – og derfor står vi med regningen, og derfor skal der skæres ned på kernevelfærden ude i kommunerne. Hvorfor dog ikke bare erkende, at man ikke har fulgt budgetterne? Det, der er den her regerings store problem, er jo, at man har lagt nogle budgetter, som man ikke har fulgt, og nu skal regningen betales. Det, regeringen har gjort, er, at man ikke har betalt kriseregningen; man har sendt den videre til kommunerne.

Kl. 19:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Finansministeren.

Kl. 19:35

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Ole Sohn, at det, der er problemet her, er, at når vi foreslår at gennemføre noget, der øger arbejdsudbuddet, stemmer S og SF imod. Dagpengereformen er jo en del, der medvirker til løsningen af det problem, som skulle udfylde de 15 mia. kr., som S og SF mangler, men der stemmer S og SF imod.

Det er jo derfor, vi har det spørgsmål: Når man er imod de ting, vi foreslår, som øger arbejdsudbuddet, hvad er det så, man vil sætte i stedet for? Så siger hr. Ole Sohn: at øge arbejdstiden. Jamen fint,

hvis hr. Ole Sohn vil øge den ugentlige arbejdstid med 1 time, så lad os da høre, hvad det forslag går ud på. Det nytter jo ikke noget at fremstille det, som om hr. Ole Sohn har svar på noget som helst.

Hr. Ole Sohn fejrer det hele ind under gulvtæppet og siger: Efter næste valg skal I bare se, så hokus pokus filiokus har vi løst de her problemer. Men sådan spiller klaveret jo ikke i politik, vil jeg sige til hr. Ole Sohn. Man er nødt til at få frem, hvad det er for nogle konkrete forslag. Vælgerne skal da også vide, hvad det er, hr. Ole Sohn agter at foretage sig som minister i en eventuel S-SF-regering, og det er jo sådan set det, debatten handler om. Vi har jo ikke stukket under stolen, at genopretningspakken betyder skattelettelser. Det har vi jo rent faktisk stemt om her i Folketingssalen, så det kan ikke være en overraskelse for nogen; det har været til afstemning her i salen.

Kl. 19:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Nu vil jeg nødig have det fortolket som svaghed fra formandsstolen, at der sker en hel del overskridelser af taletiden. Jeg synes, at vi for debattens skyld skulle være en lille smule liberale, men hvis det tager overhånd, bliver vi nødt til at blive mindre liberale. Det er hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 19:37

Morten Østergaard (RV):

Jeg ved ikke, om formanden gør finansministeren en tjeneste ved at lade ham gå over tiden, men i hvert fald vil jeg sige: Så lad os da få ordet på bordet. Det er klart, at når man fører sig frem, som finansministeren gør her i dag, og forlanger klare svar, så fordrer det selvfølgelig også, at man selv er i stand til at give klare svar.

Vi ved jo nu, at forudsætningerne for regeringens genopretningsplan allerede er skredet med 5 mia. kr. siden maj og for indeværende år i forhold til nulvæksten. Nationalbanken regner med, at det tal kommer til stige til 10 mia. kr., inden perioden frem mod 2013 er gået. Der er altså et gigantisk hul i 2015-planen, hvor man jo i forvejen har et udestående på 5 mia. kr., hvis ikke man vil gøre regning uden vært og regne reformer med, der endnu ikke er vedtaget i Folketinget. Det betyder altså, at regeringen står og skal redegøre for et sted mellem 10 og 15 mia. kr., hvis den stadig væk har et mål om at bringe balance i dansk økonomi i 2015.

Det skulle på den måde, som finansministeren har ført sig frem, være helt uden problemer at redegøre for krone for krone, hvor pengene skal komme fra. Finansministeren skal lige huske, at landets statsminister i mandags lovede, at sundhedsudgifterne skal vokse. Så med et nulvækstregime, som ligger foran os, må man jo lige pege på, hvor det er, der skal skæres yderligere ned for at hente de 10-15 mia. kr. og samtidig skabe råderum til, at sundhedsudgifterne vokser. God fornøjelse, vil jeg sige til finansministeren. Vi regner med et meget klart svar.

Kl. 19:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Finansministeren.

Kl. 19:38

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Men det svar findes jo i genopretningspakken, vil jeg sige til hr. Morten Østergaard. Vi vedtog at konsolidere økonomien med 24 mia. kr., men inden i den pakke var der jo også en omprioritering, sådan at vi omprioriterede 10 mia. kr.: 5 mia. kr. til sundhedssektoren i 2011, 2012 og 2013, 3 mia. kr. til uddannelse, fordi vi skal opnå de her 95- og 50-procent-målsætninger, og penge til svage grupper. Så vi havde en øvelse i genopretningspakken, hvor vi omprioriterede.

På finansloven for 2011 giver vi et løft til sundhedssektoren på 2 mia. kr., så det er jo en øvelse, som er inden i selve den her genop-

retningspakke, og det betyder med de økonomiske udsigter, vi har, at vi skal blive skarpere og bedre til at omprioritere i den kommende tid. For forbedringerne i den offentlige sektor skal jo komme, ved at vi omprioriterer, og ved at vi udnytter ressourcerne bedre i den offentlige sektor. Det er den måde, vi kan få frigjort kræfter og penge på til at forbedre den offentlige sektor. Men øvelsen med de penge til sundhedssektoren lavede vi jo i genopretningspakken.

Kl. 19:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 19:40

Morten Østergaard (RV):

Hør nu her! Nu tager vi det helt langsomt. 5 mia. kr. er genopretningsplanen allerede skredet med, fordi nulvæksten ikke holdt. Det er 5 mia. kr., man mangler. I Økonomisk Redegørelse nævnes udestående krav til strukturel balance frem mod 2015 på i alt 5 mia. kr. Det er så 10 mia. kr. Hvis man i stedet for bruger Nationalbankens nok lidt mere realistiske vurdering af, hvordan væksten i de offentlige udgifter bliver til trods for regeringens ambitioner, så er det ikke 5 mia. kr. og ikke 10 mia. kr., men 15 mia. kr., man mangler.

Det, man skylder svar på, er, hvor de skal komme fra. Vi kan nøjes med de 10 mia. kr., hvis finansministeren vil holde krampagtigt fast i den lidt urealistiske forventning til den offentlige vækst. Hvor skal de 10 mia. kr. komme fra – koldt og kontant? Finansministeren, som har pustet sig op i debatten her og forlangt klare svar, må kunne redegøre krone for krone for, hvor de 10 mia. kr. skal komme fra.

Kl. 19:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 19:41

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu skal jeg fortælle hr. Morten Østergaard det. Vi har jo tilrettelagt en politik fra 2011 til 2013, hvor de offentlige udgifter skal holdes i ro. Vi har gennemført nogle meget skrappe sanktioner over for kommunerne. Vi kan modregne 3 mia. kr. i bloktilskud; vi modregner individuelt 60 pct. i de kommuner, der overskrider; der er nu gennemført regnskabspligt; der skal laves politisk godkendte halvårsregnskaber osv. Derfor er jeg ret sikker på, at budgetterne bliver holdt i 2011, 2012 og 2013, og så længe kommuner og regioner holder budgetterne i 2011, giver merforbruget i 2010 ingen problemer i forhold til målet om balance i 2015, i forhold til langsigtet holdbarhed eller i forhold til EU-henstillingerne. De budgetter, som kommuner og regioner har vedtaget for 2011, ligger oven i købet også inden for de rammer, vi har aftalt.

Så vi er rigtig, rigtig godt på sporet, vil jeg sige til Morten Østergaard, og for at understøtte målsætningen om at holde de her udgifter i ro, har vi netop i genopretningspakken vedtaget de her skrappe sanktioner.

Kl. 19:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 19:42

Frank Aaen (EL):

Den økonomiske redegørelse, vi fik her først på ugen, viser jo, at samfundets indkomster vokser i 2011, jeg tror, med 54 mia. kr. – det er jo også en slags penge. Men når man så kigger på, hvordan regeringen forestiller sig at de penge skal bruges – for det her er jo ligesom beregningen af, hvad konsekvensen af regeringens politik er inklusive finansloven – kan man jo se, at en meget stor klump af de

penge, vi tjener ekstra næste år, skal bruges i det private forbrug til at købe biler og køleskabe og til at handle varige forbrugsgoder ind med. Der er en pæn vækst. Men når vi ser på, hvad der afsættes til velfærd, så er der negativ vækst, så er der benhårde besparelser. Hvorfor har regeringen valgt en økonomisk politik, som betyder, at den ekstra indkomst, vi har at fordele i samfundet i 2011, går til biler og køleskabe i stedet for at gå til mere velfærd?

Kl. 19:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 19:43

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er, fordi vi har brug for, at den private sektor i Danmark vokser, vil jeg sige til hr. Frank Aaen. Vi har brug for, at der kommer gang i virksomhederne, vi har brug for, at danskerne får tillid til, at de kan bruge nogle flere penge, så vi kan få nogle flere penge i den private sektor. Og det er jo dér, vandene skilles, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, for det, hr. Frank Aaen ser bort fra hele tiden, er jo, at de mange penge, som vi fordeler herinde til velfærd, skal tjenes et bestemt sted, nemlig i den private sektor.

Derfor skal vi jo være ømme over for, at vi ikke udsulter den private sektor. Og husk nu på, at der er mistet 180.000 arbejdspladser i den private sektor, og at den offentlige sektor er vokset med 30.000, vil jeg sige til hr. Frank Aaen. Vi er nødt til nu at prioritere, at der kommer gang i de private virksomheder igen. Jeg ved godt, at det vender sig lidt i hr. Frank Aaen ved tanken om det her, men jeg tror, at sådan er kendsgerningerne i det virkelige liv.

Kl. 19:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 19:44

Frank Aaen (EL):

Nej, vi har jo selv fremlagt en lang række forslag til mere beskæftigelse, også inden for private virksomheder, vi synes bare, det er vigtigt at pege på vedvarende energi og energibesparelser og ting, der er til fordel for klimaet og miljøet, i modsætning til at bilparken skal vokse, og at vi skal have endnu flere varige forbrugsgoder. Det er i øvrigt sådan, at vi ikke producerer ret mange biler i Danmark, så det giver jo ikke beskæftigelse.

Så jeg synes stadig væk, at det store problem er, at vi ikke kan få at vide hvorfor. Jeg ville have respekt, hvis det var sådan, at man sagde, at man her afsatte en stor sum penge til at skabe egentlig beskæftigelse for at komme i gang med beskæftigelsen i Danmark, men her går en stor del af pengene altså til noget, der ikke skaber beskæftigelse, og så har man samtidig valgt, at den offentlige sektor skal beskæres. Kan vi ikke være enige om, vil jeg spørge finansministeren, at det i hvert fald ikke er økonomi, der dikterer, at vi gør det ene og ikke det andet, at det er et rent politisk valg, at det er vigtigere, at omsætningen i Elgiganten og hos Fona og nede hos bilforhandleren vokser, end at vi får bedre velfærd?

Kl. 19:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 19:45

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror faktisk ikke, der er en modsætning mellem de to ting. Jeg betragter det da som en del af velfærden, at vi kan købe noget hos Elgiganten, at vi kan købe noget hos Fona. Jeg drømmer mig jo ikke tilbage til tiden med Østtyskland, hvor der ikke var noget, man kun-

ne købe, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, det ideal deler jeg sådan set ikke. Det, der er helt afgørende, er jo, at vi kan få noget eksport, at vi kan få gang i danske virksomheder, så vi kan tjene nogle penge. Det er vel sådan set den banale sandhed om det her.

Jeg må jo så tage hatten af for hr. Frank Aaens finanslovforslag. Jeg så, at man ville hæve skatterne med over 100 mia. kr., men man ville kun øge de offentlige udgifter med 86, så der er selvfølgelig et overskud i det regnskab, men jeg tror faktisk ikke, at det ville føre til øget velstand her i landet.

Kl. 19:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 19:47

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, at finansministeren valgte at bruge formuleringen »enhver anstændighed tilsiger, at man skal kunne svare konkret«, og derfor vil jeg gerne give finansministeren endnu en mulighed for at svare konkret.

Så vidt jeg kan forstå på Økonomisk Redegørelse, er der et udestående krav på 5 mia. kr. Hvis SU-udspillet bliver gennemført, har man 0,25 mia. kr. hjemme; hvis førtidspensionsudspillet bliver gennemført, har man 1 mia. kr. hjemme. Nu skal man være forsigtig med hovedregning – nogle af mine efterfølgere som undervisningsminister har haft problemer med det – så derfor skal jeg ikke sådan været særlig præcis, men bare sige, at i hvert fald 3 mia. kr. udestår. Hvordan – helt konkret – vil finansministeren finde dem, altså helt konkret? For det er jo et udestående krav, som dermed ikke er finansieret.

Kl. 19:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Finansministeren.

Kl. 19:47

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis jeg lige skal gøre historikken op, synes jeg faktisk, at den er på regeringens side. Den oprindelige udfordring i 2007, da vi lavede 2015-planen, var en udfordring strukturelt på 14 mia. kr. Så gennemførte vi i 2009 skattereformen, og vi gennemførte i 2008 en jobplan, som gav de 7 mia. kr. Så var der en udfordring på 7 mia. kr. tilbage til 2014. Som jeg sagde før, laver vi jo et kasseeftersyn en gang imellem, og det gjorde vi så tidligt på foråret. Det viste, at krisen havde slået os ud af kurs økonomisk set, og udfordringen var så 31 mia. kr. strukturelt i 2015.

Jeg kan så 10 måneder senere konstatere, at af de 31 mia. kr., som udfordringen var, har vi nu løst 26 mia. kr. med genopretningspakken inklusive dagpengereformen. Vi har fremlagt en SU-reform og en førtidspensionsreform, som giver 1,250 mia. kr. i holdbarhed til 2015 – det giver 3-4 mia. kr. på længere sigt – og det vil sige, at udfordringen fra nu af og til 2015 er på 3,750 mia. kr. Men, vil jeg sige til fru Margrethe Vestager, på 10 måneder løste vi altså 27 mia. kr., så jeg er rimelig fortrøstningsfuld, med hensyn til at vi i løbet af de næste 4 år kan finde de 3,750 mia. kr., som udestår.

Kl. 19:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 19:49

Margrethe Vestager (RV):

Men så må finansministeren jo også være enig med mig i, at politikkene ikke er uansvarlig eller noget i den stil, men at den med finansministerens egne ord ikke lever op til at være *anstændig*, for alle de

eksempler, som finansministeren lige har givet, er jo ikke noget, som er blevet varslet eller konkretiseret eller fremlagt eller sat på dagsordenen før et valg.

Det krav, som finansministeren stiller til andre, har finansministeren jo ikke selv opfyldt, og finansministeren er ikke i nærheden af at gøre det, som finansministeren mener – og jeg citerer – at enhver anstændighed tilsiger, nemlig at fortælle vælgerne, hvordan de sidste milliarder så skal hentes. Hvor er det henne, spørger jeg finansministeren. Hvor er det konkret? Hvad er det, vi kan vente? For jeg vil godt skyde på, at når man går tilbage og ser på finansministerens svar vedrørende dagpengereformen, jobplanen, og om, hvor alle de mange milliarder kommer fra, så er det ikke noget, der konkret er varslet i god tid. Det krav, som finansministeren stiller til andre, stiller finansministeren ikke til sig selv.

Kl. 19:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Finansministeren.

Kl. 19:50

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til at sige til fru Margrethe Vestager, at der jo kom en krise i 2008. Den kunne vi nok – rimeligvis – ikke forudse ved sidste folketingsvalg. Men må jeg gerne have lov til at sige – og jeg ved, at De Radikale ikke bryder sig om det – at jeg nu har valgt at løse udfordringerne i den rækkefølge, jeg støder på dem. Det, jeg støder på, er, at vi har fået en EU-henstilling om, at vi skal under 3 pct. af BNP i 2013. Den har vi efterkommet med genopretningspakken. Socialdemokraterne og SF – altså fru Margrethe Vestagers venner – mangler 10 mia. kr. i at løse den helt nære udfordring.

Så har vi udfordringen til 2015. Af de 31 mia. kr. har vi altså nu løst over 27 mia. kr., og vi har så 4 år tilbage. Så tro mig, vi skal også nok klare at løse den udfordring. Det er jo det, som fru Margrethe Vestager må øve og øve sig i at fortælle hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt, nemlig at man også fra oppositionens side skal forholde sig til disse ting – og ikke efterlade et hul på 10 mia. kr.

Kl. 19:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 19:52

Klaus Hækkerup (S):

Ligesom fru Margrethe Vestager hæftede jeg mig også ved, at finansministeren sagde, at enhver anstændighed tilsiger, at man kan svare konkret.

For 14 dage siden svarede finansministeren på et skriftligt spørgsmål om finansieringen af motorvejen mellem Holstebro og Herning til 2,5 mia. kr. Svaret lyder sådan:

»Hovedparten af udgifterne til et motorvejsprojekt falder iden sidste del af anlægsperioden. I perioden indtil da vil der kunne realiseres etprovenu fra aktiver, der under alle omstændigheder skal afhændes ...«.

Jeg har sådan set tre spørgsmål til finansministeren: Er det konkret, eller kan vi konkret få at vide, hvilke anlægsaktiver man planlægger at sælge i de kommende år, så vi kan se, hvad råderum og finansieringsbidrag det egentlig kan give, eller har regeringen andre ufinansierede investeringsforslag i tasken?

Kl. 19:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Finansministeren.

Kl. 19:53 det her. Det har konsekvenser. Jeg vil spørge, om finansministeren ikke godt vil indrømme det.

Kl. 19:56

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen jeg værdsætter Socialdemokraternes omsorg for, hvordan vi skal finansiere i 2018. Staten har da masser af aktiver, og det, vi taler om, er udgifter, der falder i 2016 og fremefter, og tro mig, der vil være masser af aktiver, vi kan sælge. Nogle af dem vil vi da ikke offentliggøre på forhånd, fordi det eventuelt kunne påvirke markedsprisen på de ting, når vi stod og skulle afhænde et eller andet. Så vi handler med fornuft, vil jeg sige til hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 19:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 19:53

Klaus Hækkerup (S):

Nu påvirker det vel altid markedsprisen, når man udbyder en vare – det synes jeg ikke kan komme som en overraskelse for en liberal regering. Men jeg har altså ikke kunnet få svar på mit spørgsmål. Vi har en regering, der har lovet ufinansierede investeringer i fremtiden, og vi har ikke engang kunnet få svar på, om der er andre ufinansierede investeringer. Oven i det kan vi så lægge, at det er en regering, der har arbejdet med ufinansierede skattelettelser og som nu går ud og bebuder nulvækst i de offentlige udgifter. Undskyld, men hvordan hænger det her overhovedet sammen?

Kl. 19:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Finansministeren.

Kl. 19:54

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

På grund af den internationale økonomiske krise må vi også holde igen med de offentlige udgifter, og det er jo i al sin enkelthed det, regeringen og Dansk Folkeparti har besluttet at gøre; vi vil gøre regningen op, og derfor skal vi i de næste 3 år holde de offentlige udgifter i ro. Det betyder, at de offentlige udgifter til næste år vil være de samme som i 2010, dog forøget med pris- og lønudviklingen i de kommende år. Og det ved jeg at hr. Klaus Hækkerup er imod, for jeg kan jo se, at Socialdemokraterne og SF stiller massevis af ufinansierede forslag, så det giver jo sig selv, at man ikke vil respektere det.

Men det er jo den byrde, vi sammen med Dansk Folkeparti har påtaget os – vi vil sørge for, at vi kommer sikkert igennem den her krise, og en af måderne er at holde de offentlige udgifter i ro. Og i lyset af at vi jo har løftet de offentlige udgifter på serviceområderne med 73.500 mio. kr. siden 2001, kan vi jo nok lige holde det på det niveau i 3 år.

Kl. 19:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 19:55

Pia Olsen Dyhr (SF):

I regeringens konvergensprogram fra februar 2010 lagde man op til, at de offentlige udgifter i 2020 skulle udgøre 27 pct. af BNP. Men med nulvækst frem til 2020 lægger man i stedet for op til, at de offentlige udgifter bliver i omegnen af 25 pct. af BNP. Det betyder en besparelse på 30 mia. kr., og 30 mia. kr. mindre til forbrug i det offentlige betyder kort sagt, at vi får mindre service for vores borgere og en ringere velfærd. KL siger, at vi i forhold til næste år taler om 10.000 færre kommunalt ansatte.

Det kan godt være, at nulvækst lyder besnærende, men det betyder jo også reelt besparelser og besparelser ude i kommunerne på skolelærerne, på pædagogerne, i ældreplejen. Folk vil kunne mærke

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Finansministeren.

Kl. 19:56

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg røbe en hemmelighed. Regeringen har ikke forlangt, at kommunerne skulle spare en eneste krone. Regeringen har hvert år set og fået præsenteret, hvad kommunernes budgetter er. Vi har leveret pengene. Den ulykke, nogle kommuner er kommet i, er jo, at de ikke har kunnet overholde deres egne budgetter. Efter 2009, hvor vi et helt år igennem måtte høre om, hvordan man alle steder havde sparet, viste det sig så, da regnskabet kom, at man havde brugt 5 mia. kr. mere. Det vil sige, at den oplevelse, man kommunalt havde af, at man sparede, gav sig udslag i, at man havde brugt 5 mia. kr. mere.

Vi finansierer gennem de aftaler, vi laver, de budgetter, som kommunerne lægger. Det eneste, vi forlanger, er jo sådan set, at man overholder sine egne budgetter. Som fru Pia Olsen Dyhr måske kan huske, indgik der i vores udspil om genopretningspakken, at man skulle spare 4 mia. kr. på kommunerne, for at vi kunne tilføre sundhedsvæsenet, uddannelsesområdet, de svage grupper flere penge, men vi valgte at tage de 4 mia. kr. ud, og derfor har vi ikke pålagt kommunerne en krones besparelse.

Kl. 19:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 19:58

Pia Olsen Dyhr (SF):

Ministeren siger, at vi skal have nulvækst ude i kommunerne. Samtidig siger ministeren, at der skal være økonomisk styr på sagerne, og at det ikke vil betyde besparelser ude i kommunerne. Så kommunerne finder bare på besparelser, fordi de har lyst til at lave besparelser, fordi de har rod i kasserne. Det tror jeg simpelt hen ikke på. Jeg tror, at finansministeren overser det lille faktum, at nulvækst jo reelt betyder negativ vækst, betyder færre penge ude i kommunerne. Det er jo ikke sådan, at man lige pludselig kan se bort fra inflationen. Det synes jeg ministeren skylder et svar på.

Jeg synes ikke, at vi herinde skal *føle*. Jeg synes, vi skal forholde os til fakta, og fakta er, at KL klart fremskriver, at vi kommer til mangle 10.000 medarbejdere ude i kommunerne på grund af de besparelser. Det er skolelærere. Det er pædagoger. Det er hjemmehjælpere. Du skylder et svar til befolkningen på, hvorfor der skal være de besparelser, hvis der ikke er nogen problemer.

Kl. 19:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Finansministeren.

Kl. 19:59

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Pia Olsen Dyhr ... Nej, det er helt i orden, nu holder vi jo på formerne her: De og du og alt det der. Der sidder jo en vogter her fra »Vogternes Råd«.

Men må jeg lige sige, jeg synes, det er meget, meget fint, hvis Pia Olsen Dyhr kan komme med ét forslag, hvor vi har forlangt, at kommunerne skal spare. Kom med et forslag, så vil jeg gerne se det. Hvor er det, vi har forlangt at kommunerne skal spare? Vi har godkendt deres budgetter. De er historisk høje, og det eneste, vi forlanger, er, at man har orden i pengesagerne.

Vi kan jo konstatere, at man havde en oplevelse af at spare i 2009, men den oplevelse viste sig faktisk at være forkert, fordi man havde brugt 5 mia. kr. mere. Ligesom Pia Olsen Dyhr skal holde orden i sit regnskab derhjemme og jeg i mit, så skal vi jo sørge for, at indtægter og udgifter hænger sammen, og det vilkår stiller vi selvfølgelig til kommunerne.

Kl. 20:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg skal hilse fra »Vogternes Råd« og sige, at forretningsordenen, som er vedtaget i fællesskab her i Folketinget, tilsiger, at man tiltaler ministrene med titel og medlemmerne med hr. og fru.

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 20:00

Line Barfod (EL):

Ude i kommunerne er der klart den opfattelse, at de får dummebøder af regeringen, hvis ikke de sørger for, at de ikke overskrider budgetterne. Det betyder, at man i børnehaverne oplever, at der er flere og flere børn pr. voksen, at man i skolerne oplever, at der bliver presset flere og flere børn ind i lokaler, hvor der næsten ikke er plads til dem, at ældre må se længere og længere efter hjemmehjælpen, og at handicappede ikke længere kan få den hjælp, de har behov for. Nogle er nærmest blevet tvunget til at flytte hjem til deres gamle forældre, fordi de ikke længere kan få hjælp døgnet rundt, som de ellers har behov for, og ikke kan få hjælp til at tage den medicin, de har behov for, osv.

Kunne ministeren ikke forklare, hvorfor man synes, det er vigtigt, at man her nedprioriterer vores fælles velfærd for i stedet at sikre, at der er penge til, at der bliver importeret flere biler?

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan man fra regeringens side kan synes, at det er vigtigere, at vi importerer flere biler til Danmark, end at vi sørger for at have en god fælles velfærd.

Kl. 20:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 20:01

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen jeg vil sige til fru Line Barfod, at vi ikke har nedprioriteret velfærden, kommunernes budgetter er historisk høje, og vi leverer finansiering til det. Så er der nogle kommuner, der ikke kan styre deres økonomi, men ligesom fru Line Barfod må sørge for, at der er overensstemmelse derhjemme mellem indtægter og udgifter, må kommunerne selvfølgelig også det. Og det, vi oplever i øjeblikket, er jo, at man fra, at man har overskredet budgetterne, nu skal vænne sig til den ubehagelige ting, at budgetterne skal overholdes.

Men tilbage bliver bare, at vi ikke har bedt kommunerne om at spare eller forlangt, at de skulle spare. Vi har tværtimod leveret penge til, at de kan overholde deres budgetter, og så er der nogle kommuner, der må spare. Nogle kommuner har opført sig økonomisk fornuftigt, nogle bruger 100.000 kr. pr. folkeskoleelev om året, og andre kommuner bruger 50.000 kr. pr. folkeskoleelev om året. Nogle kommuner har 19 offentligt ansatte pr. 1.000 indbyggere, andre kommuner har 11 administrativt ansatte pr. 1.000 indbyggere, og så dan prioriterer kommunerne jo forskelligt.

Det, jeg skal som finansminister, er at sørge for, at jeg overholder de aftaler, vi indgår, og leverer pengene, og det har jeg gjort hvert eneste år.

Kl. 20:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er sådan et lille display foran alle talerne, hvor man kan se, når talletiden er udløbet.

Fru Line Barfod.

Kl. 20:03

Line Barfod (EL):

Ministeren svarer simpelt hen ikke på mit spørgsmål:

Hvorfor mener ministeren, det er vigtigere, at der bliver importeret flere biler til Danmark næste år, end det er at sikre, at der kommer penge ud til børnehaver og vuggestuer, hvor der faktisk er flere børn i børnehaver og vuggestuer i dag, end der var tidligere, men altså færre penge pr. barn?

Hvorfor synes ministeren, det er vigtigere, at der er penge til at importere biler og øge privatforbruget end til at sikre, at der er penge til at tage sig af vores børn i vuggestuer og børnehaver?

Kl. 20:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 20:03

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det mener jeg heller ikke. Jeg leverer de aftalte penge til kommunerne, og i 2011 får kommunerne det samme beløb som i 2010, det er oven i købet fremskrevet med løn- og prisudviklingen. Så man kan have det samme personale, som man har i år, fordi beløbet fremskrives med lønudviklingen. Man kan købe de samme varer og tjenesteydelser til næste år, fordi beløbet fremskrives med prisudviklingen.

Så er der nogle kommuner, der har haft et kæmpe overforbrug, men ligesom det gælder for fru Line Barfod og det gælder for mig, skal vi da sørge for, at indtægter og udgifter hænger sammen.

Grunden til, at jeg nu er meget optaget af at få arbejdspladser i den private sektor, er jo, at det er der, værdierne skabes, som man skal bruge til børnepasning, som man skal bruge i sundhedsvæsenet, og som man skal bruge i folkeskolen. Det er jo derfor, det er så afgørende.

Kl. 20:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Det varer lige et øjeblik, ser det ud til. Hr. Mogens Jensen skal have en mikrofon – og han har fået den nu.

Kl. 20:05

Mogens Jensen (S):

Det fik jeg, tak for det. Den lyser rødt, det er dejligt. (Finansministeren: En herlig farve!).

Nu skosede finansministeren lidt den socialdemokratiske finansordfører, hr. Morten Bødskov, for at have følelser. Jeg vil sige til finansministeren, at det ikke er dårligt at have som politiker. Det er heller ikke dårligt at have føling med, hvad der foregår ude i samfundet. Og jeg må sige efter at have hørt finansministeren her, at så føler jeg ikke, at finansministeren har ret meget føling med, hvad det egentlig er, der foregår, hvis finansministeren ikke kan se, at det vil være et problem for Danmark, at det vil være et problem for virksomhederne, når der skæres så afgørende ned på voksnes efteruddannelsesmuligheder, som regeringen jo gør her fra 2011, hvor det for nogle voksne kommer til at koste op til 10.000 kr. at tage et enkeltfagskursus på hf; hvor man skærer i uddannelsesydelser til voksne med 20 pct.; og hvor man fjerner transportgodtgørelsen for unge, i forhold til at de kan transportere sig til deres uddannelsessted.

Kan finansministeren ikke fortælle mig, hvordan det skaber yderligere vækst i Danmark, hvordan det bidrager til, at virksomhederne får gang i den nødvendige efteruddannelse?

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:06

ningsbevillingerne stiger i 2011. Så det er nogle besynderlige diskussioner, der fremføres fra S og SF's side.

Kl. 20:06

Men jeg vil sige til hr. Mogens Jensen, at vi forholder os til de økonomiske realiteter. Der er nogle byrder, der skal bæres, og vi prøver at dele dem så retfærdigt ud som overhovedet muligt. Og det er jo derfor, vi har spillet på alle de muligheder, vi har: at holde de offentlige udgifter i ro, se på skatterne og gennemføre nogle reformer.

Kl. 20:10

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Mogens Jensen, at det selvfølgelig altid er ubehageligt, når man ikke kan imødekomme alting. Jeg ved godt, det er en følelse, som ikke deles af Socialdemokraterne, men hvis følelser overskygger realiteterne, så bliver følelser nogle gange et problem, og derfor kan man nok ikke føre et lands økonomi på følelser.

Vi har været meget omhyggelige med de besparelser, vi har måttet gennemføre, og bl.a. kunne man jo konstatere, at der på enkeltfags-hf var mange, der var tilmeldt, men at der var mange færre, der gik op. Derfor var vores skøn, at man dér måske i et ret stort omfang var ovre i mere hobbybetonede fag, som man tog, og derfor var det et område, hvor vi mente at det var i orden at gennemføre nogle besparelser.

Men jeg skal da ikke skjule, at det ikke er sjovt ikke at kunne imødekomme alle ønsker. Det er ikke sjovt at skulle konsolidere økonomien, men det, vi har bestræbt os på, er at friholde de kompetencegivende uddannelser. Vi er glade for, at der er så mange unge, der strømmer ind på uddannelserne i øjeblikket, men det er også udgifter, og derfor må vi jo finde løsninger på økonomien, og det er derfor, vi ikke bare lader os lede af følelser alene.

Kl. 20:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 20:07

Mogens Jensen (S):

Det skal man heller ikke. Der skal gerne være en god balance, man må gerne have føling med tingene, og det er det, jeg anklager finansministeren og regeringen for ikke at have. For det, som det her betyder i et område, som jeg repræsenterer, i det vestjyske, er, at en vestjysk virksomhed, der måske gerne vil have omskolet en af deres eksportmedarbejdere til at kunne noget tysk eller et andet sprog i forbindelse med at styrke eksporten, nu skal til at betale 10.000 kr. mod i dag 900 kr. for at få vedkommende uddannet. Det betyder, at en pensionist, der gerne vil have adgang til internettet, skal til at betale 10.000 kr. for at få it-undervisning. Det betyder, at unge skal til at betale 70 pct. mere i forhold til transportgodtgørelse.

Vil finansministeren ikke medgive mig, at det giver en social slagside? Det giver en slagside, i forhold til at virksomhederne bliver motiveret til uddannelse, og det giver en slagside i forhold til Udkantsdanmark, hvor man får svært ved at opretholde hold på uddannelser og dermed også får svært ved at tiltrække den nødvendige arbejdskraft.

Kl. 20:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:09

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi tilrettelægger den økonomiske politik sådan, at den er retfærdig, vi prøver at dele byrderne ud. Jeg har jo siddet her i dag og lyttet til, at der i 2011 skulle være tale om store besparelser på undervisningsområdet, og der er jeg nødt til at sige, at der på finansloven for 2011 er en stigning i bevillingerne på det statslige område til ungdomsudannelser, videregående uddannelser og SU på over 2 mia. kr. i forhold til 2010, og på forskningsområdet kan jeg jo også se, at forsk-

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Orla Hav for en kort bemærkning.

Kl. 20:10

Orla Hav (S):

Finansministeren havde ordet i 25 minutter som indledning til den her runde. De 20 minutter brugte finansministeren til at tale andre partiers forslag ned. Det, vi godt kunne ønske os fra finansministerens side, var jo en redegørelse for, hvordan regeringen har forestillet sig at de konkrete konsekvenser vil være af de 30 mia. kr., som vi efter 2020-planen kommer til at mangle. Hvordan skal de udmøntes? Finansministeren vil sikkert læne sig tilbage og sige, at det skal kommunerne klare, de må gøre sig lidt dygtigere og overholde deres budgetter. Hvordan er det, finansministeren forestiller sig at der skal mangle 10.000 job i den offentlige sektor i en tid, hvor befolkningen spørger efter ydelser fra den offentlige sektor, fordi vi falder bagud på de konkurrenceparametre, som er de udfordringer, som er listet op i Vækstforum?

De instrumenter, regeringen vil bruge, og de udfordringer, vi står over for, passer ikke sammen. Kunne vi ikke få lidt at vide om, hvad det er, finansministeren vil gøre ved det?

Kl. 20:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Finansministeren.

Kl. 20:11

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ja, det er jo nemt for hr. Orla Hav at stå og sige det. Hr. Orla Hav repræsenterer et parti, hvis finanslovsforslag for 2011 mangler 9 mia. kr. i finansiering. Hvis man skulle opfylde EU-henstillingen i 2011, 2012 og 2013, kan man se, at der mangler 10 mia. kr. Jeg ønsker ikke at tale ned til nogen. Jeg ønsker bare, at vi kan få en reel debat her i salen om de økonomiske udfordringer, landet står over for, og der kan jeg jo bare se, at de svar, som S og SF giver, overhovedet ikke bidrager til løsningen af de problemer, vi står med i Danmark.

Så siger hr. Orla Hav, at der nu bliver skåret væsentligt ned. I den redegørelse, jeg fremlagde forleden dag, kan man jo konstatere, at der alene i år er ansat 12.500 flere i den offentlige sektor, og så forudser vi, at den vil blive reduceret med 3.000 til næste år. Men her må jeg så sige, at det for hovedpartens vedkommende givet vil være ved naturlig afgang at de ting sker. Så det billede, hr. Orla Hav tegner af situationen, er jo pivforkert, og det er jo derfor, at hr. Orla Hav føler eller fornemmer, at jeg taler ned til ham.

Jeg beder bare om at få nogle konkrete svar på de udfordringer, vi står over for, og det, jeg hører, er overbud, overbud og overbud.

Kl. 20:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Orla Hav.

Kl. 20:13

Orla Hav (S):

Jamen jeg er jo nødt til at konstatere, at det ikke var mange konkrete bud, vi fik på, hvad det var, finansministeren og regeringen ville gø-

re ved de her udfordringer. Hvis jeg sådan ud fra det faktuelle skal fortælle finansministeren, hvad det er, befolkningen oplever i øjeblikket, ja, så er det, at der ændres ganske alvorligt på skolestrukturen i vores land. Det er ikke alle steder, det bliver modtaget lige godt, og det er ikke alle steder, det bliver forbundet med, at det var det, regeringen sagde, da den fik de budgetter vedtaget, som kommunerne skulle arbejde efter.

Nu sidder store kommuner og reducerer ganske alvorligt i skolestrukturen. Sygehusene har meldt, at de skærer ned på antallet af senge i vores sundhedsvæsen. Er finansministeren indstillet på at gå ud og støtte kommuner og regioner i, at det her er konsekvensen af regeringens politik?

Kl. 20:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:14

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen vi har ikke forlangt, at kommunerne skal spare en eneste krone. Kommunerne skal overholde deres budgetter. Nu inddrager hr. Orla Hav regionerne. Vi har tilført regionerne 2 mia. kr. mere i 2011 til sygehusvæsenet, til medicin og praktiserende læger. Det er jo ikke nedskæringer, vi taler om.

Vi fik jo fra SF og fra Socialdemokraterne, fra hr. Ole Sohn og hr. Morten Bødskov, den klokkeklare erkendelse, at de offentlige udgifter aldrig har været højere, end de er i dag – og det skyldes muligvis, at hr. Orla Hav ikke var i salen her i formiddags, når han siger det, han gør – hvordan kan man så stå her i salen og sige, at vi har skåret ned? De har aldrig været større. Hr. Ole Sohn sagde det: Siden Madsen-Mygdal er det bare gået frem, og udgifterne til den offentlige sektor har aldrig været større, og så står hr. Orla Hav her og siger, at vi har skåret ned. Men det må da på en eller anden måde lyde mærkeligt, vil jeg sige til hr. Orla Hav.

Kl. 20:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 20:15

Jonas Dahl (SF):

Så, nu kom lyden. Det er ikke sådan med det der nye it-system.

Jeg vil egentlig gerne høre, om finansministeren er enig i de betragtninger, der kom fra den medarbejder i Finansministeriet, som følger sygehusenes udvikling, hvor medarbejderen beskrev situationen omkring privathospitalerne og beskrev, at der foregik en overkompensation, og at afregningen til privathospitalerne ikke var fair, som man skriver. Er finansministeren enig i de betragtninger?

Kl. 20:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:16

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):
Nej.

Kl. 20:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 20:16

Jonas Dahl (SF):

Det var et meget klart svar. Jamen det har jo sejlet fuldstændig for regeringen, og det har været hamrende uklart, hvad det rent faktisk er, regeringen mener om det her punkt. Så sent som i mandags var

det sådan set uklart, hvad statsministeren mente om det her punkt, og regeringen er blevet modsagt ikke bare af Dansk Folkeparti og Rigsrevisionen, men stort set alle andre, der arbejder bare en lille smule med sundhedsvæsenet, har jo været meget klare i mælet, inklusive Finansministeriets egne medarbejdere, med hensyn til at der er foregået overbetaling, overkompensation, og at afregningen til privathospitalerne ikke er fair.

Det er dog bemærkelsesværdigt, at vi har en finansminister, som end ikke er i stand til at anerkende sine egne medarbejders arbejde og hele tiden vil fornægte det arbejde, der rent faktisk er foregået i ministerierne, med at afdække den overbetaling, der er foregået. Hvad er baggrunden for, at finansministeren ikke her i dag vil anerkende, at der er foregået en overbetaling, og at vi kunne have fået meget mere sundhed for pengene, kunne have fået flere behandlinger udført – ikke bare af den ældre medicinske patient eller barnet med en psykiatrisk diagnose, som venter på lange ventelister, men også kræftbehandlinger. Langt flere kræftpatienter kunne være blevet behandlet, hvis ikke regeringen havde overbetalt privathospitalerne.

Kl. 20:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:17

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Da regeringen indførte ordningen med det frie sygehusvalg, var det en helt unik løsning, der var designet til at gøre op med den tidligere regerings og vel alle socialisters opfattelse af, at der kun skal være én løsning. Man skal ikke have lov at vælge, der skal ikke være valgmuligheder, for der er én løsning, og den offentlige løsning er altid den bedste.

Vi ville godt gøre op med det, at bedrestillede patienter og rige mennesker jo altid kunne blive behandlet uden om det offentlige sygehusvæsen, og derfor indførte vi den her unikke ordning. Så blev der fastsat en pris dengang. Og det er ligesom med mobiltelefoner, der var dyre – jeg kan huske, da jeg fik min første mobiltelefon, og den var meget, meget dyr, og det var rigtig, rigtig dyrt at benytte den – men så udviklede marked sig, og mobiltelefoner er i dag meget billigere, og det er meget billigt at sende sms-beskeder.

Det er såmænd ikke anderledes med sygehusbehandlingen, end at når man skal fastsætte en pris på noget, hvor man ikke har en markedspris, så fastsætter man en pris, og den fastsatte vi så lavere end det, det offentlige sygehusvæsen kunne gøre det til. Og det synes jeg sådan set er en rigtig, rigtig god ordning.

Kl. 20:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 20:18

Christine Antorini (S):

Tak. Jeg hørte jo med interesse, at finansministeren sagde, at han overhovedet ikke kunne forstå, at Socialdemokraterne kunne sige, at der bliver sparet på uddannelsesområdet, for der var jo samlet set givet flere penge. Som uddannelsesordfører sad jeg og tænkte, at det da var pokkers, for vi har nu brugt den sidste måned på at behandle et antal uddannelsesnedskæringsforslag her i salen, og nu har jeg lige, mens finansministeren svarede, brugt tiden på at kigge nogle af de uddannelsesnedskæringer igennem.

Med L 33, hvor man skærer ned på de videregående uddannelsers muligheder for at kunne opgradere på enkeltfag, sparer man 200 mio. kr. over 3 år. Med L 41, som betyder, at man ikke kan få voksen-SU inden for en række områder på samme måde som tidligere, sparer man 700 mio. kr. over 3 år. Med L 56 om transportudgifter til unge på ungdomsuddannelser, som også lige får en tak opad, spares

der 225 mio. kr. over 3 år, og så tager vi lige nedskæringer på produktionsskolerne med, og det er 300 mio. kr. over 3 år.

Hvordan i alverden kan finansministeren stå og sige, at der ikke bliver sparet, når vi bare med de her fire forslag har siddet og stemt nedskæringer igennem, som regeringen har vedtaget sammen med Dansk Folkeparti?

Kl. 20:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:19

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Søgningen og den samlede aktivitet på ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser er jo som bekendt steget markant i de senere år, og den i bund og grund positive udvikling har så også medført, at udgifterne stiger.

Med den genopretningspakke, vi vedtog i maj måned, er der gennemført omprioriteringer af offentlige udgifter for i alt 10 mia. kr., herunder til flere i uddannelse. Og på finansloven for 2011 er der ikke desto mindre opført en stigning i bevillingerne på det statslige område til ungdomsuddannelserne, til de videregående uddannelser og til SU på over 2 mia. kr. i forhold til 2010, og som jeg sagde før, er der til forskning blevet afsat 0,5 mia. kr. mere i 2011 end i 2010.

Kl. 20:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Christine Antorini.

Kl. 20:20

Christine Antorini (S):

Det er jo en dejlig nem og behagelig måde at undgå at svare på det, der bliver spurgt om, ved at hive standardteksten frem, som jeg nu hører finansministeren sige en gang til. Jeg hørte den også før, og det er det samme, som undervisningsministeren har sagt, når vi har haft debatterne om det.

Det, vi spørger om, er jo helt konkret de nedskæringer, som vi har skullet stemme om i forbindelse med en række områder på uddannelsesområdet. Jeg nævnte fire af de områder, som vi har siddet med her, der summer sig op, og ligesom fru Margrethe Vestager ikke turde, tør jeg heller ikke lave det samlede regnestykke her for åbent tæppe, og derfor har jeg henvist til fire konkrete forslag, hvorved der bliver skåret ned på voksen- og efteruddannelsesområdet og transporten til unge. Hvordan kan finansministeren stå og sige, at der ikke bliver skåret ned, når det er det, vi stemmer om?

Kl. 20:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:21

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til fru Christine Antorini, at de samlede udgifter er steget, men at der så selvfølgelig sker det, at man nogle steder sparer og andre steder tilfører penge. Men fru Christine Antorini vil kun diskutere de steder, hvor der spares. Det billede, der hele dagen i dag er blevet givet af det, er, at vi har skåret massivt ned på undervisningsområdet, og her er svaret bare, at vi bruger 2 mia. kr. mere i 2011 end i 2010 på undervisningsområdet, og derfor er det jo ikke nogen nedskæring, men der sker da nogle omprioriteringer.

Jeg ved da, at den der AKF-undersøgelse, der blev lavet for et par år siden, taler om besparelser. Men hvorfor taler man hele tiden om besparelser i kommunerne, når der bruges flere penge? Det viste sig jo, at det dækkede over nogle omprioriteringer, hvor man tog ting fra et område og førte over til et andet område, og så talte man bare om

besparelser. Men det er jo ikke nedskæringer, vil jeg sige til fru Christine Antorini.

Kl. 20:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 20:22

Maja Panduro (S):

Mens vi nu står her og debatterer den genopretningspakke og de besparelser, som ifølge vores statsminister skulle sørge for, at regningen nu er betalt, så hører vi jo samtidig, at der er mere på vej. Regeringen vil lancere sin 2020-plan i foråret, og i den forbindelse begynder det så nu igen med rygter og raslen med sabler hos nogle af de partier, som lader til at mene, at afskaffelsen af efterlønnen er svaret på alle spørgsmål i denne verden. I den seneste uge har vi oplevet De Konservative, finansministerens regeringspartner, igen være ude med deres ønske om at afskaffe efterlønnen og også en ytring om, at det skulle man nok få gjort, også selv om det ikke kom med i 2020-planen.

Men i går på statsministerens pressemøde skete der jo så det, at statsministeren sådan set ikke rigtig ville svare på, om efterlønnen er i spil i 2020-planen. Det synes jeg nok at man skylder de mennesker, som er på efterløn, og de mennesker, som kan få brug for at komme på efterløn, et meget klart svar på her fra landets finansminister. Når De Konservative kommer og beder om, at efterlønnen kan komme i spil, vil Venstre så være med til det?

Kl. 20:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:24

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil godt lige sige, at jeg i min tale før jo nævnte, at vi lavede et kasseeftersyn i februar-marts måned, der viste, hvad udfordringen var indtil 2015. Vi har sagt, at vi i det nye år vil levere et nyt kasseeftersyn. Når vi kender statsregnskabstallene for 2010, kan vi begynde at lave en 2020-plan, og når vi ser, hvor stor udfordringen er, så vil vi selvfølgelig tage stilling til, hvad der skal ind i den plan. Men vi ved jo ikke på nuværende tidspunkt, hvad udfordringen er, og derfor er der ingen grund til, at jeg skal stå her og tage stilling til nogen af de spørgsmål. Hvad angår efterlønnen, har jeg ikke andet at føje til end det, jeg har sagt de sidste mange år.

Kl. 20:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Maja Panduro.

Kl. 20:25

Maja Panduro (S):

Det var jo et svar, der om muligt var endnu mere uldent end det, som statsministeren gav i går på sit pressemøde. For på den ene side siger finansministeren: Det kan vi overhovedet ikke tage stilling til, førend vi har lavet det her såkaldte kasseeftersyn; vi ved intet før da. På den anden side siger finansministeren: Jeg har ikke andet at sige om det end det, jeg har sagt de seneste år. Så vil jeg gerne bede finansministeren om at gentage, hvad det var.

Jeg synes, det er helt urimeligt, at man nu igen vil så tvivl om menneskers livsgrundlag. Vil man være med til at gå ind og forringe mulighederne for at komme på efterløn for smeden og SOSU-assistenten, som har været på arbejdsmarkedet, siden de var helt, helt unge, og som begynder at blive slidt af et langt, hårdt arbejdsliv? Det er da ikke så svært at svare ja eller nej til det.

Kl. 20:25

Kl. 20:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bare sige, at vi jo fremlægger en 2020-plan, når vi har det tal-materiale, der skal til, for at vi kan vise, hvad udfordringen er indtil 2020. Som jeg har redegjort for over for fru Margrethe Vestager, lø-ser vi de her udfordringer, og vi har siden februar måned, hvor ud-fordringen viste sig at være på 31 mia. kr., tacklet det med hensyn til de godt 27 mia. kr. Så vi skal også nok inden for den nuværende ramme tackle den udfordring, og så må vi jo se, hvad den er frem til 2020. Men det vil vi kunne vende tilbage til i det nye år.

Kl. 20:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 20:26

Julie Skovsby (S):

Ja, det kan vi jo kun forstå på den måde, at alt åbenbart er i spil, når vi næste år skal til at opleve ikke blot nulvækst, men altså allerede fra årsskiftet opleve minusvækst. Vi skal jo helt tilbage til Poul Schlüters tid i 1990 for at finde en tilsvarende udvikling i det offentlige forbrug.

Men jeg vil gerne tilbage til at tale om, hvad den her nulvækst, vi har haft i kommunerne i 2010, egentlig betyder, for børnefamilierne kender jo i den grad til, hvad det betyder. Vi har jo begreber som lukkedage, men også lukkeuger er blevet indført. Halvdelen af kom-munerne vil sætte prisen op på skolefritidsordningen, og småbørn oplever vi bliver flyttet fra vuggestuen eller dagplejen op i børnehaven i en alt, alt for tidlig alder, nemlig når de er under 3 år. Faktisk er det børn helt ned til 1 år og 11 måneder, der bliver flyttet op i børnehaverne med børn, der er 5-6 år.

Jeg vil gerne stille ministeren et spørgsmål: Hvad betyder det her for det private erhvervsliv?

Kl. 20:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 20:28

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne sige, at vi ikke har forlangt, at kommunerne skal spare en eneste krone. Vi fremsatte i vores genopretningspakkeforslag, at kommunerne skulle bidrage til omprioriteringen til sygehusvæsenet med 4 mia. kr., men vi besluttede i forhandlingerne at tage det ud, og resultatet blev, at vi ikke har forlangt, at kommunerne skal spare en eneste krone. På trods af at der er så mange til stede fra S og SF i dag, er der ingen, der har kunnet nævne ét spareforslag.

Vi har en ting, som vi forlanger. Det forlanger vi af os selv, og det forlanger vi af andre, og det er, at man overholder de aftaler og de budgetter, man indgår. Kommunernes budgetter for 2009, for 2010 og for 2011 er historisk høje. Det eneste, vi forlanger, er, at man overholder de budgetter.

Så er det jo rigtigt, at der er nogle kommuner, der ikke har kunnet styre deres udgifter, og der bliver selvfølgelig en tilpasning til det. Andre kommuner har kunnet styre deres udgifter. Nogle regioner, f.eks. i Sydjylland, kan styre deres økonomi. De fire socialdemokra-tiske regioner kan ikke styre deres økonomi, og sådan er det jo så forskelligt. Men vi har ikke pålagt nogen besparelser, vi har tilført regionerne 2 mia. kr. mere, og vi har sikret, at kommunerne kan op-retholde det høje niveau og deres budgetter.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg skal sige til finansministeren, at når man lægger blyanten oven på displayet, så kan man ikke se, når taletiden er udløbet. (*Munterhed*).

Fru Julie Skovsby.

Kl. 20:29

Julie Skovsby (S):

Når finansministeren skubber ansvaret fra sig, skubber ansvaret ned-ad til kommunerne, til byrådsmedlemmerne, kan jeg ikke lade være med at tænke på, hvordan det må være i dag at være medlem af et byråd og være medlem af partiet Venstre. Venstre er jo et gammelt kommunalt parti, og jeg tænker bare: Hvad tænker man ude i kom-munerne?

Men tilbage til, hvad det her har af konsekvenser for børnefamili-erne. Nogle andre, som regeringen plejer at lytte til, nemlig Dansk Arbejdsgiverforening, har været ude at sige, at de her voldsomme besparelser, som rammer især børnefamilierne, har store konsekven-ser for det private erhvervsliv. Det koster på bundlinjen. Det er det, som Dansk Arbejdsgiverforening siger. Benjamin Holst, som er chefkonsulent, siger, at hver gang en institution holder lukket, er der 7-8 pct. af medarbejderne, der melder sig syge, en tredjedel bruger en feriedag, og det koster altså dyrt for danske virksomheder. Er fi-nansministeren enig med Dansk Arbejdsgiverforening i, at de her be-sparelser koster dyrt for det danske erhvervsliv?

Kl. 20:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Finansministeren.

Kl. 20:31

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi er også optaget af lukkedagene, og det er derfor, vi har lavet en aftale med kommunerne om, hvordan de her lukkedage skal være. Vi har kompenseret kommunerne for det, og det er klart, at hvis man i-ke fra kommunernes side lever op til den aftale, ja, så vil vi naturlig-vis tage det op, men vi har kompenseret kommunerne over bloktil-skuddet ud fra den aftale, vi har lavet om at begrænse de her lukke-dage og lægge dem på nogle bestemte tidspunkter.

Hvis det derfor udvikler sig uheldigt – og jeg er jo sådan set enig i, at erhvervslivet ikke kan være tjent med, at så lukker den ene insti-tution den ene gang og den anden institution den anden gang – så vil vi naturligvis holde øje med det og følge med i det.

Kl. 20:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 20:32

Eigil Andersen (SF):

Der er en understrøm i den danske befolkning, som finansministeren åbenbart er uvidende om. Det er en understrøm af frygt for fremti-den, nemlig i de familier, hvor mor eller far er arbejdsløs. De er ban-ge for, at de skal gå fra hus og hjem, fordi den her regering støttet af Dansk Folkeparti har forkortet dagpengeperioden fra 4 til 2 år, og når de 2 år er gået, hvad så? Er man nødt til at gå fra hus og hjem, ender det med, at familien bliver splittet? Det er frygten.

De familier undrer sig også over, hvordan – som finansministeren siger – at den kortere dagpengeperiode forøger beskæftigelsen. Re-geringen påstår jo, at halveringen af dagpengeperioden vil føre til, at der bliver oprettet 13.000 nye stillinger. Hvordan skal det dog kom-me til at ske? Hvordan kan det gå til, at en virksomhed, som i dag

har 100 medarbejdere, pludselig skulle få brug for 105 medarbejdere, altså 5 mere, fordi dagpengeperioden er sat ned fra 4 til 2 år?

Kl. 20:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 20:33

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er meget sjældent, at jeg giver hr. Østergaard noget, men hr. Morten Østergaard fra Det Radikale Venstre svarede jo meget fremragende på det spørgsmål fra hr. Frank Aaen eller fra fru Line Barfod tidligere på dagen. Det har jo noget at gøre med, at menneskers søgeadfærd ændrer sig, og det burde hr. Eigil Andersen som arbejdsmarkedsordfører jo vide alt om.

Men hvis hr. Eigil Andersen kigger på tallene, så er det, der jo altid er frygten, at langtidsledigheden bider sig fast, og at ungdomsledigheden bider sig fast. Og hvis hr. Eigil Andersen går ned og ser på tallene, så tyder ingen af dem på, at det har bidt sig fast. Under alle omstændigheder er tallene for langtidsledighed og for ungdomsledighed lavere, end de var under nogen periode under Nyrupregeringen. Det er jo en af de bedrifter, som det er lykkedes den her regering at gennemføre, nemlig at vi på trods af krisen har kunnet holde disse ledigheder nede.

Hr. Eigil Andersen ved jo også som arbejdsmarkedsordfører, hvor stor en jobomsætning der er. Og det, der bekymrer en beskæftigelsesminister og en arbejdsmarkedsordfører, er selvfølgelig, hvordan det går med langtidsledigheden, og hvordan det går med ungdomsledigheden. Og der vil jeg sige, at vi klarer os rigtig godt.

Kl. 20:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 20:34

Eigil Andersen (SF):

Jamen her vil jeg så sige, at det går rigtig dårligt, for antallet af langtidsledige er stærkt stigende for øjeblikket, og det samme gælder også med ungdomsarbejdsløsheden, det viser de nyeste tal. Hvis man skal ændre søgeadfærd, som det så smukt bliver formuleret her fra finansministerens side, så forudsætter det, at der er noget at søge, altså nogle ledige job, og det er der jo ikke. Vi har 170.000 arbejdsløse, dem i den officielle statistik plus dem, der er i aktivering, der ikke tæller med i statistikken. Men antallet af stillinger eksempelvis på Jobnet er jo mellem 5.000 og 8.000, så det forslår jo som en skrædder i helvede rent ud sagt.

Derfor kan det jo ikke have sin rigtighed, at fordi man forkorter dagpengeperioden til 2 år, så fører det pludselig til, at en privat arbejdsgiver har brug for flere medarbejdere. Jeg kan simpelt hen ikke se, hvordan det skulle foregå, og befolkningen kan selvfølgelig sagtens gennemskue, at det her er politisk svindel.

Kl. 20:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 20:35

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Heldigvis er det jo sådan, at langt de fleste ledige har en kort ledighedsperiode. Det, der bekymrer enhver, der beskæftiger sig med arbejdsmarkedet, er langtidsledigheden, fordi vi ved, at jo længere tid man er uden for arbejdsmarkedet, desto sværere er det at komme ind i et job.

Den anden bekymring er ungdomsledigheden. Det, at du får en skæv start på dit arbejdsliv ved at gå arbejdsløs i lang tid, er selvføl-

gelig et problem, men for begge gruppers vedkommende viser de danske tal, at vi ligger meget lavt, og vi ligger under alle omstændigheder, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen, lavere end under nogen periode under Nyrupregeringerne, og det på trods af, at vi har haft den største økonomiske krise siden anden verdenskrig. Det er da et meget, meget fornemt resultat, og jeg vil henvise til de tabeller, der er i Økonomisk Redegørelse, hvor hr. Eigil Andersen også kan se, hvordan det er gået i andre lande, og hvordan Danmark ligger placeret.

Med hensyn til langtidsledighed er vi dem i EU, der har den laveste, og det er på trods af den økonomiske krise, som er den største siden anden verdenskrig.

Kl. 20:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 20:37

Julie Rademacher (S):

Økonomiske realiteter taler finansministeren om. Økonomiske realiteter er præcis noget, der bekymrer helt almindelige danskere, der hver måned skal sidde og få husholdningsbudgettet til at gå op. Mens jeg nu hver måned indkasserer skattelettelser på kontoen, kan min søster, der er studerende, og min mor, der passer børn, bare konstatere, at de har færre penge til sig selv hver måned. Det er en økonomisk realitet derude, uden for Christiansborg.

Men jeg vil gerne tilbage til noget andet, for finansministeren siger, at alt er i spil. Kan vi i dag få en garanti for, at man ikke vil røre ved efterlønnen, når man netop til foråret vil lave 2020-planen? Det er meget nemt at svare ja eller nej på.

Kl. 20:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 20:38

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen jeg vil sige til fru Julie Rademacher, at vi jo skal se, hvad udfordringen er, før vi finder ud af, hvad det er for nogle initiativer, der skal tages. Det må da være simpel logik. P.t. arbejder vi efter en 2015-plan, og jeg har adskillige gange redegjort for, med hvilken hast vi løfter de udfordringer, der er.

Jeg synes da, at den bekymring, som fru Julie Rademacher gør sig i forbindelse med personers, families, venners, bekendtes, borgers økonomi, er helt relevant, og det er da også derfor, vi gør, hvad vi kan, for at sikre en holdbar økonomi her i landet, så vi kan få gang i beskæftigelsen igen. Det er jo det, vi alle sammen arbejder for, og det er jo det, fru Julie Rademachers parti også burde deltage i i stedet for at stikke folk blår i øjnene med, at man kan komme igennem den største økonomiske krise siden anden verdenskrig – ja, nogle siger siden krakket i Wall Street – uden at det skulle have nogen omkostninger overhovedet. Vi prøver, og vi fordeler det retfærdigt, men en krise har da altid omkostninger.

Kl. 20:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 20:39

Julie Rademacher (S):

Krisen har rigtig store omkostninger for rigtig mange af de danskere, som ikke har haft noget som helst at gøre med den her krise. Det ved jeg, fordi jeg taler med folk derude. Mange i min omgangskreds og også i min generation kommer ud i ungdomsarbejdsløshed. Så ja, jeg ved udmærket godt, kan jeg fortælle ministeren, at krisen har en pris.

Så siger finansministeren: Vi gør, hvad vi kan. Så kan vi jo bare konstatere, at det, regeringen gør, ikke er godt nok.

I øvrigt kan jeg minde finansministeren om, at han ikke svarede på mit spørgsmål, og at jeg nu vil stille det igen: Vil man garantere, at man ikke vil røre ved efterlønnen til foråret, når der skal tales 2020-plan – ja eller nej?

Kl. 20:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:40

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu mener jeg, at jeg har svaret på det med efterlønnen. Det bliver jo ikke bedre af, at fru Julie Rademacher bliver ved at gentage noget, der er forkert. Fru Julie Rademachers parti og hr. Villy Søvndal foregiver over for befolkningen, at man kan komme igennem den største krise siden krakket i Wall Street eller anden verdenskrig, uden at det har nogen omkostninger. Jamen hør nu her: Det er jo det, vi fra regeringens side, fra Dansk Folkepartis side, fra Kristendemokraternes side har måttet tage til efterretning. Vi står i den krise. Vi skal igen-nem den. Alle kriser har en omkostning. Vi har så tacklet det ved at sige nu, hvad vi gerne vil gøre, i modsætning til hr. Morten Bødskov, som oplever tingene på en anden måde. Der er vi jo nødt til at forholde os til realiteterne, og det, vi ser som vores opgave, er at få Danmark så skånsomt igennem krisen som overhovedet muligt, og det er det, vi gør.

Kl. 20:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Vibeke Grave for en kort bemærkning.

Kl. 20:41

Vibeke Grave (S):

Finansministeren taler meget om, at vi skal have gang i beskæftigelsen. Det er vi jo ganske enige om. Vi er nok bare ikke enige om strategierne, og det er vel det, vi har brugt dagen på at diskutere.

Jeg vil egentlig gerne lidt tilbage til uddannelsesstrategierne, som man åbenbart har eller ikke har i den her regering; det er det lidt svært at finde ud af. Men jeg vil gerne spørge til, hvordan man vil nå 2015-målene, sammenholdt med, at man rent faktisk laver de beskæringer på finansloven, som der er i øjeblikket. Jeg selv kommer fra et område i landet, hvor der kun er knap 77 pct., der får en ungdomsuddannelse, nemlig Lolland. Hvis jeg tager Falster med, er det 1 pct. yderligere, der får. Det kan man vel ikke være tilfreds med, eftersom det er noget af det, vi skal leve af, og noget af det, der skal være med til at sætte gang i beskæftigelsen.

På et tidligere tidspunkt i foråret var regeringen ret optaget af, at hele Danmark skulle være omfattet, når vi skulle finde løsninger på det her. Hvordan vil man sikre det nu?

Kl. 20:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 20:42

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er da en meget, meget vigtig problemstilling at få de unge mennesker til at gå ind i uddannelsessystemet, og man må sige, at en af de positive ting, måske en af de få positive ting, der er kommet ud af den her krise, jo er, at de unge strømmer ind på ungdomsuddannelserne og strømmer ind på de videregående uddannelser. Det er jo lige præcis det, vi har brug for i det danske samfund, og det er også derfor, vi har måttet lave nogle prioriteringer, der kan sikre, at vi får det store optag.

Men debatten i dag har jo handlet om disse massive nedskæringer i undervisningssektoren. Og der er det bare, at jeg i al stilfærdighed siger, at vi i 2011 bruger 2 mia. kr. mere til uddannelse og 0,5 mia. kr. mere til forskning. Det kan man jo ikke efter mine enkle begreber kalde for en nedskæring. Det dækker selvfølgelig over nogle omprioriteringer, men vi har valgt at prioritere, at de unge skal ind på ungdomsuddannelserne og ind på de videregående uddannelser.

Kl. 20:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Vibeke Grave.

Kl. 20:44

Vibeke Grave (S):

Jamen det er så dér, jeg ikke helt forstår, hvorfor man så er ude at lave nogle besparelser, der rent faktisk er med til at gøre, at der formentlig lukkes nogle uddannelsesafdelinger. Der er 20 konkrete VUC-afdelinger, der bliver lukket, og jeg kunne godt høre, at ministeren mente, at det mest var nogle pensionister, der brugte dem her, men jeg mener nu altså også, at der er en del unge, der bruger enkelt-fagene til netop at komme videre i uddannelsessystemet på et senere tidspunkt.

Så jeg spurgte til: Hvordan vil man sikre strategierne? Det er jo dejligt, at de strømmer ind på uddannelsesinstitutionerne, men de skal ikke kun strømme ind, de skal jo også færdiggøre studierne. Som jeg siger, kan jeg i hvert fald fremvise nogle tal, som viser, at unge på Lolland-Falster slet ikke er oppe i nærheden af de mål, som vi alle har, nemlig 2015-målene om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal tage en ungdomsuddannelse. Der ligger vi i øjeblikket på 77 pct. og på 78 pct. i Guldborgsund. Det kan da ikke være godt nok, heller ikke for regeringen.

Kl. 20:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:45

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er det da heller ikke. Men det er jo en af vores hovedprioriteter, at vi skal have flere ind på ungdomsuddannelserne, og at vi skal flere ind på videregående uddannelser. Det er faktisk det, vores bestræbelser går på, og derfor har vi jo friholdt kompetencegivende uddannelser og har set mere på nogle af de områder, hvor der ikke er en kompetencegivende uddannelse.

Så jeg mener faktisk, at vi har det som en hovedprioritet. Det er jo det, vi arbejder for, og det er dér, vi har en målsætning om 50 pct. på de videregående uddannelser og 95 pct. på ungdomsuddannelserne.

Kl. 20:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 20:45

Steen Gade (SF):

Tak. Jeg synes, det er lidt morsomt at høre på finansministeren, for når finansministeren taler om, at oppositionen vil overveje et kasseeftersyn, når oppositionen får magten, så er det meget suspekt. Men når finansministeren selv laver et kasseeftersyn, så er det meget eftertænksomt. Der er vist flere af den slags interessante iagttagelser, man kan gøre, når man sidder her.

Mit spørgsmål går på et tema, som ikke har fyldt meget. Men finansministeren har trods alt sagt nogle gange, at han er meget optaget af arbejdspladser i den private sektor. Det er jeg da glad for blive nævnt, for det er vel det, der er hovedproblemet i dansk økonomi

– at vi har mistet næsten 200.000 arbejdspladser i den private sektor. Og det er der jo ingen løsninger på. Jeg vil spørge, hvordan finansministeren har det med, at det nu er over 3 år siden, at hans regering lovede en innovationsstrategi for virksomheder, og at den stadig ikke er kommet.

Kl. 20:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:47

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Min pointe i den diskussion, vi har haft her i dag, er jo, at jeg tror, at det kasseeftersyn, som S og SF vil foretage, når de kommer i regering, skal bruges som platform for at slippe ud af alle de uansvarlige overbud, man har givet i de sidste mange år. Det er milliard på milliard på milliard. Vi så i dag, hvordan det var på trafikområdet med 8,5 mia. kr. om året. Jeg redegjorde for, hvordan man bruger penge på folkeskoleområdet.

Det kasseeftersyn, vi foretager, vil jeg godt sige til hr. Steen Gade, er af samfundsøkonomien, og den gælder jo lige så meget for S og SF, og der kan vi konstatere, at bare med hensyn til EU-henstillingen mangler S og SF 10 mia. kr. Det er det, jeg i al beskedenhed prøver at gøre oppositionen opmærksom på. Man er her ude i noget, der ligner et vælgerbedrag, og det kasseeftersyn, som man tilsyneladende går og taler med journalister om, kan jo kun forstås på den måde, at man vil bruge det til at stå af på sin egen politik. Det kasseeftersyn, vi leverer, er af samfundsøkonomien. Så hr. Steen Gade kan jo udmærket se, at der mangler 31 mia. kr. frem til 2015. Vi har leveret de 27 komma et eller andet, og vi mangler at levere 3,75 i holdbarheden til 2015. Og det gælder for hr. Steen Gade, som det gælder for mig.

Kl. 20:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Steen Gade.

Kl. 20:48

Steen Gade (SF):

Absolut. Jeg konstaterer, at finansministeren taler om to slags kasseeftersyn, et, han tror på, og et, han ikke tror på. Men lad den nu ligge, for mit spørgsmål går faktisk på jobskabelsen i den private sektor, som jo er akilleshæl nummer et hos den her regering. Det er der, regeringen har sit rigtig alvorlige problem, og det er noget, regeringen selv har vidst i 3-4 år, hvis jeg må være så fri at sige det. Og hvorfor ved jeg det? Det ved jeg, fordi daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen i november 2007 sagde, at vi har brug for en virksomhedsrettet innovationsstrategi, fordi Danmark ikke er konkurrencedygtig. Det er altså ikke noget, der er dukket op på grund af krisen. Det er noget, vi alle sammen har vidst i årevis, og regeringen har siddet på hænderne. Hvornår kommer den innovationsstrategi for virksomheder, som kunne være med til at skabe arbejdspladserne, og som er lovet af to statsministre og af tre erhvervsministre og stadig ikke er kommet?

Kl. 20:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 20:49

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo helt klart, at vi skal se på rammebetingelserne for at drive virksomhed i Danmark. Det er vores hovedforpligtelse, at der kan findes private virksomheder her i Danmark. Det er jo også derfor, jeg bliver ved og bliver ved og bliver ved at se på, hvad det er, oppo-

sitionen foreslår. Vi konsoliderer økonomien, så der er troværdighed omkring økonomien på de internationale finansmarkeder. Hr. Steen Gade vil kunne se, at rentespændet til Tyskland er meget lille. I de lande, hvor der er usikkerhed om viljen til at føre en ansvarlig økonomisk politik, stiger renten, og for hver 1 pct. renten stiger i Danmark, koster det en 20.000-30.000 personer på ledigheden. Det er jo derfor, at det svar, som hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt leverer, med højere skatter, højere gæld vil føre til yderligere tab af arbejdspladser, for der vil ikke være troværdighed internationalt omkring Danmarks økonomi.

Kl. 20:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til finansministeren.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet. Men før vi begynder afstemningen, holder vi en kort pause på ca. 10 min.

Mødet udsættes og genoptages i dag kl. 21.00.

Mødet er udsat. (Kl. 20:51).

Kl. 21:00

Afstemning

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Punktet, vi er kommet til, vedrører afstemning om de stillede ændringsforslag.

Der stemmes fra medlemmernes pladser. Selv om vi bare skal stemme, skal der stadig være ro i salen.

Til § 5. Statsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Til § 6. Udenrigsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2-4 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 511 af EL. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 2 (EL), imod stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 5 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 552 af RV. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 52 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 60 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 6-8 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 525 af S og SF. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 49 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 60 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 9-11 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 553 af RV. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 48 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 60 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 12 og 13 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 7. Finansministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 14-21 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 8. Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 22 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 554 af RV som forkastet.
Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 23-42 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 43 af finansministeren, og der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 44-46 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 47 af finansministeren. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 48 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 49 af finansministeren, og der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 50-58 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 9. Skatteministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 59-61 af finansministeren?
De er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 526 af S og SF som forkastet.
Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 62 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Kl. 21:05

Til § 11. Justitsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 63-66 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 67 af finansministeren. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 2 (EL).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 68 af finansministeren. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 69-75 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 12. Forsvarsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 76-89 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 15. Socialministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 90-97 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 98 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 99 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 100 og 101 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 102 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), imod stemte 49 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte 1 (Pia Christmas-Møller (UFG)).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 103 og 573-577 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 105 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 106 og 107 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 555 af RV. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 1 (Pia Christmas-Møller (UFG)).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 108 og 109, 578 og 579 og 110-116 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 512 af EL. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 117 af finansministeren? Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 118 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 119 af finansministeren? Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 120 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og KD), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 1 (Pia Christmas-Møller (UFG) (ved en fejl)).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Kl. 21:10

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 121-125 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 126 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 127 af finansministeren? Det er vedtaget.

Til § 16. Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 128 af finansministeren? Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 129 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 130 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 131 og 132 af finansministeren?

De er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 527 af S og SF som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 133 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 134-137 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 138 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 139 og 140 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 141 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 142 og 143 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 144 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 528 af S og SF som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 145 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 146 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 529 af S og SF. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte 59 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 1 (Pia Christmas-Møller (UFG)).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 556 af RV. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte 59 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 1 (Pia Christmas-Møller (UFG)).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 530 af S og SF. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte 57 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 557 af RV. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte 59 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Kl. 21:15

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 580 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 147 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 104 (V, S, DF, SF, KF, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 5 (RV).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 531 af S og SF. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 44 (S, SF og EL), imod stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 6 (RV og Pia Christmas-Møller (UFG)).

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 532 af S og SF som forkastet.
Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 581 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 533 af S og SF. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 1 (Pia Christmas-Møller (UFG)).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 148 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Til § 17. Beskæftigelsesministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 149-160 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 582 af finansministeren. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 59 (V, DF, KF, LA og KD), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 162 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 163 af finansministeren. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 59 (V, DF, KF, LA og KD), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 583, 165 og 166 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 534 af S og SF. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 1 (Pia Christmas-Møller (UFG)).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 558 af RV. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte 59 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 1 (Pia Christmas-Møller (UFG)).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 559 af RV. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 535 af S og SF. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 51 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 167-171, 584 og 173-184 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 585 af finansministeren. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 57 (V, DF, KF, LA og KD), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 186-188 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 189 af finansministeren. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 1 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 190 af finansministeren. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 59 (V, DF, SF (ved en fejl), KF, LA og KD), imod stemte 49 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 191-200 af finansministeren?
De er vedtaget.

Kl. 21:20

Der stemmes om ændringsforslag nr. 201 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 102 (V, S, DF, SF, KF, LA og KD), imod stemte 5 (RV), hverken for eller imod stemte 3 (EL og Pia Christmas-Møller (UFG)).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 202-207 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 208 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 209-214 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 18. Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 215 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 57 (V, DF, KF og KD), imod stemte 51 (S, SF, RV, EL, LA og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 560 af RV. Der kan stemmes. Afstemningen slutter.

For stemte 8 (RV, EL og LA), imod stemte 101 (V, S, DF, SF, KF, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 216 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 58 (V, DF, KF, RV (ved en fejl) og KD), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL, LA og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 561 af RV. Der kan stemmes. Afstemningen slutter.

For stemte 50 (S, SF, RV, EL og LA), imod stemte 58 (V, DF, KF, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 217 af finansministeren? Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 218 af finansministeren. Der kan stemmes.

Der stemmes – det er stadig nr. 218, og man skal bare følge sin overbevisning.

Afstemningen slutter.

For stemte 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 1 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 219-222 af finansministeren?

De er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 562 af RV som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 223 og 224 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 563 af RV. Der kan stemmes. Afstemningen slutter.

For stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 225-228 af finansministeren?

De er vedtaget.

Kl. 21:24

Til § 19. Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 229 og 230 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 536 af S og SF. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 45 (S, SF, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 63 (V, DF, KF, RV, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 231-246, 586, 248 og 249 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 20. Undervisningsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 250 og 251 af finansministeren?

De er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 564 af RV som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 252 og 253 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 565 af RV. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 57 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 537 af S og SF som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 254 og 255 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 538 af S og SF. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 59 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 566 af RV som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 256 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 257 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 258-269 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 270 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 271-294 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 295 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 296-327, 587-589, 331 og 332 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 333 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 334 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 57 (V, DF, KF, LA og KD), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 335-342, 590, 344 og 345 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 21. Kulturministeriet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 346 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 59 (V, DF, KF, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 347 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 567 af RV som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 513 af EL. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 348-365 af finansministeren?

De er vedtaget.		For stemte 100 (V, S, DF, SF, KF og KD), imod stemte 8 (RV, EL og LA), hverken for eller imod stemte 1 (Pia Christmas-Møller (UFG)).
Der stemmes om ændringsforslag nr. 366 af finansministeren.	Kl. 21:30	
Der kan stemmes.		
Afstemningen slutter.		Ændringsforslaget er vedtaget.
For stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.		Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 415-434 af finansministeren?
Ændringsforslaget er vedtaget.		De er vedtaget.
Der stemmes om ændringsforslag nr. 514 af EL. Der kan stemmes.		Til § 24. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.
Afstemningen slutter.		Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 435 og 436 af finansministeren?
For stemte 44 (S, SF og EL), imod stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 6 (RV og Pia Christmas-Møller (UFG)).		De er vedtaget.
Ændringsforslaget er forkastet.		Der stemmes om ændringsforslag nr. 570 af RV. Der kan stemmes.
Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 367-376 af finansministeren?		Afstemningen slutter.
De er vedtaget.		For stemte 7 (RV og EL), imod stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 43 (S, SF og Pia Christmas-Møller (UFG)).
Til § 22. Kirkeministeriet.		Ændringsforslaget er forkastet.
Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 377 af finansministeren?		Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 437-446 af finansministeren?
Det er vedtaget.		De er vedtaget.
Til § 23. Miljøministeriet.		Til § 28. Transportministeriet.
Der stemmes om ændringsforslag nr. 568 af RV. Der kan stemmes.		Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 447-459 af finansministeren?
Afstemningen slutter.		De er vedtaget.
For stemte 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.		Der stemmes om ændringsforslag nr. 460 af finansministeren. Der kan stemmes.
Ændringsforslaget er forkastet.		Afstemningen slutter.
Der stemmes om ændringsforslag nr. 378 af finansministeren. Der kan stemmes.		For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.
Afstemningen slutter.		Ændringsforslaget er vedtaget.
For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.		Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 461-465 af finansministeren?
Ændringsforslaget er vedtaget.		De er vedtaget.
Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 379-395 af finansministeren?		Der stemmes om ændringsforslag nr. 466 af finansministeren. Der kan stemmes.
De er vedtaget.		Afstemningen slutter.
Jeg betragter ændringsforslag nr. 569 af RV som forkastet.		For stemte 59 (V, DF, KF, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 49 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte 0.
Det er forkastet.		Ændringsforslaget er vedtaget.
Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 396-413 af finansministeren?		Der stemmes om ændringsforslag nr. 515 af EL. Der kan stemmes.
De er vedtaget.		Afstemningen slutter.
Der stemmes om ændringsforslag nr. 414 af finansministeren. Der kan stemmes.		For stemte 44 (S, SF og EL), imod stemte 63 (V, DF, KF, RV, LA og KD), hverken for eller imod stemte 1 (Pia Christmas-Møller (UFG)).
Afstemningen slutter.		Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 467-469 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 29. Klima- og Energiministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 470-473, 591-594 og 474-476 af finansministeren?

De er vedtaget.

Kl. 21:35

Til § 35. Generelle reserver.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 539 af S og SF som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 477 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 478 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 103 (V, S, DF, SF, KF, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 5 (RV), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 479-485 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 486 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 487 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 595 og 489-491 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 516 af EL. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 2 (EL), imod stemte 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 517 af EL som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 518 af EL. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 2 (EL), imod stemte 106 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 519 af EL. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 2 (EL), imod stemte 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 520 af EL som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 521 af EL. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 2 (EL), imod stemte 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 571 af RV. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 7 (RV og EL), imod stemte 101 (V, S, DF, SF, KF, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 522 af LA. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 1 (LA), imod stemte 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Det betyder, når man lægger tallene sammen, at ændringsforslaget er forkastet. (*Munterhed*).

Jeg betragter ændringsforslag nr. 540 og 541 af S og SF som forkastet.

De er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 542 af S og SF. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 51 (S, SF, RV, EL, LA og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 56 (V, DF, KF og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 543 af S og SF som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 544 af S og SF. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte 57 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 1 (Pia Christmas-Møller (UFG)).

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 545 af S og SF som forkastet.
Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 546 af S og SF. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 44 (S, SF og EL), imod stemte 64 (V, DF, KF, RV, LA og KD), hverken for eller imod stemte 1 (Pia Christmas-Møller (UFG)).

Ændringsforslaget er forkastet.

Kl. 21:40

Til § 36. Pensionsvæsenet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 492-495 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 37. Renter.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 596-608 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 38. Skatter og afgifter.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 547 af S og SF. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte 59 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 523 af LA. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 7 (RV, LA og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 102 (V, S, DF, SF, KF, EL og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 609 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 610 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 572 af RV. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 51 (S, SF, RV, EL, LA og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 57 (V, DF, KF og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 524 af LA. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 7 (RV, LA og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 102 (V, S, DF, SF, KF, EL og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 548 af S og SF som forkastet.
Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 611-614 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 615 af finansministeren. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 616 af finansministeren. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 60 (V, DF, KF, EL, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 1 (LA), hverken for eller imod stemte 47 (S, SF og RV).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 617 af finansministeren. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 60 (V, DF, KF, EL, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 1 (LA), hverken for eller imod stemte 47 (S, SF og RV).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 618 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 619 af finansministeren. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 620 af finansministeren. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte 58 (V, DF, KF, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 621 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 622 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 59 (V, DF, KF, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 49 (S, SF, RV og EL).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Kl. 21:45

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 504 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 623 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 63 (V, DF, KF, RV, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 45 (S, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 624-626 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 549 af S og SF. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte 58 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 1 (Pia Christmas-Møller (UFG)).

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 550 af S og SF som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 551 af S og SF. Der kan stemmes.

Jeg beder om, at man bliver på pladserne, til mødet er hævet.

Afstemningen slutter.

For stemte 44 (S, SF og EL), imod stemte 65 (V, DF, KF, RV, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 627-629 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 40. Genudlån m.v.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 630 og 631, 507-509 og 632-639 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 41. Beholdningsbevægelser m.v.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 640-643 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 42. Afdrag på statsgælden.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 644-646 af finansministeren?

De er vedtaget.

Hermed er afstemningen om ændringsforslagene slut.

Jeg foreslår, at behandlingen af finanslovforslaget standses, og at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Herefter stilles sagens behandling i bero.

Kl. 21:48

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er herefter ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 16. december, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 21:48).